

ÚTERÝ 2. ZÁŘÍ 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a zásad právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

4. Sociální balíček (první část) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem rozpravy je stanovisko Rady a Komise k sociálnímu balíčku (první část).

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, Komise před dvěma měsíci přijala obnovenou sociální agendu. Je navržena tak, aby pomohla Unii řešit sociální problémy, kterým Evropa musí ve 21. století čelit. Obsahuje ambiciózní a soudržný sociální balíček, který umožní Evropanům chopit se příležitostí, jež před nimi stojí.

Jak již bylo řečeno, obnovená sociální agenda byla projednána ministry práce a sociálních věcí na neformálním zasedání Rady ve složení pro sociální politiku, které se konalo počátkem července v Chantilly.

S potěšením jsem přijal zprávu o velmi pozitivním přijetí obnovené sociální agendy členskými státy a se zájmem očekávám závěry, které by Rada měla přijmout koncem letošního roku. Tento balíček jsem měl již možnost předložit na Konferenci předsedů a Výboru pro zaměstnanost. Takže nastala vhodná doba pro hlubokou rozpravu zde v Parlamentu. Jsem přesvědčen, že dnešní výměna názorů nám pomůže přiblížit se konsensu v otázce, jakou sociální Evropu chceme pro evropské občany budovat.

Dovolte mi, abych připomenul dosavadní vývoj. Tento komplexní balíček je výsledkem dvouletého společného úsilí. Komise spolupracovala se všemi zúčastněnými stranami – sociálními partnery, občanskou společností, členskými státy a regionálními a místními orgány. Balíček tvoří soudržný celek, který zdůrazňuje propojení s jinými oblastmi, jako je vzdělávání, zdraví, životní prostředí, informační společnost a hospodářství, a jasně ukazuje, že hospodářské a sociální cíle jsou dvěma stranami téže mince a musí v úzké součinnosti pracovat ve prospěch lidí. Je to ambiciózní balíček, jehož snahou je nabídnout praktické odpovědi na obavy lidí a zlepšit jejich životní podmínky. Je to rovněž velmi obsáhlý balíček – největší, jaký kdy Komise přijala naráz – 18 iniciativ předložených společně se sdělením. A více než 20 dalších týkajících se širokého okruhu témat je v jednání.

Dnes se zaměřím na dvě opatření – na návrh antidiskriminační směrnice a na přepracování směrnice o zřízení evropské rady zaměstnanců. Nejprve mi však dovoluji pár slov o základních zásadách tohoto balíčku.

Obnovená sociální agenda vychází ze tří hlavních zásad – příležitosti, přístup a solidarita. My, Evropané, oceňujeme hodnotu jednotlivců a chceme, aby všichni měli rovnou šanci rozvíjet svůj potenciál. Znamená to odstranit překážky, které musí lidé překonávat, a vytvořit takové podmínky, které umožní všem chopit se poskytnutých příležitostí při současném respektování evropské rozmanitosti a vyvarování se vzájemných neshod.

Z víry Evropanů v rovnost vyplývá jejich sdílený smysl pro sociální solidaritu. Solidaritu mezi generacemi, mezi regiony, mezi těmi, kdo jsou na tom lépe, a těmi, kteří jsou na tom hůře, mezi bohatšími a méně bohatými členskými státy. A rovněž s našimi sousedy a přáteli v jiných světadílech, jelikož solidarita je nedílnou součástí fungování evropské společnosti a našich styků s ostatními zeměmi světa.

Dámy a pánové, je vám známo, že rozsah právní ochrany proti diskriminaci se v současné době v EU různí podle důvodů diskriminace. Diskriminace se však neomezuje jen na jednu oblast. Proto jsme navrhli v rámci balíčku horizontální směrnici zakazující diskriminaci na základě věku, sexuální orientace, náboženského

vyznání a zdravotního postižení mimo oblast zaměstnání. Horizontální směrnice přinese členským státům, hospodářským subjektům a občanům největší jasnost a právní jistotu.

Tento návrh reaguje na opakované výzvy ze strany Parlamentu a naplňuje politický závazek, který Komise přijala při nástupu do funkce. Je to flexibilní nástroj, jenž staví na zásadách již přijatých v členských státech a zakotvených ve stávajících předpisech.

Rád bych zdůraznil, že řešení všech důvodů diskriminace stejným způsobem neznamená, že se ve všech oblastech musí uplatňovat uniformní pravidla. V pojišťovnictví a bankovníctví bude například možné činit rozdíly v zacházení na základě věku nebo zdravotního postižení. Tyto rozdíly však budou muset být podloženy přesvědčivými důvody a spolehlivými statistickými údaji. Starší osoby se budou moci dále těšit zvýhodněným sazbám ve veřejné dopravě a při kulturních akcích. A nadále bude možné omezit přístup k určitému zboží z důvodu ochrany zdraví lidí, např. u prodeje alkoholu nezletilé mládeži.

Směrnice zahrnuje veškeré poskytování veškerého zboží a služeb a vztahuje se jak na podniky, tak na soukromé osoby, avšak pouze v případě, že se jedná o komerční poskytování zboží a služeb.

Směrnice bude rovněž přiměřená, pokud jde o zátěž, kterou přináší v souladu s pojmem přiměřené úpravy zakotvené jak ve stávajících antidiskriminačních směrnících, tak v Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením, kterou členské státy a Evropské společenství podepsaly.

Navrhovaná směrnice zakazuje diskriminaci, avšak současně ctí ostatní základní práva a svobody, včetně ochrany soukromého a rodinného života a úkonů prováděných v této souvislosti, jakož i svobodu náboženského vyznání a svobodu sdružování.

Dalším problémem, na který bych chtěl upozornit, je diskriminace Romů, kterou Komise opakovaně odsoudila jako neslučitelnou se zásadami EU. Balíček obsahuje sdělení o našem obnoveném závazku k zajišťování rovných příležitostí a boji proti diskriminaci a pracovní dokument útvarů Komise o nástrojích a politikách Společenství pro začleňování Romů.

Je to odezva na žádost Evropské rady z prosince 2007, aby Komise přezkoumala stávající politiky a nástroje a předložila Radě zprávu o dosaženém pokroku.

Podle pracovního dokumentu útvarů Komise existují potřebné legislativní, finanční a koordinační nástroje a jsou i využívány, ale stále ještě ne v dostatečné míře. Obnovená sociální agenda zahrnuje několik iniciativ zaměřených na zvýšení schopnosti Unie účinněji reagovat na změny. Jsme přesvědčeni, že zvláštní úloha v této souvislosti patří evropskému sociálnímu dialogu a evropským radám zaměstnanců. Směrnice o zřízení evropských rad zaměstnanců již nějakou dobu volala po aktualizaci.

V současné době existuje v Unii 820 evropských rad zaměstnanců, které zastupují 15 milionů pracovníků. Avšak případy z nedávné doby ukazují, že neplní svou úlohu zcela a že zaměstnanci často nejsou dobře informováni nebo konzultováni ohledně restrukturalizace podniků. Iniciativa si proto klade za cíl posílit na nadnárodní úrovni roli sociálního dialogu v podnicích.

Je to vyvážený návrh, který by měl zaručit, že zástupci zaměstnanců jsou dostatečně informováni a konzultováni při rozhodování o záležitostech, které se jich týkají, a zároveň umožnit podnikům přizpůsobit se globalizaci.

Komise by samozřejmě raději dala přednost řešení předběžně vyjednanému sociálními partnery. Avšak skutečnost, že se je loni v červnu nepodařilo přimět k jednání u kulatého stolu, přinutila Komisi předložit návrh ze své vlastní iniciativy.

Oceňuji nicméně společný dopis sociálních partnerů, který v srpnu zaslali Radě a Parlamentu. Vážíme si úsilí, které obě strany vynaložily k dosažení dohody o tomto složitém tématu. A jsem také rád, že se rozhodly přijmout návrh Komise jako základ, od kterého se bude odvíjet další práce. Pevně doufám, že až Parlament přistoupí k prvnímu čtení, bude mít praktické návrhy sociálních partnerů na paměti. Věřím, že k řešení dospějeme co nejrychleji. Komise se v rámci svých kompetencí vynasnaží cestu k němu maximálně usnadnit.

A nyní několik slov o dopadech globalizace. Restrukturalizace podniků je někdy nevyhnutelná, avšak její dopady na zaměstnance a jejich rodiny mohou být velmi bolestivé. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci existuje právě proto, aby v takových situacích pomáhal. Zatím fond pomohl 7 250 zaměstnancům najít novou práci. Z toho můžeme mít radost, ale je třeba zajistit, aby možnosti fondu byly dostupné všem, kteří z jeho pomoci mohou mít užitek.

Ve zprávě obsažené v balíčku o sociální agendě stojí, že z 500 milionů EUR, které jsou každoročně k dispozici, byla v roce 2007 použita pouze 4 %. Je proto nutné zamyslet se nad tím, jak zlepšit výsledky činnosti fondu.

Co se týče mobility pracujících, chtěl bych uvést, že směrnice o vysílání pracovníků z roku 1996 podporuje volný pohyb služeb a zároveň nabízí ochranu proti zneužívání pracujících a zaručuje jim dodržování základních práv ve členských zemích, do kterých jsou vysíláni. Nedávné rozsudky Soudního dvora v této otázce přinesly řadu otázek. Reakce na ně jsou zcela legitimní a my na ně musíme společně nalézt odpověď. K projednávání tohoto tématu svolám na 9. října fórum, kde se bude tato složitá problematika projednávat s politickými orgány, sociálními partnery, zástupci evropských institucí a odborníky z oblasti práva a ekonomie.

Komise bude samozřejmě nadále naslouchat všem hlasům, avšak v této chvíli nevidíme potřebu směrnici měnit. V každém případě však zajistíme, aby nebyl rozpor mezi základními svobodami zakotvenými ve Smlouvě a základními právy občanů.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tato nová sociální agenda potvrzuje závazek Evropské unie podporovat silný a opravdový sociální rozměr Evropy, sociální Evropy, která bude plnit očekávání našich spoluobčanů. To samozřejmě není možné bez zahrnutí vzdělávacího rozměru, který je velmi významný. V této souvislosti bych chtěl zmínit následující 3 dokumenty:

1. Doporučení Rady k mobilitě mladých dobrovolníků v Evropě,
2. Sdělení „Zlepšení kompetencí pro 21. století: Agenda pro evropskou spolupráci ve školách“,
3. Zelená kniha: Migrace a mobilita: Výzva pro evropské vzdělávací systémy.

Je naším společným přáním sociální rozměr Evropy posilovat a prohlubovat. Osmnáct opatření obsažených v balíčku představuje první krok naší snahy zaměřené tímto směrem. Víím, že se na vás, jejichž úkolem je reprezentovat hlas veřejnosti, mohu spolehnout, že tyto návrhy a politické dokumenty hluboce a pečlivě zvážíte. To má zásadní význam pro jejich budoucí osud.

Xavier Bertrand, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dnes bychom měli hovořit o sociální Evropě. Budeme hovořit o sociální Evropě a jsem rád, že k tomu dojde právě zde na půdě Evropského parlamentu, který je klíčovým subjektem v rámci institucionalizované struktury Evropy a je důležitým partnerem, s nímž chce francouzské předsednictví navázat co nejúžší spolupráci.

Již jsem řekl a znovu to opakuji: rok 2008 bude rokem, kdy sociální Evropě znovu dodáme energii. Jsem přesvědčen, že právě to si přejí všechny evropské zúčastněné strany. Červnová vrcholná schůzka v Lucemburku a červencové zasedání v Chantilly představují milníky na této cestě. Měli jsme velký zájem na tom, aby se francouzské předsednictví zabývalo revizí evropského sociálního programu, o kterém právě hovořil pan komisař Špidla. Jedná se o klíčovou otázku, která z naší strany vyžaduje schopnost stanovit sociální vizi Evropy a přeměnit tuto vizi v konkrétní činy. Jednání v Chantilly, kterých se zúčastnil i Parlament prostřednictvím předsedy výboru pana Anderssona, nám umožnila znovu potvrdit některé hodnoty, které společně sdílíme. Právě tyto hodnoty tvoří základ evropských cílů v oblasti sociální politiky. Za tyto hodnoty považujeme sociální dialog, solidaritu mezi generacemi, opatření k boji proti chudobě a diskriminaci, rovnost pohlaví, sociální ochranu, pracovní mobilitu a služby obecného zájmu, které jsou důležité pro zajištění sociální soudržnosti a sociální odpovědnosti v podnikání a průmyslu. Z pohledu Peking, Washingtonu, Kapského města, Nového Dillí, nebo dokonce Brisbane právě tyto hodnoty vytvářejí jedinečný charakter evropského sociálního modelu.

Zasedání v Chantilly nám poskytlo příležitost, abychom světu připomenuli, že pro evropskou strategii rozvoje, pro Lisabonskou strategii, jsou tyto hodnoty klíčové. Jinými slovy, schůzka v Chantilly nám připomněla, že právě v tomto sociálním modelu, v těchto společných hodnotách spočívá síla Evropy v našem globalizovaném světě.

Proč? Protože hospodářství založené na vědomostech a inovacích může vzniknout pouze na základě cíleného rozvoje lidského kapitálu a celoživotního vzdělávání. Neboť pokud jsou ze světa práce na dlouhou dobu vyloučeny celé skupiny obyvatel, pokud se tyto skupiny nemohou podílet na tvorbě bohatství a nemají přístup ke zboží a službám, poškozuje to celé hospodářství. Protože i zaměstnanci podávají mnohem lepší výkon, mají-li dobré podmínky k práci a mají-li zaručenu sociální ochranu v těžkých životních situacích.

Hospodářský pokrok neznamena, že musíme obětovat pokrok sociální, právě naopak. Nejsem sám, kdo tyto dvě věci vnímá jako vzájemně neoddělitelné. Bez sociálního pokroku dříve či později ochabuje i pokrok hospodářský. Evropa proto musí postupovat kupředu na obou frontách, musí usilovat o dosažení pokroku hospodářského i pokroku sociálního.

Kromě uvedeného přesvědčení, které jsme znovu společně potvrdili, jsme se shodli také na tom, že evropský sociální model se musí změnit, přizpůsobit se globalizaci, změnám klimatu, demografickým změnám i stále větší rozmanitosti evropských společností. Proto musíme přizpůsobit své pracovní trhy a zavést flexikuritu, tedy nové ochranné a flexibilní mechanismy pro zaměstnance i zaměstnavatele.

A věci se hýbají kupředu. Termín „flexikurita“ v lidech nejdříve vzbuzoval obavy a strach. Nyní však představuje evropský ideál, který se snaží naplňovat všechny zúčastněné strany včetně sociálních partnerů. Toto slovo se stalo běžným, každodenním termínem, což dokazuje, že věci se opravdu mění a že se mění i myšlení lidí.

Dalším požadavkem, který musíme splnit, pokud chceme se svým sociálním modelem uspět, je zajištění sociální soudržnosti s pomocí opatření k potírání nových forem chudoby, zejména těch, které mají dopad na děti. Je načase, abychom spojili síly a lépe připravili naše společnosti na demografické změny posílením solidarity mezi generacemi a zabezpečením přístupu k vysoce kvalitním sociálním službám obecného zájmu.

Tento proces přizpůsobování probíhá již několik let. Díky iniciativám Komise, Rady ministrů, Evropského parlamentu a sociálních partnerů postupujeme kupředu v konkrétních oblastech, které jsou předmětem zájmu obyvatel Evropy. Jakým způsobem umožníme svobodu pohybu pracovníků na území Evropy a zároveň ochráníme zaměstnanecká práva těch, kteří sem přicházejí za prací? Jak zlepšíme řízení procesu restrukturalizace, když do něj zahrneme pracující v celoevropském měřítku? Jak zajistíme, aby lidé mohli pracovat a plnit svou úlohu ve společnosti, a čím můžeme přispět k účinnějšímu potírání diskriminace?

Těmito otázkami se bude francouzské předsednictví i nadále zabývat. Zejména proto, a to říkám zcela upřímně, že vzhledem k nadcházejícím volbám budeme mít ve druhé polovině roku 2008 poslední možnost jak do konce nynějšího parlamentního období dosáhnout v některých oblastech výsledků. Brzy nám to naši evropští spoluobčané u volebních urnách zúčtují.

Občané Evropy očekávají výsledky. Reakce na nedávné rozsudky Evropského soudního dvora jsou toho důkazem. Právě v této oblasti nám Evropský parlament může pomoci, vedle dalších oblastí, o

nichž se stručně zmíním.

Zprv jde o revizi směrnice o evropských radách zaměstnanců, o které před chvílí hovořil pan Vladimír Špidla. Jedná se o iniciativu zásadního významu, která posílí sociální dialog v Evropě. Současná směrnice se týká více než 14 milionů pracovníků a 820 zaměstnavatelů. Počet pracovníků a zaměstnavatelů, na které se směrnice vztahuje, se revizí zvýší.

V Chantilly jsme umožnili setkání zástupců Evropské konfederace odborových svazů a organizace Business Evropy a vyslechli si jejich názory na revidovaný text předložený Komisí. Účastníci tento návrh uvítali jako základ pro další práci a prohlásili, že povedou jednání s cílem vyřešit sporné otázky. V současné době dokončují několik společných návrhů, které včas zveřejní.

Pokud se tyto záměry podaří úspěšně uskutečnit, pokud sociální partneři připraví společné návrhy na revizi směrnice, usnadní nám to naši práci, práci Parlamentu a Rady. Proč bychom tedy nemohli dosáhnout dohody v prvním čtení co nejrychleji? Pokud možno do konce tohoto roku?

Pokud jde o druhou oblast naší činnosti, nesmím samozřejmě zapomenout na návrh směrnice o ochraně před diskriminací mimo pracoviště, který Komise přijala 2. července. O tomto návrhu se v Chantilly hodně diskutovalo a předsednictví zahájilo rozhovory o tomto textu na začátku července. Parlament bude požádán o své stanovisko k této otázce, ale chtěl bych zdůraznit, že návrh Komise obsahující čtyři důvody diskriminace vycházel z usnesení, které Parlament přijal o správě paní Elizabeth Linnové v loňském roce na jaře.

Třetí oblastí, které se rovněž dostalo velké pozornosti, byly služby všeobecného zájmu. Hovoří o nich všechny členské státy. Všechny hovoří o tom samém, i když ve skutečnosti neříkají přesně totéž. Nicméně přijetí protokolu k Lisabonské smlouvě a vyhodnocení sociálního balíčku Altmark nám umožňuje vzít v úvahu přínos, jaký tyto služby představují pro sociální soudržnost v Evropě, nutnost zajistit co nejvyšší kvalitu těchto služeb a důležitost vytvořit dobrý legislativní rámec pro jejich poskytování. Chceme společně s Komisí a s každým, kdo má zájem pomoci, pracovat na časovém plánu s cílem stanovit několik střednědobých cílů, abychom udrželi pokrok v této velmi důležité oblasti.

Dále jsou tu samozřejmě směrnice o práci na dobu určitou a pracovní době. O obou těchto věcech rozhoduje teď Evropský parlament ve druhém čtení. Musíme se snažit být nekompromisní. Miliony osob zaměstnaných na přechodnou dobu netrpělivě čekají na to, až začne platit směrnice o práci na dobu určitou, a některé členské státy čelí tlaku, aby vyřešily otázku pracovní pohotovosti. Chci proto vyzvat Parlament, aby nás informoval o tom, jak v této otázce postupuje s náležitým ohledem na protichůdná hlediska, kterých jsem si dobře vědom. Ale také v této otázce od nás lidé hodně očekávají a pozorně nás sledují.

Pokud jde o mobilitu, samozřejmě si uvědomuji, že je nutno dosáhnout shody v otázce uplatňování nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

V těchto různých otázkách francouzské předsednictví potřebuje podporu Evropského parlamentu, aby dosáhlo konkrétních výsledků. Jak jistě víte a já to znovu opakuji, evropští občané na tyto výsledky netrpělivě čekají. Očekávají, že budeme naplňovat vizi sociální Evropy, která jim přinese užitek v každodenním životě, a že Evropa se stane součástí každodenního života. Dnes víme, že potřebujeme více, nikoli méně Evropy. Velmi dobře víme, že potřebujeme více, nikoli méně sociální Evropy. Velmi dobře víme, dámy a pánové, jaké výzvy před námi stojí.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Vážený pane předsedající, vážený pane úřadující předseda Rady, vážený pane komisaři, dámy a pánové, skupina Evropské lidové strany a Evropských demokratů přikládá velký význam sociální spravedlnosti. Prosazování evropských sociálních modelů patří ve světě, který se stále více globalizuje, k našim prioritám. Z tohoto důvodu jako předseda skupiny Evropské lidové strany vítám návrh Komise na vytvoření nového sociálního balíčku v oblasti sociální politiky. Tento text nabízí některé odpovědi na otázky, jako je například demografická změna, globalizace a snižování chudoby, které mají pro naše společnosti zásadní význam.

Moje skupina je přesvědčená, že Komise by měla jít ještě dále a navrhnout konkrétnější opatření. Zmírňování chudoby, zaměstnávání skupin obyvatelstva vyloučených z trhu práce, podpora pracovní mobility, zlepšování vzdělání a odborné přípravy pracovníků, to jsou otázky, které vyžadují zvláštní program, konkrétní opatření a pevný závazek ze strany Evropské unie a členských států.

Demografické změny přinášejí našemu hospodářství obrovské výzvy. Pracovníci v důchodovém věku, mladí lidé, a zejména osoby se zdravotním postižením – obecně řečeno všichni, kteří strávili delší dobu mimo trh práce – musí dostat novou šanci. Těmto lidem musíme pomoci najít práci nebo se do práce vrátit. K tomuto účelu potřebujeme přijmout konkrétní opatření na podporu celoživotního vzdělávání.

Lidé, kteří jsou zaměstnaní, stále čelí nerovnostem. Velmi nás znepokojují přetrvávající rozdíly v odměňování mužů a žen. Tyto rozdíly by v Evropě roku 2008 neměly existovat. Rovněž by měla být vytvořena vhodná poradenská zařízení, která by lidem pomáhala sladit pracovní a rodinný život. Vyzýváme proto Komisi a Radu, aby v této oblasti přijaly konkrétní opatření. Moje skupina odsuzuje všechny formy diskriminace. Schvalujeme tedy deklarovaný zájem Komise vyřešit přetrvávající nedostatky v příslušných právních předpisech. Zintenzívnit musíme především činnost zaměřenou na boj proti diskriminaci osob se zdravotním postižením.

Dámy a pánové, máme za to, že ve věku globalizace je nejúčinnějším nástrojem na prosazování sociálních modelů hospodářský růst. Jsme však přesvědčeni, že k dosažení cílů Lisabonské strategie je nutné prosazovat zájmy obchodu a průmyslu, protože právě podnikání je hybnou silou tvorby pracovních míst. Musíme zlepšit obraz podnikatele v Evropě a motivovat mladé lidi k zakládání vlastních firem. Zároveň bychom měli podporovat konkurenční podnikatelské prostředí, se zvláštním zřetelem na podporu malých a středních podniků, které vytvářejí většinu pracovních míst.

Vzhledem k těmto skutečnostem vyzýváme všechny klíčové subjekty v této oblasti, aby se snažily zajistit větší míru flexikurity v Evropě. V zemích, které ji přijaly, prokázala tato myšlenka své opodstatnění. Podnikům poskytuje flexibilitu, kterou potřebují, aby byly konkurenceschopné na mezinárodní úrovni, a zároveň chrání pracovníky. Vítám záměr Komise podporovat sociální dialog. Podle nás je partnerství podniků založené na důvěře klíčem k jejich úspěchu na trhu.

Dámy a pánové, podle platných smluv jsou sociální otázky v zásadě v kompetenci členských států. To by se mohlo a mělo změnit, ale než se tak stane, měli bychom dodržovat zásadu subsidiarity. Nemáme na výběr. To by však Komisi nemělo bránit v tom, aby prováděla studie dopadů, odsuzovala nerovnost a vyhodnocovala sociální důsledky nových právních předpisů. Vyzývám ji, aby tak činila. Stojíme před rozsáhlými sociálními a společenskými změnami. Potřebujeme reformovat své ekonomiky a zvýšit jejich konkurenceschopnost, aby stále méně lidí čelilo vyloučení. Bez hospodářského růstu neexistuje sociální pokrok. Na druhé straně

hospodářství nemůže být konkurenceschopné bez sociálního pokroku. Skupina PPE-DE je nyní více než kdykoli předtím odhodlaná dosahovat v této oblasti výsledků.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, když člověk poslouchá projevy předcházejících řečníků – pana komisaře Špidly, úřadujícího předsedy Rady, pana Bertranda a vás, pane Daule – mohl by nabýt dojmu, že všechno je v pořádku. Pěkně dosahujete pokroku a rok 2008 vejde do povědomí jako rok, kdy byl obnoven evropský sociální model.

Zní to všechno velmi hezky, ale skutečnost je mnohem tvrdší. Ano, skutečnost vypadá úplně jinak. Ve skutečnosti nám Evropská unie nabízí obraz jedné velké sociální nespravedlnosti. Zisky rostou, zatímco výše mezd stagnuje. Rozdíly v příjmech nabývají propastných rozměrů. Ztráta kupní síly, které se dotkla všech lidí v Evropské unii, spolu s dramatickým nárůstem cen energií systematicky lidi ožebračuje. Je to problém, který musíme v rámci evropského sociálního modelu řešit, a to nejen hezkými slovy. To, co navrhuje, pane Špidlo, je dobré a my to vítáme.

Dámy a pánové, podrobně rozebereme své názory na jednotlivé návrhy. Proto bych rád uvedl několik základních poznámek o tom, co od evropského sociálního modelu očekáváme. Pokud před patnácti lety měli lidé v kterémkoli státě Evropské unie pocit, že něco není v pořádku, že některá vnitrostátní norma je ohrožena, obrátili se na Evropu, aby tento problém vyřešila. Cítili potřebu řešit svoje problémy v evropském rámci, protože byli přesvědčení, že evropská pravidla v evropském rámci jim poskytují ochranu, která překračuje národní hranice.

Dnes, o patnáct let později, zkuste někomu říci, že Evropa vyřeší jeho problémy. Pracující by to vylekalo, protože jsou přesvědčení, že Evropa ve své současné podobě jim už není schopná zaručit sociální ochranu.

Kdybyste věnovali čas analýze irského referenda a volebnímu chování mladých lidí, zjistili byste, že tito lidé vnímají Evropu pozitivně. Nelíbí se jim však, jakým způsobem je v současné době organizovaná a uspořádaná. Jelikož vstupujeme do volební kampaně, je jen správné se ptát, proč byli lidé před patnácti lety vůči budoucí sociální politice v Evropě naladěni tak optimisticky a proč dnes panuje takový pesimismus. Odpověď nás socialistů je, že v Evropě vládne pravice. Vaše vystoupení, pane ministře, se neslo ve správném socialistickém duchu. To, co jste řekl, bylo úžasné. Jaký postoj však vaše vláda zaujala v Radě, pokud jde o směrnici o pracovní době?

(potlesk)

Vaše vládnoucí strana je členem Evropské lidové strany, podobně jako velká většina státních a vládních představitelů v Evropské unii. V Komisi je tato strana zastoupena naprostou většinou komisařů i předsedou Komise. Evropská lidová strana je největší politickou skupinou v tomto Parlamentu, ale když vás člověk poslouchá, mohlo by se zdát, že se stagnujícím vývojem v Evropě nemáte nic společného. Evropu řídí pravice a řídí ji nesprávným směrem. A tuto situaci musíme vyřešit prostřednictvím evropských voleb.

(potlesk)

Budete mít dobrou příležitost vrátit nás na správnou cestu, až nastane čas realizovat opatření, která jste nastínil. Řekl jste, že evropský sociální model je jednou z našich priorit. Pro naši skupinu skutečně prioritou je! Čím se lidé v Evropské unii cítí nejvíce ohroženi? Nekontrolovanými finančními trhy. Nekontrolovanými rizikovými fondy a soukromými investičními společnostmi, které koupí nějakou společnost, využijí její nejlepší aktiva a zaměstnance vyhodí na ulici –jednoduše proto, aby zajistily co největší zisky investorů.

Můj vážený kolega Paul Nyrup Rasmussen nám předložil velice dobrou zprávu. O této otázce musíme hlasovat kvalifikovanou většinou, aby Komise mohla zahájit iniciativu zaměřenou na regulaci rizikových fondů a soukromých investičních společností. Kdo jsou ti, kteří tento krok odmítají? Jste to vy, Evropská lidová strana a vaši zástupci ve Výboru pro hospodářské a měnové záležitosti.

Proto musíme velice jasně říci, že boj o evropský sociální model je zároveň bojem o základní filosofii. Pan Bertrand správně připsal úspěch Evropské unie tomu, že spojila hospodářský a sociální pokrok. To bylo vždy základní filosofií Evropy – a to i pro křesťanské demokraty. Celá desetiletí se jednalo o dvě strany téže mince, dokud nám zastánci neoliberálního hlavního proudu nezačali na začátku devadesátých let tvrdit, že nižší mzdy, delší pracovní doba a menší vliv ve vedení společnosti jsou základním návodem, jak dosáhnout rychlejšího hospodářského růstu. Celá desetiletí jsme se setkávali s lidmi – a tito lidé jsou v Parlamentu i v Komisi stále ještě zastoupeni ve velkém počtu – pro něž jsou důležitější koňské dostihy než evropský sociální model. Právě oni byli a jsou odpovědní za vnitřní trh a říkají nám – typickým příkladem je pan

Trichet, který to dělá na každé tiskové konferenci – že mzdy v Evropě jsou příliš vysoké. Vysoké jsou možná platy členů rady Evropské centrální banky, ale nikoli mzdy běžných pracovníků v Evropě.

Proto bychom měli zajistit, aby došlo ke změně celkového politického směřování, které skutečně vrátí evropský sociální model tam, kde jej chceme mít, pane Bertrande. Díky tomu bude mít hospodářský úspěch, kterého Evropská unie dosáhne, příznivý dopad na život všech občanů Evropské unie.

Máte samozřejmě pravdu, že Evropská unie může se světem, ať s Pekingem nebo Brisbane, soutěžit pouze za předpokladu, že budeme rozvíjet náš vnitřní trh. O to se chceme zasadit; chceme, abychom měli výkonný vnitřní trh. Chceme dobře fungující a konkurenceschopný evropský kontinent. Chceme to proto, abychom vytvořili bohatství pro všechny, nejen pro investory ve velkých korporacích skupinách, obrovských akciových společnostech nebo velkých bankách.

Dokud budeme v Evropě uplatňovat filosofii, na základě které udělujeme evropské ceny lidem, kteří se na tiskových konferencích chlubí miliardovými zisky svých společností, z nichž Evropě nemusí na daních zaplatit ani korunu, neboť jejich zisky jsou evropské, a nikoli národní, takže nepodléhají zdanění v jednotlivých státech; dokud budeme desetitisíce lidí propouštět z práce, abychom udrželi tento stav a zisky akcionářů – dokud toto zůstane realitou evropského sociálního modelu, můžeme si tady říkat, co chceme, ale lidé se s takovou Evropou nikdy neztotožní.

Chceme však upevnit evropský ideál a podporovat proces integrace. Dovolte mi proto, abych tomuto Parlamentu připomenul, že evropský sociální model je posuzován podle dosažených výsledků. Týká se to i vás v Radě, pane Bertrande, i vás, pane Daule, zde v Parlamentu.

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedající, tento sociální balíček je vítaným krokem kupředu při budování evropského společenství, které se stará o své občany.

Lidé, kteří hlasovali proti evropské ústavě a Lisabonské smlouvě, vyslali jasný signál. Tento signál znamená, že občané nedají nové pravomoci Evropské unii jenom proto, že je chceme. Naši občané chtějí vědět, jakou Evropskou unii budujeme.

Tento sociální balíček je rozsáhlý a kontroverzní a musíme mít jistotu, že lidé vědí, jaké výhody jim do života přinese.

Jak říká pan komisař Špidla, směrnice o evropských radách zaměstnanců a samozřejmě také návrh o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči, o který moje skupina tak tvrdě bojovala, obsahuje mnoho pozitiv.

Dnes se však chci soustředit na dvě konkrétní opatření obsažená v navrhovaném sociálním balíčku. Zaprvé se jedná o revizi Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, který má pomoci lidem bez práce, aby si našli nové zaměstnání. V současné době mohou o prostředky z fondu žádat společnosti v případech, že je ohroženo tisíc pracovních míst. Liberálové a demokraté vítají návrh na snížení uvedeného limitu a zjednodušení postupů, žádá-li se o přidělení prostředků z fondu, a to nikoli proto, že by Evropská unie měla plánovat práci pro Evropu – tuto úlohu plní nejlépe vnitřní trh – ani proto, že by EU měla poskytovat podporu v nezaměstnanosti – to je úlohou členských států. Tento návrh vítáme proto, že vychází ze zdravé liberální zásady, že zaměstnanost je nejlepším zdrojem blahobytu.

V situaci, kdy se růst zastavuje a kdy se některé členské státy už ocitly v recesi, pomáhá tato politika bránit tomu, aby se roztočila spirála náhlých ztrát pracovních míst, které vytvářejí závislost na sociálním systému.

Zadruhé je zde antidiskriminační směrnice: moje skupina ji prosazovala od začátku funkčního období této Komise.

Definice diskriminace nyní zahrne všechny hlavní menšiny: starší lidi, homosexuály, lidi s postižením, lidi všech náboženských vyznání a lidi bez vyznání – a bude se vztahovat na zákazníky a spotřebitele a rovněž na zaměstnance.

I zde se jedná o liberální opatření, které přinese praktické výhody založené na vědomí, že můžete vykonávat svoji práci a žít svůj život bez tyranie předsudků.

Návrh směrnice by měl jít ještě dále. V současné podobě v něm zůstává prostor a možnosti pro diskriminaci. Je, pane komisaři, například správné, že zakážeme diskriminaci na pracovišti, ale dovolíme členským státům, aby ve škole používaly diskriminační učebnice?

Nicméně Evropa postupně, krok za krokem, překážky diskriminace odstraňuje.

Moje skupina vítá závazek Komise a Rady podpořit tento proces, stejně jako trváme na tom, aby se tento Parlament plně podílel na návrhu opatření, která uvedený proces doplní.

V únoru nám pan Barroso představil základní soubor opatření pro boj se změnou klimatu. Návrhy Komise v oblasti sociální politiky dnes zlým jazykům ukazují, že Evropě leží na srdci soudržnost Společenství a že liberálně hospodářské politiky nemusí představovat hrozbu pro pokrokové politiky zdravého životního prostředí a solidární společnosti.

Pan Schulz si stěžuje na převahu středopravicích vlád v Evropské unii, my však žijeme v demokracii a vlády si volí občané. Nabídka socialistů občany zjevně neoslovila.

Jan Tadeusz Masiel, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedající, Unie za Evropu národů velice vítá nový sociální balíček. Právě sociální rozměr je to, co Evropu odlišuje od jiných světových velmocí, jakými jsou například Spojené státy nebo Čína. Západní Evropa byla ve dvacátém století vybudovaná z velké části na sociálních hodnotách. Novým členským státům po vstupu do Evropské unie v letech 2004 a 2007 poskytla cenný sociální model, neboť v mnohých z nich se po znovuzískání politické a hospodářské nezávislosti na konci 80. let prosazoval kapitalismus ve své nejhorší formě, kapitalismus potlačující práva pracovníků a pohrdající lidskou důstojností.

V 21. století se musíme všichni vyrovnávat s globalizací, která může být pro lidskou společnost příležitostí, ale také ohrožením. Brusel proto musí členským státům vyslat jasné signály a podpořit je v jejich ochraně a dalším rozvíjení sociálních zisků v zájmu všech občanů Evropské unie.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Vážený pane předsedající, velice vítám vyjádření pana ministra z dnešního dopoledne a věřím, že mnohé z toho najde odezvu i v Radě, ačkoliv nemáme moc důvodů myslet si, že tomu tak opravdu bude.

Mnozí z nás vnímají ochranu sociálního aspektu vzhledem k nadvládě trhu jako spornou. V souvislosti s tímto sociálním balíčkem bychom měli uvažovat o dopadu nedávných rozhodnutí Evropského soudního dvora. Mnozí z nás nad nimi opravdu zamysleli a považují tato rozhodnutí za nesmírně znepokojující, když od nás stále vyžadují, abychom svá opatření odůvodňovali na základě toho, zda neohrožují trhy, a nikoli na základě toho, zda dosahují vysokou kvalitu služeb nebo kvalitu práv zaměstnanců a podobně. Svědčí o tom i sociální balíček a v souvislosti s ním musíme připustit, že chudoba se vyskytuje i mezi lidmi, kteří pracují, a že se rozšiřuje propast mezi bohatými a chudými. I když oceňujeme, že v souvislosti s bojem s chudobou Komise v sociálním balíčku projevila city, to, co potřebujeme, jsou konkrétní činy.

Vítáme samozřejmě horizontální směrnici o rovnosti. Právě to jsme v tomto Parlamentu prosazovali. Je důležitá z různých důvodů, a v neposlední řadě proto, že nyní skutečně umožňuje plné zapojení do společnosti.

Vítáme rovněž mnohé návrhy, které se týkají Romů. Oceňujeme závazek Komise a chceme, aby na něj všechny členské státy reagovali pozitivně a neustrnuly v předsudcích a fanatismu. Školení o rovných příležitostech hraje důležitou úlohu v programu odborné přípravy, zejména pro ty, kteří se věnují politice v příslušných oblastech.

Oceňujeme, že existují alespoň návrhy na zřízení evropských rad zaměstnanců, třebaže vůči nim máme některé výhrady. Co se týče otázky mobility v tomto sociálním balíčku, musíme nyní posoudit dopad mobility z hlediska sociálního: co se děje s lidmi, zejména s lidmi ekonomicky neaktivními, kteří se stěhují a dostávají se mimo systémy zdravotní péče členských států, co se stane se stárnoucími lidmi, kteří se přestěhují do jiného členského státu, a co jim přinese budoucnost?

Rovněž vítáme návrh „Nové dovednosti pro nová pracovní místa“ a věříme, že bude propojený s programem boje proti změnám klimatu, přičemž je nutno posoudit také nové dovednosti v rámci starých pracovních míst, neboť většina pracujících už ukončila etapu formálního vzdělávání. To poukazuje na zásadní význam celoživotního vzdělávání. Musíme se ptát, jak zajistíme dovednosti, které potřebujeme k plnění cílů v oblasti změny klimatu.

Gabriele Zimmer, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Vážený pane předsedající, obzvláště mě zaujaly zejména tři body této rozpravy. Prvním je záměr vyjádřený ministrem vnitra panem Bertrandem, aby se rok 2008 stal rokem obnovy evropského sociálního modelu. Dále to byla slova pana komisaře Špidly, který řekl, že sociální balíček naplnil očekávání veřejnosti v rámci Evropské unie, a nakonec vaše prohlášení, pane Schulzi, že v Evropě vládne pravice.

Domnívám se, že všechna tato tři prohlášení vyžadují kritický pohled. Zaprvé, jak může zástupce francouzského předsednictví prohlásit, že cílem roku 2008 je návrat sociálního modelu, když francouzská vláda odmítla být jen označit sociální politiku za prioritu svého předsednictví? Podle mého názoru sociální balíček ani zdaleka nesplňuje očekávání lidí, protože jednoduše nepřispívá k překonávání sociálních rozdílů v Evropě a neobsahuje ani žádné opatření, které by zabránilo prohlubování těchto rozdílů a zakonzervování současného stavu. Tento proces by měl pokračovat navzdory sociálnímu balíčku v oblasti sociální politiky.

A na závěr, pane Schulzi, vám velmi ráda dám okusit vaší vlastní medicíny. Tento vývoj začal v devadesátých letech, když u moci byly socialistické vlády. Očekávali jsme spíše vaše vyjádření v tom smyslu, že po Lisabonu do roku 2010 vytvoříte nový konstrukt, novou strategii, která bude pevně zaměřena na ochranu evropského sociálního modelu a která znovu uspořádá naše priority.

Co se týče samotného sociálního balíčku v oblasti sociální politiky, tento soubor nesplňuje očekávání. Je nejvyšší čas, abychom ukončili stav, kdy pokles řádného zaměstnávání je provázen zvyšováním počtu pracovních míst, v nichž si lidé nejsou schopni vydělat živobytí. V Evropské unii bychom měli už konečně přestat hodnotit svůj úspěch podle počtu pracovních míst. Místo toho bychom se měli zaměřit na pracovní místa, která jsou ohodnocena slušnými mzdami.

Sociální balíček neobsahuje v případě potřeby žádné prohlášení o zahrnutí doložky o sociálním pokroku do všech evropských smluv. Neobsahuje ani odpověď na otázku, zda ti, kteří hrají důležitou úlohu v obraně sociálních práv v Evropské unii, získají více nástrojů a více pravomocí v evropských radách zaměstnanců. Návrh vyzývá v podstatě jen k udržování *status quo* a současné linie bez jakýchkoli doplnění.

Odmítáme tento sociální balíček jako příliš abstraktní a zavádějící přístup. Ve svých dalších vystoupeních v rámci této rozpravy budou členové mojí skupiny komentovat jednotlivé části tohoto návrhu.

Derek Roland Clark, jménem skupiny IND/DEM. – Vážený pane předsedající, Lisabonská smlouva byla odmítnuta v legitimním irském referendu, takže určitě potřebujete velký program, abyste odvrátili pozornost. Proto jste přišli s tímto novým sociálním balíčkem. Ve skutečnosti nový není. Jedná se o upravené starší návrhy. Ale je velký. Jsou v něm zmíněny právní předpisy EU, sociální dialog, spolupráce, financování, partnerství, dialog, komunikace... a to čtu jen z jedné stránky.

Dovolte mi, abych se nyní zaměřil na financování. Prosperující hospodářství poskytuje zdroje, ale vy jste si to ztížili zavedením eura tam, kde se Evropská centrální banka snaží pokrýt svými úrokovými sazbami různorodé ekonomiky. Jedna velikost pro všechny, jak se říká. Ve skutečnosti však jediná velikost všem nesedí.

Ve Spojeném království se to centrální bance, Bank of England, nedaří ani ve všech našich regionech. O víkend se v novinách dokonce objevila zpráva, že rozdíly mezi severem a jihem Spojeného království jsou větší než kdykoli předtím.

EU je protekcionistická. Bojíte se globalizace. Nebojujte s ní. Nepotlačujte ji. Přidejte se k ní. Zapojte se do světového trhu se stále rostoucím počtem obyvatel. Podporujte podnikání snižováním byrokracie. Zastavte nekonečný proud směrnic a nařízení, které jsou obchodu jen na překážku. Zachovávejte rovný přístup ke zbytku světa a evropské hospodářství bude růst, a přinese tak největší sociální balíček ze všech: nová a lepší pracovní místa.

Na závěr ještě jedna poznámka. Zahájení této iniciativy připadlo na francouzské předsednictví. Je však reálné, že ji skutečně zahájí? Podle časopisu *EurActiv* ze 3. července Komise a francouzské předsednictví společně vyhlásily sociální politiku za svoji prioritu na rok 2008. Když si však přečteme *Deutsche Welle* z 2. července, francouzský prezident Nicolas Sarkozy tady jasně uvedl, že sociální politika nebude největší prioritou. Hlavním předmětem zájmu má být přistěhovalectví, změny klimatu a energetika.

Takže kterému prohlášení máme věřit? Osobně si myslím, že Francouzi udělají to, co vždy: budou se starat sami o sebe. A k tomu jim blahopřeji. Preji si, aby moje vláda postupovala stejně.

Carl Lang (NI). - (FR) Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, v tomto Parlamentu je běžné, že se zde přetřásá sociální politika. Bohužel evropský sociální model je v současné době pouhým mýtem, protože sociální realita v naší zemi, ve Francii, a především v mém vlastním regionu Nord-Pas-de-Calais, je realitou sociálního úpadku, zoufalství, sociální nejistoty a nejistých pracovních podmínek, masové nezaměstnanosti a klesající porodnosti, což je alarmující problém, který nabírá obrovských rozměrů.

Naše myšlení stále vychází ze sociálního modelu 60. let, tedy z modelu, který počítá s plnou zaměstnaností a obrovskou pracovní silou. V průběhu uplynulých třiceti let jsme se však setkali s masovou nezaměstnaností a prudce klesající porodností, díky nimž jsme se od „baby boomu“ propracovali k „boomu“ starých lidí, a v důsledku toho se financování důchodů ocitlo v krizi.

Musíme přestat přemýšlet o tom, jak za každou cenu bránit evropský sociální model, a místo toho se připravit k jeho reorganizaci. Naše hospodářská a historická analýza ukazuje, že tato reorganizace by měla probíhat dvěma způsoby: zaprvé potřebujeme rodinnou politiku, která přispěje ke zvýšení porodnosti, jinak v dalších desetiletích nebudeme schopni financovat svoje důchodové systémy, a za druhé potřebujeme politiku na znovuoživení jednotného trhu a návrat lidí do práce.

Za účelem posílení jednotného trhu EU je nutno oživit průmysl, ale budeme-li trvat na své téměř nábožné víře ve volný trh a nekontrolovaný liberalismus, nepodaří se nám učinit nezbytné kroky, aby naše podniky dokázaly konkurovat na našem vlastním domácím trhu.

Z těchto důvodů bychom měli své budoucí snahy a svůj cíl zlepšit sociální podmínky opírat o myšlenku preference a ochrany na úrovni jednotlivých států a na úrovni Společenství.

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, Lisabonská strategie pro růst a zaměstnanost přispěla k vytvoření nových a lepších pracovních míst. Tento úspěch se snaží zpochybnit mnozí, kteří se neumějí vyrovnat s Evropou, kde dochází ke změnám, uplatňuje se outsourcing a probíhá racionalizace a přebírání společností. Pokud v osobní rovině lidé neustále čelí pocitu nadbytečnosti, určitě nemohou pozitivně vnímat rozmach exportu evropského hospodářství. Jako jedno z protiopatření vůči tomuto pocitu nejistoty potřebujeme novou, soudržnou sociální strategii. Sociální balíček, o němž se bavíme, je však tak obsáhlý, že není možné uvést ho do praxe do konce roku 2009, což snižuje důvěryhodnost této v zásadě velice chválné iniciativy.

Vážený pane komisaři, naším cílem nemůže být samoučelně vyvíjet činnost pro činnost. Jedná se o udržitelnost. Naším cílem nemůže být ani nepokrytá volební agitace, jakou zde právě předvedl pan Schulz, který se však, jak vidím, už vzdalil ze sálu. Neseme svůj díl odpovědnosti za to, že lidé nebudou opomíjeni a nestáhnou se do paralelních společností nebo do virtuálního světa. Tato snaha by měla začít již ve školách, kde by se měl výrazně snížit počet studentů, kteří ze škol odcházejí předčasně, aby se překlenula neustále se zvětšující propast mezi lidmi s kvalifikací a lidmi nekvalifikovanými. K tomuto účelu potřebujeme motivační kurzy. Talent a dovednosti musíme podporovat již od dětství, protože v každém případě se jedná o výhodnou investici. Naše strategie celoživotního vzdělávání tak poskytne přidanou evropskou hodnotu, rozsáhlou tvorbu bohatství, která podle pana Schulze chybí. Obdobnou přidanou hodnotu poskytují i naše vzdělávací programy – Socrates, Leonardo a Erasmus – které by měly být naléhavě propojené se světem práce. Za tím účelem bychom měli začít těsněji spolupracovat s malými a středními podniky. Malé a střední podniky vytvářejí nejvíce pracovních míst a poskytují rovněž nejvíce míst pro odbornou přípravu. Měly by se však usilovně snažit neustále investovat do dalšího vzdělávání a odborné přípravy, protože v opačném případě nebudeme schopni zajistit dostatečnou míru inovací.

Jeden z lidských zdrojů, konkrétně starší zaměstnanci, jsou i nadále až zločinným způsobem přehlíženi. Je nejvyšší čas, aby se jejich bohaté zkušenosti, tvořivost a odolnost začaly využívat ve prospěch našeho hospodářství. V demografické zaměstnanecké lize se stále ještě bezmocně pohybují na konci tabulky.

Na závěr chci uvést, že je nutno posílit soudržnost naší společnosti. Například ve směrnici o evropských radách zaměstnanců musíme najít udržitelný kompromis mezi zaměstnavateli a zaměstnanci. Ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci bychom se měli snažit napomoci dosažení tohoto cíle. Potřebujeme také rovnováhu mezi regiony a pro tento účel poskytujeme prostředky z Evropského sociálního fondu, Evropského fondu pro regionální rozvoj a Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Oblastí, kterou stále pocítujeme jako velmi kritickou je dodržování zásady nediskriminace. Skupina PPE odmítá horizontální směrnici. Tato směrnice by totiž zvýšila právní nejistotu, která v této oblasti převažuje, a ještě více by se zmenšil prostor pro kreativní zásahy v jednotlivých státech. Pokud má sociální program jako celek uspět, hlavní odpovědnost musí zůstat v rukách členských států. Komunikace a koordinace je efektivnější na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, a (proto) je čas začít uvádět osvědčené postupy do praxe, místo abychom je pouze zkoumali a analyzovali. To nám dává dobrou šanci dosáhnout sociální a hospodářskou změnu, kterou chceme a potřebujeme, a také šanci na zavedení evropského sociálního modelu do praxe.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS*Místopředseda*

Harlem Désir (PSE). - (FR) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, vážený pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, nový sociální program přichází pozdě a je chabou odpovědí na složitou situaci, nerovnosti a důsledky recese, které v současné době trápí pracovníky a mnoho našich evropských spoluobčanů.

V situaci, kdy 70 milionů lidí v Evropě žije v chudobě, přestože nezaměstnanost klesá, v situaci nejistých životních a pracovních podmínek, kdy se zvyšuje počet netypických forem zaměstnanosti, opravdu potřebujeme pevný sociální základ, potřebujeme Evropu, která nás ochrání. To je jedním z cílů francouzského předsednictva. A jak jste, pane ministře, řekl, rok 2008 by měl být rokem návratu, znovuoživení sociální Evropy. Bohužel sociální rozměr si vaše vláda nestanovila jako jednu ze čtyř priorit svého předsednictví. Jak se blíží konec funkčního období Komise, objevují se některé návrhy, které konečně reagují na požadavky Evropského parlamentu, a zejména naší skupiny. Jedná se například o skutečnou směrnicí proti diskriminaci ve všech oblastech, nejen v souvislosti se zdravotním postižením; snahu konečně posílit a revidovat směrnicí o evropských radách zaměstnanců a opatření, která mají zajistit dodržování platných zásad a právních předpisů o rovném odměňování mužů a žen v členských státech.

Ale podívejte se na nedostatky, na mezery v tomto novém sociálním programu. Zvlášť připomenu dva z nich. Prvním je reakce na nedávné rozsudky Evropského soudního dvora v případech Laval, Rüffert a Viking, které oslabují naši odolnost vůči sociálnímu dumpingu v Evropské unii. Myslíme si, že ujištění Komise, že zajistí právní jednoznačnost a interpretační pokyny k této směrnici, nestačí. Musíme se zaměřit na to – a v této souvislosti Výbor pro zaměstnanost a sociální věci uspořádal parlamentní slyšení – že tato směrnice je ve své podstatě chybná a že právní předpisy Unie musí na základě revize této směrnice o vysílání pracovníků jasně stanovit, že hospodářské svobody Unie, svoboda založení podniku, nesmí bránit naplňování základních práv pracovníků, jako je například právo na kolektivní vyjednávání, právo na mzdu, a v případě potřeby právo na stávku na obranu svých zájmů.

Proto požadujeme revizi této směrnice a zavedení sociální ochranné doložky zaručující, že v budoucnu nebude možné uplatňovat žádnou směrnicí, žádnou politiku Unie, žádnou zásadu smlouvy, které by byly na újmu práv pracujících. Pokud by tedy některá země měla vyšší úroveň práv pracujících než jiná země, již nikdy nebylo by možné snížit tuto úroveň odvoláváním se na zásadu země původu, jak tomu bylo v případě prvního návrhu směrnice o službách, tzv. Bolkensteinovy směrnice.

Zadruhé, pan Bertrand nám říká, že sociální služby obecného zájmu, činnosti v obecném zájmu, je třeba podporovat, abychom propagovali náš sociální model. Neobdrželi jsme však žádný návrh směrnice, který by se týkal služeb obecného hospodářského zájmu. Nemůžeme účinně chránit sociální služby obecného zájmu a uplatňovat článek 14 Lisabonské smlouvy, který poskytuje právní základ pro objednávání a financování těchto služeb, pokud Rada nepožádá Komisi a Komise nevyužije svoje právo iniciativy, abychom konečně mohli hovořit o právním rámci, který ochrání fungování veřejné služby, zaručí nezávislost místních úřadů při poskytování místních služeb a dá nám jistotu, že budoucí rozhodnutí Evropského soudního dvora neohrozí tento základní rys evropského sociálního modelu. Lidé se tak přesvědčí, že Evropa nejde proti sociálnímu modelu, jak prohlásil pan Schulz, ale naopak, že Komise a ostatní evropské orgány evropský sociální model chrání.

Bernard Lehideux (ALDE). - (FR) Vážený pane předsedající, předložením textů velice rozdílné povahy a kvality v jediném „souboru“ se Komisi pravděpodobně podařil šikovný reklamní tah, v konečném důsledku však využila svoje právo iniciativy v otázkách zásadního významu. Podniká kroky správným směrem a to bychom měli ocenit.

Na tahu jsme proto opět my a možná i Rada. Každý ví, že Parlament bude poměrně tvrdý a bude chtít přijít s inovačními texty, které budou odrážet potřeby evropských občanů. Bude totéž platit také o Radě? Jak víme, lze o tom pochybovat. Doufám, že si vás vyslechnou, pane ministře.

Nadnesené řeči vedou jen k nejednoznačným a nezávazným textům, které závažným způsobem oslabují důvěryhodnost naší práce. Za všechny si uvedme tři příklady.

Patřím k těm, kdo dlouho volali po komplexní směrnici proti všem formám diskriminace. Jako základ této směrnice jsme měli použít zprávu paní Lynnové z května 2008, která je mnohem ambicióznější než návrh Komise.

Druhým příkladem jsou rady zaměstnanců. Měli bychom usilovat o to, aby text vyjasnil jejich mezinárodní pravomoci a úkoly. Zvyšuje se důležitost jednání se sociálními partnery v případech, kdy restrukturalizaci podniků provádějí koncerny působící v několika evropských zemích. Měli bychom zajistit, aby před zahájením restrukturalizace proběhla jednání se zaměstnanci a aby rady zaměstnanců mohly vyjádřit svoje stanovisko k otázkám, které často bývají velice odborné.

Třetím příkladem jsou sociální služby obecného zájmu. V této oblasti jsme ztratili spoustu času. Provozovatelé těchto služeb jsou zmateni. V této oblasti přetrvává obrovská právní nejistota, která poškozují kvalitu služeb nezbytných pro soudržnost našich společností. A my se za této situace chystáme promarnit další rok. To je nezodpovědné!

Podle mne je to důkaz, že činnost Komise, která má, jak se zdá, velice široký záběr, není dostatečně kvalitní, protože vědomě přehlíží některé zásadní otázky.

Skončím upozorněním, že sociální balíček by měl být jen jedním z kroků na naší cestě. Jsem přesvědčen, že otevřená metoda koordinace byl v některých případech využit na maximum. Musíme se odhodlat k intenzivnější spolupráci a rovněž k prosazování větší harmonizace, všude, kde to bude možné.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, zástupce Rady vyzýval k Evropě více sociální. Já bych panu ministři odpověděl, že je zapotřebí více zdravého rozumu. To by bylo lepší. Evropská unie samozřejmě může předložit řadu návrhů, je však třeba zdůraznit, že sociální politika je oblastí, v níž členské státy mají svrchované rozhodovací pravomoci. Zkrátka potřebujeme méně řečnění a více konkrétních činů.

Evropská unie navrhuje na 19 zajímavých iniciativ, z nichž jen tři mají legislativní charakter. Patrně nejdůležitější návrh, tedy návrh týkající se přeshraniční zdravotní péče, se dnes projednávat nebude. Je to politováníhodné a je na škodu věci, že s touto diskusí budeme muset počkat, až se na naše zasedání dostaví francouzský ministr zahraničních věcí. Na závěr bych chtěl zdůraznit, že na sociální politiku vynakládají členské státy EU až 27 % svého HDP v porovnání s 15 % v USA. Otázkou je, zda se tyto peníze používají správným způsobem.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, vážený pane ministře, dámy a pánové, zdá se, že bylo zapotřebí záporného výsledku referenda v Irsku – vítězství odpůrců společné Evropy, aby to Komisi probudilo z letargie. Skutečností je, že neoliberalní politika Komise se už dlouhou dobu vzdaluje zájmům občanů Unie. Požadavek na sociálně odpovědnou Evropu je už nějakou dobu na stole.

Je vysloveně trapné, když posléze před koncem funkčního období na stole leží nakupeny opominuté záležitosti z minulých let. Připadá mi rovněž bezohledné, že se nám to celé snaží prodat pod hrdým názvem „nový sociální program“. Otázky, kterými jsme se zabývali v červenci, se měly řešit už dávno. Podíváme-li se podrobně na jejich obsah, zdá se nám, že se Komise nakonec ze svých chyb nepoučila. Až na dvě výjimky dnešní návrhy vůbec nehovoří o solidaritě, rovných příležitostech, sociální rovnováze a veřejné účasti. Právě naopak, z velké části jsou jen dalším produktem základního neoliberálního postoje.

Komise vyzývá k větší mobilitě pracovní síly. Současně však uplatňuje rozhodnutí soudu, která snižují míru ochrany vysílaných pracovníků. Jako by dodatečně navrhuje, abychom se tento problém snažili řešit v rámci fóra. Zaměstnanci však nepotřebují žádné fórum, nýbrž ochranu. Opravdu si myslíte, že lidem, kteří jsou každý den obírání o mzdu, pomůže, když jim řeknete, aby počkali, až se jejich problémy projednají na nějakém fóru? Kromě toho, pane komisaři, revidovaná směrnice o radách zaměstnanců, která má už devět let zpoždění, nenaplnuje vaše sliby. Parlament bude muset tento návrh vylepšit a provést v něm řadu úprav. Návrh například neobsahuje ustanovení o sankčních mechanismech.

Věnujme se však nyní otázce solidarity. Zdravotnická směrnice kritiku přehlíží a otvírá prostor pro tržně zaměřené zdravotnické služby, čímž oslabuje zásadu solidarity v sociálních systémech členských států. Solidaritu neposiluje, nýbrž ohrožuje. Tento soubor opatření obsahuje jen málo návrhů, které skutečně odrážejí touhu lidí po pokrokovějším evropském sociálním modelu. Zdůraznila bych zejména novou směrnici o diskriminaci mimo pracoviště. Tento nástroj byl poprvé ohlášen v roce 2004 a tlak ze strany Parlamentu je jediným důvodem, proč s ním Komise nakonec vystoupila. Je jasné, že většina tohoto Parlamentu tuto směrnici také podpoří. Ale také tento návrh si v mnohých bodech vyžádá úpravy, zejména pokud jde o práva lidí se zdravotním postižením.

Obecně je však název „sociální balíček“ prostě nevhodný. Podle mě jsou výsledky Komise v oblasti sociální politiky velmi žalostné.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – Vážený pane předsedající, vážený pane úřadující předsedo Rady, v posledních letech vaše politika tržního fundamentalismu nebezpečně zvýšila nerovnost a ohrozila sociální stát.

Sociální balíček, který jste nám tady tak pěkně představili, není nic jiného než jen prázdná slova. Z 19 návrhů mají pouze tři legislativní charakter, přičemž jeden z nich, návrh o přeshraničním zajištění zdravotnických služeb, vzhledem ke svému neoliberalnímu zaměření skrytě zavádí Bolkensteinovu směrnici.

Zatímco nám tady pěknými, ale prázdnými slovy představujete tento návrh, Sarkozyho vláda v Radě výrazným způsobem napomáhá přijetí politováníhodné směrnice o pracovní době. Je to obrovský skok zpět v sociální oblasti.

Místo pěkných slov a snahy o dobrý dojem či dohled nad evropskými volbami, které po irském odmítavém hlasování působí trochu podivně, byste se měli snažit navrhovat konkrétní opatření a rozdělovat prostředky z rozpočtu Společenství.

Také bych rád něco vzkázal panu Schulzovi, pokud mě slyší. Je pravda, že pravicové vlády mají velký podíl na zhroutení evropského sociálního modelu. V některých zemích, pane Schulzi, například i ve vaší zemi, v Německu, nebo v Holandsku a v Rakousku, se pravice spojila se sociálními demokraty a společně ničí evropský sociální model.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Vážený pane předsedající, ve vymezeném čase bych se ráda zaměřila na program zdravotní politiky. Současný návrh směrnice o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči je ve srovnání s původním stavem značně vylepšený. Bohužel však nic se nezměnilo, pokud jde o základní důvody ve všech oblastech, které spadají pod vnitřní trh. Ohledy na svobodný trh vždy vítězí nad ohledy na lidi.

Je jasné, že když člověk vážně onemocní, chce mít tu nejlepší možnou péči. Bohužel tato směrnice takovou péči v žádném případě nezaručuje. Zaručuje, že se těm nejbohatším lidem z těch nejbohatších zemí EU dostane ta nejlepší možná péče. Znamená to velké riziko, že pacienti budou rozděleni do kategorie A a kategorie B. Pacienti, kteří mají nejvíce prostředků, dostanou tu nejlepší péči i v jiných zemích, zatímco ti, kteří prostředky a moc nemají, tuto možnost mít nebudou.

Směrnice zajistí nárok na péči i v jiných zemích za cenu srovnatelné péče v domovské zemi pacienta. Toto opatření s sebou zároveň nese riziko, že vzniknou áčkové a béčkové země. Cena za stejnou péči se bude v jednotlivých zemích pochopitelně lišit. Nynější směrnice umožňuje, aby výsledek určovaly podmínky trhu, ale je to přístup velice riskantní. Jestliže se spolehneme na trh, vždy prohrají ti, kteří se nedokáží vyrovnat s podmínkami, které na trhu převládají.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vážený pane předsedající, podle mého názoru se evropská odpověď na neustálý růst cen a chudobu výrazně opozdila a je potěšující, že tento nový sociální balíček na celoevropské úrovni se začíná ubírat správným směrem. Velice oceňujeme třeba záměr umožnit přístup ke zdravotní péči v jiných evropských zemích. Dnes jsou například nestoudně zneužíváni lidé na dovolených, kteří dostanou lékařské účty a ty jsou jim po návratu proplaceny jen částečně, pokud vůbec. Na druhé straně si jednotlivé členské státy vzájemně dluží miliony eur a samotné vyhlášení záměru v těchto případech vždy nestačí.

Nestačí ani hlasitě vyzývat k většímu sladění pracovního a rodinného života. Aby si větší počet lidí mohl dovolit mít děti, je důležité bojovat proti mzdovému a sociálnímu dumpingu, což je úkol, který je bohužel často přehlížen. Je parodií, že EU na jedné straně vyžaduje, aby veřejné zakázky prošly veřejným výběrovým řízením, zatímco doložku vyžadující, aby vítězové řízení vypláceli alespoň minimální zákonnou mzdu, zrušil Evropský soudní dvůr z důvodu nesouladu směrnice o službách na vnitřním trhu a směrnice o vysílání pracovníků. Evropská unie ukázala svoji pravou tvář jako čistě hospodářské seskupení, které sociálně znevýhodněné krmí drobkami a prázdnými slovy.

Prázdná hesla už občany EU neuspokojují a nezmírňují důsledky klesající porodnosti a rostoucí chudoby. Na papíře můžete říkat, co chcete, ale lidé už jsou bezpochyby unaveni prázdnými slovy.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych poděkoval panu Martinu Schulzovi za to, že nám všem připomenul, že středopravé strany jsou největší skupinou v Parlamentu, že mají největší počet komisařů a že skutečně mají i nejvíce vlád v členských státech EU. Já bych mu zase rád připomenul, že tato situace má svůj důvod, a tím důvodem je, že tak rozhodli lidé. Lidé tak rozhodli proto, že si všimli, jak se zvětšuje propast mezi rétorikou levice a skutečností, a odmítli ji. Rád bych mu také připomněl, aby měl jako dobrý demokrat na paměti, že lidé mají samozřejmě vždy pravdu.

Když se vrátím k sociálnímu balíčku jako celku, z našeho pohledu oceňujeme uvážlivé komentáře pana komisaře a jeho iniciativu týkající se revidovaného sociálního programu, zejména tématu, který nám všem připomíná, že v EU se jedná zejména o lidi, o to, abychom jim poskytli nové a lepší příležitosti, a především abychom je posílili a připravili je na výzvu v souvislosti se změnami, kterým budou muset čelit.

Rád bych v krátkosti navázal na tři body z výborného příspěvku svého kolegy pana Josepha Daula. Jedním z nich je důležitá úloha subsidiarity členských států. Mnoho členských států má odlišný přístup, ale všechny by měly najít inspiraci v tématech a ve směru, které nastínil.

Dalším bodem je důležitost pracovních míst. Harlem Désir se velice správně vyjádřil o právech pracovníků. Respektujeme důležitost práv pracovníků, ale moje politická skupina by chtěla upozornit také na práva osob, které nepracují – těch, kteří momentálně nemají práci, z trhu práce byli z nějakého důvodu vyloučeni a pracovat chtějí. V této složité době úvěrové krize nabývají tato práva na stále větší důležitost, neboť problém s nezaměstnaností se pravděpodobně ještě spíše zhorší, než se situace začne zlepšovat. Musíme se tedy ujistit, že všechno, co děláme, pomůže vytvářet pracovní místa a pomůže více lidem tato pracovní místa získat.

Třetí bod se týká malých a středních podniků, o nichž se pan poslanec rovněž zmínil. Ve včerejším denníku *Financial Times* jsem si všiml poznámky o dohodě v rámci Spojeného království týkající se dočasných pracovníků, přičemž zástupci malých a středních podniků prohlásili, že o této dohodě s nimi nikdo nejednal. To, co bych rád připomenul, se netýká Spojeného království, ale jedná se o skutečný problém – se svou připomínkou se nyní obracím na pana komisaře – a to problém účasti malých a středních podniků v procesu projednávání, neboť zastupují nejen největší počet zaměstnavatelů, ale rovněž největší počet zaměstnanců. Ze zkušeností s referendy – například o Lisabonské smlouvě – víme, že pokud se lidem snažíte vnutit něco shora, nefunguje to. Je třeba s lidmi komunikovat a více lidí začne pracovat pro malé a střední podniky.

Na závěr bych rád uvedl, že pokud jde o směrnici o evropských radách zaměstnanců, o které hovořil i pan úřadující předseda Rady a pro níž jsem zpravodajem, moje politická skupina určitě ocení skutečnost, že mezi sociálními partnery došlo k vítané shodě. Mně osobně se tato dohoda příliš nelíbí, ale plně oceňuji, že jí bylo dosaženo, a domnívám se, že my v Parlamentu bychom se měli snažit z ní vycházet, stejně jako budeme vycházet z dohody o pracovní době a dočasných zaměstnancích. Je potřeba postupovat rychle, neboť chceme dosáhnout skutečného sociálního pokroku, a nikoli jen pronášet pěkné politické projevy vzhledem k nadcházejícím volbám.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Děkuji vám pane předsedající. Předběžné oznámení Komise o sociálním balíčku naplnilo sociálně demokratické strany a občany, kteří se cítí odpovědní za řešení sociálních problémů, nadějí. Nahromaděné dluhy a množství otázek, které tu právě zazněly, nám poskytly překvapivý obraz, jak málo jsme toho dosáhli a kolik nevyřešených problémů je stále před námi. Je skutečností, že hospodářský růst v posledních patnácti letech nezmenšil propast mezi bohatými a chudými, ale dokonce ji ještě více prohloubil. Nicméně soutěž chudoby nabyla nových rozměrů. V každé zemi žijí chudí lidé. Rozsah a charakter chudoby je sice v každém členském státě jiný, ale víme, že všude bolí stejně. I když bylo v rámci sociálního programu navrženo až osmnáct dokumentů, ztotožnění se občanů s Evropskou unií můžeme posílit pouze prostřednictvím konkrétních a jasných návrhů, které nám umožní dosáhnout společného pokroku, místo vzájemného napětí mezi jednotlivými skupinami chudých lidí.

Těší mě, že po mnoha žádostech ze strany Rady a Evropského parlamentu připravila Komise hodnocení situace Romů a stanovila, jakým způsobem jejich situaci řešit. Tento dokument však nevytváří rámec pro dlouhodobou politiku, pokud jde o Romy. Další otázkou je, zda tento dokument dostatečně motivuje ke konkrétní činnosti, zda umožňuje přesné posouzení nebo počítá s možností, že členské státy nepřijmou potřebná opatření nebo nepoužijí nezbytné postupy. Myslím si, že v tomto případě chybí skutečné odhodlání.

Potěšila nás také antidiskriminační směrnice. Parlament a Komise nebyly jednotní v tom, zda je nutné upravit zákaz diskriminace v komplexní směrnici, a v souladu se socioliberálním názorem se nám nakonec nepodařilo vymezit skupiny, které jsou předmětem diskriminace. Očekáváme, že směrnice umožní plnohodnotnou ochranu lidí a skupin, které jsou různým způsobem ohrožené. Tato směrnice má naši velkou podporu, jelikož šířitelé nenávisti, rasisté a ti, kteří chtějí rozdělovat jen těm, kteří jsou toho hodni, mohou najít podporu i mezi chudými, kteří mezi sebou soupeří. Voliči mají vždy pravdu, mohou se však nechat oklamat populisty. Děkuji vám.

Gérard Deprez (ALDE). - (FR) Vážený pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, jako člen a předseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci se omezím na návrh antidiskriminační směrnice.

Zaprvé bychom vám, vážený pane komisaři, chtěli poblahopřát k tomu, že se vám konečně podařilo přimět Komisi, aby přijala návrh směrnice, která se snaží bojovat proti diskriminaci z důvodu víry, přesvědčení, zdravotního postižení, věku a sexuální orientace. Až donedávna jsme se báli – a vy to víte, protože jsme s vámi o svých obavách hovořili – že se omezíte na minisměrnicí, která se bude zabývat pouze diskriminací na základě věku a zdravotního postižení.

Asi vás nepřekvapí moje zklamání z toho, že tak zásadní věc, jako je tato, je s Evropským parlamentem pouze konzultována, ale jasně cítím, že předsednictví je přístupné jakýmkoli návrhům Evropského parlamentu. Proto bychom se, pane komisaři, měli ihned pustit do práce a osobně vidím v tomto textu tři aspekty, které se budeme snažit zlepšit.

Zaprvé některé otázky vyžadují větší přesnost nebo lepší vymezení. Mám na mysli otázku „objektivně oprávněných“ rozdílů v přístupu. Nemám vůči nim žádné výhrady, avšak nemůžeme dovolit, aby se tyto objektivně oprávněné rozdíly v přístupu přímo nebo nepřímo změnily v diskriminaci. Může k tomu totiž velmi jednoduše dojít.

Zadruhé směrnicí nemůžete zbavit jejího obsahu tím, že se v ní budete unáhleně odvolávat na pojmy jako veřejná bezpečnost nebo veřejný pořádek – jak se to právě děje v jedné velké zemi na jihu Evropské unie – které lze obtížně definovat.

Zatřetí musíme více udělat v oblasti sankcí. Článek 14, ve kterém uvádíte, že „členské státy stanoví systém sankcí za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých na základě této směrnice“, nám v tom příliš nepomůže, pane komisaři.

Zkrátka věřím, že z této směrnice, která je předmětem tolika očekávání, se v praxi nestane jakási velká minismernice – velká svými zásadami, ale malá v jednotlivostech.

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, hospodářský růst by měl sloužit ke zlepšení materiální situace našich společností. Když však dáme přednost pohodlí a bezpečnosti, může se nám stát, že zapomeneme sociální model v hospodářství v zásadě znamená větší byrokracii. Pokud zapomeneme i na to, že nejpevnějším základem sociální politiky je hospodářský růst, můžeme se ztratit ve zvůcných sloganech, které nemají nic společného s realitou, a podobně jako ustanovení o nediskriminaci budou v rozporu se zásadami subsidiarity a zdravého rozumu.

Jak se dostat z tohoto začarovaného kruhu ven? Nový sociální program je na tuto výzvu jen částečnou odpovědí. Příliš se zabývá právy a výsadami, a málo pozornosti věnuje tomu, že je není možné zaručit bez dobře organizovaného úsilí a odpovědnosti za hospodářské důsledky. Každému podle jeho možností, každému podle jeho potřeb. To je utopie, která nevyhnutelně vyústí v nedostatek zboží a služeb vhodné kvality.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). - Vážený pane předsedající, chtěla bych navázat na své kolegy a pohovořit o boji proti diskriminaci. Na začátku bych ráda poděkovala Komisi za její odvalu, za to, že při přípravě směrnice o rovném zacházení mimo pracoviště uplatnila horizontální přístup. Musíme vzít v úvahu, že některé členské státy přijetí tohoto důležitého dokumentu neustále blokuji.

Navzdory tomu Evropský parlament má prostor k tomu, aby mohl navrhovat zlepšení. Nechápu, proč pro soukromé osoby existuje individuální výjimka týkající se dodávek zboží a služeb. Stávající směrnice o rovnosti ras takovou výjimku neobsahuje. Bohužel návrh směrnice dostatečně neřeší ani otázku vícenásobné diskriminace, proto doufám, že všichni budeme v práci na této směrnici pokračovat i nadále.

Jacky Hénin (GUE/NGL). - (SK) Vážený pane předsedající, orgány EU po 51 letech své existence až nyní objevují sociální rozměr. Tento objev má jen relativní význam, neboť mezi prioritami francouzského předsednictví sociální otázky očividně chybějí. Znepokojuje to instituce, které mají blízko ke světu obchodu a které si pletou obecný zájem národů Unie se soukromými zájmy peněžních trhů. Sociální rozměr nevyhnutelně vyplynul z odmítavého hlasování Irů, Holanďanů a Francouzů a z mnohých sociálních hnutí podporujících mzdové požadavky v Unii.

Ano, Komise a většina poslanců v tomto Parlamentu cítí povinnost uznat, že v Unii nežijí jen akcionáři a spotřebitelé, ale také zaměstnanci, kteří svojí prací přispívají k bohatství Evropy.

V důsledku toho Komise považuje za nutné vytáhnout a oprášit směrnici o zřizování rad zaměstnanců: byla to cenná iniciativa, ale její obsah tomu neodpovídá. Evropské rady zaměstnanců se musí přeměnit ve skutečná

fóra sociální demokracie a musí dát zaměstnancům oprávnění k akcím, které potřebují, aby mohly ovlivňovat volbu strategií jejich zaměstnavatelů.

Ano, Evropa nutně potřebuje skutečnou sociální demokracii, aby se zabránilo špatným rozhodnutím, například prodloužení pracovní doby na téměř 70 hodin týdně.

Takže v zájmu zaměstnanců postupujeme rychleji, mnohem rychleji.

Nils Lundgren (IND/DEM). - (SV) Vážený pane předsedající, na tomto jednání budeme diskutovat o obnoveném sociálním programu, cílech tisíciletí a mnoha dalších otázkách. Za pár hodin budeme hlasovat o kulturních programech, označování ekologických výrobků a požadavcích na sladění daňového systému. Všechno jsou to věci, ve kterých by se Unie vůbec neměla angažovat.

Toto soustředění politické moci znamená, že vzdálenost mezi těmi, kteří řídí, a těmi, kteří jsou řízeni, se zvětšuje. Nespokojenost ve společnosti narůstá. Instituce jsou nuceny přijímat stále tvrdší opatření, aby potlačily vůli lidí. Mnohem rozumnější by bylo vypracovat zprávu o tom, co rozumíme pod pojmem subsidiarita a vést o tom důkladnou debatu. Měli bychom to udělat dříve, než se pokusíme regulovat chování sociálních partnerů ve 27 rozdílných zemích.

V zemi, odkud pocházím, velký hněv vyvolává to, že EU a její soudci si dovolují kontrolovat vytvoření jiného systému trhu práce, než je ten, který vznikl na pozadí pozoruhodné národní jednoty v posledních 70 letech.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Dámy a pánové, návrh směrnice o provádění zásady rovného zacházení, která zakazuje jakoukoliv formu diskriminace mimo pracoviště, je předpis nadbytečný, který bychom vůbec neměli projednávat. Upozorňuji, že diskriminaci už v tuto chvíli zakazují tři unijní směrnice, Listina základních práv a svobod OSN, Listina základních práv EU a Úmluva OSN o ochraně práv zdravotně postižených osob. Rovné zacházení upravuje i Amsterodamská smlouva a Lisabonská strategie.

Upozorňuji rovněž, že směrnice požaduje dvě velmi nebezpečné věci. Požaduje pozitivní diskriminaci a požaduje zásadu přenesení důkazního břemene ze strany žalující na stranu žalovanou. To je v rozporu s evropskými právními tradicemi a může to přinést nespravedlnosti a nové křivdy.

Dámy a pánové, jsem přesvědčena, že Evropská unie je zatím stále demokratický a civilizačně kulturní prostor, ve kterém se člověk se skutečnými schopnostmi skutečně prosadí, a prostor, který podává pomocnou ruku slabším. Lidské schopnosti vrozené přírodou a rozvíjené vzděláním jsou ale individuální a u každého člověka jiné, tudíž logicky nerovné. Pokud se nerovnosti tohoto typu pokoušíme odstraňovat předpisy, pak arogantně přehlízíme kulturní odlišnosti a zasahujeme do přirozeného vývoje společnosti, a co je nejhorší, stavíme rovnost výš než svobodu volby. Proto by směrnice o rovném zacházení neměla vůbec vzniknout.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - (ES) Vážený pane předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, tento sociální balíček přinese výsledky a bude účinný pouze tehdy, budeme-li schopni dohodnout se na obsahu klíčových iniciativ. Je zjevné, že nezaměstnanost je největší ze všech sociálních chorob, proti nimž musíme bojovat. Nezaměstnanost nejvíce destabilizuje společnost a z ní se odvíjí další, menší zla. Nejlepší sociální politika je proto taková, která pomáhá vytvářet pracovní místa.

Musíme se ihned distancovat od falešného dilematu mezi solidaritou a konkurenceschopností, protože nejsou neslučitelné. Pokud však chceme vytvořit zdravou, účinnou sociální politiku a odstranit chudobu, potřebujeme růst a stabilitu. Proto se náš sociální model musí vyrovnat s novou skutečností. Globalizace přináší také příležitosti: ti, kteří se přizpůsobí, zvítězí, ti, kteří se nepřizpůsobí, budou poraženi.

Evropa nečelí klasické krizi růstu ani cyklickým problémům, ale závažným změnám. Blahobyt budoucích generací závisí na naší moudrosti přijímat dnes dobrá rozhodnutí. Evropu už zasáhlo stárnutí obyvatelstva a demografický pokles. Nejsou hrozbou, ale realitou: zavírat před ní oči nijak nepomůže.

Jaké odpovědi můžeme v současné době poskytnout v souvislosti s mnoha důsledky tohoto vývoje? Téměř žádné. Nemáme například nástroje ani pobídky, abychom umožnili flexibilní, plánovaný odchod do důchodu, a naši lidé tak mohli pracovat déle než do průměrného věku, ve kterém lidé trh práce opouštějí. Dosažení jednotného přístupu v ochraně proti diskriminaci a vyloučení má zásadní význam, ale většina evropských právních předpisů odstranění diskriminace nezaručuje. Na odstraňování těchto nesprávných postupů v sociální politice je třeba začít pracovat již ve školách.

Dnešní špatné výsledky na školách a míra předčasného ukončení školní docházky jsou tragické a tento stav může přetrvávat i v budoucnu. V této oblasti nás čeká hodně práce; právě na tuto oblast musíme soustředit svou pozornost a přidanou hodnotu, kterou Unie přináší, abychom tento stav ukončili.

Stručně řečeno, dámy a pánové, nemusíme se zříci svého sociálního modelu, ale musíme ho obnovit, udělat ho pružnějším, mobilnějším a bezpečnějším tak, aby ti nejzranitelnější nebyli ponecháni stranou.

Stephen Hughes (PSE). - Vážený pane předsedající, rád bych poděkoval panu komisaři Špidlovi za to, že sociální balíček vůbec máme, protože jak jsem už mnohokrát prohlásil, jeho úloha v Barrosově Komisi určitě není jednoduchá.

Samotný sociální balíček jasně ukazuje napětí uvnitř Barrosovy Komise, mezi těmi, kteří chtějí za každou cenu pokračovat v neoliberalním programu na jedné straně, a těmi, kteří vnímají naléhavou potřebu přiblížit Unii občanům na straně druhé.

Naši občané musí mít jistotu, že Evropa problémy řeší, nikoli vytváří, pokud jde o otázky globalizace, demografické změny, změny klimatu a další globální výzvy.

Pokud je třeba toto dělat, pak s lítostí konstatuji, že tento sociální balíček ke splnění takového úkolu nestačí. Nabízí příliš málo a přišel příliš pozdě. Dokonce i dobré prvky jsou poznamenány tím, že víme, jak zdráhavě byly zahrnuty. Dobře to vidíme na horizontální směrnici pro potírání diskriminace. Je v souboru obsažena, ale všichni víme, jak urputně proti ní pan předseda Barroso až do 11. hodiny vystupoval.

Dalším příkladem je návrh směrnice o zřízení evropské rady zaměstnanců. Obsah je velice vágní v porovnání s dřívějším sdělením Komise adresované sociálním partnerům. Myslím si, že neoliberalní síly v Komisi a jejich spojenci v Parlamentu se musí probudit a přijmout situaci, v níž jsme se ocitli. Miliony našich občanů žijí ve strachu, chudobě a vyloučení, a za dobu působení pana Barrosa jich neustále přibývá.

Abych to shrnul, toto vnímám jako opožděný pokus pana předsedy Barrosa přesvědčit levice v Parlamentu o tom, že má sociální citění a že si zaslouží podporu na druhé funkční období jako předseda Komise.

Já se však oklamat nenechám, stejně jako mnozí moji kolegové. Jak už jsem řekl, je to příliš málo a příliš pozdě, opravdu příliš pozdě na to, abychom byli schopni zaručit, že těch několik málo užitečných prvků bezpečně projde ještě před volbami v příštím roce.

Pan předseda Barroso uráží inteligenci nejen levice v tomto Parlamentu, ale i milionů občanů, kteří si zaslouží něco lepšího.

Ona Juknevičienė (ALDE). - Vážený pane předsedající, zpráva Komise o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci za první rok uvádí, že pomoc je poskytována více než 13 000 propuštěných zaměstnanců v osmi členských státech. Dosud bylo rozděleno 3,7 % dostupných finančních prostředků. Celý proces probíhá pochopitelně velmi pomalu.

Komise navrhuje zjednodušení postupů, širokou podporu programu, rozšíření osvědčených zkušeností a prodloužení poskytování pomoci. Tato opatření vítám. Fond byl založen jako projev solidarity s propuštěnými zaměstnanci společností, kterým se nedaří v důsledku globalizace. Nejdůležitější proto je, aby tyto prostředky obdrželi konkrétní lidé, kteří potřebují pomoc. Neměly by být rozdělovány zprostředkovatelům, školitelům nebo vydavatelům brožur. Po roce zjistíme, jaké jsou skutečné výsledky. Není důležité, jak velká částka byla rozdělena, ale kolik propuštěných zaměstnanců si našlo novou práci.

Vyzývám Komisi a členské státy, aby stanovily řádná kritéria pro hodnocení dosažených cílů. Musíme zajistit účinné využívání evropského rozpočtu.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, těší mě, že nový sociální program zahrnuje revizi směrnice o zřízení evropských rad zaměstnanců v sociálním balíčku pro budoucí činnost.

Nedávno jsme diskutovali o problémech způsobených nepřesnostmi v ustanoveních této směrnice, jejímž cílem bylo zajistit právo zaměstnanců na informace a konzultace. Mimořádně důležitá je také směrnice o práci na částečný úvazek a boji proti chudobě mezi zaměstnanci, kteří pracují na plný úvazek. Naději vkládám do řešení situace mladých lidí, jejich přístupu ke vzdělání a zdravotní péči a předcházení jejich vyloučení. Životní šancí budoucích zaměstnanců je jejich profesní mobilita, ale je to zároveň i šance pro hospodářství. Základním požadavkem v ustanovení o ochraně veřejného zdraví je důraz na ochranu práv pacientů. Pro uplatňování těchto opatření bude důležitá zelená kniha týkající se zaměstnanců ve zdravotnictví, která se připravuje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Vážený pane předsedající, tento takzvaný sociální balíček jen rozšiřuje mylnou představu o vážnosti sociální nerovnosti, která ovlivňuje přibližně 80 milionů lidí žijících v chudobě včetně neustále se zvyšujícího počtu milionů špatně placených zaměstnanců na nejistých pracovních místech a milionů nezaměstnaných, zatímco hospodářské a finanční skupiny mají i nadále skandální zisky a pokračuje přemísťování nadnárodních společností.

Skutečné příčiny této situace jsou přehlíženy – navrhovaná směrnice o zdravotnických službách posílí přetrvávání neoliberalních politik, návrhy týkající se pracovní doby zhorší flexibilitu práce a útoky na veřejné služby a výrobní odvětví strategická pro rozvoj.

Proto požadujeme skutečný sociální balíček, který odmítne nový návrh směrnice o pracovní době, podpoří zkrácení pracovního dne bez ztráty příjmu, zruší Pakt stability a liberální Lisabonskou strategii, změní kritéria a falešnou nezávislost Evropské centrální banky, vytvoří pracovní místa a pakt sociálního

pokroku jako alternativu, podpoří investice a pomoc mikropodnikům, malým podnikům a veřejným službám. Požadujeme takový sociální balíček, který bude respektovat důstojnost pracujících lidí.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, „hodnotu věcí určují lidé“, říkali staří Řekové. Když teď lidé převezmou odpovědnost za provádění sociálního balíčku, který nám byl dnes předložen, když dokáží uvést v soulad stará opatření a návrhy s novými, tak tito lidé pak vlastně nebudou použiti jako prostředek, ale budou aktivními činiteli, stejně jako zaměstnavatelé, zaměstnanci, nezaměstnaní, lidé pracující v malých a velkých podnicích, muži a ženy, mladí a starší lidé. V oblasti demokracie a subsidiarity nebude v EU existovat žádná diskriminace, žádné šovinistické řeči o tom, kdo je u moci nebo o pravicové či levicové příslušnosti, jak zde bylo slyšet. Vedle mne sedí můj kolega pan Ůry, který mi říká, že v jeho zemi socialistická vláda bojuje proti sociálním výhodám.

Nemůžeme proto svalovat vinu na globální krizi, musíme vidět věci pozitivně. Musíme nejlepším možným způsobem čelit naší vlastní demografické krizi. Nezapomínejme na staré závazky, rozhodnutí z Barcelony o harmonizaci rodinného a soukromého života, na Evropskou alianci pro rodiny, Evropský pak mládeže, jednotnou přistěhovaleckou politiku a zvýšení mobility v oblasti vzdělávání a na odbornou přípravu a pracovní mobilitu. Musíme respektovat rozmanitost, tradice a jazyk migrujících zaměstnanců. Sociální diskriminace musí být zavržena a práva slabých a znevýhodněných a dětí dodržována tak, jako je dodržujeme v Evropské unii. Proti chudobě je nutno bojovat, takže rok 2010 bychom měli věnovat tomuto zápasu. Musíme posílit sociální a územní soudržnost našich regionů prostřednictvím dialogu, dobré vůle a transparentnosti ve využívání finančních mechanismů.

Alejandro Cercas (PSE). - (ES) Vážený pane předsedající, pane komisaři, pane ministře, připojuji se k těm kolegům poslancům, kteří vnímají tento program jako krok kupředu, byť velmi mírný, což je hodně vzdálené potřebám, kterým musím v Evropě dnes čelit. Pane komisaři, proto ač nerad, musím říci, že jste neměl pravdu, když jste před chvílí tvrdil, že tento program rozptyluje obavy veřejnosti. Veřejnost pociťuje obavy a má k tomu dobrý důvod, když čelí Evropské unii, která neřeší základní problémy, které ji každý den sužují.

Tento program má velkolepý název, program 21. století. Bohužel má jeden rys, který už byl kritizován, je to vnitřní závazek rozporným postojům v rámci Evropy, mezi těmi, kteří chceme více Evropy, a těmi, kteří by chtěli Evropy méně, a proto slyšíme záplavu prázdných řečí a nevidíme žádný konkrétní obsah. Evropská levice dala dohromady pouze tři směrnice, a to dosti kritickým způsobem.

Jsou toto opravdu cíle Evropy pro 21. století? Ne, pane komisaři. Diskutování o sociálních problémech není naším jediným cílem. Evropská unie, nejenom Evropa potřebuje odpovědi a je velmi těžké tyto odpovědi získat, musí-li být nalezeny na vnitrostátní úrovni, jak stanoví program. Některé odpovědi na vnitrostátní úrovni existují a měly by existovat další odpovědi na úrovni Evropské unie. Vytvoření vnitřního trhu by mělo být podpořeno pravidly, které mu dají lidskou tvář, které zabraňují sociálnímu dumpingu a které uplatňují veškeré pravomoci obsažené ve smlouvách.

Je to všechno moc hezké, že diskutujeme o problémech, ale bylo by lepší vyřešit je a nevytvářet nové problémy s opatřeními, jako je například směrnice o pracovní době.

Pane komisaři, Evropa potřebuje přesvědčivější iniciativy, Evropa potřebuje mnohem důraznější program, aby byla blízko veřejnosti. Věřím, že v dalších volbách, a to není jen rétorika, Evropané, kteří požadují jiné politiky, dají evropským politikům novou, sociálnější tvář.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Vážený pane předsedající vítám dlouho očekávaný návrh na doplnění souboru antidiskriminačních opatření, souboru, který znamená, že můžeme konečně skončit s hierarchickým uspořádáním práv. Evropská unie, v níž jsou si někteří Evropané rovnější než druzí, nenaplnila svoje poslání.

Plně souhlasím s moudrými slovy pana Gérarda Depreze: směrnici je nutno výrazně vylepšit. Obsahuje příliš mnoho únikových doložek, které představují riziko, že budou uzákoněny stávající diskriminační postupy, místo aby byly zrušeny. Rodinné právo a veřejný pořádek jsou a zůstanou v pravomoci národních vlád, ale v praxi se využívají či zneužívají zejména proti homosexuálům, jako záminka pro diskriminaci. Je hanbou, že Komise to, jak se zdá, přehlíží.

Svoboda náboženského vyznání je základním právem, které budu odhodlaně hájit, ale je to právo jednotlivce. Není to kolektivní právo určitých skupin, které by je opravňovalo k diskriminaci a nedodržování zákonů.

Na závěr bych chtěla dodat, že tento sociální balíček paradoxně poskytuje, zdá se, vyšší úroveň ochrany proti všem formám diskriminace kromě diskriminace na základě pohlaví. Rozdíl mezi směrnicí týkající se diskriminace na základě pohlaví a touto směrnicí bude nutno odstranit.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Vážený pane předsedající, rozprava o sociálním balíčku vyžaduje, abychom byli kritičtí, protože kromě načasování, jež vyvolává podezření z utajovaných záměrů, rovněž zásadně nesouhlasíme s jeho obsahem.

Sociální balíček se objevil v době stále intenzivnějších reakcí a nespokojenosti veřejnosti se sociální podobou Evropy. Nejsme jediní, kteří to tvrdí. Také statistické údaje EU vykreslují pochmurný obraz budoucnosti: taková je převládající nálada mezi evropskými občany, zejména mezi mladými lidmi, a situace se dále zhoršuje. Cílem sociálního balíčku je možná obnova důvěry občanů před evropskými volbami.

My, jako levice, nemůžeme přijmout obsah tohoto sociálního balíčku, protože jeho legislativní pravidla posilují liberalizaci trhu, stejně jako v případě návrhu směrnice o přeshraniční zdravotní péči, která vychází z předchozích návrhů pana Bolkesteina.

Návrh Komise o přeshraniční zdravotní péči vede k třídní segregaci: bohatí a vzdělaní mají možnost koupit si zdravotní péči tam, kde je to pro ně nejlepší.

Sociálnější Evropa potřebuje filosofii s širším záběrem, nestačí jen vyhlásit opatření, která neřeší podstatu problémů a omezují se na úzký rámec současné Evropy.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, Evropa je víc než jen společný trh. Kromě toho, že Evropa je hospodářským subjektem, je také společenstvím založeným na společných hodnotách. Evropu vnímám jako odpověď na globalizaci. Určitý sociální rámec na evropské úrovni poskytuje nezbytnou ochranu v globalizovaném světě. To je hlavní myšlenka evropského sociálního modelu a tuto myšlenku podporuji.

Na druhé straně však musíme také uspět v mezinárodní konkurenci. V Lisabonské strategii zdůrazňujeme náš cíl vytvořit z Evropy nejkonkurenceschopnější hospodářský rámec na světě založený na znalostech. Hlavní pozornost musíme proto soustředit na malé a střední podniky, neboť jsou pilířem hospodářského rozvoje.

Musíme zároveň uznat, že je oprávněné ptát se, jak tato naše pravidla ovlivní tyto podniky. Dobrým příkladem je antidiskriminační politika. Samozřejmě, že jsem proti diskriminaci, ale podle mého názoru a podle názoru dalších 261 poslanců Evropského parlamentu komplexní rámcová směrnice není tím správným krokem vpřed, a především to není správný způsob jak chránit oběti. Dosáhneme tím pravého opaku a pravděpodobně budeme tyto lidi opomíjet. V členských státech začala panovat značná právní nejistota, kterou pocítili také evropští občané. V současné době probíhá řada soudních řízení proti 14 členským státům za porušení Smlouvy vzhledem k neuplatňování čtyř současných směrnic. Především bychom měli uplatňovat stávající právní předpisy, než vytvoříme nějaká nová pravidla. Nová antidiskriminační směrnice nám prostě nebude tak srozumitelná, jak sliboval pan komisař Špidla.

Nová pravidla vyvolávají řadu otázek. Například, kdo se může odvolat na právo nebýt diskriminovaný na základě náboženského vyznání nebo ideologického přesvědčení? Vztahuje se toto právo na scientology nebo na členy pravicových extremistických skupin? Musí mít každá restaurace, byť malá, nájezd pro invalidní vozík, aby zajistila bezbariérový přístup? Návrh směrnice může osvobodit od nepřiměřených opatření, ale jak tato opatření mají být definována? Podle vnitrostátních právních předpisů nebo na základě soudního

rozhodnutí? Nepřesné, beztvaré nástroje, jako je rámcová směrnice, jsou nepraktické, a co je nejzávažnější, nepomáhají obětem. To není myšlenka evropského sociálního modelu. Takto to fungovat nebude.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, pane ministře, v té době jsem byla zpravodajkou pro sociální akční plán, který nám představila paní Diamantopoulouová a který byl dokončen za minulého francouzského předsednictví pod vedením paní Aubryové. Dámy a pánové, znepokojuje mě, jak se evropské sociální ambice postupně vytratily. Podle mě to má jasné politické důvody. Je pozoruhodné, jak Komise neustále zdůrazňuje, že sociální politika musí zůstat vnitrostátní záležitostí. Pane komisaři, sociální balíček obsahuje velmi zajímavé pracovní dokumenty a prohlášení, ale jen čtyři legislativní iniciativy. Sice velice vítané, ale je to určitě velice chabý výsledek! Jako by Evropa 27 zemí už nenesla odpovědnost za ochranu sociálních práv a vytváření *rovných sociálních podmínek*.

Kromě tohoto sociálního balíčku očekáváme společně s Evropskou lidovou stranou a sociálními organizacemi přinejmenším účinnější právní předpisy, pokud jde o vysílání zaměstnanců, které chrání sociální práva, kvalitnější právní předpisy na odstranění rozdílů v platech mezi muži a ženami, rámcový zákon na ochranu sociálních služeb a platné závazky v boji proti chudobě. Potřebujeme skutečný sociální pakt s logickou vizí a vážné závazky vůči sociální Evropě, abychom ukázali občanům, že Evropa je víc než jen trh. Pane Bertrande, věřím, že se v tomto boji můžeme zatím spoléhat na podporu francouzského předsednictví.

Elizabeth Lynne (ALDE). - Vážený pane předsedající, řadu let jsem s kolegy poslanci vedla kampaň za komplexní antidiskriminační právní předpisy s cílem zakázat diskriminaci osob se zdravotním postižením a starších lidí v přístupu ke zboží a službám. Víím, že využití už je zajištěno ve všech oblastech, ale celá léta jsme ujišťováni, že budou přijata opatření, a dosud se nic nestalo.

Dnes můžeme říci, že tyto právní předpisy máme nadosah a že se netýkají pouze věku a zdravotního postižení, ale také sexuální orientace a náboženského vyznání, tak jak jsem požadovala ve své zprávě. Chtěla bych poděkovat Komisi za předložení návrhu a zejména panu komisaři Špidlovi za jeho vytrvalost. Vííme, že navržené právní předpisy nejsou dokonalé a budeme chtít vidět změny. Bylo by také lepší, kdyby to bylo společné rozhodnutí. Přesto však jsem ráda, že zde mohu stát a říci, že jsme nakonec na dobré cestě, abychom se všemi občany EU zacházeli rovným způsobem.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - Vážený pane předsedající, takzvaný sociální balíček, který představila Evropská komise, je neúspěšným pokusem jak zmírnit pobouření, které mezi zaměstnanci vyvolává nepopulární politika Komise. Nedokázal zastavit vlnu pochybností o sobě ani o struktuře EU, což vyjádřili také Irové svým odmítavým hlasováním.

Pracující a chudí lidé se stali terčem při dlouhém a tvrdém útoku ze strany EU namířeném proti lidem, jehož cílem bylo zvýšit zisky svých vlastních kartelů.

Pracující a chudí se musí smířit s deregulací a privatizací veřejných orgánů a služeb strategického významu, s úplným zastavením pracovního vyjednávání, s porušováním kolektivních pracovních smluv, s rozsáhlým uplatňováním flexikurity, s pružnými formami dočasného zaměstnání a s rozšířením Bolkensteinovy směrnice tak, aby zahrnovala oblast zdravotnictví.

Rada se rozhodla rozdělit pracovní dobu na aktivní a pasivní část. Zaměstnanci tak musí odpracovat 65 až 77 hodin týdně. Klasifikace těžké a zdraví škodlivé práce znamená, že tisíce řeckých pracovníků se stanou nadbytečnými.

Podle oficiálních statistických údajů Evropské agentury pro bezpečnost a zdraví při práci – pane předsedající, prosím, mějte se mnou chvíli strpení, protože informace, kterou chci sdělit, je velice důležitá. Dovolte, abych zdůraznil tuto informaci: podle oficiálních údajů každých 4,5 sekundy se zraní jeden zaměstnanec a každých 3,5 minuty jeden zaměstnanec přijde o život. Každý rok máme 7 milionů nehod...

(předsedající řečníka přerušil)

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, pane ministře, dámy a pánové, dovolte, abych se nejprve vyjádřil ke dvěma bodům rozpravy. Zaprvé Evropu neřídí pravice, ale liberální středopravice. Musím zdůraznit, že v mojí zemi jsme měli sociálně demokratickou vládu, a když skončila, bylo pět milionů nezaměstnaných. Nyní máme tři miliony nezaměstnaných, což znamená, že dva miliony lidí mají dnes znovu práci. To je skutečná sociální politika, to je sociální pokrok.

Zadruhé, jako poslance tohoto Parlamentu mě zlobí, když my sami tak nehezky hovoříme o našem evropském ideálu. Evropa je dnes sociální projekt. Když si uvědomím, že jednotný trh vytváří miliony pracovních míst

a dává lidem blahobyt a dobré vyhlídky a že naše politika soudržnosti, náš Evropský sociální fond nám poskytuje miliardy na dodržování zásad solidarity na evropské úrovni, abychom byli vzorem evropské solidarity, musím vás všechny vyzvat, abyste navzdory všem našim problémům neznevažovali náš vlastní projekt.

Rád bych věnoval zvláštní pozornost otázce diskriminace, protože se jí zabýváme ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Každý diskriminaci odmítá. Otravuje to naši společnost a Evropa musí v boji proti diskriminaci jít příkladem. Doufám, že všichni v tomto Parlamentu se s tímto názorem ztotožňují.

Navzdory tomu je možné klást otázky. Zprvu, je směrnice přiměřeným opatřením? Otázce zatížení malých podniků jsme se už věnovali.

Zadruhé, jak je to s uplatňováním stávajících právních předpisů? Hodnocení už bylo písemně vypracováno, ale jaká je situace v praxi, pokud jde o uplatňování stávajících směrnic? Tuto otázku si musíme položit dříve, než vytvoříme jakékoli nové směrnice.

Zatřetí, skutečně mají evropské právní předpisy mezery? Nese Evropa výlučnou odpovědnost za sociální politiku? Všechny členské státy EU mají demokratické zřízení a jejich struktury jsou založené na zásadě právního státu. Musíme se tedy zeptat, zda existuje naléhavá potřeba, aby v oblasti sociální politiky byla Evropa lepší, laskavější a přesvědčivější. Nemůžeme se jen spoléhat na fungování subsidiarity a na to, že si členské státy svoje vlastní úkoly v těchto hlavních oblastech činnosti vyřeší.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Vážený pane předsedající, sociální na Evropa je významným cílem a na jeho dosažení už bylo vynaloženo velké úsilí. Navzdory tomu nerovnosti existují a nové světové výzvy vytvářejí na mnoha úrovních nebezpečí trvalého sociálního rozdělení v našich společnostech: mezi dětmi z bohatých a chudých rodin, mezi lidmi vzdělanými a méně vzdělanými, mezi muži a ženami, mezi přistěhovalci a těmi, kteří jsou Evropany již celé generace, mezi osobami rozdílného sexuálního zaměření, mezi lidmi různého věku nebo v různém zdravotním stavu. Mohl bych uvést mnoho dalších příkladů. Naším hlavním úkolem je odstraňování nerovností na pracovišti a mimo pracoviště. Evropská unie a členské státy musí v zájmu všech občanů Evropy reagovat na skutečné potřeby a vytvářet reálné možnosti a nové naděje.

Nový soubor iniciativ Komise v oblasti evropského sociálního modelu je dávno očekávaným a neúplným doplňkem k činnostem vykonávaným na vnitrostátní úrovni v úsilí zlepšit životní úroveň evropských občanů, posílit jejich práva a odstranit diskriminaci. Věřím, že nová směrnice o rovném zacházení, kterou jako sociální skupina již dlouho požadujeme, nám skutečně umožní potírat všechny formy diskriminace. Revize směrnice o zřizování evropských rad zaměstnanců, která v současnosti plní svoji úlohu jako nástroj sociálního dialogu, je pozitivním prvkem v sociálním balíčku. Stále ještě se musíme potýkat s neúplnou ochranou zaměstnanců při drastických procesech restrukturalizace vyvolané globalizací. Právní úprava sociální politiky je rovněž velice důležité pro politické probuzení Evropy a Evropanů a obnovení důvěry ve společný projekt, zejména vzhledem ke krizi institucí a nadcházejícím volbám do Evropského parlamentu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

Jean Marie Beaupuy (ALDE) - (FR) Vážený pane předsedající, pane ministře, pane komisaři, dlouhé a živé rozpravy, které jsme vedli o Evropském fondu na přizpůsobení se globalizaci, mi dosud znějí uších. Naše kolegyně poslankyně paní Bachelotová, s níž jsem na tomto fondu pracoval společně s panem Cottignym, nás přesvědčila, abychom přijali některá velice důležitá rozhodnutí. A co vidíme dnes? V roce 2007 byla rozdělena sotva 4 % z finanční pomoci, která byla pro tento evropský fond vyhrazena v rozpočtu.

Pane komisaři, již jste naznačil, ústně i písemně, že máte v úmyslu přehodnotit kritéria. Je přehodnocení kritérií dostatečné pro řešení těchto otázek? Ne, není! Jestliže se 96 % z této pomoci nevyužívá, musíme si skutečně položit základní otázku: je náš cíl přijmout toto rozhodnutí o Evropském fondu na přizpůsobení se globalizaci přiměřený? Jak jste řekl, čelíme demografickým výzvám a čelíme mnohým hospodářským výzvám vzhledem ke globalizaci a novým technologiím.

Pane komisaři, pokud jde o tento globalizační fond, naléhavě vás žádám, abyste nejen přehodnotil kritéria, ale abyste prověřil i samotný smysl toho, co v této oblasti děláme.

Peter Liese (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nedokážu skrýt svoje zklamání nad vyjádřením Rady a Komise. Hodně jsme hovořili o evropském sociálním modelu a s některými návrhy to Komise podle mě přehnala – moji kolegové poslanci ze skupiny měli pár poznámek k antidiskriminační

směrnici. Pokud jde o základní zásady právních předpisů navržených na ochranu zaměstnanců, Rada a Komise couvají.

Úřadující předseda však upozornil na kompromis v otázce práce zajišťované agenturami nebo jiné příležitostné práce, který byl přijat v červnu, ale z nějakého důvodu – domnívám se, že ze studu – Rada a Komise směrnici o pracovní době přijaly. Musím říci, že to, co přijala Rada v červnu není v žádném případě slavná kapitola v historii evropského sociálního modelu. Předtím, než jsem se stal poslancem, jsem pracoval jako řadový lékař v nemocnici a vím, že mnoho lékařů a dalších zaměstnanců pobírajících plat měli původně radost, když Evropský soudní dvůr rozhodl, že čas strávený v pracovní pohotovosti je součástí pracovní doby. Zároveň však vím, že je složité toto pravidlo uplatňovat a že čas strávený v pracovní pohotovosti bude muset být hodnocen podle nákladů a frekvence přivolání. To, co však udělala Rada tím, že fakticky změnila rozhodnutí Soudního dvora a ignorovala zlepšení některých aspektů předcházejícího právního stanoviska, která navrhla Komise, je však nepřijatelné.

Potřebujeme kompromis a tento Parlament naznačil způsob, jak jej dosáhnout v prvním čtení návrhů, například využití kvocientu. Ale pokud má lékař pracovní pohotovost například v nemocnici a každou chvíli mohou přivést pacienta v ohrožení života, nelze to považovat za oddechovou dobu, což by umožňoval kompromis Rady. Je to další oblast, která ještě potřebuje zlepšení, jinak celá rozprava o evropském sociálním modelu ztratí smysl.

Evangelia Tzampazi (PSE). – Vážený pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, současná hospodářská a společenská situace vyžaduje silnou sociální Evropu. I když dnes 16 % obyvatelstva Evropy žije ze životního minima, diskriminace je přesto výrazná a všeobecně rozšířená.

Hospodářské politiky zvyšující nezaměstnanost spolu s nejistotou prohlubují krizi důvěry občanů v Evropu a její vyhlídky. V této souvislosti je obnovený sociální program po dlouhé době nečinnosti krokem kupředu v oblasti sociálně právních předpisů.

Nicméně pouze tři z řady návrhů jsou právně závazné, zatímco zbývající návrhy jsou doporučení a nelegislativní sdělení. Docházíme proto k závěru, že nový sociální balíček bude mít na život evropských občanů pouze omezený vliv.

Záměry jsou dobré, jak je patrné z nového návrhu směrnice proti diskriminaci. Je to důležitý úspěch Socialistické skupiny v Evropském parlamentu, neboť podpořila návrh horizontální směrnice s cílem ukončit hierarchický systém ochrany Společenství proti diskriminaci. Tento nový sociální program však postrádá ambiciózní cíle a srozumitelnost a má závažné nedostatky.

Proto jsou požadována jasná politická opatření, ukončení rychle rostoucích nerovností a zlepšení životních a pracovních podmínek.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Vážený pane předsedající, pan komisař ve svém projevu krásně shrnul svoje očekávání, ale nám dostupné dokumenty tento postoj nepotvrzují. Malý, sotva pozorovatelný významový problém je v tom, že diskriminaci nelze považovat za rozšiřování možností. Čtyři roky už mluvím jen o segregaci romských dětí. Kromě toho polovina dětí, několik milionů romských dětí, jsou označeny jako zdravotně postižené. Co je to jiného než diskriminace? Vypuštění tématu segregace při vytváření horizontální směrnice je neodpustitelný zločin. Zapojte do práce i pana komisaře Barrota a nevynechejte ani požadavky Parlamentu! Požadujeme sociální balíček pro integraci Romů minimálně ve čtyřech usneseních s právními předpisy a rozpočtem a skupinou, která bude koordinovat výbory tak, aby veškeré budoucí programy byly účinně uplatňovány. Pan komisař Špidla nemůže vyřešit tuto věc jen sám. Děkuji vám.

Iva Zanicchi (PPE-DE). - (IT) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, právě předložený dokument o sociálním balíčku představuje velkou výzvu pro evropský rozvoj v souvislosti s Lisabonskou strategií, kterou rozhodovací orgány přijaly jako hlavní směr pro užitečný a nezastavitelný proces integrace, modernizace a rozvoje našeho společného domova.

Balíček obsahuje opatření v oblasti zaměstnanosti, sociálních věcí, vzdělávání, mládeže, zdraví, informační společnosti a hospodářských věcí, všechny základní aspekty, které přímo ovlivňují každodenní život nás všech, evropských občanů, a které musí být proto předmětem důkladné, koordinované a především transparentní studie.

Jako členka Výboru pro zaměstnanost a sociální věci bych ráda zdůraznila význam a potřebnost tohoto návrhu, který se tím, že řeší právě uvedené oblasti, pokouší o pochopení, přezkoumání a vyřešení témat, jako je demografická změna, globalizace a důležitost lidského faktoru.

Jsem velmi ráda, že Komise má v úmyslu přezkoumat směrnice 92/85 a 96/39 ohledně mateřské dovolené, neboť je to posun ke zlepšení kvality rodinného života všech žen, které musí každý den chodit do práce, i když se starají o rodinu.

Byla bych ráda, kdyby Komise zodpověděla několik otázek v souvislosti s bojem proti chudobě – a nemám tím na mysli chudobu třetího světa, ale chudobu na území Společenství – problém, který každým rokem narůstá a ovlivňuje každého občana Evropského společenství. V této souvislosti bych se chtěla zeptat: Jakou konkrétní metodiku uplatní Komise, aby vyřešila problém, který rok co rok, jak jsem řekla, systematicky postihuje evropské ekonomiky a má přímý dopad na životní úroveň milionů evropských občanů?

Zadruhé by mě zajímalo – a jako ženy se mě ta věc přímo dotýká – jaké kroky hodlá Komise přijmout, aby zabránila diskriminaci žen, která ve společnosti stále ještě přetrvává i v roce 2008, zejména v oblasti zaměstnanosti a konkrétně v otázce platů? Jaká konkrétní opatření je možné zavést, aby tato nerovnováha zmizela?

Na závěr bych ráda poděkovala panu komisaři Špidlovi za jeho práci na návrhu dokumentu. A chtěla bych poděkovat zástupcům Komise a znovu zdůraznit důležitost tohoto sociálního balíčku v souvislosti s revidovaným sociálním programem.

Jan Cremers (PSE). - (NL) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pane ministře, pane komisaři, stejně jako vítané návrhy v oblasti antidiskriminace a přeshraniční zdravotní péče, také sociální program Komise obsahuje dlouho očekávaný návrh o evropských radách zaměstnanců. Komise má rovněž námitky proti přehodnocení směrnice o vysílání pracovníků, směrnice, která byla kritizována po několika velice kontroverzních rozhodnutích Evropského soudního dvora. K oběma tématům bych se chtěl stručně vyjádřit.

V první řadě k právu evropských zaměstnanců na informace a konzultace. Všichni velmi dobře víme, v čem spočívá problém. Je to nedostatečné dodržování nařízení (pouze jeden ze tří příslušných podniků má radu zaměstnanců) a dále nedostatečná úprava práva na informace a konzultace a chybějící vybavení. Je mi velice líto, že Komise nenavrhla politiku sankcí za nedodržování nařízení. Dodatečná ustanovení i podle mého názoru zaostávají za tím, co je potřebné a co bylo dohodnuto v dobrých modelech, konkrétně několik pravidelných setkání ročně, které lze snadno zorganizovat s podporou a nezbytným školením. Jedno zasedání za rok není o moc víc než symbolická politika a konzultace o sociálních otázkách v jeho průběhu je na to příliš důležitá.

Zadruhé, co se týče směrnice o vysílání zaměstnanců. V prvním omezení Evropského soudního dvora týkajícím se pracovních podmínek platných v členském státě to stále vypadalo, že se jedná o změnu politiky v evropských právních předpisech iniciovaných Soudním dvorem bez podpory evropského zákonodárského orgánu. Po případu Lucemburska je jasné, že rovněž Komise se vědomě přiklání k odstranění zásad obsažených ve směrnici. To, co původně mělo být směrnicí na ochranu zaměstnanců proti vykořisťování a nekalé konkurenci v přeshraničních dodávkách služeb, tak zásluhou Soudního dvora a Komise ohrožuje povinnosti vztahující se v členských státech na dodržování pracovních podmínek. Komise musí znovu převzít odpovědnost za právní předpisy v této oblasti a ujistit se, že členské státy budou i v budoucnu moci uplatňovat svoje obecně platná pravidla na pracovní právní předpisy a kolektivní smlouvy.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Vážený pane předsedající, mám jen seznam otázek, které chci položit. Proč tak málo a tak pozdě? Proč jsme loni v září vyhlásili rok 2008 rokem sociální Evropy, ale sociální blahobyt nepovažujeme za jednu z priorit předsednictví Rady? Proč představitelé pravice tak dlouho bojují proti sociálním právům ve směrnici o službách, když se dnes staví do role opravdových zastánců sociální spravedlnosti? Proč můj výbor v červenci hlasoval proti zprávě pana Hamona a pro zprávu paní Handzlikové, přesný opak toho, co zde dnes zaznělo? Proč k tomu došlo?

Buďte prosím upřímný a povězte, co skutečně děláte a netvrďte veřejnosti opak. Musím vás o to prostě požádat, je to skutečně velice důležité. Ale proč prosazujete takové politiky? Výhradně a jednoduše proto, že vy jako pravice zastáváte chybnou filozofii. Předpokládáte, že lidé jsou tu k tomu, aby sloužili hospodářství. My socialisté máme opačný názor, myslíme si, že hospodářství je tu proto, aby sloužilo lidem, a my podle toho musíme tvořit své politiky.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Doufala jsem, že tyto návrhy podpoří snížení sociálních rozdílů mezi evropskými občany. Bohužel tento soubor nám nabízí pouze další rozdíl, a to rozdíl mezi dobrými záměry a nástroji potřebnými k jejich dosažení.

Stává se to také v případech, kdy evropské nařízení vyžaduje od členských států, aby přijaly opatření.

Příkladem je diskriminace žen v oblasti mezd na trhu práce. V této oblasti existují právní předpisy, opakované závazky, avšak za posledních osm roků k žádnému pokroku nedošlo. I za předpokladu, že zaměstnavatelé pochopili ekonomické výhody správných plateb a své právní povinnosti, obtíže jsou nepřekonatelné. Chybí systém nediskriminačního hodnocení práce, který by se stal společným kritériem pro porovnávání různých činností. Bez toho zůstává zásada rovné odměny za stejnou práci pouhou iluzí, stejně jako snížení rozdílu mezi jednotlivými odvětvími.

Systémy klasifikace pracovních míst jsou chybné, pokud vůbec existují. Máme už rozhodnutí Soudního dvora, která připouštějí, že při použití fyzické práce jako základu, se neberou v úvahu různé schopnosti potřebné pro práci, což způsobuje diskriminaci.

Otevřená metoda koordinace má chvályhodné sociální cíle, ale v seznamu společných ukazatelů chybějí ještě ukazatele, které některé z těchto cílů měří.

Závěr je smutný: nedostatku zájmu o genderové otázky se vyrovná už jen nedostatek politické vůle k přijetí účinných společných předpisů na trhu práce.

Donata Gottardi (PSE). – (IT) Vážený pane předsedající, pane ministře, pane komisaři, dámy a pánové, navzdory všem analýzám a studiím včetně těch, které se týkají správné transpozice antidiskriminačních směrnic, klíčovými prvky stále zůstává efektivita a inovace.

Jak je možné navrhovat plánovanou novou takzvanou „horizontální směrnici“, která momentálně není ničím víc než rozšířením ochrany mimo pracoviště v řadě oblastí, když se otázka pozitivní diskriminace stále posuzuje z hlediska zajištění povolených opatření, a nikoli jako hledání nových opatření?

Je tu malý, ale velice nesmělý náznak pokroku ve výzvě k obnovení obecného závazku v této oblasti, zakončený výzvou k lepšímu uplatňování nástrojů vyčleněných pro Romy, jako bychom se dovolávali něčeho, čeho se nám nepodařilo dosáhnout. Je to jen rétorika? Obávám se, že v této souvislosti ano! Zdá se například, že v této fázi nemá smysl klást Komisi otázky a upozorňovat na případy diskriminace nebo selhání vnitrostátních nebo regionálních právních předpisů.

Velice často, ve skutečnosti skoro vždy, se odpověď odvolává jen na existenci evropských ochranných práv a předpisů: pitná voda, žádný pokrok, ticho! Navzdory tomu debatujeme o základní zásadě rovného zacházení a mám na mysli přeshraniční vyslané pracovníky.

Možná je nový sociální program dobrým cvičením, ale soubor navržených témat víc připomíná rébus skládající se z karet, které ještě nejsou rozdané na konci parlamentního období, kdy byla schválena řada opatření zaměřených na skutečně novátorský projekt. Hovoříme-li o diskriminaci a stereotypch, pane ministře, prosím, poděkujte vašemu předsedovi, že má kravatu.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Vážený pane předsedo, vzhledem k tomu, že slova málo a pozdě zazněla při hodnocení sociálního balíčku již mnohokrát, přidám svoje hodnocení: Hora porodila myš. Moje otázka zní: „Co jste dělali čtyři roky?“. Předkládali sociálně nepřijatelné návrhy, jejichž vyvrcholením byl Radou a Komisí tolik opěvovaný návrh směrnice o pracovní době. A tak nezbyvá než chápat návrh sociálního balíčku přes některé jeho kladné stránky za propagandu, která má hlavě Evropské komise získat nálepku „sociální“. Většina z návrhů se vůbec nestačí projednat, a tak půjde jen o plácnutí do vody. Bylo přece tak snadné říci nahlas, že společný trh je pro lidi a ne lidi pro trh, že stanoví-li se závazná pravidla pro chování firem na trhu, pak je nutné stanovit minimální pravidla pro postavení zaměstnanců EU, minimální mzdu stanovenou procentem z průměrné mzdy ve všech členských státech, stejné zacházení a stejné mzdy pro zaměstnance pracující v jiné zemi než ve své vlastní. Stačilo prohlásit, že Unie prosadí respektování úmluv Mezinárodní organizace práce o maximální délce pracovní doby, svobodě odborového sdružování a kolektivního vyjednávání.

Soutěž členských států o to, kdo bude mít nižší daně, mzdy a méně jasnou úpravu postavení odborů pokračuje vesele dál a otevřená metoda koordinace je jen další neúčinnou formou řešení toho, co nikdo dělat nechce. A těm, kdo kritizují francouzské předsednictví, bych rád řekl: „Počkejte si na české předsednictví. To budete koukat.“. Před několika týdny vetoval prezident zákon o zákazu diskriminace, prý jde o zbytečnost..

Karin Jöns (PSE). - (DE) Vážený pane předsedající, musím říci, že tento sociální program mě nechává chladnou. Ani jeden problém nebyl vážně řešen. To přece není důvěryhodný pokus o reformu evropských rad zaměstnanců, protože nestanoví větší počet zasedání ani mechanismy sankcí, dojde-li k porušení předpisů. Nedostatek jakékoli vůle upravit směrnici o vysílání pracovníků je úplně stejně nepřijatelný.

Pane komisaři, nejasný postoj k pracovní době v sociálním programu je dalším důkazem toho, že tato Komise se nebrání ani myšlence na 65-hodinový pracovní týden. To už nemá nic společného s evropským sociálním modelem, o který usiluje moje skupina a který se my, socialisté, snažíme zavést.

Také bych chtěla říci Radě, že je neúnosné, jaký nátlak vyvíjíte na vedení a zaměstnanecké organizace v souvislosti s evropskými radami zaměstnanců.

Moje skupina se této šarádě nezúčastní. Pokud se pracovní síla Evropy úplně neotočí k Evropské unii zády, musíme jí poskytnout lepší ochranu před následky globalizace a neztrácet čas ražením cesty pro přeshraniční kolektivní dohody o mzdách.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Ráda bych nadnesla do diskuse některé myšlenky týkající se souboru právních předpisů v evropském sociálním programu.

Velice oceňuji iniciativy Evropské komise v této oblasti a ty, které byly obsaženy v jejím sdělení pod názvem „Zlepšování schopností pro 21. století – agenda pro evropskou spolupráci v oblasti školství“.

Kromě těchto iniciativ bych ráda navrhla Evropské komisi, aby spustila pilotní projekt na vytvoření Evropského stipendia pro děti z hospodářsky a geograficky znevýhodněných regionů.

Na území Evropy žije 19 milionů dětí a mladých lidí v chudobě a 6 milionů jich každoročně předčasně opustí střední školu. Například v Rumunsku podle studie Eurobarometru mladí lidé z venkova a z hor nebo z izolovaných regionů mají 5% šanci navštěvovat vysokou školu. Toto procento je velmi vzdáleno od cíle Evropské unie, aby přístup k vysokoškolskému vzdělání mělo 85 % mladých lidí.

Členským státům chybějí potřebné finanční prostředky, aby tuto znepokojující situaci vyřešily samy. Proto by Evropská unie měla usilovat všemi možnými prostředky, například právními předpisy, finančními prostředky, evropskými politikami, aby podpořila příležitosti a přístup všech mladých lidí ke vzdělání.

Proinsias De Rossa (PSE). - Vážený pane předsedající, nejvyšší představitel skupiny ALDE, pan Watson, říká, že práce je nejlepší sociální blahobyt. V Evropě je bohužel příliš mnoho milionů lidí, kteří pracují za méně, než by mohli dostat, kdyby čerpali ze systému sociálního zabezpečení. Chudobní a špatně placení lidé umírají mladší, častěji trpí fyzickými a duševními chorobami, jsou častěji hospitalizováni, častěji vězněni, jsou vyloučeni z plné účasti na životě společnosti, je jim odpírán řádný kulturní, občanský, společenský a skutečně bezpečný život a jejich děti jsou většinou odsouzené ke stejnému začarovanému kruhu nedostatku – dokud my, politici, neprosadíme sociální a hospodářské politiky, které jsou sjednocené a vzájemně propojené. K lidem musíme přistupovat jako k občanům, ne jako k hospodářským jednotkám.

Splňuje to tento program? Bohužel nikoli. Tím nechci popřít pozitivní prvky, například horizontální směrnice o diskriminaci. A vůbec nepopírám, že pan komisař Špidla tvrdě a usilovně pracoval v nepřátelském prostředí, aby nechal tento sociální balíček schválit. Budeme spolu s ním pracovat na jeho vylepšení. Komise a Rada mají devět měsíců na to, aby dokázali, že mají se sociální Evropou dobré úmysly. Pak lidé projeví svou vůli.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, diskutujeme o velmi důležitých otázkách zaměstnanosti, sociálních práv a ochrany zdraví. To všechno má rozměr, který souvisí s rodinou, základní jednotkou společnosti. Rovněž se to týká lidí se zdravotním postižením, lidí ve výslužbě a důchodců a také velmi bolestného problému nezaměstnanosti. Stanovení správného poměru mezi mzdou a prací, spolu s důstojným sociálním zabezpečením není nějaký způsob blahovůle. Je to povinnost, kterou nám ukládá náš zájem o budoucnost Evropy. Finanční prostředky, které členské státy vyhradily na sociální politiku, musí být lépe využity, stejně jako Evropský sociální fond.

Náš kontinent v současné době velmi rychle stárne. Vidíme ale nedostatky evropské politiky v oblasti rodiny? Co je nutno říci o příjmech rodin? Kde je naše solidarita s chudými? Záměrně jsem použil slovo solidarita v době, kdy oslavujeme 28. výročí založení hnutí Solidarita a odborů, které přispěly k obrovským změnám, k nimž v Evropě došlo.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Mám radost, že dnes diskutujeme o znovuzavedení sociálního balíčku.

Evropa potřebuje sociální pokrok, Evropa obecně, se svými starými i novými členy. Sjedená Evropa řeší stejné výzvy: stárnutí obyvatelstva, ztrátu práce z hlediska globalizace, chudobu dětí.

Pane komisaři Špidlo, vítám váš přístup k otázce solidarity mezi generacemi. Potřebujeme zde nový podnět, ale stejně tak vítám opakované zdůrazňování myšlenky solidarity mezi regiony, protože právě tam nejpřesněji změříme sociální soudržnost nebo její nepřítomnost.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Vážený pane předsedající, omlouvám se za svůj pozdní příchod. Měl jsem dlouho do noci zasedání ve Švédsku a právě jsem přijel. Nevím, o čem se až doteď hovořilo, ale dovolte mi, abych začal tím, že pochopitelně sociální balíček vítáme. Myslíme si, že je trochu pozdě a že mohl být spuštěn dříve ve funkčním období, ale alespoň už ho máme. Je jasné, že ambice Evropského parlamentu jsou o něco vyšší než ambice tohoto balíčku, ale přesto bych rád zdůraznil tři pozitivní prvky, na kterých můžeme pracovat.

Já osobně hodně pracuji s rozsudky Evropského soudního dvora a s jejich následky. Vítám otevřenější přístup Komise, např. pořádání fóra, které se teď bude konat. Věřím, že bude úspěšné.

Další dobrou věcí je Úmluva MOP, která je také spojena s rozsudky Evropského soudního dvora v tom, že členské státy jsou vyzývány, aby Úmluvu MOP podepsaly.

Zatřetí, sociální program začlenění, který bude předložen v říjnu, a boj proti chudobě, vyloučení atd. Věřím, že dokážeme v těchto otázkách úspěšně spolupracovat. Jsou neuvěřitelně důležité.

Richard Corbett (PSE). – Vážený pane předsedající, máme-li trh na evropské úrovni, což máme, s jednotným evropským trhem – potřebujeme pochopitelně pro tento společný trh společná pravidla, aby fungoval spravedlivě a účinně, a nejen v sociální oblasti. Proto vypracováváme zaměstnanecké normy, pracovní právní nařízení a pravidla, abychom chránili práva zaměstnanců – směrnici o pracovní době, právní předpisy o zdraví a bezpečnosti, směrnici o rodičovské dovolené a poskytujeme informace a poradenství pro zaměstnance.

Navzdory tomu Britská konzervativní strana – a vidím, že v Parlamentu momentálně není přítomen ani jeden člen této strany, aby o tom zde diskutoval – chce, aby Spojené království získalo výjimku a vůbec se jednání o sociální kapitole smlouvy nezúčastnilo, kdyby se někdy opět ve Spojeném království dostali k moci. Myslím si, že zbytek Evropské unie by souhlasil s tím, aby se jediný členský stát vyvázal z povinností, které jsme společně na evropské úrovni stanovili, aby řídily náš trh? Skutečně si myslí, že taková nekalá soutěž s využitím snížených zdravotních a bezpečnostních norem a oslabení práv zaměstnanců by byla přijatelná? Samozřejmě, že ne. Britští konzervativci jsou návodem na katastrofu pro Británii a Evropu.

Xavier Bertrand, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rozprava o sociální Evropě je sice vášnivá, avšak skutečnost, že probíhá, je důkazem shody našich názorů. Naše rozprava je zároveň důkazem toho, jak složité je v současnosti oddělit posuzování sociálních otázek na úrovni Společenství od politických rozprav na vnitrostátní úrovni. Jistým způsobem to dokazuje náš pokrok v souvislosti s evropskou integrací.

Určití lidé vznesli obvinění vůči předsednictví. Nebudu se těmito obviněními podrobně zabývat. Nejsem tu od toho, abych snášel argumenty jako vy, jsem tu proto, abych pomohl posunout sociální Evropu kupředu.

Představuje sociální Evropa pro francouzské předsednictví prioritu? Otázka zazněla. Jasná odpověď zní „ano“, a jak dobře víte, v tomto směru budeme všichni posuzováni nikoli podle svých cílů, které jsme si stanovili na začátku, podle svých původních ambicí, nýbrž pouze na základě dosažených výsledků. Dnes víme, že pravděpodobnost dosažení těchto výsledků, kladných výsledků, pozitivních pro sociální Evropu, je vyšší. Jsem přesvědčeným zastáncem pragmatismu.

Dále, co se týče různých otázek, jak se vyjádřil pan prezident Nicolas Sarkozy ve svém vystoupení v Parlamentu – rad zaměstnanců, dočasné práce – musíme dokončit práci na první z těchto otázek, kdežto druhou, jak jsem řekl, se nyní zabývá Parlament. A znovu opakuji, všichni se zkrátka musíme stát jasně za svým. Nebudu se zabývat otázkami, jako například zda je konzervativní vláda „sociálněji“ než jiná vláda. Chtl bych jen dodat, že ve Francii jsem, ministrem práce, pracovních vztahů, rodiny a solidarity. Protože pokud se chcete o bohatství dělit, musíte ho nejdříve vytvořit. A jak? Prací. Bohatství se vytváří prací. Nechci hovořit ani o tom, že v roce 1993, když byla předložena známá směrnice o pracovní době, obhajovala tuto směrnici a výjimku, která se k vztahovala, právě francouzská socialistická vláda a její socialistická ministryně paní Aubryová. A co děláme v souvislosti s touto dobře známou směrnicí dnes? Podívejme se na ni realisticky. Může, či nikoli, zlepšit současnou situaci, v níž se po 48 hodinách skutečně nacházíme na území nikoho?

Upřímně řečeno, všichni to vědí. Považuji však za důležité dodat, že i když tato směrnice možná neobsahuje původní myšlenku z roku 1993, tedy odstranění výjimky, poskytuje rámec a dodatečné záruky pro dnešní situaci, nikoli pro minulost. Můžeme toto tvrdit? Samozřejmě, protože jsem přesvědčený, že veřejná i politická rozprava by měla být konstruktivní. Ve výjimkách je možno pokračovat a budou řádně právně upravené, protože z dosavadní soudní praxe víme, že hlavní problém představuje pohotovostní služba. Na druhé straně se můžeme pragmaticky domnívat, že revize představuje pokrok, a souhlasit s ní. Vyřeší některé problémy a zlepší postavení, i když dnešní výsledek zřejmě všechny nepotěší, a já mám dobrou příležitost, abych to ocenil.

Dále se jedná o problematiku rozhodování Soudního dvora. Nejde o hodnocení jednoho rozhodnutí, ale o něco úplně jiného. Musíme se však na dnešní situaci podívat z pohledu rozsudků Soudního dvora. Jaké je nové právní stanovisko? A musíme si vyslechnout názory států, kterých se to týká. Celou věc jsem projednal se svými kolegy ministry. Názory na tuto problematiku musí předložit také sociální partneři a není nutné, aby je předkládali samostatně. Společné předložení stanovisek bude mnohem výhodnější a na jeho základě bude možné vyvodit závěry. Předsednictví nebude v souvislosti s touto problematikou začínat rozpravu o žádných předpokládaných otázkách. Je zapotřebí směrnici revidovat? Tuto otázku slyším už poněkolkáté, a nejen v tomto Parlamentu. Jsem přesvědčený, že odpověď dostaneme po skončení rozpravy, nikoli na jejím počátku. Jinak by to znamenalo, že někdo je předpokládat a já to nejsem.

V souvislosti s otázkou sociálních služeb veřejného zájmu mám pocit, že všechny členské státy vynakládají veškeré úsilí na zachování stávajícího uspořádání veřejných služeb, které má v každém z nich specifické rysy. Podívejme se však jaká nejednota panuje v tom, jaké kroky je třeba podniknout na úrovni Společenství. Někteří se domnívají, že jediným řešením je subsidiarita, podle jiných by měl existovat právní rámec Společenství. Samozřejmě, že o tom nebude rozhodnuto unáhleně. Náš návrh plánu s Komisí představuje pokus, jak zaručit, že se těmito otázkami budeme zabývat náležitým způsobem a v souladu s harmonogramem Unie.

Bylo nastoleno onoho dalších velice zajímavých témat. Pokud jde o opatření proti diskriminaci, předsednictví přislíbilo pokrok v souvislosti s novou směrnicí. K jejímu dokončení je zapotřebí, jak víte, jednomyslnost všech členských států.

Již vícekrát jsem zaslechl zmínku o dostupnosti. Je to nejdůležitější slovo, protože účinnost vyžaduje dostupnost. Musíme si vyjasnit, zda sociální Evropa je, nebo není schopná pokroku. Podle mě jednoznačně je a my *musíme* posunout sociální Evropu kupředu. Není už za námi značná část roku 2008? Je to tak, souhlasím. Je už příliš pozdě? Určitě ne! Nikdy není pozdě. Přejeme si jít kupředu? Určitě ano. Otázka však zní, zda budeme prosazovat sociální Evropu společně. Dámy a pánové, právě na tomto místě bychom měli být všichni aktivní.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Dámy a pánové, myslím si, že hloubka a vášnivost debaty jasně ukázala, že sociální Evropa se dala opět na pochod. Debata se zabývala řadou detailních problémů a myslím si, že není třeba na ně reagovat konkrétně, protože bude příležitost v dalších jednáních prohloubit argumentaci, najít odpovídající rovnováhy. Přesto mi dovolu, abych zareagoval na některé věci obecněji.

Zprv tato agenda, proto je tak rozsáhlá, považuje sociální agendu a sociální politiku za projev komplexního politického přístupu a za výsledek komplexního přístupu v řadě politikách. Je to jisté pojetí *mainstreamu*, čili nikoliv sociální politika omezená kdesi na okraji, s řadou nepochybně zajímavých a technických aspektů, ale přesto jistým způsobem marginalizovaná.

Tato agenda postavila sociální politiku do centra politiky Evropy. Samozřejmě objevila se otázka, zda tato agenda, a to myslím si, že je třeba odmítnout zcela vážně, nemá nějaký jednoduchý technický instrumentální politický zájem. Nemá, protože přístup k ní byl formulován před řadou let. Je to také v řadě dokumentů Evropské komise, které projednával i Parlament. Nesouvisí tudíž s žádnou jakkoliv významnou událostí, jako např. bylo irské referendum.

Tato agenda mimo jiné také ukazuje, že Komise je rozhodnuta a navrhla agendu jako postup, který se snaží využít všech nástrojů, které jsou Evropské komisi a na evropské úrovni dané, legislativu, otevřenou metodu koordinace a všechny další metody. Proto obsahuje nejenom legislativní návrhy, ale i samozřejmě návrhy komunikací a návrhy dalších dokumentů.

Chci zdůraznit, že tato agenda je konkrétní v rámci možností, které jsou ovlivnitelné Evropskou komisí. Jednotlivé návrhy budou nepochybně procházet debatou v Parlamentu, jistěže budou mnohdy i pozměněny, ale přesto jsou to konkrétní návrhy, nad kterými lze diskutovat. V debatě se také objevila úvaha, byt' dílčí, a

myslím si, že je třeba na ni zareagovat, že návrhy, které jsou zaměřeny do oblasti zdravotnictví, jsou jakýmsi zadními dveřmi direktivy Bolkenstein v oblasti zdravotní péče. Není tomu tak. Tyto návrhy nejsou koncipovány jako volné poskytování služeb, nýbrž budou usnadňovat přístup Evropanů ke zdravotní péči. Nepochybně je v těchto návrzích řada velmi delikátních aspektů a je zřejmé, že budou vážně a hluboce diskutovány, ale přesto jejich základní trend a výsledek bude zlepšení zdravotní péče pro evropské občany.

Další myšlenka, kterou bych chtěl velmi podtrhnout, je myšlenka boje proti chudobě. Boj proti chudobě je formulován zřetelně a v debatě padla dosti jasná otázka: „Jakými metodami?“. Agenda nepředpokládá, že existuje jedna jediná účinná metoda boje proti chudobě, ale hodlá atakovat chudobu z řady aspektů. Snaha omezit předčasně ukončování školní docházky je bojem proti chudobě. Snaha otevřít prostor pro vzdělávání po celou dobu života je bojem proti chudobě. Jasně formulovaný záměr, že v důchodových systémech je na prvním místě ekvita a sociální účinnost, i to je bojem proti chudobě. Otázka diskriminace a direktivy o antidiskriminaci jsou také otázkou boje proti chudobě, protože otevření přístupu lidem, kteří jsou hendikepováni, zabránění diskriminace lidí, kteří zestárli ve službách, apod. jsou současně bojem proti chudobě.

Byla také otevřena otázka rovnosti příležitostí mužů a žen. Chci konstatovat, že jiné direktivy kryjí rovnost příležitostí mužů a žen, a z tohoto hlediska nebylo nezbytně nutné zařazovat explicitně rovnost mezi muži a ženami do direktivy, která byla navržena.

Objevila se také debata ve vztahu ke konvencím ILO. Chci jasně zdůraznit, že tato agenda nepochybně ukazuje, jak silně se Komise a Evropa angažují v konceptu důstojné práce na globální úrovni. Stejně tak jako direktiva, která bude naplňovat dohodu sociálních partnerů v maritimní oblasti, je jasným přístupem toho, jak se Evropa dívá na jednotlivé konvence ILO. Ve všech dokumentech jsou evropské státy vyzývány, aby co nejrychleji ratifikovaly celkový soubor, který tyto dokumenty představují.

Dámy a pánové, debata byla hluboká a místy tvrdá. Myslím si, že to je debata, která je na úrovni významu evropské sociální politiky.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat na příštím parlamentním zasedání, v některém z evropských měst.

Písemná prohlášení (článek 142)

Petru Filip (PPE-DE), písemně. – (RO) Vážený pane předsedající, na základě obecných prohlášení, v souladu s nimiž je rok 2008 rokem obnovení sociální Evropy, takzvaný sociální balíček soubor legislativních iniciativ, jejichž sbližování zůstává v současnosti ve fázi záměru. Je možné, že přišel čas, abychom důsledněji a svědomitěji přistupovali ke skupině otázek, jejichž přímý vliv na občany je větší než kdykoli předtím.

Za těchto okolností musíme zajistit nediskriminační životní a pracovní podmínky všem občanům Společenství. V této souvislosti je nejen správně načasované, ale také potřebné především otevření diskusí o minimální mzdě v rámci Společenství. Zadruhé totéž platí i pro vytvoření jednotných podmínek ve všech zemích EU v oblasti pracovního trhu Společenství. Není správné, že postoj některých evropských vlád vůči evropským občanům se dokonce i v současnosti řídí tím, jaká je jejich země původu.

V téže souvislosti se zdá být významná iniciativa Komise s cílem zlepšit metodu zviditelňování a práce v rámci strategie EU v oblasti sociální integrace a ochrany a upevnit její vzájemné působení s ostatními politikami. S radostí jsem vzal na vědomí návrh Komise týkající se „horizontální směrnice“ v oblasti boje proti diskriminaci v jiných sférách než je zaměstnání.

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – (HU) Jedním z nejdůležitějších výsledků obnoveného programu Evropské komise v oblasti sociální politiky se musí stát obnovení příslušných práv evropských Romů jako evropských občanů a zastavení jejich sociálního vyloučení. Jsem velmi ráda, že tento dokument uvedené kroky podporuje.

V oblastech, které jsou v programech zmíněny, jsou Romové v podstatně horší situaci než většina společnosti, pokud jde o vzdělání, zaměstnanost, životní podmínky, diskriminaci a zdravotní stav.

Vhodným nástrojem boje proti nezaměstnanosti by mohly být programy celoživotního vzdělávání, které pomohou Romům získat dovednosti vhodné pro zaměstnání nebo samostatnou výdělečnou činnost.

Nástroje boje proti diskriminaci je nutno přenést do vnitrostátních předpisů, aby diskriminovaní měli možnost obrátit se na soudy a aby vnitrostátní orgány a orgány odpovědné za rovnost mohly uznat diskriminaci a uložit tresty za přestupky.

Strukturální fondy by měly být ve snižování sociálního vyloučení Romů mnohem účinnější. K dosažení tohoto cíle je však třeba poskytnout romským NNO alespoň právo na diskusi v souvislosti s výběrem, plánováním, realizací a vyhodnocováním projektů financovaných fondy a je nutné začít s programy, které mají vybavit romské NNO na přípravu potřebných úspěšných nabídek.

Doufáme, že program sociální politiky poskytne na tyto otázky přiměřené odpovědi. Považuji za důležité, že tato témata budeme moci projednat na velké konferenci o romských otázkách, která se uskuteční 16. září, a doufám, že problematika sociálního začlenění Romů bude zařazena do programu Evropské rady jako samostatný bod, ale zároveň jako součást sociálního programu.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), písemně. – (FI) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, sociální balíček Komise představuje dlouho očekávanou reformu s cílem vybudovat sociální rozměr Unie. Avšak stejně jako mnozí moji kolegové bych raději, kdyby Komise v souvislosti s návrhy a reformami projevila odvážnější a ambicióznější přístup. Podle mě byl balíček nevyhovující zejména v souvislosti se zabezpečením základních veřejných služeb.

Obsahuje však také mnoho dobrých návrhů. Chtěla bych poděkovat Komisi především za to, že se po dlouhých jednáních rozhodla připravit „horizontální“ antidiskriminační směrnici, která zahrnuje všechny důvody diskriminace. S občany, kteří jsou oběťmi různých forem diskriminace z nejrůznějších důvodů, by se mělo zacházet stejně jako s ostatními občany. Horizontální přístup je jediným způsobem jak zaručit rovnost zacházení. Navíc velmi vítáme návrh posílit úlohu evropských rad zaměstnanců.

Návrh směrnice o právech pacienta v rámci přeshraniční zdravotní péče, jehož publicita nebyla dostatečná, bude mít hmatatelný dosah život mnohých Evropanů. Spolu s otevíráním evropských hranic a rozšířením možností v odvětví zdravotní péče je obzvlášť důležité ujasnit si, kdo a do jaké míry je odpovědný za zdraví pacienta. Návrh směrnice Komise představuje vítané ujasnění celoevropských pravidel.

I přes své nedostatky je tento sociální balíček určitě krokem správným směrem a doufám, že Komise bude pokračovat ve svém úsilí, aby se v nadcházejících letech zlepšil postoj evropských občanů k sociálnímu zabezpečení. V této souvislosti bych chtěla naléhavě požádat Komisi o to, aby pokračovala ve svých plánech týkajících se návrhu směrnice o prodloužení mateřské dovolené ze 14 na 18 týdnů. Bylo by dobré, kdyby nabyla účinnosti co nejdříve. Uvítala bych však, aby se návrh Komise zaměřil především na rozšíření rodičovské dovolené, a zlepšil tak práva a možnosti obou rodičů zůstat po narození dítěte doma.

Katrin Saks (PSE), písemně. – (ET) Pan Martin Schultz má určitě pravdu v tom, že sociální balíček mohl být důraznější. Komise ho měla připravit dříve. Touto důležitou problematikou jsme se mohli zabývat ne až před blížícími se volbami, ale už dříve, když bylo dost času na důkladné zvážení všech specifík tohoto důležitého sociálního balíčku, což považuji za velice důležité.

Mimo jiné bych chtěl připomenout sdělení Komise o Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Navzdory tomu, že se jeho prostřednictvím poskytla pomoc několika tisícovkám lidí, například v Německu, Francii, Portugalsku a Finsku, průzkum z roku 2007 ukazuje, že jeho značná část se nevyužívá.

Zaměstnanci odvětví textilního průmyslu v Litvě dostali odškodnění z Evropského fondu na přizpůsobení se globalizaci (EGF) v srpnu. Uvedená skutečnost je dobrým znamením toho, že i nové členské státy mohou úspěšně žádat o pomoc v souvislosti se změnami, které si vyžaduje globalizace.

Komise brzy přezkoumá kritéria, z nichž vycházejí rozhodnutí o poskytování pomoci. Ráda bych zdůraznila, že v malých zemích, jako je Estonsko, bylo mnoho podniků nuceno v důsledku globalizace propustit stovky pracovníků. Zjednodušení procesu žádosti o pomoc z fondu EGF by bezpochyby zjednodušilo i poskytnutí pomoci těmto lidem.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Lisabonská smlouva uznává skutečnost, že Unie by měla spoléhat na sociálně tržní hospodářství, které občanům zabezpečuje přístup k důstojným pracovním a životním podmínkám, vzdělání a službám v oblastech sociální ochrany a ochrany zdraví.

Průměrný věk obyvatel Unie se zvyšuje. Pokud v roce 2007 představoval podíl obyvatel ve věku nad 65 let 17 % obyvatel Unie, v roce 2030 bude tento podíl činit 24,6 %.

Nejnovější statistiky Eurostatu ukazují, že od roku 2015 bude počet úmrtí převyšovat počet narození, což povede ke snížení počtu evropských občanů z 521 milionů v roce 2015 na 506 milionů v roce 2060.

Zdá se, že za těchto okolností přistěhovalectví zůstane i nadále hlavním činitelem přispívajícím ke zvyšování počtu obyvatel Unie. Migrační toky však ovlivňují členské státy rozdílně. Když v období mezi roky 1985 a 2000 Irsko zaznamenalo nárůst počtu obyvatel ve výši 21,8 %, v Bulharsku za stejné období počet obyvatel klesl o 14,4 %.

Jaké řešení těchto výzev nabízí uvedený sociální balíček? Občané Unie očekávají rozhodné kroky za účelem vytváření dobře placených pracovních míst, zaručení přístupu ke kvalitnímu vzdělávání a službám v oblasti sociální ochrany a ochrany zdraví.

Sociální balíček představuje pro budoucnost Unie politiku záruk a je nezbytně nutný pro dlouhodobý rozvoj.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – Není pochyb, že evropský sociální model potřebuje reformu. Týká se to především zastaralého systému sociální péče, který převládá v mnoha větších členských státech. Jakákoli diskuse o evropském sociálním modelu se zdá být krokem nesprávným směrem.

Ani jeden sociální program nebo dokument týkající se sociální politiky, který vydá Komise, pravděpodobně nepodpoří skutečný hospodářský růst nebo vytváření pracovních míst. Naše vlády by měly reagovat na příchod hospodářské krize Spojených států na pobřeží našeho kontinentu a ujistit naše občany, že pocítí co nejmenší negativní vliv recese. Úředníci EU hospodářskou krizi ani recesi nezastaví. Členské státy by se měly soustředit na liberalizaci svých ekonomik, snižování daní a úrokových sazeb a omezování byrokracie, především pokud jde o malé podniky.

Centralizovaný zásah do hospodářství pokaždé selhal. Opatření shora, která navrhla Komise, nejenže našim občanům pravděpodobně nepomohou zastavit nezaměstnanost, ale vlastně budou na překážku zaměstnanosti a hospodářského růstu.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:40 až do hlasování a pokračovalo v poledne)

PŘEDSEDAJÍCÍ: Edward McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Vážený pane předsedající, chtěl bych informovat Parlament, že v rozporu s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společenství mě 30. července policie vzala do vazby, zbila mě a hrozila, že mi podřeže krk.

Je ostudné, že Parlament v souvislosti s tímto trestným činem, jehož obětí jsem se stal, nevyslovil žádný názor, a rád bych se kolegů, kteří se sešli v tomto jednacím sále, zeptal: „Na co čekáte, páni kolegové, až mi ten krk skutečně podřežou? Že splní svoje hrozby a zabijí mě?“ Vůči poslanci Evropského parlamentu byla spáchána krutá nespravedlnost a vy mlčíte. Děkuji.

Předsedající. – Děkuji vám za informaci o této věci, pane Stoyanove. Postoupím ji příslušným orgánům v rámci této instituce.

5. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Informace o výsledku a ostatních podrobnostech hlasování: viz zápis)

5.1. Program Mládež v akci (2007 - 2013) (A6-0274/2008, Katerina Batzeli) (hlasování)

– Před začátkem hlasování.

Katerina Batzeli, zpravodajka. – Vážený pane předsedající, vzhledem ke čtyřem zprávám, o kterých máme hlasovat, dovoluji mi, abych jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání poznamenala, že víceleté programy v oblasti kultury, vzdělávání, mládeže a aktivního občanství patří mezi nejdůležitější činnosti EU a především Evropského parlamentu.

Z uvedeného důvodu by rozhodnutí o výběru a financování jednotlivých činností měla vycházet z jasných a objektivních kritérií. Je třeba přijmout zjednodušené procesy, abychom v zájmu evropských občanů zabránili zbytečnému zpoždění.

Účelem komitologického souboru čtyř zpráv, které má Evropský parlament na svém dnešním plenárním zasedání přijmout, je zaručit transparentní, rychlé a účinné postupy. Zmíněný krok zároveň posílí i úlohu Evropského parlamentu v tomto druhu postupů.

Obzvláště uspokojující je skutečnost, že tyto parlamentní návrhy přijala Komise i Rada. Vzbuzuje to naději na budoucí interinstitucionální dohodu.

Na závěr bych chtěla poděkovat Komisi, Radě a slovinskému předsednictví a rovněž současnému francouzskému předsednictví za ducha spolupráce a shody a za způsob, jakým tyto čtyři programy Společenství řídily.

5.2. Program Kultura (2007 - 2013) (A6-0273/2008, Katerina Batzeli) (hlasování)

5.3. Program Evropa pro občany (2007 - 2013) (A6-0275/2008, Katerina Batzeli) (hlasování)

5.4. Akční program v oblasti vzdělávání a celoživotního učení (A6-0276/2008, Katerina Batzeli) (hlasování)

5.5. Protokol k Dohodě o partnerství a spolupráci mezi ES a Uzbekistánem (A6-0306/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (hlasování)

5.6. Protokol k Dohodě o partnerství a spolupráci mezi ES a Kyrgyzstánem (A6-0307/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (hlasování)

5.7. Protokol k Dohodě o partnerství a spolupráci mezi ES a Tádžikistánem (A6-0320/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (hlasování)

5.8. Odpovědnost Černé Hory za dlouhodobé půjčky poskytnuté Srbsku a Černé Hoře (Bývalé federální republika Jugoslávie) (A6-0281/2008, Helmuth Markov) (hlasování)

5.9. Ekologická produkce a označování ekologických produktů (A6-0311/2008, Neil Parish) (hlasování)

5.10. Dohoda o rybolovu v jižním Indickém oceánu (A6-0315/2008, Philippe Morillon) (hlasování)

5.11. Návrh opravného rozpočtu č. 5/2008 (A6-0328/2008, Kyösti Virrankoski) (hlasování)

5.12. Evropská soudní síť (A6-0292/2008, Sylvia-Yvonne Kaufmann) (hlasování)

5.13. Uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů (A6-0285/2008, Armando França) (hlasování)

– Před začátkem hlasování:

Armando França, zpravodaj. – (PT) Tato zpráva byla dobrým příkladem porozumění a spolupráce v Parlamentu a spolupráce mezi Parlamentem a Radou. Děkuji proto kolegům poslancům, zástupcům Rady, technickým zaměstnancům a všem, kteří byli zapojeni do práce na této komplexní a náročné zprávě.

Toto rámcové rozhodnutí bude pro trestní soudnictví v EU velmi důležité. Propaguje zásadu vzájemného uznávání, zaručuje posílení práva na obhajobu a záruk obviněných, urychluje a zvyšuje účinnost výkonu rozhodnutí vydaných v nepřítomnosti a pomáhá v boji proti zločinu v Evropě. Budoucí rámcové rozhodnutí napomůže i posílení přednosti práva a právního státu a podpoří evropskou integraci. Silný konsensus, který byl dosažen ve výboru LIBE, měl zásadní význam a měl by se dnes na tomto místě zopakovat. Děkuji všem.

5.14. Rybolov a akvakultura v souvislosti s integrovaným řízením pobřežních zón v Evropě (A6-0286/2008, Ioannis Gklavakis) (hlasování)

– Před začátkem hlasování:

Ioannis Gklavakis, zpravodaj. – Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se stručně zmínil o integrovaném řízení pobřežních zón v Evropě, které se vytvořilo především za účelem ochrany odvětví rybolovu a chovu ryb. Rozprava o zprávě byla zrušena kvůli rozpravě o situaci v Gruzii, což je naléhavá a důležitá záležitost. Proto vystupuji dnes.

Moje zpráva se týká především ochrany životního prostředí, proto vás vyzývám, abyste ji svým hlasováním podpořili. Poznamenávám, že Výbor pro rybolov hlasoval jednomyslně.

Součástí mojí zprávy jsou různé návrhy a zvláště důležité jsou čtyři z nich. První se týká plánu mořského průzkumu, druhý dlouhodobého plánu, ale také pokračujících diskusí, kterých se mají zúčastnit zástupci všech profesí, především rybáři. Zatřetí je možné, že bude vytvořen centrální koordinační orgán, neboť v minulých letech byla mezi orgány zaznamenána nedostatečná koordinace. Začtvrté by se měl vypracovat harmonogram, protože od roku 2002 byly po podobných diskusích přijaty některé kroky bez určení časového rámce.

Navrhuji, aby se naše rozhodnutí realizovala na základě určitého časového plánu. Jsem přesvědčený, že všem nám jde o ochranu oceánů, a proto vás žádám, abyste hlasovali pro zprávu. Předem vám děkuji.

5.15. Používání vízového informačního systému (VIS) v rámci Schengenského hraničního kodexu (A6-0208/2008, Mihael Brejc) (hlasování)

5.16. Posílení Eurojustu a změna rozhodnutí 2002/187/SVV (A6-0293/2008, Renate Weber) (hlasování)

– Před začátkem hlasování o pozměňovacím návrhu 19:

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Vážený pane předsedající, jak jsem řekla před hlasováním, máme ústní kompromisní pozměňovací návrh, který jsem konzultovala s paní Weberovou a s panem Demetriou, jedná se o kompromis mezi pozměňovacími návrhy 37 a 39. Jeho znění je následující:

„Jiné formy trestných činů, pokud existují skutkové poznatky, že je do nich zapojena zločinecká organizace nebo se jedná o závažné trestné činy;“

(DE) To bylo znění kompromisního návrhu, který by zahrnoval oba pozměňovací návrhy, 37 i 39.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

5.17. Hodnocení dublinského systému (A6-0287/2008, Jean Lambert) (hlasování)

5.18. Některé záležitosti týkající se pojištění motorových vozidel (A6-0249/2008, Nickolay Mladenov) (hlasování)

5.19. Koordinovaná strategie s cílem zlepšit boj proti daňovým podvodům (A6-0312/2008, Sharon Bowles) (hlasování)

Předsedající. – Tímto je hlasování ukončeno.

6. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, nemohl jsem vysvětlit svoje hlasování kvůli hluku, proto bych tak rád učinil nyní. Hlasoval jsem pro zprávu paní Kaufmannové, protože je třeba dát jasně najevo, že Evropská soudní síť je nutností, neboť posledních deset let spolu se systémem soudní pomoci účinně fungovala. V současnosti je podstatné mezi touto sítí a Eurojustem jasně rozlišovat. Své opodstatnění mají obě uvedené instituce. Cílem je, aby se Evropská soudní síť a Eurojust navzájem doplňovaly nebo vhodným způsobem spolupracovaly, a zaručily tak členským státům bezpečnost.

- Zpráva: Armando França (A6-0285/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, co se týče výkonu rozhodnutí vydaných v nepřítomnosti, pro Evropskou unii ztrácí smysl, když na jedné straně máme výbornou policejní spolupráci a na druhé straně systém trestního stíhání nefunguje tak dobře, jak by měl.

Z tohoto pohledu jsem přesvědčen, že naše rozhodnutí vyplnilo legislativní mezeru. Vzájemné uznávání příkazů trestními prokurátory bude znamenat, že rozsudky v trestních věcech včetně těch, které jsou vydané v nepřítomnosti, bude možné vykonat i v jiných zemích. Jedná se o zásadní krok, který umožní soudním orgánům pomáhat policejním útvarům při výkonu jejich činnosti.

- Zpráva: Mihael Brejc (A6-0208/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, zpráva pana Brejce nám má poskytnout prostředky, které zajistí, aby vízový informační systém byl použit pro kontrolu vždy, když do schengenského prostoru vstoupí občané zemí, které nepatří do EU. Víme, že mnoho osob se zdržuje v EU nelegálně, protože jim platnost víza vypršela nebo jim byla zrušena. Prostřednictvím této spolupráce mezi schengenským systémem a vízovým informačním systémem vytváříme podmínky, v nichž můžeme v Evropské unii zamezit zneužívání víz a zaručit, že na území Evropské unie vstupují nebo z něj odcházejí pouze osoby právně oprávněné.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Vážený pane předsedající, nemám pochopitelně žádné námitky proti zlepšení vízového informačního systému zemí schengenského prostoru, stejně jako většina lidí, předpokládám. Před sebou však máme zprávu, která je příliš absurdní na to, aby se k ní člověk vyjádřil. Vízový systém měl být pružnější vzhledem k dlouhé době čekání na hranicích. Každý, kdo už někdy cestoval, ví, že seznamy čekajících jsou realitou a že jsou někdy potřeba. Zajímalo by mě, na základě čeho by se pohraniční stráž rozhodovala, kdy hrozí nebezpečí, a kdy ne. Kdo ví, odkud přicházejí teroristé a jiné hrozby?

Za problém nepovažuji ani to, že v tomto směru stále více zaostáváme. Europeizace naší hraniční kontroly proběhla bez rozmyslu, bez přípravy a pod tlakem ze strany ideologických extrémistů, podle nichž je bezpečnost občanů méně důležitá než velký ideál nového Evropského sovětského svazu.

Daniel Hannan (NI). - Vážený pane předsedající, rád bych poznamenal, jak se v těchto případech již stává tradicí, že harmonizace evropské politiky v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí má jen mizivý právní základ. Velká část textů zpráv, o nichž jsme právě hlasovali, zprávy paní Kaufmannové, pánu Francý a Brejce, paní Weberové a paní Lambertové, se v nich nachází proto, aby se uplatnily takové aspekty politiky, iniciativy a v případě Eurojustu dokonce celá instituce, které nemají dostatečný právní mandát. Pravdou je, že zmiňovaný mandát by poskytla Smlouva o Ústavě pro Evropu nebo Lisabonská smlouva, pravdou však je také to, že Ústava už byla třikrát odmítnuta, a zdá se, že tomuto Parlamentu je to třeba opakovaně připomínat. Odmítlo ji tedy 55 % francouzských, 62 % holandských a 54 % irských voličů.

Možnost držet monopol na nátlak pod hrozbou trestu prostřednictvím systému trestního soudnictví pravděpodobně představuje základní atribut státnosti. Stát je možné definovat jako území s dohodnutými pravidly, která prosazuje společná vláda. Jestliže si Evropská unie chce přisvojit tento základní atribut státnosti,

měla by mít tolik důstojnosti, aby nejdříve požádala své občany o povolení za pomoci referend. *Pactio Olisipiensis censenda est!* (O Lisabonské smlouvě se musí hlasovat!)

- Zpráva: Renate Weber (A6-0293/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, zpráva se týká posílení Eurojustu. Jedná se o další soubor nástrojů, jejichž hlavním cílem je posílení a zvýšení efektivity policejní spolupráce. Ukázalo se, že do soudní spolupráce se v jednotlivých zemích zapojuje řada institucí. Náš návrh na zřízení systému koordinace uvnitř jednotlivých států i mezi nimi je z uvedeného důvodu velmi uvážení, protože zaručuje účinnou spolupráci, především v boji proti terorismu a jiným formám organizovaného zločinu.

Jedno obzvlášť povzbudivé opatření, které bych rád zdůraznil, je zřízení pozice styčných soudců v zemích, které nejsou členy EU, něco podobného jako už máme v rámci policejní spolupráce. Uvedený krok by měl vést zároveň k prohloubení spolupráce. Stručně řečeno, tento systém nám umožní vybudovat další *cordon sanitaire*, který bude sloužit na ochranu Evropské unie.

- Zprávy: Jean Lambert (A6-0287/2008), Sharon Bowles (A6-0312/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych začal tím, že mě velice těší, že vás vidím v předsednickém křesle na plenárním zasedání zde v Bruselu. Je to malý krok pro pana McMillana-Scota, ale možná velký skok pro Evropský parlament. Kdo ví? Ukažte, co ve vás je.

Když jsem dostal slovo, chtěl bych se vyjádřit ke zprávám paní Lambertové a paní Bowlesové. Je pro mě těžké podpořit zprávu paní Lambertové. Obsahuje odkazy na myšlenku rozmístování nelegálních přistěhovalců ve velké většině zemí EU, což považuji za zcela neproveditelné. Důležitější z pohledu Spojeného království je skutečnost, že se nacházíme v ojedinělé situaci, nebo téměř ojedinělé (stejně je na tom také Kypr), protože jsme ostrov. Proto si myslím, že je pro Spojené království důležité, aby si zachovalo kontrolu vlastních hranic zajišťovanou orgány Spojeného království, nikoli Evropskou unií, jejíž hranice jsou rozsáhlé a nedostatečně spolehlivé. Myslím si, že vzhledem k tomu je zpráva paní Lambertové nepřijatelná.

Zpráva paní Bowlesové je nepřijatelná, protože ačkoli obsahuje některé dobré záměry, fakticky obviňuje daňové ráje za vysoké daně, které mnozí z nás musí strpět. Příčinou vysokých daní, ve Spojeném království tomu tak určitě je, je labouristická vláda, která vyvíjí úsilí a je rozhodnutá zvyšovat výběr daní a zatížit jimi britské občany a daňové poplatníky.

Vysoké daně jsou a měly by zůstat vnitrostátním problémem a odpovídat by za ně měly jednotlivé národní vlády. Neměla by za ně být odpovědná Evropská unie.

- Zpráva: Jean Lambert (A6-0287/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Vážený pane předsedající, zpravodajka paní Lambertová má pravdu, když tvrdí, že cíle Dublinské dohody týkající se „azylového nakupování“ nikdy nebyly dosaženy, ve skutečnosti se dosáhlo pravého opaku. Tak to je. Má pravdu i v tom, že tento systém bezpochyby přináší nepřiměřeně velkou zátěž členským státům, které se nacházejí na hranicích Evropské unie. To je také pravda. Proto je správné, že se naléhá na poskytnutí podpory těmto státům.

Na druhé straně jsem však toho názoru, že ve zprávě chybí mnoho důležitých bodů a naprosto nesouhlasím s většinou předpokladů a cílů zpravodajky. Uvedu příklad. V hodnocení Komise se uvádí, že desítky tisíc žadatelů o azyl se kvůli dublinskému systému skrývají a zpravodajka přesto argumentuje proti zadržování. Uvedená problematika už nemůže být vážnější. Úzká spolupráce mezi členskými státy Evropy bude možná prospěšná, v tom případě je však třeba skoncovat s celou řadou politicky korektních myšlenek, kterých je tato zpráva plná.

Philip Claeys (NI). - (NL) Vážený pane předsedající, za minutu není možné probrat všechny problémy, které souvisejí se zprávou paní Lambertové, proto se omezím jen na pár bodů. Co se týká ochrany dětí, zpráva uvádí, že v případě nejistoty při posuzování věku dítěte, je třeba přiklonit se k možnosti, která je pro dítě výhodnější. Zní to hezky, ale ve skutečnosti nejde o nic jiného než o nabádání k ještě větší míře podvodů s doklady totožnosti.

Ve zprávě se též uvádí, že definice pojmu rodinný příslušník je příliš omezující, což je opět otevřenou výzvou k ještě většímu počtu podvodů. Například v Africe se víceméně téměř všichni považují za jednu velkou rodinu, a pokud bychom toto vzali v úvahu, mohli bychom hned otevřít všechny svoje brány.

Ve zprávě se vyjadřuje také nesouhlas s přístupem policie a jiných orgánů členských států činných v trestním řízení do databáze Eurodac, protože by se tím, cituji: „zvýšilo riziko stigmatizace žadatelů o azyl“. Je to směšné hlavně proto, že systém Eurodac by mohl obsahovat řadu informací důležitých pro boj proti nelegálnímu přistěhovalectví, mezinárodnímu zločinu a terorizmu.

- Zpráva: Sharon Bowles (A6-0312/2008)

Christoph Konrad (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zpráva paní Bowlesové se zabývá problematikou podvodů s DPH a je k tomu důvod, protože jejich výše ročně dosahuje až 20 miliard EUR. Podporuji návrhy, které se této věci týkají. Považuji však za důležité upozornit, že v této oblasti je nutná změna systému, strukturální reforma. V uvedené souvislosti jsme ze strany Komise neslyšeli nic jiného než ohlášení záměru zintenzívnit mezivládní spolupráci v této oblasti a začít se podílet na hodnocení, výzkumu a tak dále.

Vzhledem k množství podvodů je nejvyšší čas, aby Komise upustila od svého pasivního stanoviska a podpořila reformní členské státy, které mají skutečně v úmyslu zavést mechanismus přenesení daňové povinnosti. Tímto žádám i pana Kovácsa, aby se nad danou otázkou nakonec ještě jednou zamyslel. Doufám, že vhodný návrh obdržíme ještě před skončením funkčního období Evropského parlamentu a že budou schváleny také návrhy rakouské a německé vlády.

Ivo Strejček (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě paní Bowlesové.

Chtěl bych zdůraznit tři body. Zaprvé, ve zprávě je vyjádřen požadavek na lepší koordinaci v oblasti daní. Považuji ji za škodlivou pro daňovou konkurenci, která je zdravá a užitečná. Zadruhé, daňové podvody není možné odstranit omezením konkurence, ale striktním zrušením daňových výjimek. Zatřetí, daňovým podvodům s DPH by mělo zabránit zavedení jednotných sazeb DPH, což by vedlo k rychlému snížení počtu daňových výjimek a legislativních mezer.

Ve zprávě paní Bowlesové jsou navrhována jiná nápravná opatření. Proto jsem hlasoval proti.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Vážený pane předsedající, jak už jsem se vyjádřila včera, jsem proti všem druhům daňových podvodů a požádala jsem Komisi a Radu, aby urychleně zasáhly a napravily katastrofické následky úniků DPH, neboť ztráty se odhadují na 20 miliard EUR ročně, což představuje téměř jednu pětinu rozpočtu EU.

Zmínila jsem se o modelu, který vytvořila organizace RTvat a který tomuto Parlamentu představila. S jeho pomocí by bylo možné snížit úniky v oblasti DPH přibližně o 275 milionů EUR denně a snížit administrativní zatížení zejména pro malé a střední podniky. Myslím si, že Komise by měla provést analýzu těchto návrhů, protože modely existují. K jejich přijetí je pochopitelně potřebná politická vůle.

Pro zprávu jsem však nemohla hlasovat, protože nebyly přijaty pozměňovací návrhy mojí skupiny včetně pozměňovacího návrhu, v němž se uvádělo, že zdravá konkurence v oblasti daní pomůže udržet a zvýšit daňové příjmy členských států, a pozměňovacího návrhu, který vyjadřoval nesouhlas s rozšířením rozsahu působnosti směrnice o zdaňování příjmu z úspor. Vyjadřujeme jasný nesouhlas s rozšiřováním rozsahu působnosti směrnice na všechny právnické osoby a všechny zdroje finančních příjmů.

V této souvislosti jsem přesvědčená, že nesmíme zapomínat, že platí „vysoké daně nízký výběr“ a ty členské státy, které s podobnými opatřeními souhlasí, by se měly mít na pozoru, protože lidé v Macau, Singapuru a Hong Kongu si už mnou ruce radostí, že se ubíráme právě tímto směrem. Pro zprávu nehlasuji, neboť chci, aby tyto věci byly jasné a přesné.

Avril Doyle (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, chtěla bych doplnit jenom slůvko ke zprávě paní Bowlesové, která se zabývala koordinovanou strategií s cílem zlepšit boj proti daňovým podvodům. Když čtete tuto zprávu, myslíte si, že je těžké s ní nebo s jejími částmi nesouhlasit?

Skutečnost je však taková, že navzdory tomu, že plně podporuji koordinovaný přístup v boji proti daňovým podvodům, a v této oblasti důkladné přezkoumání a koordinaci skutečně potřebujeme, považuji za nepřijatelné jakékoli návrhy na přibližování daní a/nebo omezování konkurence v rámci EU 27 členských států jako součásti řešení otázky boje proti daňovým podvodům.

Nejsem si jistá, zda si Evropa, stejně jako Komise uvědomují škody, které v členských státech způsobují neustálé zmínky o centralizaci, kontrole a oslabení pravomoci členských států v oblasti daní. V rozpravě o našem referendu 12. června to byl velký problém, i když v porovnání s důležitostí Lisabonské smlouvy to

za problém považovat nelze. Škoda, že se nám nepodařilo podařilo přesvědčit ty, kteří se Evropy obávali – stejně jako se bojí snahy evropských institucí v různé míře a z různých důvodů centrálně kontrolovat daně – že Lisabonská smlouva tuto myšlenku nepodporuje. Prosím vás, buďme zejména v této oblasti velice obezřetní.

- Zprávy: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Vážený pane předsedající, nehlasoval jsem proti zprávě paní Kaufmannové, ačkoliv nejsem vůbec přesvědčený, že europeizace našich soudních systémů nebo zřízení evropské prokuratury jsou tím správným způsobem jak zlepšit práci policie a soudů nebo udělování trestů dokonce i v případech přeshraničních trestných činů. Právě naopak.

Naléhavě však vyzývám k rozsáhlé a užší spolupráci mezi všemi hlavními evropskými bezpečnostními službami a v tomto směru do značné míry podporuji řadu doporučení a zlepšení, které zpráva paní Kaufmannové obsahuje, doporučení pro Evropskou soudní síť. Výsledkem všech uvedených kroků však nesmí být přeplácený a arrogantní evropský soudní systém, odtržený od reality, jak jsme to viděli v několika posledních měsících, kdy zasahoval způsobem přesahujícím rámec nezbytné spolupráci mezi suverénními členskými státy. Právě z tohoto důvodu jsem se zdržel závěrečného hlasování o zprávě paní Kaufmannové.

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva: Katerina Batzeli (A6-0274/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně.* – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení na základě zprávy řecké poslankyně paní Kateriny Batzeliové, jímž se v prvním čtení v rámci spolurozhodovacího postupu schvaluje návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění a doplňuje rozhodnutí č. 1719/2006/ES ustanovující program Mládež v akci na období 2007 až 2013. Vítám a podporuji pozměňovací návrhy, které nahradily poradní komitologický postup povinností Komise bezodkladně informovat Evropský parlament a členské státy o veškerých opatřeních přijatých k provádění tohoto rozhodnutí bez pomoci výboru s cílem umožnit rychlejší a účinnější provádění vybraných rozhodnutí.

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně.* – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Batzeliové a velice vítám značný nárůst v rámci souvisejícího financování. Program Mládež v akci představuje v posledních letech důležitý nástroj začleňování dospívající generace naší Unie do velkého evropského projektu. Je proto důležitým spojením, které slouží ke sblížení nové generace a Evropy. Umožňuje této generaci účastnit se některých velice zajímavých politických a kulturních činností. Zaměření úsilí Evropské komise tímto směrem je správné. Jsem mladým zástupcem tohoto Parlamentu a vím o angažovanosti a cílech pana Figela. Proto mohu bez obav, pokud jde o nový program na léta 2007 – 2013, projevit svůj optimismus.

Slavi Binev (NI), *písemně.* – (BG) Vážený pane předsedající, vážení kolegové, program Mládež v akci představuje nástroj, který pomáhá zapojit naše děti do tvořivých činností, jejichž prostřednictvím si rozvíjejí smysl pro vůdcovství, solidaritu a toleranci. Zároveň představuje nejlepší způsob, jak dát mladým lidem najevo, že nás zajímá řešení jejich problémů, a pomoci jim ztotožnit se s myšlenkou společného evropského domova! Klíčový význam pro budoucnost této unie má proto vysoce efektivní řízení fondů určených pro evropskou mládež.

Mezi hlavní priority tohoto Parlamentu patří podpora iniciativ, snížení administrativního zatížení a dosažení vyšší míry transparentnosti. Paní Batzeliová nabízí řešení, která zkracují dobu, za kterou vítězné projekty obdrží finanční prostředky, což je pro mladé lidi pozitivní signál. Pozměňovací návrhy zároveň podporují úlohu Parlamentu při kontrole vydaných prostředků z fondů Společenství. Proto jsem hlasoval pro zprávu o změnách a doplněních programu Mládež v akci.

Blahopřeji zpravodajkám ke skvěle odvedené práci!

Neena Gill (PSE), *písemně.* – Pro zprávu jsem hlasovala s velkou radostí, neboť jsem přesvědčená, že program Mládež v akci představuje jedinečnou iniciativu. Projekty, jako je tento, které podporují zapojování mladých lidí do věcí Evropy, jsou velmi důležité.

Tato účast je velice potřebná. Čas od času si mně moji voliči stěžují, že Evropská unie pro ně nic nedělá. Nebudou-li financovány programy vycházející z občanské společnosti, pak ti, kteří jsou přesvědčeni o důležitosti evropského projektu, to budou mít těžké, až jim kritici budou vyčítat nedostatek demokracie a malou vstřícnost institucí.

A tento negativní postoj je obzvláště silný mezi mladými. Vždy, když navštívím školy ve svém volebním obvodu, zarazí mě cynismus vůči úloze EU. Zpráva jako taková tedy představuje aktuální reakci na naléhavý a narůstající problém.

Musí však čelit opozici ze strany širitelů poplašných zpráv, kteří prohlašují, že jejich postoj posílí Komisi. Je jasné, že pokud mají být všechny poskytované informace užitečné, musí být objektivní. Chtěla bych proto požádat své kolegy a kolegyně, aby zvážili, jak by mohlo posílení občanské společnosti a úloha mládeže poskytnout Komisi větší pravomoci.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Kultura a její základní aspekty dlouhodobě ovlivňují národy a civilizace. Strana Junilistan je proto přesvědčená, že kulturní politiku by měli řídit politici, kteří mají ke svým občanům blízko, a proto by se měla rozvíjet v první řadě na národní úrovni. Máme za to, že programům v oblasti kultury bylo z rozpočtu EU přidělena příliš velká částka z rozpočtových prostředků na věci, které by měly plně záviset na členských státech. Obecně jsme pro to, aby se kultura financovala ve větší míře, ale nesouhlasíme s tím, aby se přidělovaly větší finanční prostředky orgánům EU, které mají k občanům velmi daleko.

V průběhu dnešního hlasování o čtyřech zprávách paní Batzeliové jsme museli zaujmout stanovisko pouze k pozměňovacím návrhům spíše technické povahy, které se týkaly struktury provádění programů. Rozhodli jsme se však hlasovat proti těmto zprávám a dát najevo, že s tak rozsáhlými investicemi do oblasti kultury na úrovni EU nesouhlasíme.

David Martin (PSE), písemně. – Vítám zprávu paní Kateriny Batzeliové o programu Mládež v akci. Přidělování grantů v rámci tohoto programu je klíčovým prvkem umožňujícím mladým Evropanům v plné míře využívat příležitosti, které nabízí EU. Účelem zprávy je snížení byrokracie a zjednodušení rozhodovacího procesu, který je součástí výběru grantů. Z uvedených důvodů podporuji doporučení, které zpráva obsahuje.

- Zpráva: Katerina Batzeli (A6-0273/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení na základě zprávy řecké poslankyně paní Kateriny Batzeliové, jímž se v prvním čtení v rámci spolurozhodovacího postupu schvaluje návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 1855/2006/ES, kterým se zavádí program Kultura (2007–2013). Vítám a podporuji pozměňovací návrhy, které nahradily poradní komitologický postup povinností Komise bezodkladně informovat Evropský parlament a členské státy o veškerých opatřeních přijatých k provádění tohoto rozhodnutí bez pomoci výboru s cílem umožnit rychlejší a účinnější provádění vybraných rozhodnutí.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože se zaměřuje na zkrácení doby potřebné k rozhodování o přidělení finančních prostředků v rámci programu Kultura na období 2007 – 2013.

Zkušenosti z minulých let ukázaly, že proces přidělování finančních prostředků s pomocí tohoto mechanismu je dosti zdlouhavý a evropské kulturní subjekty mohou proto mít finanční problémy.

Uvědomuji si, že kulturní instituce a umělci, kteří obecně o tento druh financování žádají, jsou v obtížné finanční situaci, a vítám jakékoli kroky, které by jim usnadnily přístup k evropským fondům.

David Martin (PSE), písemně. – Zpráva paní Kateriny Batzeliové o programu Kultura v období 2007 – 2013 zefektivňuje proces rozhodování o finanční podpoře prostřednictvím tohoto programu. Pokud se tento proces zefektivní, prospěje to takovým programům, jako je například Evropské hlavní město kultury. Proto jsem hlasoval pro zprávu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Vážený pane předsedající, zprávy paní Kateriny Batzeliové, o kterých máme hlasovat a které se týkají programu Mládež v akci v období 2007 – 2013, programu Kultura v období 2007 – 2013, programu Evropa pro občany v období 2007 – 2013 a akčního programu v oblasti celoživotního vzdělávání jsou jasným důkazem, že postupy přijímání víceletých programů v oblasti kultury, vzdělávání mládeže a aktivního občanství zřetelně ztěžují jejich přípravu a realizaci. Otázkou je, zda zmíněný problém vychází z byrokratického způsobu fungování Evropské komise nebo z nedostatku porozumění v souvislosti s důležitou problematikou aktivního občanství.

Není možné, aby kulturu a vzdělávání řídila byrokracie. Proto jako Výbor Evropského parlamentu pro kulturu a vzdělávání opakovaně vyzýváme „k rychlému, účinnému a transparentnímu postupu, který však při přijímání rozhodnutí zaručí právo na kontrolu a informace“. Bez rychlých rozhodnutí potřebné účinky

nepocítíme. Uvedené skutečnosti jsou důvodem mého hlasování ve prospěch těchto zpráv, a to hlavně proto, že kultura ve svém nejširším smyslu představuje bohatství národů a záruku jejich rozvoje a trvalosti.

- Zpráva: Katerina Batzeli (A6-0275/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení na základě zprávy řecké poslankyně paní Kateriny Batzeliové, jímž se v prvním čtení v rámci spolurozhodovacího postupu schvaluje návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 1904/2006/ES, kterým se zavádí program Evropa pro občany na podporu aktivního evropského občanství na období 2007–2013. Vítám a podporuji pozměňovací návrhy, které nahradily poradní komitologický postup povinností Komise bezodkladně informovat Evropský parlament a členské státy o veškerých opatřeních přijatých k provádění tohoto rozhodnutí bez pomoci výboru s cílem umožnit rychlejší a účinnější provádění vybraných rozhodnutí.

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Děkuji vám, pane předsedající, stejně jako v případě předchozích zpráv věřím i této zprávě a hlasuji pro práci, kterou odvedla moje kolegyně paní Batzeliová.

Již několik let je program „Evropa pro občany“ důležitým krokem při řešení nesnadného úkolu, který se týká přibližování Evropy svým občanů. V minulosti byla příliš často vnímána jako vzdálený byrokratický subjekt, odtržený od každodenního života, který žili její občané.

Dnes máme možnost, jelikož se plenární zasedání koná výjimečně v Bruselu, vyslat signál, který evropští občané s radostí přivítají: Začneme hovořit o jediném sídle Evropského parlamentu v Bruselu. Naši občané jsou z těchto přesunů, které každý měsíc vyžadují stále větší organizační úsilí a finanční výdaje, stále zmatenější. Hovořme o této věci naprosto otevřeně.

David Martin (PSE), *písemně*. – Vítám návrhy s cílem snížit byrokracii v procesu rozhodování v rámci programu Evropa pro občany. Efektivnější výběr grantů, který se týká družebního partnerství měst a podpory občanské společnosti, zlepši schopnost EU podpořit své občany v zapojování se do života Evropy. Vzhledem k uvedeným skutečnostem jsem hlasoval pro zprávu paní Kateriny Batzeliové o programu Evropa pro občany na podporu aktivního občanství na období 2007 – 2013.

- Zpráva: Katerina Batzeli (A6-0276/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení na základě zprávy své řecké kolegyně paní Kateriny Batzeliové, jímž se v prvním čtení v rámci spolurozhodovacího postupu schvaluje návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 1720/2006/ES, kterým se zavádí akční program v oblasti celoživotního učení. Vítám a podporuji pozměňovací návrhy, které nahradily poradní komitologický postup povinností Komise bezodkladně informovat Evropský parlament a členské státy o veškerých opatřeních přijatých k provádění tohoto rozhodnutí bez pomoci výboru s cílem umožnit rychlejší a účinnější provádění vybraných rozhodnutí.

David Martin (PSE), *písemně*. – Programy celoživotního vzdělávání pomáhají při financování programů v oblasti vzdělávání, například programu Erasmus. Prostřednictvím podobných programů lidé poznávají nejen kulturní bohatství Evropy, ale seznamují se také s bohatou nabídkou možností vzdělávání, které Evropa nabízí. Proto jsem hlasoval pro zprávu paní Kateriny Batzeliové pojednávající o akčním programu v oblasti celoživotního vzdělávání.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Podporovat na jedné straně vzdělávání našich lidí a přitom současně předkládat plány na tzv. modré karty je kontraproduktivní, protože zvýšení podílu atypických forem zaměstnání a tlak vyvolaný ostrou konkurencí způsobily, že kvalitní základní a vyšší vzdělání už není zárukou zaměstnání.

Existuje mnoho lidí s dobrým vzděláním, které podniky odmítají jednoduše proto, že na podřadná místa mají možnost umístit za nejnižší mzdu držitele doktorských nebo magisterských titulů, nebo mají zájem uzavírat pouze atypické pracovní smlouvy.

Objevila se zásadní potřeba rozvíjet odborné vzdělávání, abychom snížili nedostatek kvalifikovaných pracovníků, jímž se současný stav zamlouvá. Když se ukáže, že to není možné, měl by se přednostně uplatnit model zaměstnávání sezónních pracovníků. Zabránilo by se tak opakovaným vlnám hromadného přistěhovalectví.

Dumitru Oprea (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Pro zprávu paní Kateriny Batzeliové jsem hlasoval z několika důvodů.

Je dobře známo, že vzdělávání a odborná příprava patří k základním prioritám Evropské unie, která usiluje o dosažení lisabonských cílů. Cílem programu celoživotního vzdělávání by mělo být udržení přizpůsobivé samostatné společnosti založené na znalostech, která disponuje dostatečným rozsahem a kvalitní úrovní hospodářsko-kulturního rozvoje, na základě a v duchu výrazné (výraznější) sociální soudržnosti. Celoživotní vzdělávání by proto mělo zahrnovat všechny sociální faktory.

Tento program, stejně jako všechny ostatní programy podobného rozsahu, by měl být jasný, soudržný, pravidelně monitorovaný a hodnocený po každé realizační fázi, aby bylo možné provést další nebo opakované úpravy, zejména se zřetelem na priority při provádění činnosti.

Programy celoživotního vzdělávání by se však měly zaměřovat i na dospělé. Je pravda, že důraz se většinou klade na vzdělávání v první fázi života a později už znalosti jednotlivce nejsou tolik rozvíjeny. Je třeba povzbuzovat a motivovat všechny občany, aby se zapojili do některé z forem celoživotního vzdělávání, která by pro ně byla zárukou možnosti uplatnění na trhu práce nezávisle na věku.

Ještě důležitější je, abychom jsme vycházeli ze statistik stárnutí pracovní síly a poklesu počtu obyvatel v produktivním věku.

Mihaela Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) V současné době se celá Evropa zabývá řadou zásadních a dramatických změn, které se týkají občanů všech věkových kategorií.

Důležitost vzdělávání a odborné přípravy odráží Lisabonská strategie pro růst a zaměstnanost a Evropská rada opakovaně zdůraznila úlohu vzdělávání a odborné přípravy pro dlouhodobou konkurenceschopnost Evropské unie.

Dnes už nemůžeme počítat s tím, že lidé budou pracovat ve stejném odvětví nebo na stejném pracovním místě po celý život. Jejich profesní vývoj se nedá odhadnout a budou potřebovat širokou škálu dovedností všeobecného charakteru, které jim umožní přizpůsobit se.

Abychom je pro život a pro společnost připravili, musí být ve školách vedeni k celoživotnímu vzdělávání, komplexnímu programu Evropské unie, který předpokládá vzdělávání lidí všech věkových kategorií s cílem zachovat jejich životaschopnost a aktivní zapojení do společnosti.

Z těchto důvodů jsem hlasovala pro tuto zprávu s úplnou jistotou, protože potřebujeme rozvíjet programy určené na dosažení těchto cílů a v tomto místě bych ráda uvedla zejména nové členské státy EU.

- Zpráva: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0306/2008)

Marian Złotea (PPE-DE), písemně. – (RO) Dohoda o partnerství a spolupráci (DPS) mezi Evropskými společenstvími a členskými státy na jedné straně a Uzbekou republikou na druhé straně nabyla účinnosti 1. července 1999, dříve než Bulharská republika a Rumunsko vstoupily do Evropské unie. Musel být vypracován Protokol k DPS, který novým členským státům (Rumunsku a Bulharsku) přistoupení k Unii umožnil.

Domnívám se, že Parlament by měl mít více iniciativ tohoto druhu a vzít v úvahu i dohody o partnerství podepsané s jinými zeměmi této oblasti. V souvislosti se situací v regionu je tento rok nutno uzavřít partnerství mezi Evropskou unií a Ázerbajdžánem, což Evropě umožní pokračovat v jejích projektech v oblasti energetiky.

Ázerbajdžánu musí Evropská unie věnovat zvláštní pozornost, která se odvíjí od vyvážené politiky a možnosti podílet se na úspěchu energetických projektů Evropské unie.

- Zpráva: Helmuth Markov (A6-0281/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Po referendu o nezávislosti země, které se uskutečnilo v Černé Hoře 21. května 2006 a ve kterém se pro nezávislost vyslovila většina obyvatel (55,4 %), vyhlásil parlament Černé Hory dne 3. června 2006 úplnou nezávislost země podle mezinárodního práva. Srbsko uznalo nezávislost Černé Hory 5. června 2006 a srbský parlament přijal rozhodnutí vyhlásující Srbsko nástupcem Svazu Srbska a Černé Hory, což byl nový název Federální republiky Jugoslávie podle Ústavní listiny ze 4. února 2003. Na základě těchto informací jsem hlasoval pro legislativní usnesení Evropského parlamentu, jímž se v rámci konzultačního postupu schvaluje návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanoví samostatný závazek Černé Hory a úměrně snižuje závazek Srbska v souvislosti s dlouhodobými půjčkami, které Společenství poskytlo Svazu Srbska a Černé Hory (bývalá Jugoslávská svazová republika).

Brian Simpson (PSE), písemně. – Mám v úmyslu hlasovat pro zprávu pana Helmuta Markova. Jsem přesvědčený, že pro stabilitu a bezpečnost Evropy je naprosto nutné udělat všechno, co je v našich silách, abychom pomohli Srbsku a Černé Hoře překonat převratné hospodářské a společenské změny, k nimž došlo po rozpadu Jugoslávské svazové republiky a následných ničivých válečných konfliktech.

Důležitou úlohu by měla sehrát především infrastruktura a doprava. Máme-li být v našich cílech v souvislosti s oběma zeměmi realisty, je tato dohoda nevyhnutelná a je třeba jí důrazně podpořit. Doufám, že Srbsku i Černé Hoře se v budoucnu podaří vstoupit do Evropské unie.

Tato dohoda je prvním krokem na cestě k uvedenému cíli.

- Zpráva: Neil Parish (A6-0311/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy mého skvělého britského kolegy pana Neila Parisha jsem hlasoval pro legislativní usnesení, jímž se v rámci konzultačního postupu schvaluje návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady z června 2007 o ekologické výrobě a označování ekologických výrobků. Nařízení Rady z 28. června 2007 o ekologické produkci a povinném označování ekologických produktů má nabýt účinnosti 1. ledna 2009. Cílem tohoto návrhu je dosáhnout odložení povinného používání loga EU, dokud nebude navrženo logo nové, aby náhlá výměna loga spotřebitele nezaskočila a aby to ještě více finančně nezatížilo hospodářské subjekty, které by musely ve velmi krátké době změnit obaly a nálepky. Proto navrhuje odložit povinné používání loga EU do 30. června 2010.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o ekologické produkci a označování ekologických produktů. Nejsm plně přesvědčen o tom, že je vždy a za všech okolností lepší výrazně zvyšovat výrobu a spotřebu ekologických výrobků. Věřím, že věda v některých důležitých oblastech zlepšila výrobu a bezpečnost potravin. A mé přesvědčení odráží i moje vlastní spotřeba. Avšak ti, kteří jsou v tomto ohledu zásadovější, mají právo ujistit se, že „ekologický“ produkt je skutečně ekologický a není to jen nálepka, která je má vytáhnout peníze z kapes důvěřivých a neinformovaných zákazníků.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Požadavky týkající se ekologické produkce potravin a jiného zboží jsou vysoké a stále rostou. Aby bylo možné těmto požadavkům vyhovět, spotřebitelé přirozeně musí umět tyto produkty na trhu rozeznat. Pokud má tedy trh v tomto směru fungovat, označování je nutné.

Nicméně v minulosti jsme hlasovali proti označování ekologických produktů, neboť jsme přesvědčeni, že tržní síly, které prosazují informovaní evropští spotřebitelé, zvládnou tento úkol samy. Pokud se v oblasti označování ekologických produktů požaduje politická regulace, je zapotřebí provádět ji na vnitrostátní úrovni.

Co se týká hlasování o této zprávě, zabývali jsme se jen otázkou odkladu povinného používání loga EU na ekologických produktech. Hlasovali jsme pro tento návrh.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Parisha, která schvaluje návrh Komise na odklad povinného používání loga EU na ekologických produktech. Měli bychom však vědět, že dobrovolné používání loga není zakázané a všechny podobné kroky, které jsou ve prospěch spotřebitele, je třeba podporovat.

- Zpráva: Philippe Morillon (A6-0315/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme pro zprávu, protože pozměňovací návrhy Parlamentu by vyžadovaly souhlas Evropského parlamentu a uzavření dohod. Jsme pro důkladnou revizi dohod EU o rybolovu a zprávu chápeme jako první krok, který nám umožní získat větší vliv.

Klademe velký důraz na vědecké zprávy, které poukazují na nadměrné využívání oceánů. Nepokládáme proto dohody EU o rybolovu za způsob boje proti chudobě a způsob podpory dlouhodobě udržitelného rozvoje. Chceme, aby se politika EU v oblasti rybolovu změnila a obnovily se zásoby ryb. Prostřednictvím změn v politice v oblasti obchodu a pomoci a prostřednictvím různých forem partnerství se snažíme podporovat také trvale udržitelný rozvoj v těch zemích, kde dohody v oblasti rybného hospodářství s EU představují hlavní zdroj příjmů.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Podpořil jsem zprávu pana Morillona, která se týkala Dohody o rybolovu v jižním Indickém oceánu. Myslím si, že země zabývající se rybným hospodářstvím by měly toto

hospodářství kontrolovat a zároveň se zapojovat do mezinárodní spolupráce prostřednictvím regionálních organizací rybolovu.

EU se zajímá o pobřeží Indického oceánu, a proto musí splnit závazky podle Úmluvy OSN o mořském právu. Těším se však na den, kdy Francie a ostatní země získají bezprostřední kontrolu nad vlastními zájmy v oblasti rybného hospodářství.

Margie Sudre (PPE-DE), písemně. – (FR) Evropský parlament právě vyjádřil svůj souhlas s Dohodou o rybolovu v jižním Indickém oceánu, kterou podepsalo Evropské společenství v roce 2006. S ohledem na zájmy v oblasti rybolovu, které představuje ostrov Réunion, bylo Společenství povinné spolupracovat s dalšími zúčastněnými stranami, které se podílely na řízení a zachování zdrojů v této oblasti podle Úmluvy OSN o mořském právu.

Tato nová regionální rybářská organizace stanovuje specifický institucionální rámec, jehož základem bude stálý vědecký výbor. Jeho hlavní úlohou bude vědecké vyhodnocení zdrojů rybolovu a vlivu rybolovu na mořské prostředí s ohledem na charakteristiky životního prostředí v dané oblasti. Dohoda rovněž podporuje spolupráci v oblasti vědeckého výzkumu.

Na základě těchto vědeckých doporučení budou mít zúčastněné strany lepší možnost vypracovat opatření na zachování a řízení rybolovu, s jejichž pomocí dokáží lépe řešit výzvy, kterým oblast čelí. Z hlediska podpory zdrojů rybolovu a trvale udržitelného rozvoje představuje Dohoda skutečný pokrok.

- Zpráva: Kyösti Virrankoski (A6-0328/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu na základě zprávy svého kolegy pana Kyöstiho Virrankoskiho o návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 5/2008 (PNOR 5/2008), který se týká revize prognózy tradičních vlastních zdrojů (TVZ, tedy cel, zemědělských dávek a poplatků z cukru), základu DPH a HDP a výpočet a financování slevy pro Spojené království, což má dopad na změnu rozdělení příspěvků členských států z vlastních zdrojů do rozpočtu EÚ U.

- Zpráva: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro legislativní usnesení na základě zprávy německé poslankyně paní Sylvie-Yvonne Kaufmannové, jímž se v rámci konzultačního postupu schvaluje podnět některých členských států za účelem posílení Evropské soudní sítě. V usnesení se v první řadě vyzývá Rada a Komise, aby přednostně věnovaly pozornost každému budoucímu návrhu na změnu a doplnění textu podnětu s využitím postupu pro naléhavé případy v souladu s Lisabonskou smlouvou poté, co nabude účinnost. Podporuji posílení ochrany osobních údajů a skutečnost, že kontaktní místa Evropské soudní sítě mají poskytovat národním členům Eurojustu některé informace. Obzvláště vítám zmínku o budoucím rámcovém rozhodnutí o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech.

Koenraad Dillen, Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Brusel si pro jednou chce vzít zase zpátky oknem to, co Francouzi, Holanďané a Irové vyhodili dveřmi v referendech v roce 2005 a v červnu 2008: zřízení společné Evropské prokuratury.

Pro naše čarodějnické učně je to příliš velké pokušení. Ať to stojí, co to stojí, je potřeba překonat a ignorovat jakékoli námitky, odmítnutí nebo legitimní odpor evropských národů a násilím v rámci komunitizace přenést otázky spravedlnosti, bezpečnosti a přistěhovalectví na úroveň Společenství.

Evropa se velmi mylí. Nezbytná spolupráce mezi členskými státy v oblasti soudních, policejních a dokonce i trestních věcí nemusí skončit jejich podřízeností nadnárodnímu právnímu pořádku, který byl ustanoven navzdory všem odlišnostem právních systémů a tradic jednotlivých členských států.

Odmítáme tento nadnárodní právní pořádek, který by se stavěl proti skutečným zásadám a hodnotám, které jsou pro nás tak důležité.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji pro zprávu paní Kaufmannové o Evropské soudní síti. Souhlasím s jejím obsahem a cílem posílit stávající struktury a zjednodušit jejich činnost. V důsledku významných změn, k nimž v posledních letech došlo a které souvisely se soudní spoluprací v trestních věcech, je nutno zavést a posílit struktury, které dokáží poskytnout pomoc a zajistit koordinaci na evropské úrovni.

Navzdory tomu, že v praxi se začíná uplatňovat zásada vzájemného uznávání, existuje ještě mnoho praktických problémů, stejně jako neustálý narůst velmi složitých mezinárodních případů, kdy je stále častěji zapotřebí poskytovat příslušným vnitrostátním orgánům pomoc a podporu.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Naprosto odmítám, aby náboženské a politické názory a názory na sexualitu atd. byly zahrnuty mezi důležité informace, které si mají jednotlivé orgány vzájemně předávat, ale v této zprávě se zmíněná skutečnost uvádí pouze v souvislosti s dodatečnými bezpečnostními opatřeními a jako pokus zpřísnit současné právní předpisy. Proto hlasuji pro zprávu.

- Zpráva: Armando França (A6-0285/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro toto legislativní usnesení na základě zprávy portugalského poslance pana Armanda França, kterým se vyjadřuje podpora podnětu některých členských států (Slovenské republiky, Francouzské republiky, České republiky, Švédského království, Slovenské republiky, Spojeného království a Spolkové republiky Německo) na změnu a doplnění souboru rámcových rozhodnutí (2002/584/SVV o evropském zatykači, 2005/214/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání na peněžní sankce, 2006/783/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání na příkazy na konfiskaci a rámcového rozhodnutí 2008./.../SVV o uplatňování vzájemného uznávání rozsudků v trestných věcech) s cílem zabezpečit výkon rozhodnutí vydaných v nepřítomnosti. Podporujeme návrh některých procesních záruk s cílem posílit práva osob odsouzených v nepřítomnosti a úsilí na odstranění rozdílných přístupů k „důvodům neuznávání“ takových rozhodnutí.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana França o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestných věcech, protože jsem přesvědčena, že pro vzájemné uznávání rozhodnutí vydaných v nepřítomnosti je důležité stanovit jednotná pravidla.

Blahopřeji zpravodajům k návrhům, které uvedl ve zprávě a které považuji v souvislosti s harmonizací procesních záruk ve všech členských státech a v souvislosti s ochranou základních práv, jako je právo na obhajobu a právo na spravedlivé soudní řízení, za zásadní.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Podpořím tuto zprávu o vzájemném uznávání rozsudků v trestných věcech. Zastávám názor, že odsouzení za nějaký trestný čin by neměli mít možnost skrývat se za nedostatky Evropské unie. Každý, kdo byl odsouzený v některém z členských států, by měl být vinen v celé Unii. Pokud pochybujeme o nezávislosti a čestnosti soudů v kterémkoli členském státě Unie, mělo by být pozastaveno jeho členství. V opačném případě bychom neměli dělat rozdíly mezi zločinci v Madridu či v Lisabonu, stejně jako je neděláme v Manchesteru či Londýně.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písemně. – (NL) Hlasovala jsem proti zprávě pana França o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestných věcech, protože cílem zprávy je harmonizace trestního soudnictví na evropské úrovni.

Mám za to, že za trestní soudnictví mají odpovídat členské státy, a nikoli EU. Z uvedeného důvodu by se harmonizovat nemělo.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti zprávě pana França o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestných věcech, neboť cílem zprávy je harmonizace trestního soudnictví na evropské úrovni. Jsem přesvědčen, že za trestní soudnictví mají být odpovědné členské státy, nikoli Unie. Neupírám samozřejmě obžalovanému právo na přiměřené zastoupení, harmonizace však není zapotřebí.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Vzájemné uznávání představuje základní kámen soudní spolupráce na evropské úrovni a uvítáme jakékoli objasnění nástrojů na posílení této zásady.

Rozhodnutí, které dnes bylo schváleno, je načasováno správně. Chci však upozornit na jiný problém, konkrétně na způsob, jakým některé z členských států uplatňují důležité nástroje, například evropský zatykácký rozkaz.

Rumunské úřady vydaly v lednu 2007 evropský zatykač na českého občana Františka Příplatu, který byl odsouzený k trestu odnětí svobody na dobu osmi let za podněcování k závažnému trestnému činu vraždy předáka rumunských odborů v roce 2000. Česká republika, na jejímž území se tento vrah nachází však uplatňuje proces vydání pouze v souvislosti s trestnými činy, které byly spáchány od 1. listopadu 2004.

Následně, osm let po spáchání trestného činu, nebyla odsouzená osoba vydána a výkon trestu nebyl dosud zahájen.

Jsem přesvědčen, že členské státy, které chápou posílení nástrojů soudní spolupráce tímto způsobem, by měly důkladně zvážit možnost zachování takových výhrad.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu pan Armanda Françoise o uplatňování zásady vzájemného uznávání na příkazy ke konfiskaci a *rámcového rozhodnutí 2008/.../SVV* o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, jimiž se ukládají tresty odnětí svobody nebo opatření zahrnující odnětí svobody za účelem jejich vymáhání v Evropské unii.

7

Počet případů, kdy nebezpeční zločinci využívají svobodu pohybu a odstranění hranic v rámci Evropské unie, aby se vyhnuli rozsudku, se neustále zvyšuje.

Tuto zprávu bezvýhradně podporuji, neboť zaručuje jednotnou úpravu v oblasti rozhodnutí vydaných v nepřítomnosti. Tato velice potřebná úprava zabráňuje blokování soudního systému ze strany těch, kteří utíkají před spravedlností do jiného státu Evropské unie.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Pozměňovací návrhy Parlamentu jsou zaměřené na posílení ochrany jednotlivců a mají zlepšit současný regulační rámec.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Plně podporuji tuto iniciativu, jejímž účelem je změnit a doplnit právní ustanovení upravující uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků.

Je nutno vyvinout maximální úsilí s cílem co nejvíce zefektivnit vzájemnou spolupráci členských států. Zároveň musíme usilovat o plné zachování všech práv občanů včetně základního práva na obhajobu v průběhu trestního řízení.

Pozměňovací návrhy, které se uvádějí ve zprávě, nejenom značně ulehčí součinnost soudů, ale především pomohou posílit práva občanů v souvislosti s výkonem spravedlnosti v Evropské unii, v první řadě právo na obhajobu a právo na obnovu řízení.

- Zpráva: Ioannis Gklavakis (A6-0286/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Tato zpráva z vlastní iniciativy osvětluje rybné hospodářství a akvakulturu v souvislosti s integrovaným řízením pobřežních zón v Evropě.

Ekologicky udržitelné řízení vodních zdrojů a zdrojů rybolovu je přirozeně důležité pro ochranu našeho životního prostředí. Zpráva však bohužel zcela opomíjí problémy, které s sebou odvětví rybného průmyslu v EU přináší. Proto jsme se rozhodli zdržet se hlasování. Přebytky kapacity v rybářských flotilách v EU vedou k příliš velkým úlovkům. Uvedený stav ohrožuje mořský ekosystém a zásoby jedlých ryb.

Byli bychom rádi, kdyby se výrazně snížil počet rybářských lodí a kvóty výlovu stanovené na základě biologické bezpečnosti a vědeckých důkazů. Je samozřejmé, že zaměstnancům, kterých se restrukturalizace dotkne, je třeba nabídnout odbornou přípravu orientovanou na trh práce a přiměřenou finanční podporu, aby byli schopni najít si práci v jiných odvětvích hospodářství, která potřebují pracovníky.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro zprávu svého kolegy pana Gklavakise o rybolovu a akvakultuře z hlediska integrovaného řízení pobřežních zón v Evropě. Rozhodl jsem se na základě toho, že zpráva upozorňuje na hospodářskou a společenskou důležitost těchto činností pro pobřežní oblasti a vyzývá k poskytnutí pomoci těmto oblastem v rámci integrovaného řízení pobřežních zón. Z uvedeného důvodu je velmi důležité, aby národní vlády a regionální samosprávy nejdlejších regionů připravily společné strategie integrovaného řízení pobřežních zón s cílem zajistit vyvážený rozvoj svých pobřežních oblastí.

Důrazně podporuji také návrh pana zpravodaje týkající se využití Evropského fondu pro rybolov na dlouhodobé financování jednotlivých opatření v rámci integrovaného řízení pobřežních zón, neboť tento návrh podporuje činnosti přispívající k trvale udržitelnému rozvoji rybolovných oblastí z hlediska transversálního přístupu k veškerým námořním činnostem v těchto oblastech.

Na závěr je důležité zdůraznit, že regionální plánování se až doposud orientovalo převážně na pevninu a nebralo v úvahu vliv rozvoje pobřežních oblastí na určité mořské činnosti. Vedlo to ke zhoršení mořských biotopů, a proto je tento nový přístup považovaný za klíčový.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zpráva pana Gklavakise plným právem uznává důležitost rybolovu pro pobřežní společenství a zachování jejich kulturních tradic. Toto lidské hledisko rybolovného odvětví se při provádění společné politiky rybolovu příliš často přehlíží. Zpráva si přesně všímá nutnosti spolupráce orgánů na úrovni EU a na úrovni vnitrostátní a regionální v oblasti řízení pobřežních zón a podle mého názoru musí vedoucí úlohu v tomto směru převzít pobřežní oblasti a jednotlivé státy, zatímco EU převezme úlohu zprostředkovatele.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), písemně. – (IT) Rybolov a akvakultura představují dvě hlavní činnosti, které jsou základem hospodářského a společenského rozvoje pobřežních oblastí Evropské unie. Je proto nutné spravovat je takovým způsobem, aby bylo zaručeno trvale udržitelné využívání zdrojů rybolovu a zároveň uspokojování rostoucí poptávky po produktech rybolovu.

EU proto konstatuje nutnost zavedení souboru opatření s cílem chránit pobřežní oblasti a podporovat čisté mořské prostředí. Vzhledem k přeshraničnímu charakteru řady procesů ve vztahu k pobřežním oblastem vyvstala potřeba vzájemné spolupráce členských států a spolupráce mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi.

Jedno z opatření se týká plánované bytové výstavby pro účely cestovního ruchu. Odvětví cestovního ruchu je pro mnohé oblasti důležitým zdrojem příjmů pro místní HDP. Nicméně se domnívám, že bychom měli podporovat ekologický cestovní ruch, neboli jinými slovy, takový způsob cestovního ruchu, který je v souladu s politikami ochrany krajiny a životního prostředí.

Je rovněž nutné zajistit koordinaci, pokud jde o průmyslovou činnost. Vezměme si například, jak důležitá je účinná společná politika v oblasti nakládání s odpadními vodami pro zajištění slučitelnosti důležité hospodářské činnosti s nutností a povinností zachovat mořské prostředí.

Drobný pobřežní rybolov představuje velice významný zdroj příjmů pro tisíce rodin a udržuje staletou tradici, kterou by podle mého názoru měla Evropa podporovat a zachovávat.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasuji pro zprávu pana Gklavakise, která zdůrazňuje nutnost přijetí strategie pro evropské pobřežní oblasti s ohledem na trvale udržitelný rozvoj.

Strategie integrovaného řízení pobřežních zón může skutečně poskytnout vhodný rámec pro trvale udržitelné využívání těchto oblastí a činností, které se zde provádějí. Plně schvaluji stanovisko zpravodaje, že je nutno zavést dlouhodobé plánování s ohledem na všechna dotčená odvětví.

Vítám tento názor a chtěl bych zdůraznit, že na toto odvětví by se měl začít klást větší důraz, a vyzývám Komisi, aby v uvedené oblasti uplatňovala smysluplnou politiku.

Kathy Sinnott (IND/DEM), písemně. – Zdržela jsem se hlasování o této zprávě, protože jsem pro trvale udržitelný rybolov ve všech oblastech a podporuji pobřežní společenství a rybáře v Irsku. Společná politika rybolovu zaměřující se na oba uvedené cíle vedla k úplnému opaku: k rozvratu mořského prostředí, poklesu zásob ryb a k vyčerpání mořského prostředí.

- Zpráva: Mihael Brejc (A6-0208/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. (FR) Na základě zprávy svého výborného slovinského kolegy pana Mihaela Brejce jsem hlasoval pro toto legislativní usnesení, kterým se v prvním čtení v rámci spolurozhodovacího postupu schvaluje návrh na nařízení Evropského parlamentu a Rady, jímž se mění nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o používání Vízového informačního systému (VIS) podle Schengenského hraničního kodexu. Vzhledem k očekávání evropských občanů v souvislosti s vnitřní bezpečností bezvýhradně podporuji změny a doplnění, které je nutné provést v Schengenském hraničním kodexu s cílem účinně využívat na našich vnějších hranicích vízový informační systém (VIS). Cílem tohoto návrhu nařízení je zavedení společných pravidel povinného používání systému VIS (tzn. systematické vyhledávání pomocí čísla vízové nálepky v kombinaci s ověřením otisků prstů) na vnějších hranicích, což znamená pokračování rozvoje integrovaného systému řízení hranic v Evropské unii.

Koenraad Dillen, Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Evropa neučinila v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlivosti žádný pokrok i přes to, že by se ráda pochlubila úplným opakem. Od té doby, co se uplatňuje zločinecká Schengenská dohoda, vedlo zrušení kontroly na vnitřních hranicích k explozi organizovaného zločinu a všech forem nezákonného obchodování.

Evropská unie, která je se svými metodami, jež až příliš často představují pro bezpečnost států a jejich obyvatel hrozbu, z hlediska bezpečnosti skutečným čarodějnickým učněm, nám vnutila tento prostor nejistoty a absence svobody a spravedlnosti.

Kodex schengenských hranic nám nepomůže, protože nepřiměřené a nepřijatelné jsou samotné základy Schengenské dohody.

Společná bezpečnost bude mít převahu jen když si každý ze států zachová úplnou svrchovanost v řízení vlastních hranic a vlastní migrační politiky. Vrcholu absurdnosti dosáhneme tehdy, když na Unii, jež je už teď ochromená, přesuneme ještě více zodpovědnosti.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu pana Mihaela Brejce o používání vízového informačního systému podle Schengenského hraničního kodexu.

Je nutné pozměnit společná pravidla pro vnější hranice, zefektivnit a sjednotit využívání vízového informačního systému. Uvedené činnosti je nutné provádět uváženým a opatrným způsobem, protože ochrana osobních údajů a lidská práva jsou za každých okolností na prvním místě a je nutné je respektovat.

Celoplošné odebrání otisků prstů na hranicích pomocí vízového informačního systému povede na hraničních přechodech ke zbytečně dlouhým frontám a velkým zpožděním i v případě osob, které víza nepotřebují.

Ve zprávě se navrhuje jen náhodné používání informačního systému. Službu konající úředníci na hraničních přechodech budou i nadále pokračovat v kontrole toho, zda cestující vstupující na území EU splňují všechny požadavky na vstup, je však na nich, zda použijí i vyhledávání v systému VIS. Tento přístup je zárukou vysokého stupně bezpečnosti, zaručí však, že lidé nebudou na hraničních přechodech čekat déle, než je nevyhnutně nutné.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Posílení vízového informačního systému (VIS) je nepochybně dobrý způsob na zjednodušení boje proti podvodům v budoucnosti a za předpokladu, že bude zabezpečená ochrana údajů, je i vítáný. Pokud však bude v budoucnosti na udělení schengenských víz potřebné odebrání otisků prstů a skenování tváře, povede to k velkým protestům ze strany dotčených ambasad. Z diskuse, která se vede v Německu vyplývá, že některé ambasády nemají ani personál, ani zařízení, aby se byly schopny této změně přizpůsobit. Možné pověření externích společností uchováváním údajů, o kterém se také diskutuje, vede k vážné obavě a mohlo by otevřít cestu k budoucím skandálům souvisejícím s vízy.

Systém VIS má pozitivní vliv, celkově však nebyl dostatečně dobře promyšlený, a to je důvod, proč jsem nemohl hlasovat ve prospěch této zprávy.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasuji pro zprávu pana Brejce. Podporuji zprávu i cíle, které jsou v ní uvedené. Naše hranice jsou v jistých obdobích přeplněné lidmi, kteří čekají na vstup do schengenského prostoru.

V zprávě je představeno uvolnění běžného systému kontrol, zároveň však uvádí cíl chránit cestující a ušetřit je dlouhých hodin čekání na hranicích, aby se podrobili kontrole. Výjimka by si však měla zachovat uvedený rozsah a neměla by se stát všeobecně používaným pravidlem. Souhlasím s tím, že trvání a frekvence výjimek by měly být co nejomezenější. Všeobecně v této souvislosti vítám zavedení specifických podmínek, které budou upravovat použitelnost výjimky.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Jsem pro změnu a doplnění nařízení č. 562/2006, pokud jde o používání vízového informačního systému (VIS) podle Schengenského hraničního kodexu.

Provádění kontrol občanů třetích zemí, kteří jsou držiteli víz, při každém přechodu hranic považuji za zbytečné a časově náročné. Podobné kontroly způsobují na hraničních přechodech výrazně dlouhé čekací fronty.

Snížení intenzity hraničních kontrol podle mě úroveň bezpečnosti v EU neovlivní. Z uvedeného důvodu považuji omezení kontrol prováděných službu konajícími příslušníky hraniční stráže na náhodné vyhledávání pomocí systému VIS za správné řešení.

Marian Złotea (PPE-DE), písemně. – (RO) Dnes jsem hlasoval pro zprávu pana Brejce, protože vízový informační systém (VIS) je z hlediska účinnosti kontrol na vnějších hranicích velmi důležitý. Vízový informační systém by se měl používat příslušníky hraniční policie systematicky při prověřování jakéhokoli držitele víz s cílem zaručit bezpečnost hranic.

Rozšíření schengenského prostoru odstranilo v Evropské unii bariéry. Občané třetích zemí jsou však kontrolováni jen jednou, při vstupu. Rovných 50 % nelegálních přistěhovalců vstupuje do EU legálně, prodlužuje si však délku pobytu, protože nemáme systém vízové kontroly.

Chceme, aby byla EU bezpečnější a zároveň přístupná k těm, kdo přijíždějí jako turisté nebo s cílem obchodovat. Pozměňovací návrh, o kterém dnes hlasujeme, má zvýhodnit občany EU a třetích zemí, kteří nepotřebují víza. Zkrátily by se tak fronty na pozemních hraničních přechodech.

- Zpráva: Renate Weber (A6-0293/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy rumunské poslankyně paní Renaty Weberové jsem hlasoval pro legislativní usnesení Evropského parlamentu, kterým se podporuje podnět několika členských států (Belgie, České republiky, Estonska, Francie, Itálie, Lucemburska, Nizozemska, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Slovinsko, Slovensko, Španělsko a Švédsko) na posílení Eurojustu. Podporuji část návrhu, která se týká ochrany osobních údajů a skutečnost, že Evropský parlament má být lépe informovaný, aby měl možnost monitorovat úlohy a povinnosti Eurojustu, který byl zřízen v roce 2002 jako orgán Evropské unie s právní subjektivitou a jehož úlohou je podporovat a zlepšovat koordinaci a spolupráci mezi příslušnými justičními orgány v členských státech. Ze zkušeností Eurojustu je zřejmé, že je nutné zlepšit jeho operativní účinnost zaručením stejného postavení národních členů. Podporuji i koordinační jednotku pro mimořádné události, vnitrostátní koordinační systémy, propojení s dalšími nástroji Společenství na bezpečnost a ochranu (Europol, Frontex, OLAF) a skutečnost, že Eurojust má možnost vyslat do třetích zemí styčné soudce a soudní zástupce.

Patrick Gaubert (PPE-DE), písemně. – (FR) Vítám přijetí zprávy paní Lambertové o hodnocení dublinského systému. Ve zprávě se správně připomíná, že bylo všeobecně do velké míry dosaženo všech cílů dublinského systému, vzhledem k nedostatku přesných údajů však není možné zhodnotit náklady na systém. Existují jisté obavy z hlediska praktického využití a účinnosti systému.

Zpráva podněcuje rozpravu o budoucnosti společné Evropské azylové politiky, která se zavedla v červnu 2007 uveřejněním zelené knihy.

Ve zprávě se poukazuje na potřebu objasnění nebo úpravy některých hledisek systému: dodržování základní zásady nevyhoštění; žadatelům se musí poskytnout všechny nutné informace o dublinském systému v jazyku, kterému rozumějí a musí se jim zabezpečit přístup k právní pomoci během celého jednání, kromě toho musí mít odkladné právo na odvolání proti každému rozhodnutí o převozu; musí se harmonizovat kritéria určování věku nezletilých osob; je nutné navrhnout mechanismy na zmrazení převozu do států, které zjevně nedodržují práva žadatelů.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pod záminkou posílení provozní kapacity Eurojustu v boji proti rozličným formám zločinu je hlavním cílem tohoto návrhu uspokojit posedlost stoupenců policejního myšlení po politické korektnosti.

Cíl, kterým je monitorování všech výroků pod hrozbou pokuty, nezávisle na tom, zda je jejich forma ústní nebo písemná, je jen chabě zamaskovaný. Řada řečníků tohoto Parlamentu už žádala o přijetí rámcové směrnice s cílem potrestat takzvaný rasismus a xenofobii a vytvořit s ohledem na zaručení rychlé transpozice této směrnice do vnitrostátního práva jedinou evropskou prokuraturu, to znamená novou inkvizici politické korektnosti EU.

Bohužel čím více rozhodovacích pravomocí Evropský parlament, tedy instituce, která se sama prohlašuje za stánek demokracie, získává, tím více jsou zesměšňovány základní svobody, především svoboda výzkumu, názoru a projevu. Ve skutečnosti je tato totalitární Evropa mnohem nebezpečnější než tak zvané příšery, proti kterým bojuje. Hlavním cílem zastánců evropské globalizační a přistěhovalecké ideologie je zbavit se nepřijemných odpůrců tím, že přijmou v oblasti evropského trestního práva represivní legislativu.

Tuto skutečnost neakceptujeme.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – Návrh Rady a příslušná zpráva o změně a doplnění rozhodnutí o posílení Eurojustu poskytuje represivnímu mechanismu EU ještě více pravomocí.

Pravomoci Eurojustu se rozšířily na téměř všechny oblasti trestních věcí a posílily se i jeho intervenční pravomoci ve vztahu k národním soudním orgánům. Přenos informací a osobních údajů (včetně záznamů o DNA) z členských států do Eurojustu začíná být povinný a vytváří se síť národních asociací Eurojustu. Eurojust je úzce propojený s ostatními represivními mechanismy EU (Evropskou justiční sítí, agenturou

Frontex) a třetích zemí. Posilňování Eurojustu upevňuje Europol a všeobecně zvyšuje počet záznamů o zaměstnancích EU a cizincích. Uvedené skutečnosti napomáhá aktualizace schengenského systému dozoru a systému VIS a začlenění Průmské smlouvy do práva Společenství. Za výmluvami o terorismu a organizovaném zločinu se skrývá pokus o vyzbrojení kapitálu proti vzrůstající reakci lidí na politiku EU a vlády členských států. Výrazné rozšíření represivních mechanismů na národní úrovni a na úrovni EU odhaluje ještě více reakcionářskou podstatu EU a více než kdykoliv předtím podněcuje lidi k tomu, aby odolávali imperialistické struktuře a svrhli ji.

- Zpráva: Jean Lambert (A6-0287/2008)

John Attard-Montalto (PSE), *písemně*. – Maltské ostrovy tvoří jižní hranici EU. Jejich poloha ve střední části Středozemního moře je důvodem, že přijímají neúměrný počet nelegálních přistěhovalců. Většina z nich žádá o azyl.

Agentura Frontex, kterou si představitelé vlády zvolili za řešení s cílem omezit počet nelegálních přistěhovalců, úplně selhala.

Žádali jsme o pomoc při rozdělení zodpovědnosti, zatím jsme se však dočkali jen chabé nebo žádné reakce. V současnosti, kdy tento právní předpis vstoupil do posledního roku své platnosti, žádáme o mechanismy rozdělení zátěže. Nakonec uznáváme potřebu „přispět ke zmírnění nerovnoměrné zátěže připadající na některé členské státy, zejména pohraniční členské státy“.

Nejvíce vítáme skutečnost, že jsme uznali potřebu „vytvoření jiných než finančních mechanismů v rámci dublinského nařízení s cílem upravit škodlivé důsledky jeho uplatňování pro malé členské státy, jejichž hranice tvoří vnější hranice Unie“, protože odkazuje na Maltu ve všech hlediscích kromě názvu.

EU se v souvislosti s touto otázkou nechová v souladu se svou zásadou solidarity. Je načase, abychom přestali s rétorikou a přešli k podstatě.

EU si musí uvědomit, že její nejmenší stát nemůže nadále pokračovat v přijímání přistěhovalců, kteří hledají útočiště a azyl.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu britské poslankyně, paní Jean Lambertové o dublinském systému a chválím práci svého přítele Patricka Gauberta, který byl zpravodajem za skupinu PPE. Úlohou dublinského systému je určovat členské státy odpovědné za posouzení žádostí o azyl podaných na území některého z členských států EU, Norska nebo Islandu. I když obecně bylo již cílů dublinského systému, především zavedení jasného a vhodného mechanismu určování členského státu odpovědného za posouzení žádostí o azyl, dosaženo, máme ještě problémy s účinností systému a s jeho uplatňováním v praxi, stejně jako s náklady systému, které ještě nebyly vyhodnoceny. Všechny uvedené skutečnosti poukazují na neodkladnou potřebu Evropské přistěhovalecké a azylové politiky a vítám práci současného předsedy Rady, který je za tuto oblast odpovědný, mého přítele, pana Brice Hortefeuxe, francouzského ministra imigrace, integrace, národní identity a vzájemně prospěšného rozvoje, který nedávno, 8. a 9. září 2008, předsedal v Paříži konferenci evropských ministrů o právu na azyl.

Jan Březina (PPE-DE), *písemně*. – (CS) Hlasoval jsem proti zprávě o hodnocení Dublinského systému, protože se domnívám, že by nevedla ke zlepšení systému, ale naopak k vytvoření překážek jeho účinného fungování.

Především považuji za nutné varovat před zavedením automatického odkladného účinku při odvolání proti rozhodnutí o přemístění žadatele do jiného členského státu. Rovněž velmi zdrženlivý postoj k používání institutu zajištění za účelem přemístění žadatele o azyl do státu příslušného k posouzení jeho žádosti o azyl rozhodně nepřispěje ke zvýšení efektivity systému, ale naopak k jeho zpochybnění a znejistění.

Zpráva tak vlastně směřuje k odebrání nebo alespoň oslabení nástrojů, kterými mohou členské státy zajistit vynutitelnost svých rozhodnutí v rámci Dublinského systému a s tím nelze souhlasit. Pochybné, protože nijak nedefinované lidské hledisko při posuzování žádostí o azyl nemůže vést k tomu, že rozhodnutí členského státu zůstanou v případě nespolutržení žadatele jen na papíře.

Rovněž se nemohu ztotožnit s výzvou na zavedení evropských mechanismů sdílení břemene, protože jsem toho názoru, že stávající mechanismy finanční kompenzace států s největším nápadem žádostí o azyl jsou plně dostačující a není důvod zasahovat do svrchovanosti členských států v oblasti azylové regulací.

Koenraad Dillen, Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) S jistou dávkou ironie poznamenáváme, že v této zprávě je obrovský příliv přistěhovalců do členských států EU poprvé popsán jako zátěž.

Nemělo by být přistěhovalství považované spíše za příležitost, která je prospěšná pro všechny národy Evropy?

Nepochybujeme o tom: absurdnost povinného přijímání žadatelů o azyl a přísné dodržování zásady nenavrácení je nezpochybnitelná. V zprávě se zdůrazňují jen nedostatky dublinského systému s ohledem na určení členského státu, který je zodpovědný za posouzení žádostí o azyl. Je to zjevné, vzhledem ke zvyšujícímu se počtu přistěhovalců směřujících do zemí, které se nacházejí většinou v jižních okrajových částech EU.

Zpráva opět nabízí nesprávné řešení problémů technického a lidského charakteru souvisejících s migračními vlnami. Nemáme v úmyslu zřizovat společný azylový systém, který bude v neustále se rozšiřující EU s propustnými hranicemi určitě neúčinný. Právě naopak, členským státům by mělo být udělené právo samostatně se rozhodnout o přistěhovalství a řízení svých hranic.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Dublinský systém v praxi ukázal, že představuje mechanismus, který v plné míře podporuje politiku EU zaměřenou proti utečencům. Jeho reakcionářskou podstatu potvrzují různé příklady nespravedlnosti, které jsou uvedené v této zprávě.

EU nese do značné míry odpovědnost za to, že z mnohých lidí se stali utečenci, protože podporuje režimy zaměřené proti lidu a vměšuje se do interních sporů, válek a imperialistických zásahů. A tato EU, místo toho, aby vyšla žadatelům o azyl vstříc a respektovala jejich práva, v posledních letech neustále přitvrzuje svoje stanovisko ve vztahu k nim.

Jednou stránkou této skutečnosti je přehazování si žadatelů o azyl z jedné země EU do druhé. Byla schválena dublinským nařízením a realizovaná zřízením agentury Frontex na vyhoštění utečenců z hranic EU, nedávnou směrnicí o jejich zadržování po dobu 18 měsíců, schválením rozšíření používání systému Eurodac i na jiné účely jako například evidence utečenců a nelidský přístup k nim všeobecně.

Z uvedeného důvodu je zřejmé, že se musíme důrazně postavit za zrušení tohoto nařízení a politiky EU zaměřené proti utečencům všeobecně. Musíme respektovat právo utečenců odejít do jakékoliv země, kterou považují za nejvhodnější, a zaručit, že členské státy jednájí v souladu se Ženevskou konvencí z roku 1951.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jsme přesvědčeni, že zpráva ve svém hodnocení dublinského systému ve vztahu k žadatelům o azyl v signatářských členských státech obsahuje pozitivní prvky.

Kromě jiného:

- Souhlasíme se zpochybněním přesunu žadatelů o azyl do členských států, které nezaručují plné a spravedlivé zpravování jejich žádostí, přesného vymezení pojmu rodinný příslušník a skutečnosti, že rozšíření přístupu do databáze EURODAC zvyšuje riziko, že informace se dostanou do třetích zemí.

- Souhlasíme i s návrhy, které zaručují žadatelům automatické odkladné právo na odvolání proti rozhodnutí o přesunu odpovědnosti na jiný členský stát, zásadu nevyhoštění a zásadu uzavření postupu vyřizování žádosti z procedurálních důvodů, a které zaručují sloučení rodiny a dodržování zásady nejlepších zájmů dítěte (posuzování věku, nemožnost zadržování, vymezení pojmu rodinného příslušníka atd.).

Nesouhlasíme však s klasifikací a přijetím platných nástrojů na úrovni EU a s podporou přesunu azylové politiky do pravomocí Společenství, s federalistickým přístupem, který je podle nás příčinou neúspěchu, kterému v současnosti čelí žadatelé o azyl na úrovni EU.

Proto jsme se zdrželi hlasování.

Anna Hedh (PSE), písemně. – (SV) Hlasovala jsem za zprávu z vlastní iniciativy (A6-0287/2008) paní Jean Lambertové o dublinském systému, i když jsou její součástí i názory, se kterými nesouhlasím. Důvodem mého hlasování pro zprávu je skutečnost, že s ní souhlasím ve výrazné kritice způsobu, kterým pravidla EU oslabují práva žadatelů o azyl, například jejich přesunu do členských států nezaručujícího řádné a spravedlivé zpracování jejich žádostí. Jsem však proti úplné harmonizaci azylové politiky EU.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu své kolegyně paní Lambertové o hodnocení dublinského systému. Rád bych zdůraznil především ty části, v kterých se zdůrazňuje, že rozhodnutí týkající se dětí, nejlepších zájmů dítěte, musí být za všech okolností přvořadě.

V mé zemi, ve Skotsku, jsme v záchytném centru Dungavel svědky hanebné situace. Děti žadatelů o azyl jsou tu v podstatě vězněné. Podobné praktiky nelze popisovat jako nejlepší zájem dítěte a podporuji úsilí skotské vlády uvedenou instituci zavřít a vrátit odpovědnost za přistěhovalectví skotským úřadům.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Je důležité, že se objasňují určitá pravidla, kterými se řídí jednání o udělení azylu včetně těch, které určují odpovědnost za zabránění vícenásobných žádostí. Zatímco Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci žádá o vyšší stupeň ochrany dětí při jednání o udělení azylu, na hranicích EU se objevuje čím dál tím více dětí bez doprovodu, které se snaží využít výhody zvláštní ochrany v souvislosti s vyhoštěním a navrácením do vlasti. Hledáním nových rafinovaných únikových cest neustále riskují svoje životy.

Pokud se pravidla vytvořená jako ochranná opatření mění na podněty pro čím dál vyšší počet druhů rizik, měli bychom se zamyslet nad novými strategiemi.

Tato zpráva představuje jistý základ, celkově jsem však přesvědčený, že nejde do dostatečné hloubky. Z uvedeného důvodu jsem ji nemohl podpořit.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu paní Lambertové o hodnocení dublinského systému. V zprávě jsou vyjádřené obavy v souvislosti s nedostatky systému a výzva pro Komisi týkající se přijetí opatření proti státům, které nezaručují řádné a spravedlivé posouzení žádostí o azyl, které dostanou.

Po nepřijatelném návrhu směrnice o nevyhoštění, který se přijal v červnu Evropský parlament v současnosti zdůrazňuje, že žadatelé o azyl mají podle Evropské legislativy práva a členské státy povinnosti.

Řecko porušuje základní práva žadatelů o azyl systematicky. Podmínky v přijímacích centrech jsou nepřijatelné a míra přijetí žádostí je jedna z nejnižších. Některé členské státy už odmítly dublinské nařízení provádět, v případech, kdy je Řecko státem odpovědným za posuzování žádostí. Některé státy o tom ještě stále diskutují. Vyzýváme Evropskou komisi, aby navrhla zásadní a účinná opatření s cílem zaručit, že žádosti o azyl budou řecké úřady posuzovat správným způsobem.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Právní předpisy v oblasti azylu a azylové jednání mezi jednotlivými členskými státy se ještě stále liší a se žadateli o azyl se v těchto zemích zachází odlišně.

Výsledky dublinského systému budou uspokojivé, až když se v celé Evropské unii dosáhne vyhovující a jednotné úrovně ochrany z technického i lidského hlediska a žadatelé o azyl tak budou mít i nadále pádné důvody, aby požádali o azyl v určitých členských státech a profitovali z nejvýhodnějších rozhodnutí na národní úrovni.

Velký počet vícenásobných žádostí a malý počet uskutečněných převozů poukazují na nedostatky dublinského systému a na potřebu vytvořit společný evropský azylový systém.

Provádění dublinského nařízení může v případě lidí, kteří požadují ochranu, vyústit v nerovnoměrné rozdělení zodpovědnosti na úkor některých členských států, jež jsou obzvlášť vystavené migračním tokům jen z důvodu své zeměpisné polohy.

Podle hodnocení Komise muselo v roce 2005 13 členských států, jejichž hranice tvoří vnější hranici Unie, čelit rostoucím těžkostem vyvolaným dublinským systémem. Kritéria první země vstupu na základě dublinského systému tak postavila země na vnějších hranicích Unie do velmi složité situace.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Tato zpráva z vlastní iniciativy se zaměřuje na možné zlepšení a zvýšení ochrany žadatelů o azyl, nesouhlasím však s jejím konstatováním, že společný azylový systém by tento problém vyřešil.

I přesto však hlasuji pro zprávu, protože její větší část je pro žadatele o azyl pozitivní a právě oni jsou v centru jejího zájmu.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Evropský parlament dnes přijal zprávu, která jasně a kriticky poukazuje na slabiny současného dublinského systému. Není pochyb, že v Evropě, která je stále více bez hranic, potřebujeme společnou migrační a azylovou politiku na úrovni EU. Otázka je jen, jak jí dosáhneme.

Strana Folkpartiet souhlasí s většinou kritických poznámek a pokládá za správné vyslání výrazného signálu o potřebě změny humanitárnějšího charakteru. Z uvedeného důvodu jsem hlasoval pro zprávu, avšak s jistými výhradami.

V pozměňovacím návrhu 5 se některé země kritizují za to, že zadržováním soustavně zbavují žadatele o azyl svobody. Jsem pro to, aby se v této kritice pokračovalo zejména proto, že Švédsko je jednou ze zemí, které jsou z historického hlediska právě za toto odpovědné. Nesouhlasím však s návrhem Konfederační skupiny evropské sjednocené levice/Severské zelené levice úplně zakázat zadržování, i když si myslím, že by bylo možné toto opatření využít jako poslední možnost. Zdržel jsem se hlasování o pozměňovacím návrhu 6 na zavedení proaktivní povinnosti vyhledávat rodinné příslušníky prostřednictvím organizací jako Červený kříž a Červený půlměsíc. Uvedenou povinnost lze zavést jen pro agentury a ne občanské organizace. Vzhledem k tomu, že ani v původním textu, ani v pozměňujícím návrhu se jiná možnost neuvádí, rozhodl jsem se zdržet hlasování.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) I přes to, že ve zprávě paní Lambertové o hodnocení dublinského systému (A6-0287/2008) se uvádějí stanoviska a návrhy, které nepodporuji, rozhodl jsem se v závěrečném hlasování hlasovat pro. Důvodem byl především cíl vyjádřit svůj souhlas s jasnou kritikou vyslovenou ve zprávě pokud jde o způsob, kterým platná nařízení EU podkopávají práva žadatelů o azyl, například tím, že přispívají k přesunům žadatelů o azyl do členských států, které nedokážou zaručit řádné a spravedlivé zpracování jejich žádostí.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Dohody o nařízení Dublin II jsou založené na politické fikci, že 27 členských států si v oblasti zacházení se žadateli o azyl navzájem důvěřuje a že všechny členské státy přebírají svou odpovědnost stejným, zásadním způsobem.

Já sám jsem přешetřoval přijímání čečenských utečenců v Polsku, protože na základě nařízení Dublin bylo z Belgie vráceno mnoho čečenských utečenců zpět do Polska. Tato skutečnost se setkala s ostrými protesty. Z uvedeného důvodu jsem uskutečnil vlastní přешetření. Fotografie si můžete prohlédnout na mé webové stránce.

Pokud ve všech 27 členských státech neexistuje přiměřená a jednotná úroveň ochrany, není podle mě nařízení Dublin II ničím jiným než politickou fikcí a způsobuje nespravedlnost nejhrubšího zrna. V Polsku jsem na vlastní oči viděl, že základní zásady dublinských pravidel se v praxi neuplatňují. Kvalita přijímání, přijímání dětí a neschopnost poskytovat vzdělávání, nehygienické podmínky, ve kterých utečenci musí žít, nedostatek zdravotní péče, všechny tyto aspekty se v jednotlivých státech výrazně liší.

Zpráva paní Lambertové pojmenovává problémy, začíná výstižným hodnocením a v řadě oblastí nabízí řešení. Zaslouží si naši plnou podporu.

- Zpráva: Nickolay Mladenov (A6-0249/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Jedním z důsledků volného pohybu osob v Evropské unii je zvýšení objemu přeshraniční automobilové dopravy. Uvedená skutečnost zvyšuje potřebu zavést v oblasti pojištění motorových vozidel ustanovení na Evropské úrovni s cílem účinně ochránit oběti nehod.

Pro dosažení tohoto cíle je výjimečně důležitá činnost systému likvidačních zástupců, ustanovených danou pojišťovnou v zemi trvalého pobytu oběti. Úlohou likvidačního zástupce je informovat oběť o tom, jak může uplatňovat svůj nárok vůči účastníkovi nehody ze zahraničí. Důvěra spotřebitele by se zvýšila, kdyby byly součástí předsmulvného informačního balíčku komplexní informace o pravidlech fungování systému likvidačních zástupců a o jeho využití a výhodách pro oběť.

Další důležitá otázka, již zpravodaj přednesl, je, zda má být pojištění právní ochrany povinné ve všech členských státech. Podporuji jeho stanovisko, že správným řešením je zachování současného dobrovolného pojištění. Zvyšování důvěry spotřebitele, již by se dosáhlo povinným systémem, by se vyvážilo zvyšováním samotných nákladů na pojištění a zdržením vyplývajícím z řešení případů u soudu. Je však velmi důležité, aby se opatření týkající se možnosti pojištění právní ochrany přijala ihned, především v nových členských státech.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – V zprávě pana Mladenova se při hodnocení pojištění motorových vozidel dává značná přednost spotřebitelským organizacím. Spotřebitelské organizace sehrávají v této oblasti skutečně důležitou úlohu stejně jako instituce EU, členské státy a samotné pojišťovny.

Arlene McCarthy (PSE), písemně. – Ráda bych poděkovala panu Mladenovovi, zpravodaji našeho výboru.

Tato zpráva o určitých otázkách týkajících se pojištění motorových vozidel je dobrým příkladem toho, jak Evropa poskytuje svým občanům praktické a pragmatické výhody členství v EU.

Na základě údaje o každoročním počtu 1,2 milionu dopravních nehod v Evropě je reálné, že se někteří z občanů stanou jejich oběťmi ať už jako řidiči, spolujezdcí nebo chodci.

Mnoho lidí však neví o tom, že existuje zákon EU, který jim pomůže uplatnit pojistný nárok bez toho, aby se museli dostat do styku se zahraniční pojišťovnou a komunikovat v cizím jazyce.

Tento zákon na úrovni EU umožňuje občanům vrátit se domů a uplatnit nárok rychle a jednoduše ve vlastním jazyce.

Čtvrtá směrnice o pojištění motorových vozidel zaručuje obětem nehod i pomoc prostřednictvím zřízení informačních center v každém členském státě.

Vzhledem k tomu, že v současnosti neexistuje povinnost povinného krytí nákladů na právní zastoupení, měli by občané zvážit možnost uzavření pojištění právní ochrany.

Samozřejmě, jako zpravodajkyně Parlamentu pro směrnici o zprostředkování v pojišťovnictví doufám, že strany využijí alternativní řešení sporů a podaří se jim urovnat konflikty a zároveň odstranit náklady a zdržení soudních jednání.

Právě konkrétními a praktickými opatřeními jako je toto, můžeme našim občanům dokázat hodnotu Evropy.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) V letech 2003–2005 bylo přesunuto do jiných členských států přibližně 17 000 občanů třetích zemí, aby tam posoudili jejich žádosti o azyl. Z nich tvořili 12 % jednotlivci, kteří už v minulosti o azyl žádali.

V současnosti se šance na udělení azylu v jednotlivých členských státech výrazně liší. Tato skutečnost je nejmarkantnější v případě občanů Iráku. V Německu je jejich šance na udělení azylu 75 %, v Řecku sotva 2 %.

Pro EU by bylo výhodné odstranit jevy takzvaných neustále migrujících utečenců, sekundární migrace a vícenásobných žádostí o azyl prostřednictvím zavedení systému, v rámci kterého by byl za posuzování žádostí o azyl odpovědný každý členský stát.

- Zpráva: Sharon Bowles (A6-0312/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně – (SV) Daňové podvody jsou příčinou největších finančních ztrát členských států a zmenšují šanci udržet a zlepšit kvalitu služeb, které financujeme z daní.

I přesto jsme se však v závěrečném hlasování zdrželi, a to z důvodu několika pozměňujících návrhů, v nichž se daňová konkurence mezi členskými státy vnímá jako cosi pozitivního a v nichž byl vyjádřený mírnější postoj k škodlivému vlivu daňových rájů na hospodářství členských států.

Rozhodli jsme se hlasovat i proti znění druhé části odstavce 3, který se dívá na představu daňové aproximace mezi členskými státy příliš pozitivně.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu o zprávě z vlastní iniciativy o koordinované strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým podvodům, již vypracovala britská poslankyně paní Sharon Bowlesová jako reakci na oznámení Komise o uvedené problematice. Daňové příjmy, nebo jinými slovy celková výška daní a povinných příspěvků na sociální zabezpečení, tvořily v roce 2004 39,3 % HDP Evropské unie, tj. 4 100 miliard EUR. Existuje jen několik odhadů, co se týká objemu daní, které se nevybraly z důvodu daňových podvodů. Tato suma se odhaduje zhruba na 2 – 2,5 % HDP. I přes to, že zdaňování patří do odpovědnosti státu, daňové podvody jsou překážkou úspěšného fungování vnitřního trhu v tom smyslu, že narušují konkurenci mezi daňovými poplatníky. Není pochyb o tom, že boj proti daňovým podvodům probíhá na úrovni Evropy, protože globalizace hospodářství je mezinárodní záležitostí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme proti konečnému usnesení, protože větší část Evropského parlamentu přehlíží pravé příčiny hlavních daňových podvodů, existenci daňových rájů. Zpráva však obsahuje jisté pozitivní návrhy, pro něž jsme hlasovali.

Třebaže zpráva parlamentního výboru obsahuje některé pozitivní návrhy, konkrétně jednoznačné ustanovení o daňových rájích a jejich velké zodpovědnosti za daňové podvody a za narušení daňové základny, což zmenšuje veřejný příjem a snižuje schopnost států uvádět do praxe sociální model, některé z nich byly zamítnuté nebo oslabené na plenárním hlasování.

Politická většina v Evropském parlamentu si ve skutečnosti nepřeje zrušení daňových rájů, které ukrývají velké bohatství a zisky finančních trhů z víceméně nelegálních obchodů. Chtějí podporovat jedno z center skandálních zisků kapitalismu i přes nižší příjmy pro státy a menší možnost reakce ze strany veřejných politik sloužících pracujícím a lidem.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zpráva paní Bowlesové je pro tento Parlament typická. Nabídka řešení problémů, které by neexistovaly bez Evropy řízené z Bruselu, řešení, která by navíc problémy jen dále jitrila nebo vytvářela nové problémy.

V tomto případě zahrnují řešení, která jsou nabízená na zlepšení boje proti daňovým podvodům, odvádění daní v zemi původu a zřízení clearingové komory, která by zaručila závislost daňových příjmů jednotlivých členských států na platbách jiných členských států. Další se týkají účtování DPH sazbou dovážejícího členského státu (namísto současného systému osvobození od DPH) nebo uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti. Pokud se některý z těchto návrhů přijme, výsledkem bude nepřekonatelná administrativní a daňová zátěž podniků. Všichni daňoví úředníci budou mít navíc přístup k elektronicky uchovávaným údajům o daňových poplatnících v ostatních členských státech. Je nutné normalizovat zdaňování příjmu z úspor a trestní právo v oblasti podvodu. Měla by se zrušit řada snížených sazeb DPH.

Všechny uvedené skutečnosti jsou jasnými důkazy, že skutečným cílem není boj proti podvodům, které představují skutečný a závažný problém, ale skoncování s daňovou suverenitou členských států.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Boj proti daňovým podvodům si skutečně zaslouhuje plnou podporu. Z uvedeného důvodu jsme hlasovali pro návrh usnesení v plném rozsahu i přesto, že obsahuje mnohé nepromyšlené a neopodstatněné prvky. V odstavci 3 se uvádí, že „na to, aby byl systém DPH založený na „zásadě původu“ efektivní, je nutné provést aproximaci daní mezi státy, aby se zabránilo daňové konkurenci“. Uvedené znění nepodpoříme.

Aproximace DPH a daňových systémů členských států představuje velmi nebezpečný krok směrem od sebeurčení jednotlivých států v jedné z nejdůležitějších oblastí politiky. Evropský parlament nemůže vydávat podobná povrchní vyhlášení o takovýchto důležitých otázkách.

Výhody daňové konkurence spočívají i v tom, že země mají možnost dělat pokroky a vyvíjet účinnější daně nebo jiná řešení financování veřejných výdajů za předpokladu, že je neomezuje nedostatečně promyšlená legislativa EU.

Marian Harkin (ALDE), písemně. – Plně podporuji boj proti daňovým podvodům a uznávám, že na jeho realizaci je nutná úzká spolupráce mezi správními orgány jednotlivých členských států a Komisí.

Nepodporuji však domněnku, uvedenou v důvodové zprávě, že zavedení konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob (CCCTB) je pro boj proti daňovým podvodům bezpodmínečně nevyhnutné. V současném období představuje konsolidovaný základ daně z příjmu fyzických osob jen technický návrh, není navrženo žádné oznámení. Proto je předčasné předpokládat, že by mohlo v boji proti daňovým podvodům pomoci.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Vážený pane předsedající, hlasuji pro zprávu o koordinované strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým podvodům (2008/2033(INI)).

Sharon Bowlesová správně poukazuje na to, že daňové podvody mají závažné důsledky pro rozpočty zemí. Vedou k porušování zásady spravedlivého zdaňování a mohou způsobit narušení hospodářské soutěže.

Deformace, které způsobují podvody v oblasti DPH, poškozují celkovou rovnováhu systému zdrojů. Podle rozličných zdrojů se ztráty v oblasti DPH v Evropské unii pohybují od 60 do 100 miliard EUR ročně. Uvedená skutečnost vede ke zvýšeným nárokům na vlastní zdroje členských států, vycházejících z hrubého národního důchodu (HND).

Souhlasím s iniciativou paní Sharon Bowlesové. Je nutné odstranit problémy zapříčiněné podvody v oblasti DPH. Abychom zabezpečili uspokojivou činnost Společenství, musíme zaručit, že systém zdrojů funguje spravedlivě a transparentně.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Po deseti letech chození kolem horké kaše se ještě stále nedokážeme shodnout na účinných metodách, kterými bychom zastavili podvody v oblasti DPH, které konec konců tvoří 2 až 2,5 % hospodářské produkce Evropy.

Mechanismus přenesení daňové povinnosti vypadá na papíře celkem dobře, ale ještě stále je jen v základech. To je i důvodem většiny žádostí, které posloucháme a které se týkají lepší spolupráce mezi jednotlivými členskými státy.

Máme některé členské státy, které jsou zejména v oblasti podvodů k této činnosti viditelně náchylné. Kontrola v těchto státech není důkladná a tuto situaci ještě dále zhoršuje nepřijatelný *laissez-faire* postoj. Zaráží mě, že tato parlamentní zpráva není důrazná nebo že nenabízí nová řešení. Z uvedeného důvodu jsem se zdržel hlasování.

John Purvis (PPE-DE), *písemně*. – Delegation britské Konzervativní strany lituje, že nemůže podpořit zprávu paní Bowlesové. Uznáváme, že daňové podvody představují závažný problém a že je nutné neodkladně se jimi zabývat. Je nutné řešit především problém takzvaných podvodů typu kolotoče v oblasti DPH.

Selhání zprávy v souvislosti s podporou daňové konkurence a svrchovanosti, nerealistický přístup k daňovým rájům a nedostatečná míra uznání přímého spojení mezi vysokými daněmi a vysokou mírou daňových úniků nás však vedly k tomu, abychom požádali Evropskou unii o důkladné zamyšlení se dříve než navrhne opatření v oblasti daní, které poslouží jen na únik kapitálu, odradí domácí investice nebo povzbudí k ještě větším daňovým podvodům.

Eoin Ryan (UEN), *písemně*. – (GA) Jsem velmi rád, že mohu podpořit tuto zprávu, v níž se uznává potřeba vytvoření strategie pro boj proti daňovým podvodům. I když je zavádění účinných politik z velké části záležitostí členských států, je potřebná spolupráce na Evropské úrovni. Na podniky, především na malé a střední, by se neměla klást administrativní zátěž nerovnoměrně a v kontextu politiky Komise by se měla snížit administrativa a byrokracie.

Podpořil jsem pozměňující návrh zpravodajkyně, v němž zdůrazňuje důležitost spravedlivé daňové konkurence pro hospodářství Evropské unie. Jsem zklamaný, že se a stejná zpravodajkyně v důvodové zprávě odvolává na **konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob (CCCTB)**. Konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob nebyl dosud dostatečným způsobem přezkoumán na to, aby se zaručilo, že by měl pozitivní vliv. Pravděpodobně existuje více důkazů o jeho opačném vlivu. Uvedené tvrzení je založené na chabém předpokladu a vzhledem k tomu, že jde jen o důvodovou zprávu, není možné o věci hlasovat. Rád bych tedy využil této příležitosti k vyjádření svého zklamání a výhrad.

7. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Jednání bylo přerušeno ve 12:55 hod. a pokračovalo v 15:00 hod.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: HANS-GERT PÖTTERING

předseda

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

9. Předložení návrhu souhrnného rozpočtu Radou - Rozpočtový rok 2009 (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem programu je rozprava o předložení návrhu souhrnného rozpočtu Radou na rok 2009. Vítám pana Érica Woertha, ministra pro rozpočet, veřejné účty a státní službu, který zastupuje předsednictvo Rady.

Éric Woerth, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, je mi ctí a jsem rád, že dnes mohu vystoupit před tímto Parlamentem. Mám k tomu dva důvody. Prvním je skutečnost, že váš Parlament je centrem evropské demokracie. Francouzské předsednictví velice respektuje a ctí si práce, kterou jste pro podporu evropské integrace vykonali. Nejlepším důkazem naší vůle napomoci výstavbě Evropy byl červnový projev francouzského prezidenta ve Štrasburku. Stejně smýšlím i já a mí kolegové ve francouzské vládě. Druhý důvod mé radosti je ten, že návrh rozpočtu na rok 2009, který dnes uvádím, Rada 17. července jednomyslně schválila. Jednomyslnost je důkazem, že návrh je vyvážený a že umožňuje všem vládám EU vyjádřit svůj souhlas.

Naše počáteční kontakty poskytly velmi dobrý základ pro další pokračování rozpočtového postupu. Trojstranný dialog a předběžné dohody se uskutečnily v konstruktivní atmosféře. Dosáhli jsme už dohody o šesti prohlášeních a jsem si jistý, že se shodneme i v mnoha dalších otázkách společného zájmu.

Mohu vás ubezpečit, že Rada je připravená pokračovat v tomto dialogu na vysoké úrovni s cílem zaručit takovou dohodu o rozpočtu na rok 2009, která bude uspokojivá pro všechny.

Měla by být v souladu se třemi zásadami: První se týká zaručení financování politických priorit Evropské unie – vytvořili jsme finanční rámec na období 2007 – 2013 a pokud chceme dosáhnout svých cílů z hlediska konkurenceschopnosti, soudržnosti a růstu, musíme ho plnit. Druhá souvisí s dodržováním pravidel rozpočtové disciplíny a řádného finančního hospodaření, které je zakotvené v interinstitucionální dohodě. Výdaje nesmí překročit hranice stanovené touto dohodou a v rámci stropů jednotlivých okruhů je nutné zachovat dostatečné rezervy. Třetí zásada se týká požadavku, aby se rozpočtové prostředky přizpůsobily skutečným potřebám. Především bychom se měli poučit z výsledků předešlých rozpočtových plnění, abychom dokázali určit naši skutečnou schopnost uplatňovat odvětvové politiky. V rozpočtu Společenství se navíc od zavedení finančního výhledu v roce 1988 nedostatečně využívaly platební rozpočtové prostředky. Plnění rozpočtu se zlepšuje díky úsilí paní komisařky Dalie Grybauskaitéové, avšak v souvislosti s rokem 2009 vládne velká nejistota a v tomto stádiu neexistují přesvědčivé důkazy, že rok 2009 se bude od předešlých lišit.

Důležité je i chránit zájmy evropských daňových poplatníků, zejména v současném hospodářském ovzduší, proto se podle možnosti musíme vyhýbat tomu, aby se do rozpočtu zahrnuly prostředky, které nebude možné využít. Rada se proto při své práci řídila zásadou vypracování realistického a vyváženého rozpočtu.

Dříve než vám představím výsledky její práce, rád bych uvedl pár slov o nástroji rychlé reakce na prudce stoupající ceny potravin v rozvojových zemích. Na tuto otázku se soustředí naše diskuse v průběhu několika budoucích týdnů. Evropská rada na svém zasedání 19. a 20. června vyslala silný politický impuls, když přivítala záměr Komise s cílem předložit návrh na vytvoření nového fondu na podporu zemědělství v rozvojových zemích. Mandát Evropské rady je však z tohoto hlediska dost jednoznačný. Nalezení řešení spočívá v dodržování současného finančního výhledu.

Jsem si vědom, že Evropský parlament v současném období nemá stejný názor. Rada však návrh, který Komise schválila 18. června, bude i přesto hodnotit z uvedeného hlediska.

Na závěr bych vám rád připomenul, že Evropská rada teprve včera znova potvrdila svou připravenost podpořit kromě sumy 6 milionů EUR v rámci nouzové pomoci, jež už byla vyplacena, i úsilí o obnovu Gruzie včetně oblastí jižní Osetie a Abcházie. Z uvedeného důvodu EU přijme iniciativu a v nejbližší době zorganizuje mezinárodní konferenci o pomoci při obnově Gruzie. Evropská rada na svém včerejším zasedání požádala Radu a Komisi, aby začaly s přípravami na tuto konferenci.

Rád bych vás nyní informoval o nástinu návrhu rozpočtu na rok 2009, který připravila Rada.

Navrhujeme rozpočet ve výši 134 miliard EUR v položkách závazků, což je o 469 milionů méně než bylo uvedené v předběžném návrhu rozpočtu. Zvýšení položek závazků je tedy v porovnání s rokem 2008 2,8 %, což znamená, že v souvislosti s vázanými rozpočtovými prostředky se využily všechny možnosti EU.

Pokud jde o položky plateb, provedla Rada v porovnání s předběžným návrhem rozpočtu úpravu a omezila je na 1,7 miliard EUR. V souladu s vašimi požadavky z minulých let se Rada rozhodla, že neprovede náhodné obecné snížení ve všech okruzích. Snížení je naopak založené na podrobné analýze plnění rozpočtu v letech 2007 a 2008 a na realistickém přístupu k potenciálu realizace a ukončení programů Společenství. Z uvedeného důvodu dosahuje výška rozpočtu co se týká položek plateb, 115 miliard EUR.

Snížení úrovně položek plateb v roce 2009 není, a tento bod zdůrazňovat nemusím, překvapující. Při schválení finančního rámce na roky 2007–2013 se tato skutečnost považovala za samozřejmost. Mnohem nižší strop položek plateb na rok 2009 v porovnání s roky 2008 a 2010 lze vysvětlit především pohybem rozpočtových prostředků ve prospěch politiky soudržnosti, kterou koncem roku 2009 ovlivní konec programovacího období 2000–2006 a postupný nárůst během programovacího období 2007–2013. Nezaznamenali jsme ani žádný náznak začátku rychlejší realizace nových programů. Naopak, mechanismus monitorování schvalování řídicích a kontrolních systémů a nejdůležitějších projektů ukazuje, že se začínají realizovat pomaleji. Z uvedeného důvodu jsou ze 433 programů jen dva, konkrétně v Maďarsku, kterým byly poskytnuté předběžné platby.

Úroveň položek plateb v našem návrhu rozpočtu je proto realistická a přizpůsobená potřebám Unie.

V jednotlivých okruzích je nutné zdůraznit několik bodů.

Co se týká okruhu konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost, příkládá Rada velkou důležitost realizaci lisabonské strategie. Zaručila proto poskytování financování v dostatečné výši, především pro programy v oblasti výzkumu a technologického rozvoje, transevropské sítě a zlepšení kvality vzdělávání a celoživotní odborné přípravy. Jak jsem už uvedl, Rada omezila nárůst položek závazků na základě analýzy potenciálu programů, které se mají realizovat.

I přesto bych však rád zdůraznil, že v tomto kontextu je nárůst položek závazků v oblasti prioritních programů dost značný. Například rámcového programu pro výzkum se bude v porovnání s rokem 2008 týkat desetiprocentní nárůst, programu zaměřeného na inovaci a konkurenceschopnost šestnáctiprocentní, programu celoživotního vzdělávání, který je pro evropské občany velmi důležitý, šestiprocentní nárůst.

Uvedené příklady jasně poukazují na cílenou strategii Rady. Rada navíc zredukovala položky plateb (o 471 milionů) snížením několika konkrétních rozpočtových řádků s cílem zohlednit, jak se rozpočtové prostředky využily.

Pokud jde o podkapitolu 1b, Soudržnost pro růst a zaměstnanost, schválila Rada výši položek závazků, které navrhla Komise ve svém předběžném návrhu rozpočtu. Co se týká položek plateb, přijali jsme vyvážený přístup formou zvýšení o částku 50 milionů EUR v případě zemí a regionů usilujících se o konvergenci na jedné straně a snížení o částku 300 milionů EUR v oblasti regionální konkurenceschopnosti na druhé straně.

Jde o přiměřené celkové snížení o 250 milionů EUR položek plateb a jsem rád, že jsme se dokázali shodnout na společném prohlášení o strukturálních fondech, Fondu soudržnosti a o programech rozvoje venkova.

Pokud jde o okruh Zachování a řízení přírodních zdrojů, schválila Rada omezené snížení o částku 382 milionů EUR v případě položek závazků a 497 milionů EUR v případě položek plateb. Jde především o rozpočtové položky, které se týkají intervence na trhu a zúčtování a do jisté míry rozvoje venkova.

Rád bych zdůraznil i to, že se zachovaly rozpočtové položky, které se týkají potravinových programů, bezplatné distribuce ovoce, zeleniny, mléka do škol a opatření na propagaci. Zachovali jsme i objem navrhovaný Komisí pro politiky v oblasti životního prostředí.

Pokud jde o okruh 3, Občanství, svoboda, bezpečnost a právo, Rada mírně zvýšila rezervy možné v rámci stropů v celkové výši 76 milionů EUR formou cílených snížení ve výši 20 milionů EUR z položek závazků. V uvedené souvislosti bych rád zdůraznil význam, který francouzské předsednictví příkládá přístěhovalecké politice. Proto jsme začlenili i částku, která byla v předběžném návrhu rozpočtu navrhovaná pro agenturu Frontex.

Co se týká okruhu 4, EU jako globální partner, vyvinuli jsme úsilí s cílem předvídat potřeby související s Palestinou a Kosovem bez toho, abychom čekali na to, až Komise předloží návrh na změnu, který se má schválit příští týden. Z uvedeného důvodu jsme v porovnání s předběžným návrhem rozpočtu vyčlenili dodatečné prostředky ve výši 100 milionů EUR pro Palestinu a ve výši 60 milionů EUR pro Kosovo.

S ohledem na SZBP Rada přijala preventivně položky závazků a položky plateb, zadané v předběžném návrhu rozpočtu, které jsou v souladu s částkami uvedenými v interinstitucionální dohodě ze 17. května 2006. Pokud jde o položky plateb, dosáhlo snížení částky 393 milionů EUR, polovina snížené částky se však týká rezervy na pomoc v nouzových situacích a jak víte, Rada uvažuje nad financováním této rezervy prostřednictvím přesunu položek plateb stejně jako v minulých letech.

Nakonec, co se týká okruhu 5, Rozpočtové prostředky na administrativu, Rada schválila kontrolované zvýšení v objemu 3,8 % ve výdajích na administrativu, které pokládá za nutné pro zaručení přiměřeného fungování institucí. Možná rezerva v rámci okruhu 5 představuje 224 milionů EUR. Rada samozřejmě schválila 250 míst souvisejících s rozšířením v roce 2007. Na základě předchozího plnění rozpočtu jsme provedli i cílené snížení, které je vhodnější než všeobecné snížení, které se stalo už takřka tradicí.

Nakonec, co se týká decentralizovaných agentur, zohlednili jsme jejich životní cyklus. Nemůžeme přistupovat k agenturám, které už dosáhly standardního pracovního tempa stejně jako k těm, které zatím jen získávají své odborné znalosti, které se zatím jen vyvíjejí. Z uvedeného důvodu jsme zohlednili přebytky, kterých některé agentury v předešlých finančních letech dosáhly. Jde i o agentury Frontex a Eurojust, které patří k našim prioritám.

Na závěr bych proto rád poznamenal, že mám pocit, že rozpočet na rok 2009 představuje rovnováhu mezi ambicemi, které všichni přirozeně v souvislosti s Evropskou unií máme, a rozumným sestavením rozpočtu, které dokážeme před občany obhájit. Nejdůležitější je, aby občané evropské myšlenky důvěřovali.

Tento Parlament bude mít pravděpodobně jiný názor. Stojíme však teprve na začátku rozpočtového postupu a ještě stále máme dostatek času na sblížení svých názorů na strukturu rozpočtu na rok 2009, i na reakci na výzvy, kterým čelíme v důsledku nových návrhů Komise. Jsem si jistý, že naše tři instituce potom vyvinou všechno úsilí, abychom během dvou měsíců v období mezi dnešním dnem a dohodovacím jednáním v listopadu dosáhli komplexní dohody o všech uvedených otázkách. Doufám, že tato dohoda bude nejlepším možným kompromisem pro instituce i pro evropské občany. Na mou plnou angažovanost v tomto směru se můžete plně spolehnout.

Předseda. – Děkuji vám, pane ministře. Zasloužil byste si mnohem větší účast, ale kvalita těch, kteří se zúčastnili, to vyrovnává. Dnes samozřejmě jen začínáme úvodní rozhovory a je přítomný i pan ministr, který byl na vašem místě před vámi.

Jutta Haug, zpravodajka. – (DE) Vážený pane předsedo, paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, právě jste poznamenal, že jsme na začátku rozpočtového postupu. Co se týká Parlamentu, není to tak. S rozpočtovým postupem a diskusemi o postupu i o rozpočtu na rok 2009 jsme začali počátkem tohoto roku. Prošli jsme už tedy dlouhou cestu. Navíc je velmi důležité, že jsme se v Parlamentu shodli, že nás obzvlášť nezaujal ani předběžný návrh rozpočtu Komise ani návrh Rady, v kterém, jak víme, byly omezeny položky závazků i plateb obsažené v odhadech Komise. Tento rozpočet s určitostí nepovažujeme za jeden z těch ambiciózních rozpočtů, který by uspokojoval požadavky Evropské unie ve všech možných oblastech politických činností.

Parlament znovu vyjádřil nespokojenost především s tím, že v rozpočtu se v dostatečné míře neodrazil záměr potřeby řešit problém změn klimatu, které jsou předmětem neustálých a všude přítomných diskusí. My v Parlamentu, jak je zřejmé z vysoké podpory, kterou Parlament projevil v červnovém hlasování jednacímú týmu Výboru pro rozpočet, zaručíme, že boj proti změnám klimatu v mnoha částech rozpočtu zintenzivní a že ho bude možné financovat pomocí evropských prostředků. Jsme přesvědčení, že mezi položkami závazků a plateb nemůže být rozdíl ve výši 15 %, který navrhl Komise a který poté ještě více prohloubila Rada.

Naopak musíme zaručit, že získáme rozpočet, který je více v souladu se zásadami správnosti a srozumitelnosti rozpočtu. Není pochyb, že v průběhu podzimu dojde k mnoha zaníceným diskusím. Pevně však doufám, že pokud se nám podaří navzájem dohodnout o určitých otázkách, dopracujeme se k uspokojivému výsledku.

Janusz Lewandowski, zpravodaj. – (PL) Vážený pane předsedo, na podzim jako obvykle vstupujeme do rozhodující fáze rozpočtového postupu, tentokrát na rok 2009. Naší úlohou je upozornit a zohlednit všechny změny, které se vyskytly od přijetí předběžných návrhů rozpočtu.

Pro mě jako zpravodaje o rozpočtu Evropského parlamentu a dalších evropských institucí představuje největší problém a starost nejistota v souvislosti s osudem Lisabonské smlouvy. Rozpočtové odhady na rok 2009 byly založené na nejpravděpodobnějším výsledku, a to na nabytí účinnosti smlouvy, která zásadně rozšiřuje spolurozhodovací pravomoci Evropského parlamentu. Vzhledem k tomu, že v současnosti visí nad smlouvou otazník, je normální reakcí v souvislosti s rozpočtem oddělit z předběžných výdajů pro budoucí rok výdaje přímo spojené s Lisabonskou smlouvou. Uvedený požadavek jsme zadali všem evropským institucím. Máme už reakci Evropského parlamentu, kterou v současném období zkoumáme. Ještě nejde o oficiální dokument předsednictví Parlamentu, splňuje však požadavek oddělit výdaje spojené s Lisabonskou smlouvou, které lze zohlednit později, pokud se situace změní.

Nejistota týkající se vlivu osudu Lisabonské smlouvy na rozpočet na rok 2009 nás však neospravedlňuje při uplatňování ostatních zásad řídících přípravu plánu výdajů na rok 2009. Musíme vzít na vědomí nová pravidla odměňování poslanců Evropského parlamentu a odměňování a zaměstnávání asistentů. Musíme pokrýt výdaje na evropskou předvolební kampaň a přihlídnout k pohybu cen rozličných zdrojů energie, který se vyskytl v roce 2008. Rok 2009 je především rokem voleb a musíme během něho usilovat o přesnost a rozpočtovou disciplínu. Rozšiřování evropské byrokracie, jinými slovy evropské administrativy, není pro lidi, které žádáme o obnovení mandátu poslanců Evropského parlamentu, nejlepším signálem.

Rád bych upozornil ještě na jednu záležitost, která mě neznepokojuje jako zpravodaje Evropského parlamentu, ale jako člena společenství demokratických národů, kterého zajímají lidská práva a svrchovanost všech národů Evropy. Na úrovni rozpočtu bychom měli reagovat i na to, co se odehrálo v Gruzii. Jsem přesvědčený,

že Evropský parlament by měl k této otázce zaujmout stanovisko v prvním čtení, protože nebude jednoduché přesvědčit evropské daňové poplatníky, aby i nadále pokračovali v poskytování bezpodmínečné pomoci Rusku, které mrhá prostředky na války za hranicemi své země.

Kyösti Virrankoski, místopředseda Výboru pro rozpočet. – (FI) Vážený pane předsedo, pane ministře, paní komisařko, především bych rád vyjádřil svůj vděk za to, že návrh rozpočtu na příští rok se už dostal do Parlamentu. Zároveň bych rád vyjádřil svou lítost nad tím, že předseda našeho výboru, pan Reimer Böge, se kvůli důležitým povinnostem ve své zemi nemůže této rozpravě zúčastnit. Z uvedeného důvodu vystoupím za Výbor pro rozpočet místo něho.

Chci poděkovat Radě i jejímu předsednictvu za konstruktivní spolupráci, protože v červnu jsme při dohadovacím jednání týkajícím se rozpočtu kromě jiného vydali důležitá společná prohlášení, která se týkají kromě jiného využívání Strukturálních fondů, Fondu soudržnosti, Evropského fondu solidarity, Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a výdajů na zaměstnance. Uvedená skutečnost je i předzvěstí pozitivní atmosféry dohadovacího jednání, které se má uskutečnit v listopadu. Rada však nespolupracovala až v takové míře například v otázce financování různých nových pracovních míst, o kterých se diskutovalo a které byly zahrnuté do usnesení Evropské rady v červnu.

Dost skromný byl už předběžný návrh rozpočtu Komise. Položky závazků dosáhly výše 1 34,4 miliard EUR, což je o 2,6 miliard méně než bylo uvedené ve finančním výhledu a položky plateb byly ještě skromnější, dosáhly výše 116,7 miliard EUR. Uvedená částka se rovná rozpočtovým prostředkům ve výši jen 0,9 % HDP EU, což je mnohem méně než už výrazně kompromisní finanční rámec s průměrem 1 %. Rada dále snížila rozpočet o částku 500 milionů EUR pokud jde o položky závazků a o 1,8 miliard EUR pokud jde o položky plateb.

Podle mě tento výrazně snížený rozpočet neodráží ani priority EU, ani priority Parlamentu. Velmi nebezpečné je snižovat prostředky v okruhu 1, který je pro trvale udržitelný růst a zaměstnanost životně důležitý. Nedostatek platebních rozpočtových prostředků hrozí zejména strukturální politice, která představuje jednu z nejdůležitějších priorit Parlamentu. Její realizace se už i tak dost odsouvala.

Je zcela jasné, že je nutné se zabývat především okruhem 1, avšak i okruhem 4, který je několik let opakovaně nedostatečně financovaný. V současnosti máme těžkosti s Palestinou a Kosovem.

Nakonec bych rád zdůraznil dvě otázky. První je potravinový nástroj. Komise navrhuje přibližně 1 miliardu EUR na rozvoj potravinové pomoci a výroby potravin v rozvojových zemích. Parlament tuto myšlenku podporuje, lituje však, že Komise nenavrhla žádné vhodné nástroje. Vhodnou příležitostí k tomu je interinstitucionální dohoda a i Výbor pro rozpočet je připravený a projevil vůli ji v souvislosti s uvedenou otázkou podpořit.

Evropský parlament je připravený podpořit i obnovu Gruzie. Rozpočtový postup nabízí příležitosti i pro tuto oblast podpory. Doufáme, že pokud Komise jménem Evropské unie na budoucí konferenci dárců přislíbí pomoc, prodiskutuje ji dopředu s rozpočtovými orgány.

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – Vážený pane předsedo, ráda bych vám připomenula příjemnou atmosféru během našich jednání, která začala na jaře a která jsme ukončili před letními parlamentními prázdninami. Doufám, že v podobném duchu budeme pokračovat i nadále, během celého postupu.

Ráda bych upoutala vaši pozornost na skutečnost, že v rámci našich jednání máme čtyři hlavní skupiny problémů. První se týká výšky položek plateb, které Rada snížila o 1,8 miliardy EUR. V souvislosti s hodnocením návrhu Komise Parlament zastává názor, že je příliš skromný a podle Rady je příliš ambiciózní. Doufám tedy, že v posledním stádiu našich jednání se nám podaří najít kompromis a vhodný rozpočet pro Evropu.

Druhá skupina problémů se soustřeďuje okolo okruhu 4 a zde bych ráda uvedla tři věci: dodatečné prostředky pro Kosovo a Palestinu, rezervy na nouzovou pomoc, především pokud jde o potřebu rychlé reakce v průběhu tohoto a příštího roku a samozřejmě nadcházející konference dárců s cílem pomoci Gruzii – a zde nám zatím nebylo předloženo žádné rozhodnutí.

Třetí skupina, kterou považuje Komise za problematickou, se týká administrativních výdajů, u kterých Rada jako obvykle schvaluje pracovní místa, avšak snižuje financování. V tomto stádiu a na základě těchto návrhů to z pohledu Komise znamená, že nebude možné přijmout více zaměstnanců i přesto, že se schválilo rozšíření o 250 pracovních míst.

Čtvrtá skupina problémů se týká potravinového nástroje. Na podnět Rady jsme podali návrh, který Parlament v současném stadiu ještě neschválil jako nástroj. A právě to se týká čtvrté skupiny našich jednání, která považují za problematická.

Takže obecně mohou těžkosti způsobit jen uvedené čtyři body. Co se týká zbývajících částí, je připravená a propočítaná velmi dobře a myslím si, že u většiny dosáhneme dohody velmi rychle. Pokud budeme i nadále spolupracovat ve stejném duchu jako dnes, doufám, že vyřešíme všechny problémy.

Éric Woerth, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážený pane předsedo, v první řadě děkuji za tuto diskusi. Rád bych paní Haugové řekl, že tento rozpočet je určitě ambiciózní i přes to, že částky v jednotlivých okruzích nejsou úplně stejné. V podstatě však máme stejný cíl a zjevně musíme své názorové rozdíly sladit. Máme na to dva měsíce.

Za druhé, pane Lewandowski, pokud jde o vaše poznámky o následcích Lisabonské smlouvy, i my si stejně jako vy přejeme zvážit skutečnost, že proces ratifikace se ještě neuzavřel a z uvedeného důvodu je rozumné nezačlenit příslušné výdaje do rozpočtu. Myslím si, že shoda našich názorů je v tomto případě zřejmá. Zmínil jste se o Gruzii. Paní komisařka se uvedené problematice dotkla jako jednoho z nejdůležitějších problémů, které je nutné vyřešit a Rada na tuto problematiku vyjádřila svůj názor. Musíme proto nyní společně pracovat na zhmotnění os politiky, které jsme určili včera odpoledne.

Pane Virrankoski, pokud jde o předběžný návrh rozpočtu, tvrdíte, že už nyní je příliš skromný a že v současnosti ho utahujeme ještě víc. Máte pravdu. Nejdnív je však nutné uvědomit si rozdíl mezi položkami závazků a položkami plateb. Pokud jde o položky závazků, jde v porovnání z rokem 2008 o nárůst o téměř 3 %. Myslím, že uvedená skutečnost je důkazem naší ambicióznosti. Pokud jde o položky plateb, je pravda, že se plánuje snížení v podobném objemu. Zkoušel jsem vysvětlit, že jsme provedli velmi podrobnou analýzu a že nejde o výsledek náhodné a nekritické metody snižování položek plateb. Jde prostě o výsledek analýzy míry využití rozpočtových prostředků rozličnými politikami. Pokusil jsem se vysvětlit to postupně po jednotlivých okruzích. Pokud se v krátkosti vrátíme k okruhu 1, je pravda, že v rámci něho došlo ke snížení, avšak zároveň s tímto snížením se plánuje zvýšení o 50 milionů EUR pro země a regiony konvergence. Tuto informaci jsem chtěl uvést. V rámci okruhu 4, a paní komisařka uvedla i tuto skutečnost, došlo ke zvýšení položek plateb pro Palestinu a Kosovo, a polovina snížené částky rozpočtových prostředků přešla v návrhu rozpočtu do rezervy na pomoc při mimořádných událostech, která může být financována jako doposud prostřednictvím přesunů prostředků. Do listopadu zřejmě budeme muset podrobněji prodiskutovat ty otázky, které jsou konkrétně, jasně definované a které závisí na stanovených parametrech, a budeme se snažit najít nejlepší možný kompromis, který by nám pomohl postoupit vpřed.

Předseda. – Tato předběžná rozprava o rozpočtu byla velmi důležitá. Všichni jste dokázali velmi rychle zareagovat na krizi a válku v Gruzii. Jak víte, včera jsem v souvislosti s touto otázkou vydal prohlášení pro Evropskou radu a mám pocit, že všechny evropské instituce mají stejný názor jako jsem včera vyjádřil. Děkuji.

10. Síť a služby elektronických komunikací - Evropský úřad pro trh elektronických komunikací - Plné využití výhod digitální dividendy v Evropě – společný přístup k využívání spektra uvolněného přechodem na digitální vysílání - Síť a služby elektronických komunikací, ochrana soukromí a ochrana spotřebitele (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem programu je společná rozprava o

– zprávě (A6-0321/2008) paní Catherine Trautmannové jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací, 2002/19/ES přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení, a 2002/20/ES o oprávnění pro síť a služby elektronických komunikací (KOM(2007)0697 – C6-0427/2007 – 2007/0247(COD)),

– zprávě (A6-0316/2008) paní Pilar del Castillové Veraové o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropský úřad pro trh elektronických komunikací [COM(2007)0699 – C6-0428/2007 – 2007/0249(COD)],

– zprávě (A6-0305/2008) paní Patrizie Toiaové jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku s názvem Plné využití výhod digitální dividendy v Evropě – společný přístup k využívání spektra uvolněného přechodem na digitální vysílání (2008/2099(INI)), a

– zprávě (A6-0318/2008) pana Malcolma Harboursa jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (KOM(2007)0698 – C6-0420/2007 – 2007/0248(COD)).

Luc Chatel, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Vážený pane předsedo, paní komisařko, dámy a pánové, na posouzení strategické důležitosti telekomunikací a nových informačních technologií v Evropě se stačí podívat jen na pár číselných údajů. Samotné telekomunikační technologie představují čtvrtinu evropského růstu a 40 % zvýšení naší produktivity. Pokud si přečtete řadu vypracovaných studií, uvidíte, že za posledních 12 let se 50 % rozdílů v hospodářském růstu mezi USA a Evropou týká nerovnoměrnosti v rozvoji našich informačních a komunikačních technologií. Z uvedeného důvodu je nutné, aby Evropa do tohoto odvětví dlouhodobě investovala. Proto je nevyhnutná urychlená revize regulačního rámce EU pro elektronickou komunikaci s cílem podpořit konkurenceschopnost a růst evropského hospodářství.

Jak jsem uvedl při mém slyšení před Výborem pro průmysl, výzkum a energetiku, cílem francouzského předsednictví je dosáhnout 27. listopadu na zasedání Rady ministrů pro dopravu, telekomunikace a energetiku politické dohody, která bude mít k stanoviskům Evropského parlamentu co nejblíže. Na dosažení tohoto cíle naplánovala Rada na druhou polovinu roku 2008 okolo 15 pracovních setkání. Proto bych vás rád informoval o stanovisku, které převládá v Radě v souvislosti s hlavními otázkami uvedenými třemi zpravodaji, paní Trautmannovou, paní del Castillovou a panem Harbourem. Můj kolega, pan Éric Besson, se bude zabývat zprávou paní Toiaové o otázce digitální dividendy.

Chtěl bych všechny tři zpravodaje pochválit za velké množství vykonané práce v souvislosti s otázkami, kterými se budu za chvíli zabývat. Domnívám se, že jejich práce pomáhá objasnit situaci a poskytuje nový základ pro začátek diskusí s Radou. Rád bych zdůraznil, že mezi oběma institucemi, Parlamentem a Radou, existuje v tomto směru široký konsensus.

V prvé řadě bych rád poblahopřál paní Catherine Trautmannové k dosavadní práci na zprávě o směrnici, kterou se mění směrnice o „přístupu“ a „oprávnění“. Chtěl bych ji pochválit za ochotu zohlednit výzvy, které přineslo nasazení sítí nové generace představující obavu, kterou sdílejí všechny subjekty zainteresované v tomto odvětví i členské státy.

Paní Trautmannová, ve vaší zprávě se zdůrazňuje potřeba pokračovat v podporování hospodářské soutěže, především hospodářské soutěže založené na infrastruktuře. Stejný názor má i Rada. Ve vaší zprávě se navrhuje větší využití zeměpisného rozčlenění trhu s cílem odstranit regulaci ex-ante v případě, že je hospodářská soutěž účinná. Druhá otázka se projednává v Radě.

Nyní bych se rád zaměřil na regulaci trhů, konkrétně na navrhované rozšíření práva Komise vetovat nápravná opatření navržená regulačními orgány. Paní Trautmannová ve své zprávě zdůrazňuje, že Komise by měla sehrávat spíše úlohu rozhodce než soudce, proto navrhuje mechanismus „koregulace“, na základě něhož může být nápravné opatření navrhované regulačním orgánem a zpochybněné Komisí přidělené na posouzení například obnovené skupině regulačních orgánů. Z uvedeného důvodu zpravodajkyne Parlamentu hledá kompromis mezi současným stavem a právem veta, které původně Komise navrhovala a které, jako víte, se setkal s nesouhlasem ze strany některých členských států. Tato skutečnost představuje v porovnání s původním textem skutečný pokrok v otázce, která je pro Radu velmi citlivá. V současném období se zdá, že není vhodné poskytnout Komisi až takovou míru pravomocí.

Další otázkou, která byla předmětem vášnivě rozpravy, je oddělení funkcí. V zprávě paní Trautmannové se navrhuje zachování zavedení oddělení funkcí jako výjimečné nápravné opatření národních regulačních orgánů (NRO). Výjimečné nápravné opatření by bylo při zavádění omezené požadavkem předchozího souhlasu Komise a kladného stanoviska Seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (OERT). Zdá se, že přístup zpravodajkyne je obecně v souladu s kompromisem, který v této souvislosti vzniká v Radě, především pokud jde o zachování uložení tohoto nápravného opatření, avšak bez toho, aby se jeho využívání rozšířilo.

Další důležitou otázkou těchto jednání je zpráva rádiových frekvencí. Vaše zpravodajkyně je stejně jako Rada pro postupný přístup ke změnám ve správě frekvenčního spektra, který zaručí rovnováhu mezi zásadami neutrality, které předkládá Komise a komplexností správy tohoto vzácného zdroje. V zprávě, kterou nakonec přijal Výbor pro průmysl, se uvádí i nový prvek týkající se obhajování vytvoření Výboru pro politiku rádiového frekvenčního spektra (RSPC) odpovědného za poskytování rad Evropskému parlamentu, Radě a Komisi v otázkách politik rádiového frekvenčního spektra. Úlohou tohoto výboru by bylo připravit strategický legislativní program využití rádiového frekvenčního spektra. V souvislosti s touto otázkou jsem přesvědčený, že Rada vzala na vědomí legitimní požadavek Evropského parlamentu, který se týkal větší míry jeho účasti při stanovování hlavních směrů správy rádiových frekvencí, avšak jak víte, Rada by se ráda vyhnula i situaci, v níž ponese odpovědnost za tento zdroj příliš mnoho orgánů, a zachovala tak schopnost reagovat, kterou si tyto trhy a rádiové frekvence jako strategický zdroj inovací vyžadují.

Rád bych vyzdvihl i kvalitu zprávy paní Pilar del Castillové o zřízení Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací. Chtěl bych poznamenat, že se zabývá velmi citlivou otázkou, která je i předmětem širokého konsensu mezi Parlamentem a Radou. Paní del Castillová, ve zprávě se dospělo k závěru, že původně navrhovaný Evropský úřad není vhodným řešením na posílení spolupráce mezi regulátory a na podporu harmonizace postupů. Stejně stanovisko má i Rada. Nesouhlasíte se zřízením nejvyššího evropského regulačního orgánu a navrhuje zřídit subjekt, který by měl blíže k regulačním orgánům, k OERT, byl by méně závislý na Evropské komisi a měl by jednodušší strukturu a řízení než původně navrhované orgány. Rada si uvědomuje všechny tyto argumenty, avšak jak víte, většina členských států má nadále jisté výhrady vůči myšlence zřízení nového orgánu Společenství. Rada se proto musí v průběhu několika následujících týdnů pokusit vytvořit rovnováhu mezi těmito dvěma názory: institucionalizací soukromého právního subjektu, který zahrnuje evropské regulační orgány, nebo zřízením orgánu Společenství, jemuž bude nutné zaručit nezávislost.

Moje závěrečné poznámky se týkají zprávy pana Malcolma Harbours, kterému bych rád poděkoval za kvalitu jeho práce. Obzvláště vítám skutečnost, že v zprávě zohlednil základní práva spotřebitele. Parlament stejně jako Rada podporuje opatření navrhované Komisí na posílení ochrany spotřebitele, což je otázka, která nabyla na významu díky zvýšení vlivu komunikačních služeb na každodenní život našich občanů.

Ve zprávě pana Harbours se navrhuje zejména to, aby v rámci zlepšení hospodářské soutěže byly specifikované informace, které jsou součástí smlouvy, aby se posílila opatření, která mají členské státy přijmout v souvislosti se zdravotně postiženými uživateli, a aby se zkrátil čas na přenesení čísla. Rada plně podporuje všechna uvedená opatření.

Myslím si, že důležitou otázkou, kterou je nutné se zabývat, je i otázka ochrany soukromí, o níž se mluvilo v rámci postupu pro posílenou spolupráci výborů s panem Alvarem ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Jsem rád, že se zohlednila například nevyžádaná komunikace prostřednictvím SMS.

Co se týká specifické otázky autorských práv, ve zprávě pana Harbours se navrhuje i nadále požadovat od provozovatelů sítí elektronických komunikačních služeb seznamování uživatelů se všemi informacemi o nezákonném používání sítí a služeb. Navrhuje se v ní i podpora spolupráce mezi všemi subjekty s cílem podpořit šíření legálních nabídek. Uvedená opatření se zdají být vyvážená, musíme však zohlednit skutečnost, že jde o velmi citlivou otázku pro Parlament i pro Radu.

Na závěr musím, pane předsedo, dříve než odevzdám slovo svému kolegovi Éricu Bessonovi, který bude mluvit o otázce digitální dividendy, říct k oblastem, za které jsem zodpovědný, že máme pocit, že Parlament a Rada se v těchto otázkách shodují, i když je pravda, že existuje jistý názorový rozdíl pokud jde o detailnost této směrnice. Je samozřejmé, že uděláme co nejvíc pro to, abychom mohli nadále úzce spolupracovat s Parlamentem a Komisí, a aby se co nejrychleji dosáhlo kompromisu mezi všemi třemi institucemi.

Předseda. – Děkuji vám, pane Chatele. Pan Luc Chatel je státním tajemníkem pověřeným průmyslem a ochranou spotřebitele.

Dnes prožíváme velkou premiéru při vystoupení druhého zástupce Rady, konkrétně pana Érica Bessona, státního tajemníka předsedy vlády.

Éric Besson, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážený pane předsedo, paní komisařko, dámy a pánové, jak právě uvedl můj kolega, pan Luc Chatel, budu hovořit o velmi důležité otázce digitální dividendy.

Dne 12. června 2008 schválila Rada závěry týkající se sdělení Komise s názvem Plné využití výhod digitální dividendy v Evropě – společný přístup k využívání spektra uvolněného přechodem na digitální vysílání. Zrušení analogového zvukového vysílání uvolní spektrum pásma UHF, které je mimořádně zajímavé především z hlediska šíření rádiových vln. Přechod na digitální vysílání z uvedeného důvodu nabízí úplně novou příležitost, jejíž výhody musíme naplno využít. A to je i cílem zprávy paní Toiaové, ke které se vyjádříte. Rád bych tedy vyzdvihl kvalitu práce, kterou na zprávě vykonala.

Jak paní Toiaová ve své zprávě ukázala, celková hodnota trhů s elektronickými komunikačními službami, která závisí na používání spektra rádiových vln v EU, dosahuje výše 250 miliard EUR čili 2,2 % ročního hrubého domácího produktu EU. Správná správa spektra může výrazně přispět k lisabonským cílům v oblasti konkurenceschopnosti a hospodářského růstu a uspokojit široké spektrum sociálních, kulturních a hospodářských potřeb evropských občanů. Z praktického hlediska pomůže rozumné a rozvážené používání digitální dividendy zmenšit takzvanou digitální propast především v znevýhodněných, odlehklých nebo venkovských oblastech. Jak správně poznamenává vaše zpravodajkyně, je nutné co nejdříve přerozdělit rádiové spektrum uvolněné přechodem na digitální vysílání.

V současnosti vám mohu říct, že Rada v podstatě souhlasí s názorem zpravodajkyně, že koordinovaný přístup k využívání spektra na evropské úrovni zaručí optimální využívání digitální dividendy. Identifikace harmonizovaného podpásmo pro nové elektronické komunikační služby umožní operátorům a výrobcům zařízení využívat výhody trhu značného rozsahu. Tato otázka je pro průmyslový a politický rozvoj Evropy strategická.

Pokud bude Evropa v koordinované činnosti týkající se digitální dividendy úspěšná stejně jako v případě GSM, získá v průběhu následujících 20 let historickou příležitost obnovení nejdůležitější politiky prospěšné pro její průmysl a spotřebitele. Avšak stejně jako zdůraznili ministři v červnu minulého roka, Rada zvažuje potřebu respektování zásady zaručení flexibility využívání digitální dividendy bez ohledu na omezení nutná na vyhýbání se škodlivé interferenci nebo prosazování cílů všeobecného zájmu jako velká dostupnost služby nebo pluralita médií a kulturní a jazyková rozmanitost. Národní diskuse o přidělování spektra musí proběhnout co nejrychleji, avšak pokud má být přístup Společenství úspěšný, musí zůstat v souladu s národními arbitrážními řízeními o opětovném používání frekvencí, které právě probíhají.

Rád bych svůj příspěvek uzavřel tím, že Rada žádá Komisi, aby zahájila studie a konzultace potřebné pro definování celistvé základny pro koordinované používání spektra. Víím, že Komise už podnikla kroky. Žádáme Komisi i o podporu a pomoc členskými státy při dosahování tohoto cíle. Rada z uvedeného důvodu s velkým zájmem očekává zprávu Komise o výsledcích tohoto procesu a o všech dalších požadovaných krocích, která má být předložena v prosinci 2008.

Viviane Reding, členka Komise. – Vážený pane předsedo, na úvod bych ráda poděkovala zpravodajům Catherine Trautmannové, Pilar del Castillo Veraové, Patrizii Toiaové a Malcolm Harbourovi za velmi namáhavou práci a velmi konstruktivní návrhy. Ráda bych poděkovala i Parlamentu celkově, protože práce byla velmi těžká a víím, že zahrnovala velmi důkladnou a rozsáhlou přípravu, jednání se zúčastněnými stranami a zohlednění doslova stovek pozměňujících návrhů. Víím i to, že jste pracovali v časové tísní, ale nejlepší výsledky se často dosahují v takovýchto podmínkách, a to určitě platí i v tomto případě.

Bez ohledu na to, že existující regulační rámec je v mnoha aspektech postačující, všichni se shodneme v tom, že je ho opravdu nutné vylepšit. Proč? Musíme posílit ochranu spotřebitelů tím, že zabezpečíme, aby si mohli vybírat na základě náležitých informací mezi rozličnými konkurenčními výrobky a službami. Musíme zabezpečit, aby členské státy zvládly svoje vnitrostátní spektrum – které je velmi vzácným zdrojem, jak už bylo uvedeno –, což jim přinese sociální a hospodářské výhody, neboť jejich řízení je účinné, transparentní a flexibilní a na úrovni EU existuje lepší koordinace. Musíme zajistit, aby náš regulační systém nezdržoval, ale ulehčoval investice do sítí nové generace, aby Evropa byla i v 21. století nadále konkurenceschopná.

A nakonec, a toto představuje základ celého našeho úsilí, musíme posílit vnitřní trh. Nejde o to, abychom říkali jen prázdná slova, ale abychom EU vybavili výkonným konkurenceschopným jednotným trhem, který přinese úspory ze zvýšení služeb nejen odvětví elektronických komunikací, ale i občanům a širšímu hospodářství. Právě širšímu hospodářství to přináší užitek a je třeba ho posílit. Využijme výhody našeho evropského kontinentu: zbavme se překážek, které vedou k roztříštěnosti a k nižší hospodářské a sociální výkonnosti.

Všechna tato čtyři základní témata, ochrana spotřebitele, spektrum, investice a vnitřní trh, jsou velmi důležitá a Parlament to pochopil. Musím Parlamentu poblahopřát k tomu, že rozpoznal základní problémy a že určil správnou diagnózu, aby se mohla uplatnit věcná řešení.

Dovolte, abych nyní přešla k mechanismům vnitřního trhu. Zde je ve hře velmi mnoho a jednání s Radou, která jsou před námi, se už dopředu jeví jako velmi náročná. Říkám to i přesto, že na konci slovinského předsednictví samotní ministři uznali, že je nutné zlepšit celistvost vnitřního trhu v oblasti elektronických komunikací.

Uznat něco je skutečně velmi dobré, ale jaká jsou řešení? Parlament správně dospěl k závěru, že pokud jde o orgán a mechanismy na zlepšení fungování vnitřního trhu, a konkrétně o mechanismy článku 7 na oznámení o kontrolách vnitrostátního trhu, existuje jen jedna rozprava, ne dvě. Jsou to dvě strany jedné mince vnitřního trhu, které patří k sobě.

Všichni víme, že pokud mají být existující opatření pro spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány v rámci Společenství, tj. mezi Skupinou evropských regulačních orgánů (ERG), užitečná, musí se zlepšit. Proto Komise vítá pozměňující návrhy, které vycházejí z návrhu Komise na transparentnější, zodpovědnější a efektivnější formu spolupráce.

Komise především vítá návrhy Parlamentu na vytvoření orgánu Společenství. Takovýto orgán Společenství se všemi svými dosahy musí být způsobilý plnit svůj cíl: musí fungovat tak, aby byl účinný, spravedlivý a spolehlivý, a kromě toho nesmí vzbuzovat podezření, že některým regulačním orgánům je možná bližší než jiným. Proto, pokud máme být soudržní, musíme být soudržní i při financování. Vnitrostátní financování v jakémkoliv rozsahu bude zpochybňovat důvěryhodnost tohoto orgánu a otevírat dveře administrativní a právní nejistotě.

Ze zkušeností víme, že hybridní financování vytváří problémy, a tak se vytváření takovýchto problémů musíme vyhnout. V této souvislosti bych chtěla Parlament upozornit, aby se měl mít na pozoru před tím, co nazývám přístup belgického fotbalového klubu a co vám musím vysvětlit. Víte, že Skupinu evropských regulačních orgánů vytvořila Komise jako poradní orgán Komise. Vnitrostátní regulační orgány nedávno zřídily na základě belgických právních norem soukromý právní orgán, který má působit jako sekretariát Mezinárodní skupiny regulačních orgánů – IRG. IRG působí mimo rámec Společenství, jeho členové nepocházejí ani z jednoho z 27 členských států a ve skutečnosti nikdo nechápe, kde začíná IRG a kde končí ERG. Komise chtěla ukončit tento zmatek tím, že zřídí jasně definovaný a odpovědný úřad. Určitě nechceme, aby se belgický soukromý orgán vzdálený přístupu Společenství a zárukám, které poskytuje, začal zapojovat do evropského rozhodovacího procesu.

Proto je ještě vždy nutné dále uvažovat o mnoha právních a institucionálních otázkách, které se týkají zřízení tohoto orgánu, a zejména struktury jeho řízení. Musíme najít správný prostředek na zabezpečení nezávislosti vnitrostátních regulačních orgánů takovým způsobem, který zaručuje přístup založený na spolupráci Společenství.

Především však musím zdůraznit skutečnost, že tento orgán je prostředkem na dosažení cíle, a ne samotným cílem. Je to jen nástroj na zlepšení jednotného uplatňování regulace, nic víc. Proto je druhá strana mince vnitřního trhu tak důležitá a proto Evropský parlament koná zcela správně, když posiluje postup konzistence v článku 7 a žádá oznamování kontrol vnitrostátního trhu, v nichž mimochodem tento orgán sehrál svou úlohu.

Nový arbitrážní mechanismus Parlamentu v článku 7a ukazuje, že se Komise a Parlament shodují v tom, že cítí potřebu vytvoření mechanismů na posílení jednotného provozu, které přinesou skutečnou změnu.

Řešení navržené Parlamentem spočívá v tom, aby se umožnilo Komisi zasahovat a žádat od vnitrostátního regulačního orgánu, aby změnil svůj regulační přístup, pokud se po odborném přezkoumání vykonaném orgánem zjistí problém. Musíme prodiskutovat další podrobnosti přístupu Parlamentu, abychom respektovali institucionální rovnováhu stanovenou ve Smlouvě, přičemž za jednoznačně správnou pokládám logiku zvoleného přístupu, kterou je najít rovnováhu mezi zájmy subsidiarity a zájmy vnitřního trhu, a potom vyvodit jasné operativní závěry.

Díky odbornému přezkoumání orgánem existuje způsob, jak mít prospěch ze společné zkušenosti vnitrostátních regulačních orgánů i z jejich citlivosti na legitimní místní rozdíly. Pokud orgán oznámí, že existuje problém na vnitřním trhu a Komise jako ochránkyně Smlouvy současně vyjádří obavy, určitě má smysl, aby se z toho vyvodily důsledky.

V zájmu vnitřního trhu a právní (a výraz „právní“ znamená i obchod) jistoty musí mít Komise pravomoc vyžadovat od oznamujícího vnitrostátního regulačního orgánu, aby v takovém případě změnil přístup, neboť nemůžeme akceptovat (vzhledem k tomu, že jsme absolvovali velmi zdoluhavý revizní proces článku 7),

že oznamující vnitrostátní regulační orgán může říct „velmi pěkně děkuji za váš názor, ale já dávám přednost svému přístupu“, a jednoduše jednat tak, jakoby se nic nebylo stalo.

Proto blahopřeji Parlamentu, který má pravdu, pokud tvrdí, že celý proces se nemůže skončit jen tím, že budeme fňukat. Průmysl, spotřebitelé a daňoví poplatníci nebudou oceňovat, pokud vybudujeme sofistikované a časově náročné regulační systémy, které nejsou schopné dělat rozdíly. Proto tento systém musí mít pojistku, a to takovou, že v konečném důsledku může mít podobu závazného rozhodnutí Komise.

Už dříve jsem se zmínila o významu vytvoření regulačního rámce, který bude přístupný novým investicím. Komise proto ve svém návrhu nejen zachovala, ale i posílila přístup k regulaci, založený na hospodářské soutěži, neboť konkurenceschopné trhy přivádí nové investice. I proto je Komise vděčná Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku za to, že se snaží zpřístupnit telekomunikační pravidla investování, zejména pokud jde o velké investice, které jsou nutné pro modernizaci starých měděných kabelů tím, že se zprovozní rychlá síť z optických vláken.

Tyto zastaralé místní rozvody, jaké najdeme ve velké většině evropských domácností a malých podniků, které jsou závislé na připojení na internet, představují místo zúženého průchodu vysokorychlostního internetu, místo, kde se provoz na informační dálnici zpomaluje do hlemýžďího tempa, a proto s nadšením vítám postup Parlamentu, kterým posiluje hospodářskou soutěž v infrastruktuře přístupových sítí nové generace tím, že proaktivně podporuje společné využívání vedení, v kterých jsou uložena nová vlákna, a že společně snáší riziko týkající se nových zařízení. Toto úsilí je vítané a je v souladu s doporučením, které v současnosti připravují s cílem poskytnout vnitrostátním regulačním orgánům pokyny a rady v těchto otázkách.

Odstranění zúžených míst ve vysokorychlostním internetu se však nesmí stát novou a trvalou slabinou hospodářské soutěže v budoucnosti a máme dostatek důkazů o tom, že po přechodu na optická vlákna bude obchodní situace pro alternativní investory mnohem složitější, neboť rozdělení optických vláken do jednotlivých odvětví není v současnosti technicky ani hospodářsky možné, což znamená, že alternativní operátoři musí investovat do svých vlastních optických vláken nebo si pronajímat přenosová pásma existujících poskytovatelů.

Musíme čelit faktům: v mnoha zeměpisných oblastech, v kterých není hospodářská soutěž v oblasti infrastruktury možná, bude vhodná regulace i nadále jediným způsobem, jak zachovat hospodářskou soutěž. Hospodářská soutěž přináší nižší ceny, vyšší kvalitu služeb a lepší výběr, takže skutečnými vítězi jsou spotřebitelé.

Já si však nic nenamlouvám. Vidím, že i Parlament má tyto obavy. Možnost výběru musí být reálná; spotřebitelé musí mít možnost si vybrat to nejlepší v rámci hospodářské soutěže a musí mít k dispozici prostředky, které potřebují k tomu, aby byli informováni. Proto je větší možnost změnit poskytovatele velmi důležitá. Vítám podporu Parlamentu, pokud jde o potřebu zabezpečit, aby přenos čísla netrval více než jeden den. Pokud se to v Austrálii dá zvládnout za dvě hodiny, v Evropě by jeden den měl úplně stačit.

Vítám i jednoznačnost, které Parlament dosáhl přidáním změn týkajících se zvýšení informovanosti spotřebitelů, takže spotřebitelé skutečně ví, jaké služby jim poskytovatelé poskytují, a mohou si udělat užitečné porovnání. Tato zvýšená transparentnost slouží i k podpoře otevřené architektury internetu, na kterou klademe důraz, kterou chceme a kterou bráníme. Pokud jsou v přístupu na internet nějaká omezení, je nevyhnutné, aby byli spotřebitelé přesně informováni, o jaká omezení jde, a jsem ráda, že Komise a Parlament se v těchto otázkách shodnou.

Na druhé straně však zcela nechápu, proč Parlament změnil text tak, že nejsou zákazníci informováni podobným způsobem, pokud jde o ochranu jejich osobních údajů. Víím, že Parlament bere ochranu spotřebitelů a základních občanských práv velmi vážně, a proto jsem velmi překvapená, že požadavky na oznamování narušení bezpečnosti v návrzích Komise se zmírňují změnami, které se nyní projednávají.

Zákazníci by měli od začátku vědět o narušení bezpečnosti v souvislosti s jejich osobními údaji, aby mohli učinit preventivní opatření, a nelze nechávat na poskytovateli služeb, aby určil, zda takové narušení bezpečnosti může případně způsobit zákazníkovi újmu. Chráněný musí být právě zákazník a jeho vlastní údaje. Například, jak může poskytovatel vědět, jak choulostivá je příslušná informace v konkrétním případě? Proto bych chtěla naléhavě požádat Parlament, aby přehodnotil svůj postoj k této otázce.

A konečně poznámky týkající se spektra: o důležitosti tohoto tématu jsem Parlament přesvědčovat nemusela. Proto Komise vítá zpolitizování rozpravy týkající se otázky spektra. Tato rozprava se netýká jen technické úrovně, ale zachází mnohem dále. I když budeme i nadále velmi vděční za namáhavou práci a řešení Výboru

pro rádiové frekvenční spektrum, mnoha věcí se dosáhlo rozhodnutím o rádiovém frekvenčním spektru. Měli bychom to zachovat. Ale Parlament má pravdu: větší pokrok závisí na zapojení politické roviny do tohoto procesu, aby se mohlo náležitě prodiskutovat vše, co je ve hře. Účinnější, a tedy koordinovanější přístup členských států přináší vyhlídku na scénář zohledňující požadavky všech zúčastněných stran, prostřednictvím něhož se dosáhne nejen sociálních a kulturních cílů, ale přinese i velký prospěch pro evropské hospodářství.

Důležitý pokrok v maximalizování digitální dividendy a v jiných otázkách souvisejících s touto problematikou lze zabezpečit jen strategií a důležitými politickými rozhodnutími, které odsouhlasí Parlament i Rada. Komise teda podporuje legitimní cíl Parlamentu, kterým je větší angažovanost při vytváření politiky frekvenčního spektra, a v zásadě přijímá změny, které Parlament navrhuje.

Vyjádří se k tomu přirozeně ještě Rada. Ráda bych oznámila, že Komise bude v této diskusi podporovat Parlament a pomáhat Radě, aby dospěla k dohodě s Parlamentem.

PŘEDSEDAJÍCÍ: MARTINE ROURE

Místopředsedkyně

Catherine Trautmann, zpravodajka. – (FR) Vážená paní předsedající, vážená paní komisařko, vážení páni ministři, dámy a pánové, aby byla reforma regulačního rámce, o níž diskutujeme, opodstatněná, musí přinést jasné zlepšení pro spotřebitele, pokud jde o ceny, přístup a rychlost připojení, a rovněž i pro podniky, pokud jde o vyhlídky na spravedlivou hospodářskou soutěž, nové investice a konkurenceschopnost.

Velké množství zúčastněných stran znamená, že ve hře jsou rozdílné, ba dokonce protichůdné zájmy. Pokud jde o mě, již zcela na začátku jsem si dala záležet na tom, abych vyslechla názory na obou stranách a vysílala jsem i aktuální a spolehlivé signály podnikům a spotřebitelům s cílem vybudovat nebo obnovit jejich důvěru.

Elektronické komunikace jsou pro evropský růst skutečnou příležitostí. Toto odvětví je odpovědné za 3 % evropského HDP. Musíme však umět tento potenciál EU plně využít, pokud jde o investice a rozvoj služeb. To si vyžaduje hospodářskou soutěž, ale nejen ji. Je nutné podniknout kroky na vytvoření podmínek pro uvážlivý a trvale udržitelný rozvoj; jinými slovy, vybudovat ekosystém pro ten druh znalostního hospodářství, kterého chceme všichni dosáhnout.

Nyní musíme uvažovat o IKT jako o novém zdroji. Proto jde o věc veřejného i soukromého zájmu, která od nás vyžaduje, abychom podporovali flexibilní pravidla a zodpovědnost všech zúčastněných stran prostřednictvím spolupráce mezi regulačními orgány a Komisí, a to stejným způsobem, jako spolupracují provozovatelé a zákazníci na základě smluvní dohody.

Existují čtyři klíčové oblasti, které je podle mě nutné posílit: za prvé, služby zákazníkům, ať už jde o přístup (prostřednictvím rozšířenějšího územního rozvinutí sítě), přiměřené ceny nebo kvalitu; za druhé, nepřerušovaná průmyslová činnost se zřetelem k podpoře tvorby pracovních míst a inovace, přičemž technologický pokrok je také faktorem snižování cen; za třetí, konkurenceschopnost malých a velkých podniků s cílem zabezpečit trvale udržitelnou hospodářskou soutěž v členských státech EU a nutné investice zejména v oblasti sítě z optických vláken, což nám umožní posílit naše postavení ve světovém měřítku; a konečně právní jistota – potřeba zabezpečit spolehlivost systému přenesením odpovědnosti na ty, kteří jsou do systému zapojení, a podporou vzájemné spolupráce, především mezi regulačními orgány, ale i mezi regulačními orgány a Komisí.

S potěšením jsem zaznamenala, že Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku na tomto základě přijal, často velkou většinou, moje kompromisní návrhy, a ráda bych poděkovala svým kolegům za to, že si tak ochotně našli čas i přes to, že termíny byly někdy dost krátké, což však na druhé straně znamenalo, že jsme byli schopni dodržet časový rozvrh a dosáhnout tak cíle, kterým bylo pozměnit a doplnit toto nařízení ještě před skončením současného parlamentního období. Je to výsledek kolektivního úsilí.

Osobně se domnívám, že odvětví na tato usměrnění obecně reagoval pozitivně, a doufám, že naši partneři v Radě se zachovají stejně. Pozorně jsem poslouchala pana Chatela a pana Bessona a jejich názory, stejně jako i paní komisařku Redingovou, a chtěla bych jim poděkovat za fundované a celkově kladné postoje.

Pokud se mám vrátit k tématům, o nichž se ještě stále diskutuje, ráda bych hovořila o otázce nápravných opatření.

Bez toho, že by se neoprávněně zasahovalo do pravomocí vnitrostátních regulačních orgánů, dospělo se ku konsensu o potřebě důslednějšího uplatňování nápravných opatření na úrovni EU. Na druhé straně, návrh Komise, týkající se jejího práva vetovat nápravná opatření, byl jednomyslně, nebo takřka jednomyslně, zamítnutý. Podle mechanismu uvedeného v mé zprávě má každý orgán své oprávněné postavení: Komise může vyjádřit pochybnosti o nápravném opatření, ale může ho úplně zamítnout jen tehdy, pokud i OERT zaujme negativní stanovisko. Na druhé straně, kdyby se mělo jako nápravné opatření zavést oddělení funkcí, vyžadovalo by to Souhlas Komise i seskupení OERT. Takové oddělení zůstává konkrétní hrozbou, ale díky uvedenému druhu omezení se nedá prosadit lehce.

Pokud jde o rádiové frekvenční spektrum, naše návrhy se zaměřují na flexibilnější řízení tohoto vzácného zdroje, ale umírněným a vyváženým způsobem, přičemž se jimi zároveň zavádějí opatření zaměřená na optimalizaci řízení spektra. Pro nás je prvním stavebním kamenem skutečná evropská politika v oblasti frekvenčního spektra, která by se mohla prezentovat po přijetí balíku na významné konferenci, jež se má konat na začátku budoucího parlamentního období.

Pokud jde o nové sítě, ty v návrhu Komise chybějí nebo se jim věnuje jen malá pozornost, a to v době, kdy je Evropa do této technologické revoluce už zapojená. Podle našeho názoru bylo nevyhnutné, aby se členským státům okamžitě poskytla pokyny a nástroje, které potřebují na podporu investic a v případě potřeby na řízení rozvinutí těchto sítí. Z tohoto důvodu naše návrhy těsně před letními prázdninami potvrdila skupina uznávaných expertů.

Závěrečná otázka byla předložena dost pozdě: ochrana práv duševního vlastnictví. Není šťastné, že tato rozprava se dostala do popředí v tomto stádiu revize telekomunikačního balíku; myslím, že by nebylo vhodné na tomto místě diskutovat o mechanismech na zabezpečení plného respektování práv duševního vlastnictví.

Chci jen říct, že doufám, že budeme schopni ukončit revizi tohoto balíku bez nepřiměřeného časového tlaku a bez toho, aby nás tato i když důležitá otázka vyrušila, vzhledem ke tvořivému obsahu předmětu sdělení Komise. Ostatním tématům se budu věnovat ve dvou minutách, které mám k dispozici v závěru rozpravy.

Pilar del Castillo Vera, zpravodajka. – (ES) Vážená paní předsedající, na úvod bych ráda zdůraznila to, co řekl pan Chatel: odvětví elektronických komunikací je odpovědný za 25 % evropského růstu a za 40 % produktivity. Tato čísla zkrátka potvrzují vyjádření z lisabonské agendy o potřebě rozvoje evropského hospodářství založeného na vědomostech, kde velkou hybnou silou rozvoje jsou právě elektronické komunikace.

Komise tyto znalosti a informovanost prokázala tím, že navrhla soubor opatření, kterými se nově definuje regulační rámec přijatý v roce 2002. Některé trhy byly deregulované a některé důležité regulace, jejichž cílem je výrazně stimulovat konkurenceschopnost vnitřního trhu, se ještě stále projednávají.

Soustředím se však přirozeně na postoj Parlamentu. Na postoj, pane Chatele, zástupce Rady, paní Viviane Redingová, zástupkyně Komise, dámy a pánové, který má společného jmenovatele, faktor, na základě kterého se podle mého názoru stává postoj Parlamentu mimořádně důsledným, uceleným a silným. A společným jmenovatelem zpráv vypracovaných Parlamentem a schválených příslušnými výbory je jednoduše pojem společné odpovědnosti.

Zpráva paní Trautmannové se opírá o společnou odpovědnost. Návrh na vytvoření orgánu vnitrostátních regulačních subjektů se opírá o společnou odpovědnost. V obou případech jsme slyšeli, že společná odpovědnost je nástroj, který je dnes na trhu s elektronickými komunikacemi v Evropě ještě stále potřebný, a vše, co bylo navrženo, z toho pojmu společné odpovědnosti vyplývá, ať to už souvisí se souhrou v společné regulaci mezi Komisí a Seskupením evropských regulačních orgánů, známým jako OERT, nebo s organizací a financováním OERT.

Vzhledem k tomu, že čas tlačí a rozpravy už byly zdlouhavé, a budou takové i v budoucnosti, musím se nyní věnovat výlučně seskupení OERT. Je to návrh, který odpovídá pojmu společné odpovědnosti a rozvoje v podstatě úspěšného trhu, což si ještě vyžaduje předem provést několik úprav s cílem úplně se přizpůsobit pravidlům hospodářské soutěže, tedy vytvořit radu založenou na spolupráci mezi Komisí a členskými státy zastoupenými regulačními orgány. Na tomto pozadí a vzhledem k současné situaci jsou úlohy rady lépe definované, stejně jako její struktura, povinnosti, odpovědnost a financování.

A rada bych, paní komisařko, dámy a pánové, pane Chatele, uvedla, že na dosažení tohoto cíle je nevyhnutné zachovat soudržnost a důslednost. Společné financování, které jsem pro radu navrhla a obhajovala, je slučitelné s pojmem společné odpovědnosti, která tvoří hlavní oporu každého návrhu vypracovaného Parlamentem, jak v zprávě paní Trautmannové, tak i v mé zprávě.

Naproti tomu, finanční mechanismus, přísně založený na financování Společenství, který by do návrhu vnikl postranními cestičkami, by soudržný a důsledný nebyl; nebylo by to v souladu se zbytkem návrhu, a proto by to způsobilo obrovskou dysfunkci konceptu a logického základu reformy, kterou Parlament navrhuje.

Jsem přesvědčená, že Parlament, Komise i Rada usilují o dosažení stejných cílů, což jsme i jasně dokázali, a žádám, aby rovnováha a dobré porozumění, které dosud mezi námi vládly, trvalo i nadále, abychom mohli na této cestě pokračovat. Odvětví, o kterém diskutujeme, si to zaslouží.

Patrizia Toia, zpravodajka. – (IT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, v telekomunikačním světě je každé médium, které umožňuje přenos hlasu, údajů a obrazu, vzácným zdrojem. Proto představa, že za několik let bude k dispozici značné, pokud ne obrovské množství rádiového frekvenčního spektra, jinými slovy nové frekvence na nové využití, je ohromnou sociální, kulturní i hospodářskou a obchodní příležitostí. Ve skutečnosti už někdo dokonce obchodní hodnotu digitální dividendy kvantitativně vyjádřil.

Proto potřebujeme vhodnou evropskou politiku schopnou využít tento zdroj v plné míře a změnit Evropu na hnací sílu, nejen na shromažďovatele národních politik. Jak všichni víme, v jiných částech světa, jako například v Japonsku a v USA, se tento zdroj už velmi účinně využívá, což dodává obchodování v těchto regionech konkurenční náboj.

Proto, i se když přechod na digitální systém ukončí v roce 2012, máme ještě trochu času na to, abychom určili, nebo aspoň rychle využili, datum, které by se mělo přesně a všemi dodržet. Nyní se potřebujeme bezodkladně soustředit na reformu rádiového frekvenčního spektra a na digitální dividendu.

Rádiové frekvenční spektrum je přirozeným, a tedy veřejným zdrojem. Jeho hodnota proto musí být využita určitě na hospodářské účely, ale spektrum má i sociální hodnotu, která musí být využita v prospěch široké veřejnosti, například na zabezpečení rozsáhlé dostupnosti pro všechny včetně znevýhodněných občanů tím, že se širokopásmové služby zavedou do nejvzdálenějších oblastí naší země, a tím se odstraní digitální propast, která je ještě stále výrazným rysem v mnoha částech Evropy, a nemám na mysli jen vědecké, ale i městské a průmyslové oblasti.

Říkala jsem, že pokud jde o digitální dividendu, čas tlačí a myslím si, že tuto poslední část parlamentního období třeba využít k tomu, abychom spolu, členské státy i Evropa, dosáhli jistého pokroku. Komisi a Radě bych chtěla říct toto: pracujte spolu na pozitivnější odpovědi na potřebu harmonizace, na odpovědi, která, jak jsme všichni řekli, nám umožní optimální a efektivnější využití digitální dividendy. Doufáme v silnou koordinaci na evropské úrovni a v schopnost hovořit jednohlasně na mezinárodních jednáních, které se myslím začaly v Ženevě.

V naší zprávě jsme upozornili na různé otázky, ze kterých vybírám jednu nebo dvě: potřeba strategie zohledňující požadavky obou zúčastněných stran, jak uvedla paní komisařka, jinými slovy přidělení zdrojů, které uspokojí audiovizuální i mediální provozovatele – kteří už v této oblasti působí s cílem zabezpečit kulturní pluralismus a chránit kulturní identity – a zároveň uspokojí potřeby telekomunikačních odvětví a poskytne jim přiměřený prostor, neboť tato odvětví potřebují vyvinout nové služby a širokou škálu technologií, aby mohly reagovat na nové požadavky moderních spotřebitelů. To znamená, že média a telekomunikace mohou působit spolu, v kolegiálním duchu a ve stejných podmínkách.

Je tu však i třetí strana a byla bych ráda, kdyby se její požadavky zohledňovaly stejně jako požadavky ostatních zúčastněných stran: jde konkrétně o ty uživatele, i uživatele bez licence, jež zastupují charitativní orgány, místní spolky, malé komunitní sítě a sdružení obecného zájmu. Další téma, kterým svůj příspěvek, pane předsedo, zakončím, je to, na které jsou, jako uvedli i zástupci Rady, rozdílné názory v Parlamentu i v jednotlivých členských státech, a které se týká úrovně spolupráce mezi rozličnými orgány v této oblasti.

Domnívám se, že na jedné straně, a s tím Parlament souhlasí, musíme respektovat odpovědnost členských států, pokud jde o přidělování frekvencí, ale také musíme společně posoudit absolutně nevyhnutnou potřebu harmonizace, neboť všichni bychom si měli uvědomit, že pokud se nám nepodaří dosáhnout harmonizace, pokud se nám nepodaří dosáhnout koordinace a přijmout společné rozhodnutí, hospodářská a sociální hodnota frekvenčního spektra se sníží. V duchu myslím na úspěšný a příjemný výsledek zavedení GSM.

Proto na základě analýz nákladů a výnosů, vypracovaných v různých zemích jako součást národních projektů týkajících se dividendy, kterými se zabýváme v naší zprávě, na základě co nejširší diskuse, která se má uskutečnit v členských státech a které se mají zúčastnit provozovatelé i široká veřejnost, věřím, že s pomocí velké dávky politické vůle na evropské úrovni musíme nakonec všichni dospět k uznání přidané hodnoty celoevropského řízení tohoto zdroje, o kterém věřím, že nabídne Evropě sociální i hospodářskou výzvu.

Malcolm Harbour, zpravodaj. – Vážená paní předsedající, je pro mě velkou ctí, že jsem tu znovu, podruhé jako zpravodaj, neboť zpravodajem pro tuto směrnici jsem byl i v roce 2001. Také bylo pro mě velkou ctí, že jsem pracoval se svými kolegy paní Trautmannovou a paní del Castillovou, neboť šlo o týmové úsilí. Jde o balíček.

Jak řekla paní komisařka, je to významný úspěch. Proto chceme zreformovat a zlepšit práva spotřebitelů, aby byli dobře informovaní a schopní využít nabídek, které jsou k dispozici a mohou podpořit inovace.

Přirozeně, potřebujeme strukturu, která bude fungovat, a paní komisařce bych připomenul, že právě tento parlament obhajoval úlohu Komise podle článku 7. Právě my jsme tehdy její úlohu podpořili a byli jsme proti postoji Rady. Nikdo si neuvědomuje lépe než tento parlament, jak důležité je dosáhnout rovnováhy, ale pokud se podíváme na postoj týmu, téměř bych řekl, že je čas, aby regulační orgány přebraly nejen odpovědnost na vnitrostátní úrovni za důsledné provádění nařízení, ale i za určitou část práce Společenství na tvorbě politiky. Podle mého názoru, ať už dosáhneme čehokoliv, bude to fungovat jen tehdy, pokud ti, kteří rozhodují, budou mít v tomto orgánu nějaký zájem. Posuďte sami, co tím myslím!

Chci vzdát hold všem členům týmu, který se mnou pracoval na vylepšení této směrnice. Uctivě děkuji panu ministrovi i paní komisařce za postřehy ke zlepšením, která jsme navrhli. Je to kombinovaná práce o právech uživatelů a o směrnici o ochraně soukromí v oblasti elektronické komunikace.

V tomto parlamentu má odpovědnost za ochranu údajů a za zbylou expertízu Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Podle mého názoru bylo chybou dát tyto dvě oblasti do jednoho balíčku, ale myslím si, že jsme to úspěšně zvládli. Můj kolega Alexander Alvaro bude reagovat na tyto aspekty a paní komisařka by mu měla poděkovat za to, že podrobně uvedl, jak funguje oznamování o nepovoleném přístupu k údajům, neboť pro Komisi bylo absolutně nepřijatelné poslat nám návrh, ve kterém byly všechny implementační podrobnosti postoupené některému výboru. Jsou to významná politická rozhodnutí. Souhlasím s vámi v tom, že nás ještě čeká trochu práce, ale určitě byste mu měla v první řadě poděkovat za to, že pro vás svůj díl práce udělal.

Pokud jde o mou část práce, jsem zklamaný, že vše, co se týká aspektu univerzální služby, se odkládá na později. Děláme to na dvě etapy. Očekáváme vaši zprávu, kterou bychom měli už brzy dostat. Využil jsem aspekty práv uživatelů co nejlépe, ale ještě stále máme co dělat. Myslím tím, že chceme, aby si oprávnění, dobře informovaní spotřebitelé mohli vybírat na základě maximálního množství jasných informací o ceně, o tom, co služby zahrnují, zda existují nějaká omezení a zda je v ceně zahrnutý i telefon, pokud se rozhodnou pro smlouvu na delší období. Chceme, aby byli schopní nakupovat jednoduše a aby byli schopní rychle přenést svoje číslo, a jsem rád, že nás v tomto bodě podporujete. Chceme také, aby mohli zkoumat délku trvání smlouvy a aby délka trvání smlouvy nebyla použita jako omezení, když budou chtít operátora změnit

Chceme se podívat i na práva spotřebitelů. Spotřebitelé mají právo na bezpečnost údajů. Mají právo na bezpečné a dostupné sítě. Mají právo na sítě, v nichž provozovatelé neblokují určitý obsah nebo služby v rozporu s hospodářskou soutěží. Souhlasíme s vaší představou o nové kvalitě závazného poskytování služeb a myslíme si, že jsme v tom dosáhli zlepšení. Je to velmi důležité právo. Spotřebitelé mají právo na dobrou kvalitu všech služeb tísňového volání a na služby zjišťování polohy volajícího. Na tyto služby, ale i na kvalitnější služby, mají nárok především zdravotně postižení uživatelé.

Domnívám se však, že spotřebitelé mají nárok i na to, aby byli informovaní o některých problémech, s kterými se mohou setkat, ať už je to možnost porušení autorského práva, možnost neoprávněného používání nebo řekněme možnost zakoupení výrobků, které by jim mohly poškodit zdraví, jako např. falešné léky. Proč bychom neměli požadovat, aby poskytovatelé elektronických služeb rozesílali zprávy o veřejných službách stejně jako to v současnosti dělají televizní kanály? O tom mluvíme, vážení kolegové. Nemluvíme o tom jako o mechanismu na posílení autorského práva, což je povinností národních vlád, ale mluvíme o tom, jak ulehčit a zlepšit život spotřebitelů.

Máme ještě trochu práce, paní komisařko, ale s potěšením můžeme říct, že jsem dostal souhlas s velkým balíkem kompromisů, a jsem přesvědčený, že budou přijaté. Těším se na práci s francouzským předsednictvím, abychom dodrželi náročný časový harmonogram, protože Evropa potřebuje, abychom ho dodrželi.

Jutta Haug, navrhovatelka stanoviska Rozpočtového výboru. – (DE) Vážená paní předsedající, zájem Rozpočtového výboru, pokud jde o právní předpisy o elektronické komunikaci, takzvaný telekomunikační balíček, se přirozeně soustřeďuje na část zahrnující výdaje z evropského rozpočtu. Jinými slovy, zajímáme se o agenturu – Evropský úřad pro trh elektronických komunikací, navržený Komisí a přejmenovaný našimi kolegy ve specializovaném výboru na Seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (BERT).

Abych to řekla jasně, tak jak se věci mají, v podkapitole 1a nemáme pro tuto agenturu dost peněz bez ohledu na její podobu. Z tohoto důvodu velmi vítáme skutečnost, že hlavní výbor vzal naše pozměňující návrhy ve své zprávě do úvahy a navrhuje strukturu, která klade na náš rozpočet menší zátěž. Musíme však všichni pracovat spolu s cílem zabezpečit, aby BERT byl evropským orgánem a abychom si my v Evropském parlamentu nad ním udrželi kontrolu. Musím ještě Parlamentu připomenout, že podle článku 47 interinstitucionální dohody musí Parlament a Rada dospět k dohodě o financování Seskupení BERT.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (DE) Vážená paní předsedající, jako navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru k první části, lepší tvorbě zákonů, odkazuji Parlamentu na své písemné stanovisko, ale jsou v něm tři témata, kterým příkládám zvláštní důležitost. Prvním je podpora a rozvoj sítí z optických vláken, známých jako sítě nové generace. Aby se mohly tyto sítě podpořit, je třeba věnovat pozornost společnému snášení rizika při financování nových zařízení a společnému využívání vedení. Do společného využívání vedení musí být kromě telekomunikačních společností zapojené i jiné veřejné podniky.

Mým druhým tématem, a toho jsme se už letmo dotkli, je silná tendence Komise k centralizaci, která se projevuje prostřednictvím autoritativnosti, práva na veto a komitologickým postupem, a již je třeba rázně vzdorovat. Za třetí, přesné rozdělení frekvencí by se nemělo ustanovit dříve, než budou zodpovězeny četné předběžné otázky. Nese za to zodpovědnost EU? Ke kterým aspektům je kompetentní? Jaký je skutečný rozsah digitální dividendy? A jaký je vliv specifických distribučních modelů?

Sekundární služby, jako např. bezdrátové mikrofónové systémy, nesmí být ohrožené, protože jsou zodpovědné za přenosy významných událostí, jakými jsou například olympijské hry. Z tohoto důvodu musí být výsledky současných studií specializovaných orgánů zohledněny v procesu politického rozhodování o rozdělení frekvenčního spektra.

Doufám, že potom společně dosáhneme evropské přidané hodnoty pro všechny zúčastněné strany.

Gunnar Hökmark, *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – Vážená paní předsedající, schopnost Evropy stát se lídrem v oblasti telekomunikací a mobilního internetu závisí na naší schopnosti být přístupnými novým inovacím a novým službám.

Z tohoto hlediska by bylo nebezpečné pokoušet se obhajovat staré struktury a staré aktéry. Musíme se stát přístupnými, a proto je velmi důležité používat digitální dividendu tak, aby uvolnila cestu v celém frekvenčním spektru pro nové služby a nové příležitosti, přičemž bude zároveň ochraňovat staré provozovatele a jejich dnešní služby.

Musí se uvolnit cesta možnosti rozvoje rozličných služeb ve všech částech frekvenčního spektra. Musíme zabezpečit, aby tam, kde ještě neexistuje hospodářská soutěž v oblasti infrastruktur, tato prostřednictvím oddělení funkcí existovala.

Robert Goebbels, *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (DE) Vážená paní předsedající, dovoluji mi, abych v rozmezí šedesáti sekund přednesl několik krátkých poznámek jménem svého váženého kolegy Bernarda Rapkaye. Vytvoření hladce fungujícího vnitřního trhu v oblasti telekomunikačních služeb je zejména pro nás socialisty velmi vysokou prioritou. Vítáme aktivní úlohu Komise v této oblasti. Spotřebitelé musí být chráněni především před zjevným zneužitím moci ze strany velkých provozovatelů. Stále ještě existuje mnoho prostoru na snížení poplatků. Iniciativy Komise v otázce roamingu ukazují, že zásahy při určování cen jsou nevyhnutné i v tržním hospodářství. Raději vidíme viditelnou ruku Komise, než cítíme neviditelnou ruku trhu, která je často rukou kapesního zloděje v peněženkách a náprsních taškách spotřebitelů.

, *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (FR) Na závěr, vážená paní předsedající, chci poděkovat všem zpravodajům, a zejména paní Catherine Trautmannové, která vykonala úžasnou práci, a můžeme očekávat, že jejím výsledkem bude velmi velká většina v zítřejším hlasování.

Sophia in't Veld, *navrhovatelka stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (NL) Vážená paní předsedající, balíček sám o sobě obsahuje rozumné návrhy na ochranu práv a soukromí spotřebitelů, ale naneštěstí v něm chybí ucelenost, a tak vytváří právní nejistotu jak pro obchodní podniky, tak pro spotřebitele, neboť rozsah působnosti je zcela nejasný.

Mám dojem, že Komise se dala vést spíše vnitřními institucionálními strukturami a právním základem než reálnými fakty, neboť o čem vlastně nyní přesně mluvíme? O telefonních systémech? To už vůbec není v módě! Nebo o mobilních telefonech? Co je tedy Skype? Co je využívání telefonu na platební služby? Jsou také součástí telekomunikací? A co sítě RFID? To není jasné. Proč existují pravidla na oznamování narušení

pro telekomunikace a poskytovatele internetu, ale neexistují například pro banky, pojišťovny a sociální služby, které často používají stejné údaje? Co pokud osobní údaje shromážděné nějakou firmou používá někdo jiný, např. oddělení vlády, policie, soudní orgány, jak je to stanoveno ve směrnici o ochraně údajů? Kdo je v takovém případě za ty údaje zodpovědný? Jaký to má smysl pro občana? Na koho se mohu jako občanka obrátit?

Na závěr se domnívám, že se společně se Spojenými státy musíme bezodkladně začít zabývat transatlantickými a mezinárodními normami v této oblasti.

Reino Paasilinna, *navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. – (FI) Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, vážení páni komisaři, a především paní Trautmannová, nyní je čas rozmyslet opravdu z hlediska lidských práv v informační společnosti, kterou zkvalitňujeme, přičemž hlavními cíli jsou demokracie a osvědčené obchodní postupy. Zkvalitnění je proto nevyhnutné a zkvalitňujeme také ochranu soukromí a bezpečnost, například v případě nevyžádané pošty. Trváme na tom, aby zásada práva na přístup hrála významnou úlohu, a připravujeme zákon o přístupu k službám, který vůbec není bezvýznamnou záležitostí: poplatky musí být nízké a například širokopásmové připojení pro všechny je občanským právem. Nyní jsme posílili především postavení starších a zdravotně postižených lidí a domnívám se, že je to humánní a správný cíl.

Za druhé, síť musí být konkurenceschopné a musíme zamezit provozovatelům, aby bránili hospodářské soutěži. Právě naopak, hospodářskou soutěž je třeba povzbudit a koncová zařízení, která umožňují připojení jen k jednomu provozovateli, by se neměla vyrábět. Bylo by to stejně nenormální jako mít rádio, na kterém se dá naladit jen jedna stanice.

Provozovatelům vysílání by měly být nyní a navždy zaručené vlastní frekvence, neboť nikdy nemají peníze na to, aby se zúčastnili aukce. Je to vlastně pevný základ pro informační společnost a musíme ho vždy ochraňovat. Přesto však potřebujeme prostor pro 3G a na tom se v současnosti pracuje. Potřebujeme taktéž zabezpečit prostor pro nové technologie a inovace.

Chci ještě říct jedno. Čím bude Evropa spravedlivější a technicky vyspělejší, tím lépe budeme fungovat jako demokratická síla v informační společnosti i jako společenství, které plní lisabonské cíle, od čehož jsme v současnosti, zdá se, velmi vzdáleni. Je to na nás: toto je legislativní balíček, který je krokem správným směrem.

Marian Zlotea, *navrhovatel stanoviska Výboru IMCO*. – (RO) Vážená paní předsedající, milí kolegové, vážená paní komisařko, vážení páni ministři, rád bych poblahopřál zpravodajům, kteří se zapojili do práce na telekomunikačním balíčku.

Myslím, že zpráva paní Trautmannové představuje vyvážené stanovisko, a podporuji navrhované kompromisní změny a doplnění. Jsem také rád, že byly přijaté určité změny a doplnění, především ty, které se týkají harmonizace frekvenčního spektra, jakožto i určitá opatření související s globálními telekomunikačními službami.

Evropský hospodářský růst i blaho spotřebitelů závisí na dynamickém a konkurenceschopném odvětví telekomunikací. Konkurenceschopné trhy mají k dispozici širokopásmové připojení, noví účastníci na trhu přinesli větší rychlost a inovační služby.

Rámcová směrnice o telekomunikačním balíčku by se měla soustředit na zvýšení investic; musíme vzít v úvahu i síť nové generace a možnosti spotřebitelů musí být rozmanitější a musí vést k nižším cenám a lepším službám v jejich prospěch.

Na závěr bych rád vyjádřil důvěru ve změny, které máme v úmyslu zavést do telekomunikačního balíčku a které budou na prospěch spotřebitelům a poskytnou jim širokou škálu výběru, nižší ceny a rozmanitější služby.

Edit Herczog, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele*. – (HU) Děkuji, vážená paní předsedající. Bez obav můžeme říct, že za posledních deset let lze Unii připsat k dobru úspěchy v odvětví elektronických komunikací. Současně však ještě stále existují některé přeshraniční problémy a nerovnosti, pokud jde o přístup k širokopásmovým službám, rozšiřování digitální společnosti a služeb. Pokud skutečně chceme „společný“ trh, musí být pro něj vytvořené podmínky.

Na základě výsledků našich rozprav, které se uskutečnily v posledních měsících, jsme hlasovali za vytvoření Seskupení OERT, které by zjednodušilo spolupráci mezi vnitrostátními regulačními úřady a zabezpečilo by

skutečnou účast. Myslíme si však, že OERT by se mělo zodpovídat evropským institucím a být před nimi transparentní. Podmínkou toho je však financování Společenstvím; spolufinancování členskými státy by zřejmě zabezpečilo větší nezávislost a efektivnost, ale není to tak: vyjmuli bychom tuto organizaci zpod kontroly Evropské unie a Evropského parlamentu. Nemůžeme k tomu přispět. Musíme nadále bojovat s Komisí a chránit zájmy spotřebitelů, aby museli v případě potřeby hradit jen náklady na stále se rozvíjící nové technologie, a aby podobně jako při roamingu nemohli být podvedeni ani při fakturování. Děkuji.

Manolis Mavrommatis, *navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (EL) Vážená paní předsedající, jako navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání mi dovoluji poznamenat, že je mimořádně důležité zacházet s právy na duševní vlastnictví tvůrců jako s rovnocennými základními právy.

My všichni, a zejména zákonodárci, bychom měli mít na paměti, že pokud duševní tvořivost není chráněná a pokud jsou jménem ochrany osobních údajů porušována zákonná práva tvůrců, potom bude omezený i umělecký obsah zpřístupněný uživatelům.

Píráctví a nelegální distribuce hudby a filmů na internetu jsou nepopíratelnou realitou. Rubem technologie je však to, že poškozenou stranou jsou tvůrci. Ať se nám to líbí, nebo ne, původci nabízeného materiálu jsou právě oni.

Jménem Výboru pro kulturu tedy vyzývám všechny poslance ve všech výborech a politických skupinách, aby bránili evropskou tvořivost, a aby tak ochraňovali umělecký obsah poskytovaný prostřednictvím nových médií.

Cornelis Visser, *navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (NL) Vážená paní předsedající, paní komisařko Redingová opět jednou prokázala rozhodnost v souvislosti s telekomunikačním balíčkem. Pokud jde o návrh Komise o digitální dividendě, za Výbor pro kulturu a vzdělávání jsem velmi konstruktivně spolupracoval s paní Toiaovou. Jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání bych chtěl poděkovat i předsedkyni Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku paní Nieblerové za vynikající spolupráci.

Výbor pro kulturu a vzdělávání považuje rozhlas a televizi za rozhodující média pro šíření kultury a jazyka. V souvislosti s přechodem z analogového na digitální televizní vysílání se v současnosti otevírá prostor pro frekvenční spektrum. O tyto frekvence projevují velký zájem poskytovatelé mobilních telefonů a širokopásmového internetu. Výbor pro kulturu a vzdělávání nemá výhrady vůči technologickým inovacím, ale chce, aby byla chráněná práva současných veřejných i obchodních uživatelů. Kulturní a lingvistická různorodost vysílání musí být i nadále plně zabezpečena a zájmy spotřebitelů a jejich investice do televizního zařízení musí být chráněny.

Gyula Hegyi, *navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – Vážená paní předsedající, je důležité zdůraznit, že rozvoj telekomunikací není jen technologický a hospodářský proces, ale i sociální a kulturní událost. Měli bychom zachovat a potvrdit vedoucí úlohu Evropy v tomto procesu.

Měli by se zohlednit dva aspekty: všeobecný a demokratický přístup k službám elektronických komunikací, což znamená, že každý by měl mít právo na přístup k takovým službám, a dále zásada, že by se mělo přenášet a respektovat kulturní a vzdělanostní dědictví. Výbor pro kulturu se snažil dosáhnout rovnováhy mezi těmito dvěma zájmy.

Jako zpravodaj Výboru pro kulturu o Seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (BERT) jsem se zaměřil jen na aspekty, které patří do oblasti zodpovědnosti Výboru pro kulturu. BERT by mělo být přístupné kontaktům nejen s průmyslem a se skupinami spotřebitelů, ale i se skupinami kulturních zájmů, neboť poskytují užitečné a spolehlivé informace o kulturních aspektech.

Myslím, že telekomunikační vývoj využíváme správně, a celý proces může přispět k tomu, že Evropa se stane vedoucí znalostní společností ve světě, což je naším hlavním cílem.

Ignasi Guardans Cambó, *navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (FR) Vážená paní předsedající, v první řadě bych rád poblahopřál zpravodajům k jejich práci.

Výbor pro kulturu a vzdělávání od začátku bere celou tuto otázku velmi vážně, neboť už dále nemůžeme vydávat zákony o elektronické síti nebo o rádiovém frekvenčním spektru a zároveň ignorovat skutečnou podstatu obsahu, který se šíří. Nemůže se to dělat na základě čistě technických, ba ani hospodářských kritérií, v kterých se nezohledňují cíle kulturní politiky ani ochrana různorodosti. Realita digitálního světa od nás vyžaduje, abychom pracovali společně s televizními společnostmi a poskytovateli elektronických služeb

a abychom vydávali zákony pro vnitřní trh s telekomunikacemi, který se stal neoddelitelným od audiovizuálního trhu.

Potřebujeme i vyváženou reakci na problém nelegálního obsahu na internetu, což každého z nás přinutí vzít na sebe vlastní podíl zodpovědnosti v zápase, který se musí týkat nás všech, pokud naše děti a naše kultura, jak ji známe, mají být ochráněny.

Proto podporuji všechny tyto texty v jejich současné podobě a doufám, že naše rozprava a závěrečné hlasování nebudou narušené venkovním tlakem na základě nesprávných informací.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (PL) Vážená paní předsedající, evropské rámcové právní předpisy o telekomunikacích byly přijaté v 90. letech minulého století a ve skutečnosti osvobodili vnitrostátní trhy od státních monopolů. V důsledku toho nastal značný pokles cen hovorů poskytovaných konkurenčními provozovateli. V nedávných letech jsme byli svědky revolučních změn v komunikačních technologiích: mobilní telefony a rozvoj internetu a bezdrátových sítí diametrálně změnily podobu telekomunikací. Zákony EU musí tyto změny včetně sociálních důsledků odrážet.

Přibližně 15 % Evropanů je zdravotně postižených a starší lidé budou do roku 2020 tvořit 25 % společnosti. Právě těmto lidem se speciálními potřebami by měl být poskytnutý snadnější přístup k telekomunikačním službám. Je nevyhnutné zabezpečit bezplatný přístup k společnému tísňovému číslu 112 pro lidi v celé Unii včetně uživatelů internetového telefonování, a k ostatním elektronickým hlasovým komunikačním službám. Kromě toho musí mít zákazníci právo na úplné informace o právních povinnostech vyplývajících z používání příslušné služby, například pokud jde o autorská práva nebo i o právně zavedených omezeních. Klíčem k lepší ochraně spotřebitele je především přesné definování povinností vnitrostátních regulačních orgánů vzhledem ke každodennímu uplatňování práv spotřebitelů.

Manuel Medina Ortega, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (ES) Vážená paní předsedající, zpravodajkyně paní Trautmannová řekla, že součástí této rozpravy by neměly být otázky duševního vlastnictví. Souhlasím s ní, neboť si myslím, že ochrana duševního vlastnictví i ochrana soukromí a jiné právní pojmy, už byly definované v jiných právních rámcích.

Nyní je však nutné upozornit na to, že ochrana duševního vlastnictví je stále důležitá, pokud jde o aktualizaci obsahu. Telekomunikace byly charakterizované jako dálnice, kde se můžeme pohybovat svobodně; pokud však někdo na dálnici spáchá trestný čin, zasáhne policie. Nemůžete ukradnout auto, jezdit s ním po dálnici, a když vás zastaví policie, říct, že na dálnici je svobodný pohyb.

Myslím, že z hlediska Parlamentu je pro nás důležité, abychom opětovně stanovili důležitost ochrany duševního vlastnictví, opětovně stanovili ochranu soukromí, opětovně stanovili dokonce i právo, které mají lidé na soukromí, právo, které v současnosti velké telekomunikační společnosti porušují.

Alexander Alvaro, *navrhovatel stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci*. – (DE) Vážená paní předsedající, kdybyste mi přidělila na vystoupení stejný čas jako třem předcházejícím řečníkům, velmi by mi to vyhovovalo. Rád bych však jen letmo poznamenal, že jsem měl dojem, že budu mít dvě a půl minuty.

Abych tedy z toho času nic neztratil, dovoluji mi poděkovat panu Malcolmovi Harbourovi, paní Catherine Trautmannové a paní Pilar del Castillové Veraové za naši skutečně vynikající spolupráci, o které se Malcolm už zmínil. Řešili jsme tuto otázku bez rozporů, v duchu vzájemné důvěry a v mimořádně úzké spolupráci. Naneštěstí je už příliš pozdě, abychom napravovali strukturální nedostatek způsobený tím, že dvě směrnice se slily do jedné.

Přesto však mi dovoluji říct v krátkém čase, který mám k dispozici, že jsem velmi rád, že Komise řešila všeobecnou otázku ochrany osobních údajů, i když dost povrchně. Skutečnost je taková, vážená paní komisařko, že byste mi pravděpodobně neřekla podrobnosti o své kreditní kartě, své telefonní číslo a adresu, ani kdybych vás o to mile požádal. Problémem je, že když používáte internet, většina těchto informací se tam možná už nachází, a to na místech, které si ani neumíte představit a kde byste je nerada viděla. Jsem proto rád, že se mi ve spolupráci s ostatními skupinami a poslanci podařilo zabezpečit, že práva spotřebitelů na to, aby se s jejich osobními údaji zacházelo utajovaně a aby jejich osobní systémy byly chráněny, budou do tohoto balíčku zahrnuté.

Vidím, že můj čas se naplňuje, ale doufám, že budeme mít víc příležitostí prodiskutovat tuto nebo jinou otázku důkladněji. Proto bych vám ještě jednou rád poděkoval za naši konstruktivní spolupráci a možná se nám podaří posunout vývoj ochrany osobních údajů ve prospěch spotřebitelů.

Angelika Niebler, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Vážená paní předsedající, vážená paní komisařko, vážený pane úřadující předsedo, dámy a pánové, dovoluji i mně, abych začala poděkováním našim zpravodajům paní Trautmannové, panovi Harbourovi, paní del Castillové a paní Toiaové a všem stínovým zpravodajům za dobrou práci, kterou všichni vykonali, i za jejich plodnou spolupráci s těmi, kteří nebyli do práce na tomto materiálu až tak úzce zapojení.

Poslední právní rámec pro liberalizaci trhu pochází z roku 2002. Důležitost trhu byla už dnes zdůrazněná. Konec konců, pokud vám mohu připomenout statistické údaje, jen v samotné Evropě dosáhnul odvětví telekomunikací obrátu více než 300 miliard EUR. Od tohoto trhu jsou závislé tisíce pracovních míst, a tak je důležité, abychom nadále rozvíjeli právní rámec, který ve zkoušce od roku 2002 obstál takovým způsobem, že do tohoto evropského úspěšného příběhu lze přidat nové kapitoly. Abychom dosáhli tohoto cíle, v první řadě musíme přirozeně upravit náš právní rámec tak, aby se v něm zohledňoval technologický vývoj.

V krátkém čase, který byl přidělený i mně, bych ráda zdůraznila dvě témata, která jsou pro mě osobně mimořádně důležitá. První jsou investice do infrastruktury odvětví špičkových technologií v Evropě. V Evropě čelíme ohromné výzvě investovat co nejvíce a co nejrychleji do těchto nových vysokorychlostních širokopásmových sítí. Je to jeden z klíčů k dosažení konkurenceschopné Evropy. Musíme vytvořit právní podmínky, v nichž tyto investice přinesou plody. Na druhé straně nesmíme vytvářet nové monopoly a uzavřené trhy.

Ve výboru jsme zabezpečili, že riziko spojené s vytvářením nových sítí bude spravedlivě rozdělené a že regulační orgány budou v budoucnosti muset brát toto společné sdílení rizika v úvahu.

Kromě toho jsme věnovali velkou pozornost tématu frekvenční politiky. V Evropě upřednostňujeme flexibilnější frekvenční politiku. Věřím, že je možné najít dobrý způsob rozdělování digitální dividendy, tak aby se zohlednili legitimní zájmy provozovatelů vysílání, přičemž i pro nové služby se poskytne co možná nejvíce flexibility.

Erika Mann, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážená paní předsedající, chci se věnovat jen dvěma věcem. Ráda bych začala oblastí, v níž potřebujeme ještě objasnit jednu nebo dvě záležitosti s paní Pilar del Castillovou Veraovou. Mám na mysli otázku, jak může být zabezpečená nezávislost a autonomie budoucí malé agentury a jaký je nejvhodnější způsob jejího financování. Na tento problém existují velmi odlišné názory. Velmi ráda bych se od Rady dozvěděla, jak se připravují diskuse na toto téma a jak by si Rada představovala, že bude zabezpečené vytvoření sekretariátu nebo Seskupení OERT – nebo jaký název se pro tento orgán přijme – a jaký způsob financování plánuje. Vzhledem k tomu si myslím, že paní komisařka zcela správně uvedla, že chceme evropskou strukturu a nepřejeme si vytvoření struktur, které přesně nezapadají do evropského právního systému.

Jak víte, existují dva způsoby financování, o nichž se vede diskuse. Prvním je smíšené financování, které navrhla zpravodajkyně, a druhým je návrh, který jsem předložila já a který podporuje moje skupina, abychom poskytli financování z rozpočtu Společenství. Ať to bude jakkoliv, bylo by zajímavé vyslechnout si, jaký postoj k otázce financování nyní zaujímá Rada, která samozřejmě přistoupila k diskuse o tomto bodu, a vlastně i vnitrostátní regulační orgány.

Moje druhá otázka, která je také adresovaná Radě, se týká financování nových sítí. I zde jsme přijali různé pozměňující návrhy včetně toho, který jsem předložila na projednávání ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a který se trochu podrobněji zabývá možnou formou systému společného sdílení rizika, pokud podniky zrealizují požadované investice a pokud účastníci hospodářské soutěže mají mít přístup k sítím hned od začátku. Podle toho, do jsem slyšela, má Rada odlišný názor a nepřeje si zacházet do takových podrobností ani dávat společně záruku, že se může uskutečnit jakékoliv společné sdílení rizika. Byla bych vám vděčná za postřehy k těmto otázkám.

Patrizia Toia, jménem skupiny ALDE. – (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, zpomalení výroby a hospodářského růstu v Evropě pocítí i odvětví telekomunikací, které v současnosti prochází rozličnými krizemi. Je to odvětví, které si vyžaduje investice, jehož hnací silou je výzkum a inovace a který potřebuje i slušné množství času, aby mohl přijmout vlastní rozhodnutí. Proto si myslím, že je mu nutné poskytnout všemožnou podporu a že náš „balíček přezkoumání“, týkající se regulačního rámce, může povzbudit oživení tohoto odvětví poskytnutím stabilního, pevného a efektivního právního rámce.

Toto je podle mě smyslem naší práce v Parlamentu a v Seskupení ITRE. Naším záměrem při práci bylo poskytnout rámec, jak říkala paní Trautmannová, který je méně komplikovaný, jasnější a efektivnější než

předcházející rámec, v přesvědčení, že někdy nepotřebujeme více pravidel ani více zákonů, ale spíše spolehlivé a účinné nástroje na uplatňování existujících pravidel, a někdy dokonce na odstranění současného rámce.

Tvrdě jsme pracovali na vytvoření otevřeného, konkurenceschopného trhu a snažili jsme se vyřešit věčnou dichotomii mezi starými, nechci říkat historickými, a dříve monopolistickými provozovateli a novými provozovateli tvrzením, že ve vyváženém rámci může být prostor pro každého, pokud existuje obchodní šikovnost a expertíza v oblasti návrhů a pokud jsou k dispozici zdroje.

Na závěr se domnívám, že jsme zdůraznili, a osobně si myslím, že toto je rozhodující moment, že ve flexibilnějším a deregulovaném rámci je úloha regulace, rozličných povinností a řetězce zodpovědností mimořádně důležitá; a souhlasím s názorem, který nyní vyslovila paní komisařka, že pro rozličné orgány zodpovědné za základní úlohu regulace je důležité, aby měly jasně určené úlohy a oblasti zodpovědnosti.

Ještě jeden poslední bod, o němž se zmínilo více kolegů i zpravodajkyně, jejíž práci jsme všichni ocenili, a tou je úloha spotřebitele: spotřebitel je často odsunutý do pozadí, ale chceme ho dostat do popředí a udělat z něj centrum zájmu, protože podle mě je on společně s obchodem skutečnou hybnou silou trhu.

Roberts Zile, jménem skupiny UEN. – (LV) Děkuji, vážená paní předsedající. Rád bych začal poděkováním všem zpravodajům za jejich práci na balíčku o elektronických komunikacích, počínaje organizací slyšení a končíc přípravou zpráv. Chtěl bych poděkovat i paní komisařce Redingové za spolehlivou a aktivní práci v oblasti elektronických komunikací, jak na problematice roamingu, tak i na tomto balíčku. Zároveň však nejsem přesvědčený, že pozměňující návrhy vypracované různými výbory k návrhům předloženým Komisí přinesou lepší využití zdrojů, hospodářskou soutěž v rámci jednotného trhu EU a efektivnost pro spotřebitele. Uvedu jen několik důvodů, proč mám tento názor.

Za prvé, je možné, že společná struktura vytvořená z vnitrostátních regulačních orgánů, OERT, bude demokratičtější regulační strukturou než úřad navržený Komisí, ale OERT bude možná působit v souladu s horšími zásadami spolupráce a oslabí schopnost Komise přijímat regulační rozhodnutí. Abych uvedl druhý příklad, funkční rozdělení podniků v oblasti telekomunikací, kterým se přístup k sítím oddělí od jiných maloobchodních produktů, bylo ze strany Komise odvážným návrhem. Zdá se však, že tento požadavek na oddělení jako výjimečné opatření, které mají zavést vnitrostátní regulační orgány, se ve skutečnosti na mnoha trzích nikdy nevyužije. Není tajemstvím, že pravomoci regulačních orgánů v menších státech EU na přijetí takovýchto výjimečných opatření proti velkým společnostem budou velmi omezené, a tak nejsem přesvědčený, že Parlament v tomto případě dělá pokroky, pokud jde o posílení jednotného evropského trhu, v porovnání s návrhem Evropské komise.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážená paní předsedající, k těm mnoha poděkováním, které jsme slyšeli, bych ráda přidala jedno velmi speciální, své vlastní. Byla jsem zodpovědná za rámcovou směrnici ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a právě díky politickým instinktům Catherine Trautmannové v záležitostech týkajících se médií a její schopnosti pracovat velmi strukturovaně a systematicky jsme my v Parlamentu možná byli prostřednictvím zprávy o rámcové směrnici schopni zabránit provádění chybně vedené mediální politiky. Uvidíme.

Vážená paní komisařko, podle mého názoru Parlament udělal velmi významné změny v návrhu rámcové směrnice, pokud jde o právní předpisy o hospodářské soutěži a především o obchodování s frekvencemi. Zjistila jsem, že vaše původní návrhy na rámcovou směrnici se zaměřovaly výlučně na trh a výsoce přeceňovali digitální dividendu. Tyto návrhy se naštěstí nelíbily členům Výboru pro kulturu a vzdělávání a následně ani Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. Naopak, moji kolegové, poslanci Parlamentu, zařadili ve svých jednáních na první místo veřejné kulturní a politické zájmy a všeobecné veřejné dobro a toto se podle mě velmi jasně odráží v následujících částech zprávy paní Trautmannové:

Rádiové frekvence jsou definované jako veřejné dobro a zodpovědnost za ně budou mít i nadále členské státy. Přednost bude mít zejména vysílání, ale i služby zaměřené na vytváření veřejného mínění. Váš pokus zatlačit vysílání do defenzívy zklamal, paní komisařko. Bude jednodušší zavést celoevropské služby, je to dobré řešení a jsem přesvědčená, že budete souhlasit. Členské státy budou mít i hlavní zodpovědnost za další harmonizaci frekvencí. Pokud se vyskytnou problémy, rozhodnutí nebude přijímat Komise sama. Do rozhodování se zapojí i Parlament. Významnou úlohu bude hrát BERT. Pokud jde o mě, je zcela samozřejmé, že jeho financování musí být evropské. Doufám, že se nám podaří zabezpečit, aby to tak bylo.

Kromě rámcové směrnice a poznámky o frekvencích bych chtěla říct něco o dvou dalších zprávách a začnu zprávou pana Harboura. Ve vaší zprávě, pane Harboure, je skutečně několik velmi dobrých ustanovení pro spotřebitele a pro zájmy spotřebitelů. V budoucnosti se bude věnovat větší pozornost například zájmům

lidí se zdravotním postižením. Taktéž věřím, že podpoříte dokonce i pluralitu médií prostřednictvím vámi navržených pravidel o povinných službách.

Moje skupina však nesouhlasí s pokusem regulovat i autorská práva, o kterém se hovoří ve zprávě. Vůbec se nám to nelíbí. Na druhé straně se nám nelíbí ani francouzský model, a tuto poznámku adresujeme i předsednictví Rady, a naši podporu nemá ani model „třikrát a dost“. Tento pokus vůbec nezmiňuje naše obavy o autorská práva ani o ochranu soukromí na internetu.

Na závěr mi dovolu říct několik slov o zprávě pana Alvara.

Opět jste, pane Alvaro, mluvil s velkým přesvědčením o ochraně osobních údajů. Domnívám se, jako jste i vy naznačili ve svých vystoupeních, že v otázkách jako je například ochrana IP adres, neexistuje důsledný přístup. Naše zkušenost se skandálem v telekomunikacích a s obchodováním s adresami prostřednictvím zákaznických telefonických center ukázala, že v případě IP adres se musí zabezpečit maximální ochrana, a doufám, že v tomto smyslu dosáhneme dohody v průběhu nejbližších dvou týdnů.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Vážená paní předsedající, doufám, že mnozí naši občané sledují tuto rozpravu a že se do ní zapojí ještě před hlasováním, neboť zahrnuje velmi významné změny, zejména pokud jde o internetové služby.

Evropská sjednocená levice by chtěla zvláště upozornit na tři hlavní oblasti:

Za prvé, Skupina konfederace Evropské sjednocené levice/Severské zelené levice je proti návrhu zřídit v této oblasti nový evropský orgán. Bude to dražší a složitější. Není nevyhnutné vytvářet ještě další evropský orgán.

Za druhé, pokud jde o elektronické služby, musí se klást větší důraz na geografické rozdíly a na rozdílnou infrastrukturu. Musíme zdůraznit, že přístup pro spotřebitele musí být stejný, aby v našich společnostech nevznikly další propasti. V přístupu k elektronickým službám nesmí být žádné rozdíly mezi těmi, kdo žijí v městech a v regionech se silným hospodářstvím, a těmi, kdo žijí v regionech se slabým hospodářstvím a v řídké obydlených oblastech. Pokud mají takové významné investice do infrastruktury na sebe převzít soukromé subjekty, a ne společnost nebo stát, vzniká jasné riziko, že ne všichni občané budou mít stejný přístup za stejnou cenu.

Za třetí, skupina GUE/NGL reaguje na významný vliv, který si uplatňují rozličné průmyslové lobbistické skupiny. Telekomunikační balíček by neměl ovlivňovat autorská práva, ale lobbiisté přesto dosáhli slyšení především o tomto tématu v návrhu. Návrhy lobbistických skupin, které byly přijaté všemi skupinami kromě Evropské sjednocené levice, která byla jedinou skupinou hlasující ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele proti, otevírají možnosti na kontrolu stahování z internetu a bezplatného přístupu, například na webové stránky, jako jsou MySpace a YouTube.

Pozměňující návrhy přišly pozdě a potajmu bez toho, aby se mezi občany uskutečnila velká diskuse o těchto významných změnách. Ve Švédsku jsme například měli rozsáhlou diskusi o výměně souborů po internetu. Pracuji proti rozhodnutí zakázat výměnu souborů po internetu na vnitrostátní úrovni a dělám to i na úrovni EU. Riziko, že nyní přijmeme rozhodnutí na úrovni EU, je větší než riziko přijetí rozhodnutí na vnitrostátní úrovni, neboť lobbistické skupiny mají v systému EU významný vliv a dosah a mnohým občanům chybí dostatečné informace, když se o těchto otázkách diskutuje na úrovni EU. Doufám, že ze strany občanů se zdvihne mohutná vlna názorů na zaručení svobody vyjadřování a přístupu k internetovým službám.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Vážená paní předsedající, moje druhé křestní jméno je Sisufos. Zvolilo mě 15 % obyvatel Švédska, abych tu v Evropském parlamentu byl v opozici vůči tomu, že se EU angažuje ve stále větším množství oblastí, a tak pokračuje v centralizaci a byrokratizaci Evropské společnosti. Je to sisufovská úloha.

Telekomunikace jsou jednou z oblastí, kde má EU vykonávat důležitou funkci, a já se s uspokojením dívám na navržený telekomunikační balíček, který zahrnuje vyšší míru hospodářské soutěže a větší ochranu soukromí, ale zdá se neodvratné, že získáme i centralizaci a byrokratizaci. V této souvislosti existují dvě věci, vůči kterým jsem v opozici. Za prvé, navrhuje se, aby se frekvenční spektrum, které je digitalizací uvolněné, přidělovalo podle pravidel EU. Za druhé, navrhuje se vytvoření nového Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací.

Naléhavě žádám Parlament, aby oba tyto návrhy zamítnul. Uvolněné frekvenční spektrum musí být přidělováno členskými státy a přirozeným řešením je rozvíjet orgány evropských dozorčích úřadů nad telekomunikacemi, které už existují.

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Vážená paní předsedající, vážení kolegové, žasnu nad tím, co se tu v tomto sále dnes řeklo, a nikdo nezdůraznil to, že je nutné zachovat důvěrný charakter informací. Když se diskutuje o tak důležité otázky, vyzývám vás, abychom v žádném případě nenásledovali příklad Spojených států.

Víte, že pod záminkou nazývanou „boj proti terorismu a pirátství“ usiluje nadnárodní oligarchie dostat co nejvíc občanů pod úplnou, neomezenou a před občanskou společností neodůvodnitelnou kontrolu. Důvěrný charakter našich osobních informací musí být zachován za každou cenu. Opakuji – za každou cenu!

V Bulharsku jsou v současnosti všechny telefonické hovory kontrolovány. Ti, co jsou v mé zemi u moci, chtějí, aby od budoucího roku byl úplný a neomezený přístup ke všem logovacím souborům a k zaslaným elektronickým zprávám z každého jednoho počítače. Toto se nedělá z bezmocnosti. V Bulharsku je stejně jako v Evropě dost vysoce kvalifikovaných a schopných odborníků, kteří dokážou bojovat proti jakémukoliv druhu počítačové trestné činnosti. Znovu opakuji, že toto se dělá s cílem úplné kontroly nad občany.

Právo na svobodu nám zaručuje i právo na lidskou důstojnost. Každý, kdo se pokouší zbavit nás důstojnosti, by měl být pokáraný a veřejně odhalený, a neměla by se mu poskytnout mediální podpora, aby měl s takovými úmysly a tímto způsobem úspěch.

Před časem v Bulharsku proběhla bez velkého zájmu diskuse na téma občanských práv v elektronickém světě. Jediným závěrem v té době bylo, že ať chtějí občané cokoliv, žijí s tím, co se jim vnutí. S pevným přesvědčením mohu zaručit všem obyvatelům Bulharska, že strana Ataka zruší hned na začátku své vlády příští rok jakékoliv zasahování do korespondence a monitorování na internetu.

Na závěr bych rád řekl, že pokud se naše právo na soukromou korespondenci jednou omezí, zůstane omezené navždy. Dokonce i tehdy, pokud teroristi začnou na roznášení pošty používat holuby. Pokud někdo nahradí svobodu bezpečností, nezaslouží si ani svobodu, ani bezpečnost. Děkuji.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Vážená paní předsedající, vážená paní komisařko Redingová, dámy a pánové, dovoluji mi, abych začal blahopřáním Komisi. Dospěli jsme nyní do druhého stádia v procesu snižování roamingových poplatků za hlasové telefonní služby. Myslím, že tato regulace se v praxi ukázala jako velmi účinná. Na konci prázdninového období však nicméně naše spotřebitele opět nepříjemně zasáhnou znepokojivě vysoké účty, neboť, pokud máme říct pravdu, na trhu, v oblasti SMS a především pokud jde o datový roaming, se dosáhlo jen velmi malého pokroku.

Z tohoto důvodu vyzývám Komisi, aby v této věci konala a vytvořila jednotný evropský trh pro evropské spotřebitele. Můžeme jen konstatovat, že tato část evropského vnitřního trhu ještě není způsobilá k provozu a že v této oblasti je bezodkladně nutné vytvořit jednotný trh, zejména prostřednictvím postupného zavedení společného flexibilního plánu na přidělování frekvencí. Výkonné řízení tohoto vzácného zdroje je obzvlášť důležité.

Digitální dividenda je historickou příležitostí a i pro televizní společnosti bude důležité, aby byly schopné přenášet své programy do mobilních telefonů třetí generace, abychom mohli dospět k vytvoření společné evropské mediální oblasti. Digitální dividenda vytváří i nové příležitosti ve sféře evropských komunikací.

Rád bych zdůraznil i význam uplatnění rozhodnutí Světové konference o radiokomunikaci na základě tohoto přístupu a vyzývám Komisi, jelikož pro seskupení BERT neexistuje žádné ustanovení, aby se mohlo těmito otázkami zabývat, aby zřídila svůj vlastní úřad nebo skupinu na přezkoumání těchto záležitostí a aby schválila oficiální pokyny týkající se spolupráce.

Domnívám se rovněž, že by mělo být seskupení BERT plně financované ze zdrojů Společenství, protože prostě potřebujeme úřad nebo instituci spadající pod evropský vnitřní trh a protože vnitrostátním regulačním orgánům v ostatních členských státech by mělo být přiděleno více práv.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Milí kolegové, rozvoj informační společnosti se opírá o sítě a služby elektronických komunikací.

Přechodem z analogového na digitální televizní vysílání do roku 2012 se na evropské úrovni uvolní značný rozsah frekvencí, což umožní rozvoj nových technologií a inovační řešení podporující evropskou konkurenceschopnost v tomto odvětví. Evropský parlament podporuje s cílem plně využít digitální dividendu v Evropě společný, flexibilní a vyvážený přístup, který na jedné straně umožňuje provozovatelům vysílání nadále poskytovat a rozšiřovat své služby a na druhé straně provozovatelům elektronických komunikací užívat tento zdroj na poskytování nových služeb souvisejících s důležitým sociálním a hospodářským

využitím a zdůrazňuje skutečnost, že digitální dividenda by měla být přidělována v souladu se zásadou technologické neutrality.

Používání digitální dividendy může pomoci dosáhnout cíle lisabonské strategie poskytováním kvalitnějších, vzájemně spolupracujících sociálních služeb jako je například elektronická státní správa, elektronická zdravotní péče, elektronické vzdělávání, a to především pro lidi žijící v zanedbaných, izolovaných nebo venkovských oblastech.

Uznáváme právo členských států rozhodovat o používání digitální dividendy, ale domníváme se, že koordinovaný přístup Společenství významně zvýší hodnotu digitální dividendy a že je nejúčinnějším způsobem, jak zamezit škodlivým rozporům mezi členskými státy i mezi členskými státy a třetími zeměmi a jak zabezpečit, aby uživatelé frekvenčního spektra měli prospěch ze všech výhod vnitřního trhu.

Důvěra spotřebitelů ke službám informační společnosti závisí na kvalitě služeb elektronické komunikace, jejich bezpečnosti a ochrany osobních údajů. Je nevyhnutné, aby vnitrostátní regulační orgány konzultovaly se všemi poskytovateli služeb elektronické komunikace před tím, než přijmou specifická opatření v oblasti bezpečnosti a integrity elektronické komunikační sítě. Domnívám se také, že členské státy by měly zavést opatření na podporu vytvoření trhu pro výrobky a služby dostupné ve velkém rozsahu, které by měly zahrnovat zařízení určené pro zdravotně postižené uživatele.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Vážená paní předsedající, tímto dostávám neočekávanou příležitost reagovat na příspěvek paní Harmsové, což udělám s mimořádnou radostí, protože se domnívám, že rozdíl mezi návrhy a fakty je v zprávě rozhodně zřejmý. V zásadě jsme začlenili rozhodnutí Spolkového ústavního soudu, které vytvořilo nové základní právo. Právo na důvěrný ráz a integritu systémů IT bylo první záležitostí, která měla být v tomto legislativním aktu zachována. Proto jsme jednali rychleji než jakýkoliv členský stát, především stát, z kterého pocházím. Do tohoto legislativního aktu byly zahrnuty i veřejně přístupné soukromé sítě, služby jako Facebook, Bebo a jiné, kterých se doted' směrnice vůbec netýkala. Jak postupovat v případě „cookies“ a podobného softwaru nebo jiných aplikací, jež přenášejí údaje o uživateli zpět na server dané společnosti v původním stavu a bez předcházejícího souhlasu spotřebitele? Stanou se minulostí? Spotřebitelé v podstatě poskytli svůj předcházející souhlas v souvislosti se všemi údaji ve svých počítačích, mobilních telefonech a jiných aplikacích, které patří nebo jsou dokonce přístupné třetím stranám. Informace o místě uživatele bude v budoucnosti možné zachytit anonymně nebo s předcházejícím souhlasem spotřebitele. Směrnice vyloučí všechny nevyžádané reklamní zprávy, všechny iritující textové zprávy, hloupé e-maily a podobné záležitosti. Oznámení úřadů na ochranu údajů bude v budoucnosti povinné vždy, jakmile jakýkoliv orgán přistoupí k vyhledávání osobních údajů o jakékoliv osobě.

V neposlední řadě jsme vytvořili jasnější rámec oznamovací povinnosti v případě narušení bezpečnosti a ztráty údajů. Vzhledem k tomu, že jsme předtím diskutovali o návrzích, musím uvést, že zvažujeme způsob postupu v souvislosti s IP adresami, protože IP adresy, a to si nesmíme plést, nejsou údaje, se kterými se obchoduje, což jsou osobní údaje, údaje o kreditních kartách atd., a i kdyby se s nimi obchodovalo, toto jen v krátkosti vysvětlím, IP adresy nejsou nevyhnutně informacemi o osobě, aspoň ne tehdy, kdy vaše lednička vysílá zprávy vašemu počítači.

(Předsedající řečníka přerušila.)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Vážená paní předsedající, je nevyhnutné, aby měli lidé přístup k širokopásmovému internetu a moderním technologiím bez ohledu na to, kde žijí, zda v malých či velkých vesnicích, na venkově nebo v městech či velkoměstech. Společnosti, které sídlí v určitých oblastech, se spoléhají na rychlé internetové služby. Pokud nebudou širokopásmové služby v některých oblastech přístupné, nelze tam přilákat investice a firmy.

Je nevyhnutelné, aby se vlády nerovnoměrností mezi venkovskými a městskými oblastmi v souvislosti s digitálními a širokopásmovými službami zabývali s cílem zabezpečit v těchto oblastech konkurenceschopnost a investice. Zvláště se to týká Irska, kde je nerovnoměrnost důsledkem existence soukromé společnosti Ericom, která kontroluje internetové služby a následkem toho dochází k ohromnému nepoměru mezi venkovskými a městskými oblastmi. Byl bych rád, kdyby paní komisařka přezkoumala tento stav, protože podle všeho se zdá, že to není schopný provést ani národní regulační orgán, ani vláda.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Je zřejmé, že z ambiciózního projektu, který Komise předložila před rokem, zůstal jen nevýrazný stín. Je to smutné z několika důvodů, neboť spotřebitelé potřebují nezávislé evropské řízení, a ne klub národních regulačních orgánů, které jsou výrazně ovlivňované největšími domácími firmami.

Skupina Verts/ALE nesouhlasí s tím, aby se Evropský úřad pro trh elektronických komunikací stal jen klubem regulačních orgánů, které ho finančně podporují, který postrádá transparentnost a nad kterým nemá Evropská komise dostatečnou kontrolu nebo právo veta. Nezávislost nového orgánu je sporná.

Je též škoda, že pro tlak ze strany velkých telekomunikačních společností, nemají nové inovativní podniky přístup k hlavním telekomunikačním infrastrukturám a musí docházet ke zdvojení infrastruktury.

Skupina Verts/ALE obhájí neutralitu v technologiích a oddělení činností s cílem odstranit dominantní pozici státních telekomunikačních gigantů. Evropský parlament byl však příliš obezřetný a příliš ovlivněný lobbistickými skupinami a přehlížel zájmy nových a inovativnějších podniků, které poskytují nejvíce bezdrátových služeb v Evropě a nabízejí výhody spotřebitelům.

S politováním konstatuji, že nám v podstatě unikla příležitost vytvořit mnohem vyšší přidanou hodnotu na telekomunikačním trhu. Nejvíce nás znepokojují některé nebezpečné návrhy ve zprávě pana Harboursa, které jsou zřetelným porušením zásady neutrality internetu jako prostředku komunikace, zásahem do soukromí uživatelů, ohrožením svobody na internetu a kromě toho jasně přesahují právní rámec telekomunikačního balíčku pokud jde o obsah, vymezení zákonného a nezákonného postupu a vymezení toho, co je zákonné a nezákonné v oblasti duševního vlastnictví a pokud jde o třídění informací.

Tento balíček se týká infrastruktury trhu, spotřebitelů a ne způsobu, jak změnit poskytovatele internetových služeb na digitální policajty.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Vážená paní předsedající, telekomunikační balíček ve své současné podobě obsahuje mnoho kvalitních opatření. Běžní spotřebitelé získají jednodušší přístup k internetu a internet zlevní zároveň se zvýšením transparentnosti na trhu. Avšak balíček má i některé velmi nešťastné stránky, o nichž se zmínil můj předřečník. Otázka vymezení zákonného a nezákonného obsahu na internetových stránkách nabízí prostor pro dohled, registraci a kontrolu v souvislosti s každou naší komunikací a transakcí na internetu do té míry, že jsou země, které bychom podle běžných kritérií nepovažovali za demokratické.

Registraci nemůžeme umožnit, stejně jako nemůžeme poskytovatelům služeb umožnit svévolné blokování přenosu informací, které někdo považuje za škodlivé. Tento krok by se ve velké míře podobal tomu, jako bychom zaměstnali armádu inspektorů na evropských poštách s cílem zničit listové zásilky, jejichž čtení by podle jejich názoru adresátovi uškodilo. Kdo bude oprávněn číst moje zamilované dopisy? Musíme zabezpečit, aby se budoucí právní předpisy nestaly elektronickou svěrací kazajkou, ale rámcem, který v budoucnosti umožní rozvoj kultury, společenské debaty a interaktivního života.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Vážená paní předsedající, na úvod bych chtěl poblahopřát paní komisařce Redingové. Rok po přijetí nařízení o roamingu máme další balíček, který je velmi důležitý zejména pro spotřebitele. Též bych rád poblahopřál zpravodajům. Museli zkoordinovat čtyři zprávy a zdá se, že se jim to úspěšně podařilo.

Ochrana spotřebitele uvedená v nařízeních, kterých se týká zpráva pana Malcolma Harboursa, velmi úzce souvisí se správným přidělováním digitální dividendy, kterou spotřebitelé očekávají. V souladu s návrhem paní komisařky Redingové bude důležité přizpůsobit využití frekvenčního spektra prostřednictvím koordinace na celoevropské úrovni. Poskytovatelé televizních služeb a služeb mobilního telefonování jsou navrhováni jako hlavní příjemci digitální dividendy. Chci však zdůraznit důležitost bezdrátového internetu. V mnoha částech Evropy je to pro milióny obyvatel jediný možný způsob přístupu k internetu, především ve venkovských a vzdálených oblastech. Takže pokud je hospodářský růst odvětví, o němž diskutujeme, mimořádně silný, potom by měla být značná část výsledné dividendy přidělena širokopásmovému bezdrátovému internetu.

Výzkum přizpůsobení a přidělování dividendy je další důležitou otázkou. Mohlo by jej provést Společné výzkumné středisko a chtěl bych se zeptat paní komisařky, zda se o této možnosti opravdu uvažuje. V tom případě jsou toto tři nejdůležitější požadavky: spotřebitelé musí mít možnost výběru, nařízeními musíme podporovat investici a konkurenceschopnost a vnitřní trh se musí posílit. Podle mého názoru tím vyvstává potřeba lobbismu nejen pokud jde o oblast působnosti Parlamentu, ale i v souvislosti s Radou, to znamená v každém členském státě.

Éric Besson, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážená paní předsedající, děkuji za možnost vyjádřit se k této otázce a musím se omluvit, že budu muset potom odcestovat do Paříže.

Na řadu otázek, které v této rozpravě zazněly, odpoví můj kolega pan Luc Chatel. Dovolte mi jen krátce se vyjádřit k poznámkám pana Harboursa týkajícím se nedostatečné rozpravy o rozsahu univerzální služby.

Nejprve bych rád vyjádřil svůj souhlas se zpravodajem v tom, že přístup k širokopásmovému připojení je hlavní výzvou, které naše společnosti čelí, ať už jde o přístup k poznatkům nebo k základním službám. Jak řekl pan Harbour, přístup k širokopásmovému připojení není v současném rozsahu univerzální služby zahrnutý. Francouzské předsednictví si prostě přeje otevřít rozpravu o způsobu zabezpečení přístupu k širokopásmovému připojení v celé Evropě.

Po vyslechnutí stanovisek různých členských států je zjevné, že v úvahu přichází několik možných scénářů. První možnost spočívá v rozšíření rozsahu směrnice o univerzální službě s cílem zahrnout širokopásmové služby. Druhá možnost by představovala svobodu výběru a umožnila by zahrnout přístup k širokopásmovému připojení v rámci univerzální služby jen těm členským státům, které si to přejí. A nakonec třetí, kompromisní možnost by spočívala v tom, že zahrnutí širokopásmového připojení v rámci univerzální služby by bylo povinné v těch členských státech, v nichž širokopásmové připojení dosáhlo již dostatečné úrovně vývoje. Během francouzského předsednictví máme tedy všichni možnost tuto rozpravu zahájit a pokusit se svoje stanoviska sblížit. To je i cílem Komise.

Rád bych jen řekl několik slov paní Harmsové. Naším cílem není postavit vývoj internetu proti ochraně autorských práv. V období konvergence potřebujeme rozvíjet komunikační kanál a obsah zlepšením kvality sítí a zároveň podporovat vytvoření obsahu a poskytovat podporu autorům. Jak jste uvedla, Francie přikládá autorským právům mimořádný význam, ale cílem francouzského předsednictví není vnutit model, který budeme rozvíjet ve Francii na základě preventivních opatření a diferencované reakce známé v naší zemi jako zákon o ochraně autorských práv a používání internetu.

Jak jste řekli, skutečně si uvědomujeme nevyhnutelnost ochrany soukromí i osobních údajů. Domníváme se, že to v žádném případě není v rozporu s jinými obavami, které bychom mohli mít.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Vážená paní předsedající, páni ministři, paní komisařko, dámy a pánové, po měsících jednání, která ještě nebyla uzavřena, jsem přesvědčená, že mohu říct, že v důsledku úsilí pana Harboura a stínového zpravodaje jsme dosáhli kompromisů, jež jsou v nejlepším zájmu spotřebitele. V souladu s tím je nevyhnutné podporovat lepší hospodářskou soutěž zavedením několika opatření s cílem vyžadovat od telekomunikačních společností, aby nabízely smlouvy s přijatelnou dobou platnosti a zajistily možnost přenosu čísla do jednoho dne, pokud si zákazník přeje poskytovatele služeb změnit.

V souvislosti s ochranou se v telekomunikačním odvětví musí uplatňovat všeobecná pravidla o ochraně spotřebitele, plánuje se zavedení mechanismů kontroly nákladů i zkvalitnění postupů při mimosoudních řešeních sporů.

Další velmi důležitou otázkou je přístup k nouzovým službám a poskytování informací o místě volajícího, které musí být zpřístupněné spolehlivým způsobem bez ohledu na využívané technologie.

Ochrana soukromí je též prioritou, stejně jako ochrana dětí. Poskytovatelé přístupu musí zákazníkům zadarmo poskytovat software s funkcí rodičovské kontroly.

Je nevyhnutné zabezpečit, aby každý takový vývoj sloužil v prospěch co nejvyššího počtu lidí. Mnoho opatření se proto týká stejného přístupu pro uživatele se zdravotním postižením a lidi s nízkým příjmem. Zohlednily se i potřeby malých a středních podniků. V zprávě je též zdůrazněná potřeba rozšířit rozsah univerzální služby, především s cílem zahrnout širokopásmové připojení. Je potěšitelné, že francouzské předsednictví vnímá tuto otázku jako jednu ze svých priorit.

Nyní bych se chtěla vrátit k otázce obsahu a autorských práv, které mají tendenci zastínit ostatní vylepšení obsažené v textu. Naším cílem vždy bylo poskytovat spotřebitelům všeobecné informace o porušování autorských práv v souladu s původním návrhem Komise. Budeme pracovat až do závěrečného hlasování s cílem zlepšit formulaci kompromisů tím, že zabezpečíme zachování zásady neutrality při poskytování přístupu k obsahu. Některé pozměňující návrhy přijaté ve směrnici o ochraně soukromí však skutečně způsobují problémy a musíme zabezpečit, aby byly vypuštěné.

Ráda bych ještě jednou poděkovala svým kolegům a těším se na podrobnější návrhy ze strany předsednictva s cílem dát tento text před následující parlamentní schůzí vylepšit.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – Vážená paní předsedající, telekomunikační balíček je při modernizaci a harmonizaci telekomunikačních služeb v Evropě důležitým krokem vpřed. Spolupracoval jsem na směrnici týkající se občanských práv a spolu se zpravodajem, panem Harbourem, jsme vynaložili mnoho úsilí a dosáhli konsensu v mnoha otázkách.

Tato směrnice zabezpečí lepší ochranu práv spotřebitelů v elektronických komunikacích. Přenos čísla, ochrana soukromí a bezpečnost telekomunikačních služeb jsou další příklady zlepšení v důsledku této směrnice.

Vedli jsme velmi choulostivou diskusi o neutralitě sítě. Zastávám názor, že s extrémní neutralitou sítě, jak to navrhuji některé pozměňující návrhy, budou sítě přeplněné, pomalejší, méně účinné a dražší. Pro účinné a inteligentní fungování sítí a pro maximalizaci celkové zkušenosti uživatele a její hodnoty je nevyhnutné sítě řídit. Jsem velmi spokojený s tím, že jsme se dohodli na pozměňujících návrzích týkajících se tísňového čísla 112 a po přijetí směrnice vynaloží členské státy další úsilí, aby informovaly a vyškolily veřejnost ve věci používání čísla 112. Číslo 112 bude přístupné z celého území EU a členské státy budou muset zabezpečit zavedení možnosti identifikace místa volajícího.

Kromě toho bude přístup k službám tísňového volání prostřednictvím čísla 112 možné blokovat v případě opakovaného zneužití uživatelem a číslo 112 bude přístupnější lidem se zdravotním postižením.

Doufám též, že bude přijatý pozměňující návrh týkající se vytvoření systému včasného varování v rámci celé EU. Tento pozměňující návrh nevyžaduje založení agentury v Bruselu, ale to, aby společné zásady týkající se systému varování vymezily společně příslušné orgány členských států. Samozřejmě, že systém varování by ze začátku fungoval na místní úrovni, ale na základě společných norem, kterými by se zabezpečilo, aby všichni potenciálně postižení občané EU dostali tuto zprávu, rozuměli jí a jednali způsobem, který zachrání jejich životy.

Jsem si jistý, že telekomunikačním balíčkem se podpoří úsilí společností v rámci zvyšování jejich výkonu a investic do nových technologií a zároveň povede ke konsolidaci spotřebitelských práv evropských občanů.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Diana WALLIS

Místopředsedkyně

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Vážená paní předsedající, evropská společnost a svět obecně stále více závisí na elektronických komunikacích. Elektronické komunikace jsou nervovým systémem hospodářství. Využívají se v oblasti vzdělávání, administrativy, zdravotní péče, v médiích a v oblasti celoživotního vzdělávání. Kromě mimořádných výhod znamenají elektronické komunikace i několik přímých hrozeb pro občany, instituce a podniky.

Očekávání občanů, kteří využívají systém méně intenzivně, zahrnují široký přístup k službám za nejnižší možné ceny, například za roamingové hovory v rámci členských států EU a odstranění hrozeb pro uživatele elektronické komunikace, uvedených v zprávě Malcolma Harbours a v jiných souvislostech. Tato očekávání musíme splnit na základě moderních technologií, konkurenceschopnosti a s finanční podporou Evropské unie, zejména ve venkovských a horších oblastech. Vzhledem k interakci a propojení těchto požadavků a regulačních mechanismů, a dále i vzhledem k přehlednosti, bychom měli zvážit, zda je vhodné spojit ustanovení, o nichž diskutujeme v rámci jedné směrnice. Rád bych všem zpravodajům poděkoval za vynaložené úsilí.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Vážená paní předsedající, komunikační kanály jsou pro náš současný život životně důležité. Je nevyhnutné zabezpečit dostupnost širokopásmového připojení, především pro občany ve vzdálených oblastech a pro občany se zdravotními problémy, například pro zrakově postižené. Když využíváme svobodu, kterou internet poskytuje, musíme respektovat, že se svobodou přichází zodpovědnost.

Jsem zanícenou zastánkyní neutrality sítě. Při stále rozsáhlejší globalizaci je nevyhnutné, aby měli lidé možnost svobodně komunikovat. S touto svobodou mimořádné hodnoty však musíme zacházet s respektem. Musíme připustit, že bez tohoto respektu internet skrývá potenciál pro zneužití.

Přijali jsme opatření pro některé nejhorší případy zneužití internetu, například pedofilie. Musíme se však zabývat i jinými druhy zneužití. Poskytovatelé internetových služeb musí sehrávat svou úlohu při předcházení tomu, aby se jejich platformy využívaly k destruktivnímu úsilí, jako jsou například urážky na cti, nenávisť a vykořisťování. Ráda bych paní komisařce řekla, že musíme udělat vše, co je v našich silách, pro ochranu svobody a zároveň pro podporu zodpovědnosti na internetu.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Vážená paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, je to vynikající práce. Výsledek, kterého dosáhly naše výbory, je vyvážený a vážený pane úřadující předsedo Rady, udělal jste správně, pokud jste ho vzal v úvahu v plné míře. Rád bych poblahopřál svým kolegům, paní Catherine Trautmannové, paní Pilar del Castillové a panovi Malcolmovi Harbourovi k jejich pracovním výsledkům.

Vzhledem k tomu bez problémů vyjádřím svůj nesouhlas se stanoviskem paní Trautmannové, že bychom měli úplně vyloučit jakýkoliv odkaz na práva duševního vlastnictví. Kromě platform a kanálů, o kterých diskutujeme zejména v souvislosti s její zprávou, je pro nás mimořádně důležité to, že tato platformy a kanály nám umožňují přístup, jinými slovy, obsah. Pan Guardans, pan Medina a pan Mavrommatis velmi správně na tento moment poukázali a já s nimi souhlasím.

Komise ve svém textu uvádí dva odkazy na tuto problematiku a bylo by bývalo lépe je zachovat. Rozprava je nyní zaměřená na odkaz v souvislosti se směrnicemi z roku 2001 a 2004 a na spolupráci mezi různými zúčastněnými stranami. Proč? Kvůli podpoře legálních nabídek, jinými slovy, obsahu, který našemu odvětví a naší kulturní různorodosti umožní, aby prosperovaly? V kritice těchto textů, a některé zazněly opět dokonce i v tomto Parlamentu, ožil například příznak dohod „Olivennes“. Model, který bychom měli následovat, je Memorandum o porozumění, které 24. června přijala vláda Spojeného království, společnost OFCOM a jiné zúčastněné strany. Pokud vím, nepodporují byrokracii ani diktaturu na internetu.

Nejde o to, abychom bránili prosazování zákonů v členských státech, ale abychom zabezpečili soulad se základními právy a abychom nebránili novým technologiím a novému hospodářskému odvětví působit ve prospěch naší kulturní různorodosti, našich pokrokových odvětví a inteligenci a talentu evropských občanů, protože oni jsou našimi nejdůležitějšími zbraněmi a nejvýznamnějšími výhodami v celosvětové hospodářské soutěži.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Vážená paní předsedající, podobně jako paní Vergnaudová vítám tu část zprávy pana Harbours, která se týká ochrany spotřebitele a která obsahuje řadu velmi dobrých rozhodnutí. Univerzální přístup k těmto službám je velmi důležitou zásadou a není ani možné ji dostatečně zdůraznit. Mohu vás opět ubezpečit, pane Harbours, že tuto část zprávy moje skupina podporuje v plné míře.

V zprávě jsou však části, které je nutné přezkoumat. Souhlasím s vámi, paní Redingová. Ve svých úvodních poznámkách jste vyjádřila překvapení nad tím, že Evropský parlament by se měl snažit o zmírnění ochrany osobních údajů. Chtěla bych vám říct, že toto není stanovisko Evropského parlamentu, protože Parlament nebude hlasovat další dva týdny a až potom budeme znát jeho stanovisko k těmto otázkám. Do té doby se budeme zabývat těmi záležitostmi, které jsou stále poměrně nevyřešené. Slibuji vám, že naše skupina nebude podporovat zmírnění ochrany osobních údajů a soukromí. Pokud Parlament nedosáhne uspokojivé dohody o ochraně údajů, přístupu k síti a neutralitě sítě, moje skupina nebude moci hlasovat ve prospěch balíčku a potom uvidíme, co budeme dělat dál.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Vážená paní předsedající, paní komisařko, ráda bych vám poblahopřala k obětavosti a samozřejmě bych ráda poblahopřala zpravodajům a zejména paní Trautmannové, která vynaložila mimořádné úsilí, aby dosáhla tohoto konsensu, o němž chtěla, aby byl neutrální a neobsahoval rozdíly v jednotlivých odvětvích. Pokud však jde o práva na využívání frekvenčního spektra, je nutné poznamenat, že investice a amortizační cykly jsou v každém odvětví rozdílné. Ustanovení v textu v souvislosti s přidělováním a harmonizací frekvencí a licencí však staví satelitní operátory vzhledem ke specifickému charakteru jejich odvětví do situace právní nejistoty. Nový článek 8a navrhovaný zpravodajkou poskytuje určité záruky, ale jeho formulace musí být přísněji v souladu se zásadou subsidiarity a předpisy Mezinárodní telekomunikační unie. Otevřených zůstává i několik otázek týkajících se podstaty a rozsahu jednacích mandátů Komise.

Pokud jde o zprávu pana Harbours, chtěla bych nastolit otázku vymezení „veřejně přístupné telefonní služby“ uvedené v článku 1, bod 2b. Toto vymezení by se mělo týkat jen dvojsměrných služeb v souladu s vymezením v směrnici o ochraně soukromí. Přenos hlasu přes internet (VOIP) a herní konzoly nejsou v žádném případě porovnatelné s tradičními telefonními službami. Jejich srovnávání by mohlo vytvořit regulační rámec, bránící inovacím a poskytující neinformovaným uživatelům nástroje, které nevnímají jako nástroje určené na jisté využití, například možnost nouzového hovoru z herních konzol, a pomocí kterých lze komunikovat jednosměrně. Je proto důležité omezit definici na dvojsměrné služby.

Pokud jde o autorská práva, ráda bych podpořila všechny své kolegy, kteří tuto otázku nastolili.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Nejprve bych chtěla poblahopřát zpravodajům ke kvalitně vykonané práci. Tato reforma dosahuje stanovených cílů a přizpůsobuje se nové době a novým výzvám jak vůči podnikům tak vůči spotřebitelům.

Dovolte mi však podrobněji se věnovat jednomu konkrétnímu bodu ve zprávě pana Harbours. Je pravda, že zpravodaj odvedl výbornou práci, ale domnívám se, že bychom se neměli zabývat skupinou konečných pozměňujících návrhů v souvislosti s obsahem internetu v této fázi, v rámci této směrnice, protože krátce

řečeno, tyto pozměňující návrhy umožňují zprostředkujícím poskytovatelům služeb třídit a blokovat obsah na síti, čímž v konečném důsledku spotřebitelé ztratí svou anonymitu.

Dámy a pánové, tento přístup je v rozporu s článkem 12 směrnice o elektronické obchodu, v kterém je stanoveno, že zprostředkující poskytovatelé služeb musí při šíření elektronických informací jednat jako nestranní zprostředkovatelé.

V právním státě nemůžeme v případě internetu jednat jinak, než bychom jednali v případě jiných způsobů komunikace. Proto žádám, aby pan Harbour tyto pozměňující návrhy stáhnul, aby se znovu dosáhlo rovnováhy mezi autorskými právy a právy uživatelů internetu.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Úvodem bych chtěla poděkovat zpravodajům za výborně připravené zprávy. Práce na legislativních balíčcích nikdy není jednoduchá, a právě proto oceňuji jejich soudržnost.

Chtěla bych opět zdůraznit základní cíl tohoto balíčku, a tím jsou lepší komunikační služby při používání mobilních telefonů, širokopásmového připojení na internet či kabelové televize pro spotřebitele. Myslím, že díky našemu zpravodaji Malcolmmu Harbourovi budou spotřebitelé informováni lépe a dříve.

Když se spotřebitelé rozhodují o změně operátora, častokrát nemají k dispozici porovnatelné nabídky a proces přenositelnosti čísla stále trvá nepřiměřeně dlouho. Vítám proto zprávu Malcolma Harboursa, na základě které operátoři musí spotřebitelům poskytovat transparentní a hlavně porovnatelné ceny a změna operátora a zachování si existujícího čísla bude možná během jednoho dne.

Navzdory tomu, že bych každému přála, aby nikdy nemusel vytočit číslo 112 pro tísňové volání, je třeba zdůraznit, že na základě této směrnice bude mít záchranná služba přístup k informacím o poloze volajícího, a tak bude umět poskytnout první pomoc rychleji a účinněji.

Přechodem na digitální vysílání se uvolní spektrum, které by v budoucnosti mohlo zabezpečit širokopásmové připojení k internetu i v nejdlejších koutech EU. Vážená paní komisařko, věřím, že Komise bude dohlížet na co nejefektivnější využití těchto „digitálních dividend“ v zájmu každého spotřebitele.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, žijeme ve světě, v kterém všichni, vlády, soukromé společnosti a i kriminálníci hledají nejlepší možný způsob přístupu k našim elektronickým údajům způsobem, který je nejméně omezený.

Z toho důvodu musí každá změna směrnice o soukromí a elektronických komunikacích splňovat přesně to, co vyjadřuje její název: zabezpečovat největší možnou ochranu našich osobních údajů a soukromého života.

Jsem proto proti každému pokusu o oslabení definice v souvislosti s jakýmkoliv osobními údaji týkajícími se evropských občanů, protože vzhledem k tomu, že jsou osobní, jsou chráněné zákonem. Požadované výjimky, zejména v případě IP adres, jsou nepřímo v rozporu s platnou evropskou legislativou.

Kromě toho si nemyslím, že poskytovatelům internetových služeb by mělo být umožněné, aby sami posuzovali, která porušení bezpečnosti jejich sítě poškozují jejich uživatele, a která ne. Neměli by sami rozhodovat o tom, kdy informovat uživatele a orgány o očividných aktech zanedbání.

Respektuji úlohu a přínos soukromých společností, ale hospodářským zájmem internetových gigantů nesmí být dovolené diktovat zákony, které přijímá Evropa s cílem chránit základní práva svých občanů.

Ruth Hieronymi (PPE-DE). – (DE) Vážená paní předsedající, mnohokrát děkuji všem zpravodajům za jejich úsilí, které bylo opravdu na vynikající úrovni. Dovolte mi však, abych se věnovala dvěma konkrétním otázkám. Evropská unie je nejen hospodářským společenstvím, ale je též zavázaná podporovat společné hodnoty, a proto je ochrana osobních údajů životně důležitou otázkou. Zároveň však nesmíme vnímat technologický pokrok a ochranu kulturních a kreativních děl jako cíle, které si navzájem odporují. Oba tyto body budou v budoucnosti klíčovými faktory konkurenceschopnosti. Z toho důvodu s plnou vážností žádám společně s mnoha jinými poslanci, kteří dnes oslovili Parlament, o posílení pozice držitelů práv, jinými slovy o posílení pozice těch, kteří chtějí, aby byla ochráněná jejich autorská práva. Nikdo jiný nepotřebuje tuto ochranu, jinak řečeno, zavedení modelů spolupráce s poskytovateli internetových služeb. Krok tímto směrem odráží technologickou konvergenci i konvergenci v posilování autorských práv.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Vážená paní předsedající, paní komisařko, při řízení a přidělování rádiového spektra musíme zabezpečit úplný a účinný přístup všech občanů k tomuto veřejnému vlastnictví.

Návrhy ve zprávách paní Trautmannové a paní Toiaové o rádiovém spektru a digitální dividendě staví tuto záležitost od začátku na pevné základy. Poukazují především na sociální, kulturní a demokratický význam a na nové možnosti v rámci digitální dividendy, které by jsme měli nabízet evropským občanům.

Rozprava o digitální dividendě by se neměla omezit na černobílou volbu mezi komercializací a sociálními výhodami. Plánovat důležitou strategii na národní úrovni a zároveň umožnit každému členskému státu, aby stanovil cíle veřejného zájmu, plnil a řídil je, toto jsou všechna dosažitelná opatření, která můžeme přijmout na úrovni Společenství.

Zdá se však, že nový přístup, který přijala Komise v rámci větší harmonizace na úrovni EU v souvislosti se způsobem přidělování rádiového spektra na základě společných administrativních kritérií, jako je zásada neutrality služeb a rozšíření zásady všeobecné licence, přehlíží veřejný charakter rádiového spektra a zvýhodňuje komerční aspekt.

Z toho důvodu se domnívám, že musíme nesouhlasit a musíme pokračovat v reakcích na návrhy předložené našimi zpravodaji.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Díky zprávě, o které jednáme, máme příležitost prostřednictvím využití digitální dividendy podnitit širší využívání širokopásmových technologií ve venkovských, izolovaných a znevýhodněných regionech vzhledem k tomu, že stále existuje mnoho míst, na kterých digitální technologie úplně chybějí, nebo není přístup k digitálním službám možný z důvodu nedostatečné infrastruktury.

Podporuji urychlení vypracování národních strategií týkajících se digitální dividendy ze strany členských států, které zaostávají, což je i případ Rumunska. Tyto členské státy by měly zavést opatření navržená s cílem umožnit rychlejší a jednodušší přístup občanů k interoperabilním sociálním službám, zejména k těm službám, které umožňují přístup ke vzdělání, odborné přípravě a systému zdravotní péče.

Upozorňujeme na opatrnost, která je nutná pro zabezpečení nejvyšší možné transparentnosti v souvislosti s opětovným převodem uvolněných frekvencí a s investicemi do infrastruktur další generace, aby občané všech zemí Evropské unie měli přístup k těmto službám.

Arlene McCarthy (PSE). – Vážená paní předsedající, chci využít tuto příležitost jako předsedkyně Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO) a poděkovat panu Harbourovi a stínovým zpravodajům za vypracování této zprávy a jsem přesvědčená, že tento Parlament posoudí vyvážený a přijatelný návrh o univerzálních službách.

Chci tento Parlament upozornit na jedno ustanovení, jde o pozměňující návrh, který jsem předložila, a který výbor podpořil, s cílem dosáhnout, aby zavedení nouzové linky pro nezvěstné děti s číslem 116000, bylo právně závazné ve všech členských státech. Paní komisařka zná výsledky nedávné zprávy, podle které celých 18 měsíců po jejím zavedení v roce 2007 zřídilo tuto nouzovou linku pro nezvěstné děti jen sedm členských států. Přístup na základě dobrovolnosti zjevně nefunguje. Každý rok zmizí v celé Evropě přibližně 1 30 000 dětí.

Tyto statistické údaje ukazují, že je to oblast, ve které Evropa může pomoci, musí jednat a musí identifikovat, vystopovat a znovu najít nezvěstné děti. Vyzývám proto Evropskou komisi a členské státy, aby podpořily toto ustanovení, urychlily zavedení nouzové linky pro nezvěstné děti a významně podpořily evropské úsilí o zřízení systému varování s názvem Amber Alert pro nezvěstné děti v celé EU.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Vážená paní předsedající, rád bych pochválil paní Trautmannovou, paní del Castillovou, paní Toiaovou a pana Harboursa za dobře vykonanou práci.

Jak využijeme všechny výhody digitální dividendy? O to jde. Digitální vysílání uvolňuje a bude uvolňovat frekvence. Záměrně používám přítomný i budoucí čas slovesa „uvolňovat“, abych zdůraznil skutečnost, že tato změna nenastane hned, lusknutím prstů. Zdá se, že na toto mnoho poslanců v diskusi o této záležitosti zapomnělo. Kromě toho, výše investic pravděpodobně vystraší mnoho investorů předtím, než vůbec začnou přemýšlet nad opětovným získáním závažné výhry ve výši 250 miliard EUR. Tato omezení se proto musí stát součástí našich politik.

Rád bych využil tento poměrně krátký řečnický čas na zdůraznění naléhavé potřeby vytvořit evropskou frekvenční politiku, ve které bude Parlament sehrávat hlavní úlohu. Vzhledem k tomu si bude muset uvědomovat omezení vyplývající z fyzikálních vlastností šíření elektromagnetických vln, bude muset dbát na nevyhnutelnost řízení frekvenčního spektra a věnovat náležitou pozornost úloze, kterou budou sehrávat

orgány pro normalizaci v rámci přiměřeného využití tohoto vzácného zdroje a zároveň bude stále zohledňovat všeobecný zájem evropských občanů.

Rád bych též připomenul paní komisařce, že vytvoření sítí s optickými vlákny si určitě, abych parafrázoval Jeana Cocteaua, vyžaduje velkolepá vyhlášení o lásce, ale potřebuje též hmatatelné důkazy lásky spolu s financováním ze strany Evropy zahrnutým v rozpočtu s cílem uskutečnit toto financování, vybudovat tyto širokopásmové sítě a zabránit vzniku digitální propasti.

Luc Chatel, úřadující předseda Rady. – (FR) Vážená paní předsedající, na konci této rozpravy bych rád začal poděkováním vám, dámy a pánové. Zjistil jsem, že vaše zanícenost a oddanost této záležitosti svědčí o významu otázky telekomunikací v současných evropských rozpravách. V dnešní Evropě nám jde o hospodářsky strategické oblasti, které mají pro naše spoluobčany význam. Oblast telekomunikací jasně naznačuje hlavní výzvu strategického významu, poukázali jste na její případné důsledky pro evropský růst, ale zároveň se týká otázek, které ovlivňují každodenní život našich občanů. Toto je přesně ten druh otázek, které Evropa potřebuje. Je to konec konců oblast telekomunikací, která dala Evropě do určité míry lidskou tvář.

Chtěl bych vyjádřit radost z velmi širokého konsensu, který jsem pozoroval během této rozpravy mezi Parlamentem a Radou, především v souvislosti se zlepšením řízení spektra, zdokonalením ochrany spotřebitele a omezením využití oddělení funkcí s cílem zabránit jeho rozšíření. Tato otázka byla nastolená několikrát. Upozorňuji však, že naše instituce budou muset pokračovat ve svém úsilí, aby v řadě dalších otázek dosáhly kompromisu. Mám samozřejmě na mysli zavedení práva Komise vetovat nápravná opatření a též právní formu a financování alternativního řešení k Evropskému regulačnímu úřadu, přičemž se zdá, že jeho úlohu a poslání si Parlament i Rada rozdělí.

Rád bych se v krátkosti vrátil ke třem otázkám. První se týká přesně této otázky, jakým způsobem bude tento nový orgán, o němž mluvilo několik řečníků, financován. Jak určitě víte, dámy a pánové, členské státy ještě v této záležitosti neprijaly jasné stanovisko a je zbytečné říkat, že způsob financování bude záviset především na právní formě a poslání tohoto orgánu. Jak víte a já jsem o tom mluvil před chvílí, většina členských států má stále nějaké výhrady k plánu vytvoření dodatečného orgánu. Rada proto bude muset najít mezi různými možnostmi, uvedenými dnes odpoledne, rovnováhu.

Pokud jde další nastolenou otázku, sítě nové generace, domnívám se, že jak to celkem správně zdůraznila paní Trautmannová, k podpoře nových sítí, sítí nové generace, je prvotním zájmem pokračovat v budování infrastruktury, která podporuje investory a podporuje rozdělení rizika mezi různými provozovateli. Jak víte, v Radě už v současnosti o této otázce probíhají diskuse. Vystává však naléhavá potřeba zabývat se těmito otázkami, které si vyžadují další kroky a větší množství krátkodobých opatření. Jak víte, Komise zveřejnila návrh doporučení k této otázce. Možná by se k tomu mohla podrobněji vyjádřit paní komisařka.

Třetí otázka, které jsem se chtěl věnovat a o které se též několik řečníků zmínilo, se týká samozřejmě ochrany osobních údajů a obecně otázek souvisejících více s obsahem než s kanálem využívaným na přenos obsahu. Pan Éric Besson se už k tomuto tématu částečně vyjádřil. Jsem přesvědčený, že cílem francouzského předsednictví není postavit jednu otázku vůči jiné nebo zavést jeden konkrétní model. Ocenil jsem však vystoupení některých dnešních řečníků, kteří řekli, že když toto vše, toto hospodářské odvětví budoucnosti, tento budoucí zdroj růstu budujeme, je to pochopitelné ve prospěch evropského hospodářství, ale také proto, aby se naše kultura a kulturní subjekty mohly lépe prosadit na světovém poli. Proto si nemyslím, že můžeme tyto dvě oblasti oddělovat, i když si uvědomuji, že se důležité rozpravy na toto téma vedou i v jiných kruzích. Nesmíme zapomínat, že každé úsilí o modernizaci této infrastruktury musí být zaměřené i na podporu šíření našeho obsahu a ochranu autorských práv s cílem zachovat v Evropské unii kreativní proces.

Vážená paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, tímto končím s tím, co jsem chtěl na závěr této rozpravy říct.

Viviane Reding, členka Komise. – (FR) Vážená paní předsedající, čeho chceme dosáhnout? Chceme zabezpečit, aby všichni občané, bez ohledu na to, kde žijí nebo kam cestují, měli rychlý přístup k rozmanitým a bezpečným službám za rozumné ceny. Chceme, aby všichni občané měli přístup k bohatství obsahu, který je odrazem Evropské kulturní různorodosti.

Chceme, aby strategicky významné společnosti přispívaly k hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst rozvojem nové infrastruktury a různorodého obsahu. Chceme dosáhnout vytvoření svobodného jednotného trhu, který by z Evropy udělal kontinent, pro nějž bude typické připojení, komunikace a nové technologie. Na druhou stranu též doufáme, že Evropa bude kontinentem, kde budou ochráněna práva

spotřebitelů a soukromí občanů. Toho chceme dosáhnout my všichni a domnívám se, že mnoho různorodých názorů vyjádřených v tomto Parlamentu je v souladu s těmito skutečnostmi a jejich snahou je přijetí vyvážených rozhodnutí s cílem umožnit dosažení konsensu.

Ničeho z toho bychom samozřejmě nemohli dosáhnout bez práce zpravodajů. Ráda bych jim vzdala hold, protože se jim v mnoha případech podařilo dosáhnout kvadratury kruhu. Naši zpravodajové, ale i výbory Parlamentu a koordinátoři dosáhli pozoruhodného úspěchu.

V následujících týdnech se musíme všichni, Komise, Rada nebo Parlament, pokusit uskutečnit tento projekt, který může posunout náš kontinent směrem dopředu a dosáhnout konsensu mezi Radou a Evropským parlamentem. Pokud jde o mou osobu a mé kolegy v Komisi, budeme sehrávat úlohu čestných zprostředkovatelů, abychom tohoto cíle dosáhli.

Catherine Trautmann, zpravodajka. – (FR) Vážená paní předsedající, na konci této rozpravy bych ráda poděkovala Radě a paní komisařce za pozorné vyslechnutí toho, co jsme měli na srdci. Umožnilo jim to uvědomit si, že v Parlamentu jsme v souvislosti s telekomunikačním balíčkem dosáhli poměrně značného konsensu a jednotného postoje ve velkém množství otázek.

V našem každodenním životě nemůže být nic běžnějšího než mobilní telefon, televizní přijímač nebo možnost komunikovat. Jednotným evropským aktem se zavedla mobilita osob a zboží jako základní právo, základní svoboda. V souladu s předcházejícím vyjádřením pana Paasilinny je možnost komunikovat též základním právem a způsobem, jak dát Evropě duši a zachovat její existenci a vzájemný kontakt jejích občanů. Úspěch telekomunikačního balíčku musí proto být nevyhnutným cílem.

Z toho důvodu vyzývám Radu, aby nepostupovala s cílem dosáhnout kompromisu, nebo aby nepřistupovala ke kompromisu, který by mohl destabilizovat různé body, u kterých se nám podařilo dosáhnout dohody. – Domníváme se, že jsme společně a s pomocí mých kolegů, pana Malcolma Harbours, paní Pilar del Castillové, pana Alexandra Alvara a jiných, které zde nelze všechny vyjmenovat, díky zdravému rozumu a společnému odhodlání už značné části dohody dosáhli.

Pokud jde o reakci na předcházející poznámky pana Tourbona určené mně, bych ráda též řekla, že mě nelze kritizovat za to, že nechci zohlednit nevyhnutelnost podpory kreativního procesu v Evropě. Domnívám se, že kreativní proces je silný hnací motor inovace, pokud jde o různorodost i duševní hodnotu, kterou přináší a jež je v dnešních dnech a v současné době jednoznačně rozhodující.

Musíme však vzít v úvahu i svobodu, kterou musíme ve znění našich textů zaručit. Přijali jsme mimořádně důležité texty o ochraně osobních údajů a jsme jediní, kteří k tomuto kroku v současnosti ve světě přistoupili. Tyto dva aspekty musíme sladit. Není mezi nimi žádný rozpor: cíl je stejný, chránit svobodu kreativity a svobodu každého jedince. Měli bychom dále pracovat v tomto duchu a naše návrhy zlepšit.

Pilar del Castillo Vera, zpravodajka. – (ES) Vážená paní předsedající, ráda bych v tomto závěrečném projevu poděkovala Radě za porozumění, které bylo dnes opět zřejmé. Velmi bych též chtěla poděkovat Komisi, zejména paní komisařce, za informovanost, kterou stále prokazuje v rámci toho, co bych nazvala neúnavnou obhajobou konkurenceschopnějšího trhu elektronických komunikací a ochrany spotřebitele. Kromě jiného bych též ráda poděkovala všem svým kolegům, kteří dnes na tomto místě stejně jako během mnoha dnů v minulosti, projevíli míru pochopení pro důležitost tohoto odvětví pro evropský hospodářský růst, a tím pro zaměstnanost a prosperitu všech evropských občanů.

Nyní bych však jen chtěl v této poslední fázi a před koncem současného předsednictví požádat Radu, aby přisoudila tomuto telekomunikačnímu balíčku aspoň takovou prioritu, jako oblasti energetiky (vím, že oblast energetiky je velmi důležitá, ale tento balíček není méně důležitý), abychom mohli dále navázat na tuto vyváženou shodu, které jsme dosáhli, jako to právě uvedla paní Trautmannová.

Parlament nabízí několik návrhů, které jsou podle mého názoru obecně poměrně vyvážené, a vypracuje uspokojující závěr pro jednání s Radou a Komisí. Velmi pěkně vám děkuji. V souvislosti s touto otázkou očekáváme od předsednictva mnoho.

Patrizia Toia, zpravodajka. – (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ráda bych též poděkovala všem stínovým zpravodajům a upozornila na dva body. Někdo v tomto Parlamentu se vyjádřil, že jsme zaujali pozitivní přístup a já si myslím, že toto je rys, který charakterizuje veškerou naši práci jak v rámci dohod, kterých jsme dosáhli, tak dohod, kterými se budeme v budoucnosti zabývat.

Pozitivní přístup znamená, že jsme reálně zhodnotili zájmy, o které jde, hodnotu průmyslových odvětví, úsilí zaměstnanců v tomto odvětví, a tím jsme zhodnotili jeho význam v rámci evropského hospodářství jako celku, ale zhodnotili jsme i úlohu občana, spotřebitele, přičemž jsme začali s nejvíce znevýhodněnými skupinami, které pocítí výhody digitalizace tehdy, pokud se jim při přechodu na ni pomůže. Uvědomuji si, že v některých zemích včetně Francie probíhají v této souvislosti informační a podpůrné kampaně. Pokud však po těchto kampaních nebudou následovat další opatření, občané mohou mít problémy.

Z toho důvodu jsme k této záležitosti přistoupili z pozice spotřebitele nebo uživatele, zhodnotili jsme možnost využívat nové služby, dokonce telekomunikační služby, které více vyhovují novým požadavkům, potřebám být lépe informovaní, více začlenění do scénáře velké informační sítě. Domnívám se, že pokud Evropa a trh přijmou tento přístup v souvislosti se spotřebitelem, potom se Evropa přiblíží svým obyvatelům a myslím, že iniciativa týkající se cen roamingu vytvořila pozitivní obraz Evropy v očích mnoha občanů a mladých lidí, kteří možná v plné míře nerozuměli úloze, kterou možná sehráli v konkrétních rozhodnutích ovlivňujících jejich život, finanční prostředky, a tedy jejich osobní rozpočet.

Druhý bod se týká vyváženého přístupu. Domnívám se, že to je přístup vyvažující mnoho zájmů, o které tu jde, dokonce i konfliktních zájmů, o nichž mluvila paní Trautmannová, a též mnoho příslušných odvětví. V této chvíli mám na mysli digitální dividendu. Prohlášení, že existuje prostor pro provozovatele počínaje audiovizuálním odvětvím a konče oblastí telekomunikací v kontextu, který se zohlednil i na setkání představitelů Výboru pro kulturu a Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, myslím znamená, že jsme se snažili přijmout vyvážený přístup a doufáme, že jsme byli úspěšní.

Závěrem chci říct, že bych chtěla být svědkem důsledného evropského přístupu. Bylo by pro mě zcela nepochopitelné, pokud by příslušné subsidiární orgány, nezpochybnitelná výkonná moc členských států, měly bránit využívání přidané hodnoty, kterou Evropa musí umět využívat. Chtěla bych vyzvat Komisi a Radu, aby uplatnily touto schopnost koordinovat, harmonizovat a podle mého názoru jednat jako političtí vůdci Evropy.

Malcolm Harbour, zpravodaj. – Vážená paní předsedající, ocitl jsem se v neobvyklé situaci, když mám v této důležité rozpravě poslední slovo, takže na závěr uvedu možná jen několik všeobecnějších poznámek.

V souvislosti se svou zprávou bych však nejprve chtěl poděkovat mnoha kolegům, kteří přispěli a posílili odhodlání našeho výboru přijmout a uskutečnit tato zlepšení. Rád bych své kolegy ubezpečil, že během následujících týdnů se budeme snažit tato další zlepšení zrealizovat, zejména v oblasti ochrany údajů, v souvislosti s čímž jsme měli dnes dopoledne velmi úspěšné zasedání. Myslím si, že v této otázce můžeme dosáhnout dohody. Pokud jde o otázku oznamování případů nepovoleného přístupu, možná nepřekvapuje, že musíme pokračovat v úsilí, protože práce, kterou jsme vykonali, byla úplně nová. Srdečně vyzývám Komisi, která už v této oblasti pracovala, aby nám pomohla dokončit vypracování návrhu, protože v jejím původním návrhu nebyla tato oblast zahrnutá.

Další moje poznámka je určená paní Harmsové, neboť v této chvíli je zde jedinou představitelkou Strany zelených. Byl jsem zcela ohromený, když jsem poslouchal jejího kolegu pana Davida Hammersteina Mintze, s kterým velmi dobře vycházím, který řekl, že považuje mou zprávu za nebezpečnou pro neutralitu sítě. Strávili jsme mnoho času vylepšováním nového návrhu, abychom umožnili regulačním orgánům zasáhnout v případě narušení neutrality sítě. Potom pan Hammerstein Mintz vstoupí do tohoto Parlamentu bez toho, aby mi předtím něco řekl, a bez předložení alternativního řešení prohlásí, že moje zpráva je nebezpečná. Paní Harmsové bych chtěl říct jen to, že pokud bude Strana zelených pokračovat v tomto druhu šíření paniky a démonizování naší zprávy, bude nebezpečná pro spotřebitele, protože ohrozí všechny ostatní oblasti. Upřímně je vyzývám, aby si s námi sedli ke stolu a vyjádřili se, proč je naše zpráva nebezpečná. Uvidíme, zda můžeme odstranit jejich obavy. Mnozí z vás zřejmě denně dostávají e-maily. Dostal jsem jeden, ve kterém se píše, že tato zpráva ohrožuje neutralitu sítě. Mohu říct jen to, že náš záměr je úplně opačný.

Na závěr bych chtěl říct, že všichni neseme obrovskou zodpovědnost s cílem pomoci francouzskému předsednictví dosáhnout dohody. Chci zdůraznit tento bod. V reálném světě je mnoho nejistoty mezi lidmi, kteří jsou připraveni vložit do sítě nové generace velké investice, a kteří chtějí, aby byl tento balíček uzavřený co nejdříve. Můžeme tomu pomoci svou spoluprací tak, jako jsme to úspěšně dělali doposud. Je to skutečně velká zodpovědnost. Mohu za sebe slíbit, a vím, že moji kolegové mě v této otázce podpoří, že se budeme ze všech sil snažit s francouzským předsednictvím spolupracovat. Rád bych zvláště poděkoval panu Chatelovi a panu Bessonovi za jejich hluboké odhodlání v celém tomto úsilí a za jejich skutečnou znalost dané problematiky. Jsem přesvědčený, že spolu můžeme práci na tomto balíčku dokončit co možná nejdříve.

Předsedající. – Rozprava skončila.

Hlasování se uskuteční během následující parlamentní schůze.

Písemná prohlášení (článek 142)

Ivo Belet (PPE-DE), písemně. – (NL) Nový telekomunikační zákon, o němž dnes jednáme, má dalekosáhlé důsledky pro nás všechny, uživatele internetu a telekomunikačních služeb.

Naše soukromí na internetu má být chráněné lépe. Osobní informace uložené v počítači nebo zasláné na internet (včetně našeho uživatelského profilu v prohlížeči!) nelze využít (zneužít) bez našeho předcházejícího výslovného souhlasu.

Odvětví, které se zabývá přenosem obsahu (zejména hudební a filmový průmysl) a provozovatelé telekomunikačních služeb jsou nabádáni ke spolupráci s cílem řešit tento problém pirátství (nezákonného stahování obsahu.) Pro spotřebitele je důležité, aby byli dobře informováni o tom, co mohou a co nemohou na internetu provádět, ale přístup na internet jim nesmí být za žádných okolností odmítnutý.

Pro lidi bude jednodušší, pokud si telefonní číslo při změně operátora přenesou. Přenos by neměl trvat déle než jeden den, v souladu s opatřeními bránícími zneužití čísla.

Věříme, že v této otázce dosáhneme dohodu rychle a že zákazníci budou moci využívat výhody těchto zlepšení co nejdříve.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), písemně. – (GA) V dnešním vysoce propojeném, globalizovaném světě by osobní soukromí a ochrana údajů měly být prioritami nás všech. V otázce soukromí bychom neměli ustupovat, jak k tomu došlo v zprávě pana Harboursa. Není náplní práce národního nebo evropského orgánu, aby do hloubky monitoroval to, jak lidé využívají internet.

Evropský parlament musí jednat, aby zmírnil některé regresivnější prvky této směrnice. Propojení, které je mezi společnostmi a státními orgány na jedné straně a lidmi, kteří používají internet na soukromé účely na straně druhé, by se pomocí této směrnice mohlo zvýšit. Ochranu práv duševního vlastnictví nelze využívat jako záminku s cílem umožnit nezodpovědným orgánům přístup k osobním a soukromým údajům.

András Gyürk (PPE-DE), písemně. – (HU) Schválení legislativního balíčku, o němž dnes jednáme, je důležitým krokem směrem k tomu, abychom umožnili začít využívat širokopásmové komunikační technologie. V případě těchto technologií je důležité, aby se rozšířily, aby se Evropa, v souladu s našimi záměry, skutečně stala jedním z nejkonkurenceschopnějších regionů. V současnosti jen musíme vynaložit zvýšené úsilí a přijmout účinné nařízení týkající se telekomunikací, protože rozvoj tohoto odvětví může významně přispět ke zvýšení zaměstnanosti.

Otevření telekomunikačního trhu se zrychlilo od druhé poloviny devadesátých let, přičemž se značně zlepšila úroveň služeb. Domníváme se však, že je stále nutné vykonat významnou část práce v oblastech posílení hospodářské soutěže a následného snížení spotřebitelských cen. Kromě toho je z důvodu naléhavosti zavedení nových technologií nutné přezkoumat platné legislativní předpisy.

Za velmi příznivé považujeme to, že základním pilířem nového rámcového nařízení je přezkoumání postupů přidělování frekvencí až do současnosti. Podle našeho názoru musí v této oblasti v zájmu rostoucí konkurenceschopnosti převládnout zásada technologické neutrality. Důležitým výsledkem je i to, že v budoucnosti se vytvoří nový rámec i pro spolupráci národních regulačních orgánů.

Měli bychom uvítat skutečnost, že nové nařízení má i legislativní účinek na ochranu spotřebitele, který není v žádném případě zanedbatelný. Vytváří transparentnější podmínky stanovení cen a posiluje svobodu změnit poskytovatele služeb. Domníváme se, že důležitost rámcového nařízení, které má být přijaté, spočívá v tom, že zvýší hospodářskou soutěž a přitom se nezanedbá náležitá úroveň ochrany spotřebitele.

11. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Radě)

Předsedající. - Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B6-0457/08).

Následující otázky jsou směřované Radě.

Otázka č. 1, kterou pokládá **Manuel Medina Ortega** (H-0527/08)

Věc: Politika zásobování zemědělskými produkty.

Vzhledem k tomu, že strach z nedostatku potravin vyvolal obavy na mezinárodní úrovni (některé státy z tohoto důvodu omezily nebo zavedly zvláštní daně ze zemědělských produktů určených na vývoz), zvažuje Rada v současné době možnosti, aby se společná zahraniční a bezpečnostní politika soustředila na bezpečnost dodávek těchto produktů a aby uzavřela zvláštní dohody s hlavními státy, které tyto produkty dodávají?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Vážená paní předsedající, pane Medino Ortego, Evropská rada na svém zasedání 19. a 20. června letošního roku uznala, že současný vývoj cen potravin je zdrojem obav v Evropské unii, kde tato krize zasáhla zejména domácnosti s nízkými příjmy, a na mezinárodní úrovni zejména v souvislosti s rozvojovými zeměmi. Důvody tohoto stavu jsou různé. Prvním důvodem je růst celosvětové poptávky, především ze strany rozvíjejících se ekonomik. Druhý důvod se týká rostoucích nákladů na výrobu a dopravu způsobených růstem cen paliv. Třetí důvod souvisí se způsobem fungování finančních trhů, se spekulacemi na mezinárodních trzích a na místních trzích s potravinami. Navíc některé hlavní producentské země zaznamenaly špatnou úrodu z důvodu špatných klimatických podmínek. Rada EU pro obecné záležitosti a vnější vztahy příští měsíc znovu zváží tyto otázky, přičemž se především bude zabývat potřebou zvýšit potravinovou bezpečnost ve spolupráci s Organizací spojených národů a dále s mezinárodními finančními institucemi a zeměmi G8. Mezinárodní měnový fond a Světová banka naplánovaly setkání a já jsem velmi rád, že pan Pan Ki-mun, generální tajemník OSN, vytvořil skupinu na vysoké úrovni, aby se zabývala potravinovou krizí. Evropská unie bude hrát vedoucí úlohu při uskutečňování prohlášení přijatého na konferenci na vysoké úrovni organizace FAO, která se konala 5. června letošního roku v Římě. Je zřejmé, že budeme muset také využít následujících zasedání Organizace spojených národů a Světové banky, abychom dosáhli rozvinutí a prohloubení činnosti zaměřené na podporu výroby potravin v postižených rozvojových zemích.

Jak je vidět, hlavní politiky, které se dotýkají této potravinové krize a které mohou napomoci k jejímu řešení, jsou zemědělská politika, rozvojová politika a obchodní politika. Společná zahraniční a bezpečnostní politika, o které hovořil pan Medina Ortega, může být, ovšem pouze okrajově, přínosem v této otázce v souvislosti s politickým dialogem, který vede s třetími zeměmi a který je zaměřený na podporu těchto zemí s cílem zdokonalit zemědělskou politiku, aby došlo ke zvýšení potravinové bezpečnosti v rozvojových zemích a k posílení regionální integrace v nejpostiženějších oblastech.

Manuel Medina Ortega, (PSE). - (ES) Děkuji vám za odpověď. Je zřejmé, že Rada se touto otázkou skutečně zabývá.

Rád bych upozornil, že hladomor je trvalým charakteristickým rysem evropských dějin, například známý bramborový hladomor v Irsku, který způsobil vyhlazení ostrova, či hladomory v jiných částech Evropy, například na Ukrajině.

Žijeme v období, ve kterém se nám dostalo upozornění na možné důsledky. Hovoříme o společenství 500 milionů lidí, kteří z větší části konzumují potraviny ze zahraničí.

Nemyslí si Rada, že nadešel čas předložit návrh celkové politiky komplexní potravinové bezpečnosti a čas, aby se tato politika potravinové bezpečnosti stala jednou z obecných politik Evropské unie s cílem zabezpečit, aby v budoucnu nedošlo k opakování tohoto druhu masového hladomoru?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Pan Medina Ortega má naprostou pravdu. Domnívám se, že během našeho přezkoumávání společné zemědělské politiky, na zasedáních v souvislosti s rozvojovou politikou, v rámci výměny stanovisek a na summitech, které budeme pořádát s rozvojovými zeměmi, se Rada bude skutečně více soustředit na otázku dodávek potravin a na otázku potravinové bezpečnosti. Jedná se o dvě samostatné záležitosti, ale musíme je skutečně vnímat společně. V každém případě je jedním z cílů francouzského předsednictví, zejména s výhledem na říjnovou Evropskou radu, tyto otázky nastolit a společně je prozkoumat.

Jim Allister (NI). - Nebylo by namísto bizarního pojetí, jež zaznělo v otázce o přezkoumání oblasti potravinové bezpečnosti v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky, lepší vrátit se k potravinové bezpečnosti jako k původnímu hlavnímu cíli společné zemědělské politiky, jak to pan prezident Sarkozy slíbil ve svém důležitém projevu na únorové zemědělské konferenci v Paříži? Otázku potravinové bezpečnosti a vyšších příspěvků EU na produkci potravin stanovil jako své hlavní cíle v rámci obnovy společné zemědělské politiky. Může se francouzský ministr vyjádřit k pokroku směrem k dosažení těchto cílů?

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Vážená paní předsedající, pane úřadující předsedo, jsme svědky posunu paradigmatu od nadměrné produkce v Evropě k obavám o bezpečnost našich dodávek potravin. Věříte, že jednání Světové obchodní organizace, které v současnosti probíhají pod francouzským předsednictvím, mají nějakou šanci dospět do prosince k uspokojivému závěru?

Věříte, že by světový trh mohl být jedinečnou příležitostí pro naše zemědělské odvětví? Jsme samozřejmě svědky velmi prudkého nárůstu cen a toho, že tyto ceny přirozeně nabízejí zcela nové možnosti pro příjmy našich vlastních zemědělců v zemích jako je Francie, Velká Británie a dále ve všech nových členských státech. Rovněž vytvořily vynikající příjmovou perspektivu kdekoli jinde, zejména v nejméně rozvinutých zemích, zemích, které jsou nejchudší z chudých.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) V reakci na slova pana Allistera mi dovolu prohlásit, že jsem skutečně přesvědčený, že otázka potravinové bezpečnosti musí být hlavním cílem našeho přezkoumání společné zemědělské politiky. Je to jeden z cílů, který chceme při přezkoumání společné zemědělské politiky zdůraznit. Když začneme provádět toto celkové přezkoumání, musíme se též snažit zohlednit nejen kvantitativní cíle společné zemědělské politiky, ale vzít více do úvahy i kvalitativní aspekty s cílem zajistit, aby všichni naši spoluobčané bez ohledu na to, kde žijí, měli přístup k potravinovým výrobkům vysoké kvality.

Pokud jde o otázku pana Rübiga, dovolu mi zdůraznit, že v současnosti máme skutečně prospěch z vysokých světových cen, které vytvářejí příležitosti pro evropský vývoz. S ohledem na celkovou celosvětovou poptávku se z nás mohou v různých oblastech stát dovozci, nebo můžeme zjistit, že neprodukujeme dostatečné množství. Během mnohostranných obchodních jednání Evropa učinila to, co učinit musela, a, jak víte, učinila řadu ústupků v souvislosti s reformami v rámci dohod o společné zemědělské politice. Naneštěstí se ukazuje, že další země jsou zodpovědné za zablokování rozhovorů. Je pravda, že na kole jednání v Dohě o rozvoji měla být aspektům potravinové bezpečnosti a vyvážené celosvětové produkci potravin věnována větší pozornost než tomu je v současnosti.

Předsedající. - Otázka č. 2, kterou pokládá **Marie Panayotopoulousová-Cassiotouová** (H-0529/08)

Věc: Evropský pakt pro mládež.

Mladí lidé v Evropské unii se zabývají všemi oblastmi politiky, především vzdělávacími příležitostmi a celoživotním vzděláváním, zaměstnaností a mobilitou, otázkami sociální integrace, zdravotnictvím a možností nezávislosti a podporou iniciativ týkajících se podnikání a dobrovolnické práce. Vyjádří se proto Rada k tomu, jakým způsobem hodlá uplatňovat Evropský pakt pro mládež (7619.05) a investovat do politik, které se mladých lidí dotýkají?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Vážená paní Panayotopoulousová-Cassiotouová, správně jste poukázala na to, že se mladí lidé zajímají o celou škálu oblastí politiky.

Děkuji vám. Politika mládeže se svojí podstatou týká všech odvětví. Cílem Evropského paktu pro mládež, který Evropská unie přijala v roce 2005, je právě zahrnutí rozměru mládeže do různých politik v souladu s lisabonskou strategií.

Naše cíle jsou jednoduché, spočívají zejména ve zvýšení vzdělanostního potenciálu v Evropě, ve zlepšení odborného vzdělávání, mobility mládeže, profesionální integrace a sociálního zapojení mladých lidí. Uvědomujeme si, že tento pakt musíme společně ještě více zefektivnit a že potřebujeme konkrétní výsledky. Komise bude od roku 2009 vypracovávat tříletou zprávu o mládeži, abychom těchto cílů dosáhli. Tato zpráva nám poskytne hloubkovou analýzu situace mladých lidí v Evropě a tím nám pomůže upozornit na jejich zájmy.

EU určitě nese hlavní zodpovědnost v těchto otázkách, v současné době jsou však na základě smluv důležitější opatření na úrovni členských států a my musíme zajistit, abychom se v rámci Evropské unie soustředili na osvědčené postupy ať už na národní, místní nebo regionální úrovni. Musíme podporovat všechny formy synergie mezi zúčastněnými stranami, jako jsou podniky, školy, sdružení, zaměstnavatelské orgány, mladí zaměstnanci, výzkumníci, rodiny a také sociální partneři. V této souvislosti se předsednictvo Rady mimořádně zajímá o podporu přeshraniční mobility mladých lidí. Tato otázka bude nastolena v Radě 20. a 21. listopadu. Rada posoudí zprávu o mobilitě prostřednictvím skupiny odborníků na vysoké úrovni, které bude předsedat paní Maria João Rodriguesová. Chceme, aby došlo k rozšíření programu Erasmus, který dosáhl obrovského úspěchu. Uvědomujeme si, že toho nemůžeme dosáhnout přes noc, ale doufáme, že program Erasmus se stane demokratičtější a jeho základna se rozšíří.

Kromě toho chceme na evropské úrovni podpořit učňovské programy typu Leonardo. Během francouzského předsednictví chceme zorganizovat velkou akci na zvýšení mobility učňů. Zároveň chceme během francouzského předsednictví dosáhnout toho, aby se otázka zdraví mladých lidí stala jednou z priorit politiky pro mládež, chceme získat lepší představu o zdravotních otázkách, které se specificky týkají mladých lidí, bez ohledu na to, zda souvisí s hygienou nebo bojem se závislostí na tabáku, alkoholu a samozřejmě na drogách.

V roce 2009 bude Rada hrát aktivní roli ve všeobecném procesu hodnocení evropské spolupráce v oblasti mládeže. Vzhledem k tomu, že to bude dlouhodobý proces, je důležité zabezpečit kontinuitu opatření mezi jednotlivými předsednictvími. Z tohoto důvodu spolupracujeme s následnými předsednictvími, s českým a švédským, abychom zabezpečili kontinuitu této politiky, která je tak důležitá pro budoucí generaci Evropanů.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Vážená paní předsedající, děkuji panu úřadujícímu předsedovi Rady za odpověď a přeji francouzskému předsednictví vše nejlepší při dosahování jeho cílů.

Po uzavření paktu Rada určitě uzavřela i dohodu o plnění kvantitativních cílů: snížení absence ve školách o 10% a jasně vymezeného kvantitativního snížení nezaměstnanosti mládeže v průběhu určitého období po ukončení vzdělání.

V jakém rozsahu bylo těchto cílů dosaženo, když nám statistické údaje ukazují, že nezaměstnanost mládeže je stále velmi vysoká?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Je pravda, že nezaměstnanost mládeže je stále velmi vysoká, i když v posledních letech se celková situace v Unii zlepšila.

Domnívám se, že se musíme soustředit na tři oblasti opatření. Musíme především zabezpečit skutečné přizpůsobení vzdělávání požadavkům trhu, zejména potřebám trhu práce, a musíme zabezpečit, aby vzdělávací systémy byly v lepším souladu se strategií hospodářské soutěže podle Lisabonské smlouvy.

Druhou oblastí je zahájení dialogu se zaměstnavateli, sociálními partnery za účelem podpory větší sociální zodpovědnosti ze strany podniků a sociální integrace mladých lidí. V této souvislosti nesou hlavní zodpovědnost všechny podniky se sídlem v Evropě, zejména ty největší.

Za třetí, jsem přesvědčený, že v oblasti vzdělávání se musíme zaměřit na vytvoření sítí excelence a podporovat mobilitu mezi našimi zeměmi zrovna tak, jako musíme podporovat vzájemné uznávání diplomů a kvalifikačních osvědčení, aby došlo k většímu sjednocení evropského pracovního trhu.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Vážená paní předsedající, pane ministře, rád bych se věnoval zvláštní záležitosti, kterou v souvislosti s touto otázkou považuji za velmi důležitou. Ve všech průzkumech v celé EU, které byly provedeny, neustále pozorujeme, že mladí lidé jsou nejvíce zaníceni pro tuto Evropskou unii. Mladí lidé jsou také skupinou, která nejčastěji věří tomu, že může mít z Unie výhody, na rozdíl od nejtvrdších oponentů EU, kterými jsou většinou starší, neústupní lidé bez představ.

Rád bych věděl, zda v rámci tohoto paktu a možná též v jiných rámcích máte plány na další stimulaci tohoto zájmu, této příznivé reakce na Evropu ze strany mladých lidí.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Vážená paní předsedající, vážený pane Leichtfriede, možná bych mohl vyjádřit svá stanoviska méně rozporuplným způsobem. Skutečně se domnívám, že mladí lidé jsou zaníceni pro Evropu a je pravda, že z této situace musíme vycházet. To však neznamená prohlašovat, že příslušníci jiné generace, ti, kteří Evropu postavili, jsou pro ni zaníceni méně. Naneštěstí však na evropské úrovni existují lidé, kteří jsou pro, a ti, kteří jsou proti. Průzkumy veřejného mínění též ukazují, jak jsme nedávno znovu viděli, že oponenti jsou někdy radikálnější a my musíme v tomto směru vynaložit důslednější úsilí.

V souvislosti s plánovaným paktem mobilizovat mladé lidi a dosáhnout, aby se konkretizovala představa Evropy, jsem hluboce přesvědčený, že musíme podporovat přeshraniční mobilitu našich mladých lidí a že (díky těmto programům, na které vynaložíme větší objem finančních prostředků i přesto, že si uvědomuji, že to bude trvat několik let a že se jedná o dlouhodobý projekt) pokud přezkoumáme rámec našich společných politik, musíme přezkoumat programy zaměřené na další zvyšování mobility našich mladých lidí a dětí, ať už jde o studenty, učně nebo mladé zaměstnance, kteří získávají pracovní zkušenosti, nebo jsou součástí schématu odborného vzdělávání.

Jsem přesvědčený, že toto je způsob, jakým lze dosáhnout konkretizace představy Evropy, zabezpečit, aby jejich nadšení přineslo ovoce a umožnilo vznik nové generace, kterou vy i já toužíme spatřit.

Předsedající. - Otázka č. 3, kterou pokládá **Robert Evans** (H-0532/08)

Věc: Anomálie v souvislosti se situací v zámořských územích EU.

Domnívá se Rada, že je neobvyklé považovat zemi v Jižní Americe za součást Evropské unie, pokud v té samé chvíli zastavujeme jednání o vstupu s Chorvatskem, Tureckem a dalšími evropskými státy, které jasně mají silnější geografický nárok?

Jak si Rada v současné atmosféře po irském referendu představuje zpracovávání těchto žádostí? Už o tom Rada někdy jednala?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Vážený pane Evansi, jsem rád, že jste tu přítomen, protože si nejsem zcela jistý, co tato otázka znamená. Možná jsem jí správně neporozuměl a vy mi ji budete moci objasnit.

V Jižní Americe leží některé nejvzdálenější regiony, které tvoří neoddělitelnou součást Evropské unie, a z toho důvodu jsou oprávněně v rámci uplatňování zvláštních politik. Neexistuje však žádný jihoamerický stát jako takový, který by byl členem Evropské unie. Při této odpovědi postupuji velmi opatrně, protože jsem možná neporozuměl všem významovým odstínům otázky.

Pokud jde o Turecko a Chorvatsko, tyto země zaznamenaly od zahájení jednání značný pokrok. V souvislosti s Tureckem byl například ověřovací proces, který je prvním formálním krokem každé kapitoly, dokončen v případě 23 kapitol. O osmi kapitolách se začalo jednat a v případě jedné z nich je proces jednání přechodně zastaven. Naše předsednictvo je přesvědčené, že bude moci otevřít další dvě kapitoly.

V souvislosti s Chorvatskem byl ověřovací proces uzavřen. Bylo otevřeno 21 kapitol, tři z nich jsou přechodně uzavřené. Dne 25. července tohoto roku se uskutečnila konference o vstupu a byla otevřena první, poměrně citlivá kapitola o pohybu zboží a kapitola 20 o podnikání a průmyslové politice byla uzavřena. Jak víte, pokrok v jednáních závisí zejména na výsledcích, kterých dosáhnou kandidátské země. Pokrok dosažený v souvislosti s plněním kritérií pro otevření a uzavření kapitol, jakož i s plněním požadavků stanovených v rámci jednání včetně revidovaného přístupového partnerství, má v tomto směru zásadní význam a samozřejmě odkazujeme na posouzení Komise. Ještě jednou bych rád zopakoval, pane Evansi, že pokud moje odpověď nebyla úplně přesná, byl bych velmi rád, kdybyste mi přesněji objasnil význam své otázky.

Robert Evans (PSE). - Trochu svoji otázku objasním a položím ji z širšího hlediska. Pan úřadující předseda odpověděl na některé body, které jsem nastolil a já mu za odpověď děkuji. Má pravdu. Moje stanovisko spočívá v tom, že se domnívám, že není obvyklé, pokud umožníme zemím jako Francouzská Guayana, aby byly plnohodnotnou součástí Evropské unie se všemi výhodami z toho vyplývajícími. Nemám na mysli jen francouzská území, ale napadají mne například i Martinik a Guadeloupe.

A přitom v rámci Evropy klademe odpor. Pan úřadující předseda hovořil o procesu jednání s Chorvatskem a Tureckem. Některé státy v Evropské unii tím nejsou nadšené.

Ale dochází i k jiným anomáliím, na Normanské ostrovy, Jersey a Guernsey, které nejsou v Evropské unii, se nevztahují právní předpisy. Jsou to daňové ráje, ve kterých je bohatým lidem umožněno vyhýbat se placení poplatků, které všichni ostatní platí.

Jedná Rada o tomto stanovisku nebo o těchto anomáliích? Může pan úřadující předseda obhájit situaci, ve které je Francouzská Guayana součástí Evropské unie, a domnívá se, že tato situace přetrvá nejen z krátkodobého, ale i z dlouhodobého hlediska? Mohl by nahlédnout do křišťálové koule a poskytnout mi krátký přehled o směru, kterým Evropská unie kráčí z globálního hlediska?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Děkuji, pane Evansi. Skutečně jsem se obával, že jsem vaši otázku porozuměl správně, a že bych nemusel vyslechnout vaše vysvětlení. Ale vážně, za prvé, nejvzdálenější regiony, všechny regiony, které nazýváme zámořskými regiony, tvoří součást Evropské unie, důležitou součást bez ohledu na to, kde se tyto oblasti nacházejí a bez ohledu na to, zda mají svazky s Francií, Španělskem, Portugalskem, Spojeným královstvím nebo kteroukoli jinou zemí.

Hovořil jste o existujících zámořských departementech. Tyto departementy patří Francii od 17. století. Jejich obyvatelé jsou francouzskými občany od roku 1848, takže se nejedná o nic nového, a to všechno bylo od

počátku zohledňováno, od ustavující Smlouvy, kterou bylo založeno původní Evropské společenství a později Evropská unie.

Dalším bod, na který jste poukázal – domnívám se však, že se jedná o otázku rozšíření vlivu Evropy do zámořských oblastí – se týká druhu politiky, kterou máme uplatňovat. Jsem přesvědčený, že je pro nás důležité vyvíjet v tomto směru úsilí ne proto, že jde o francouzská území, ale proto, opakují, že jde i o otázku vlivu.

Další bod, který jste uvedl, který souvisí s Radou a v souvislosti s nímž nebudu uvádět žádná jména, se týká složité otázky, konkrétně toho, jak zabránit existenci daňových rájů, ať už se nacházejí v zámořských oblastech nebo blízko našeho kontinentu. Jde skutečně o problém. Určité úsilí už vyvinula Rada Ecofin. Bylo předloženo několik návrhů a my se stále snažíme bojovat s daňovými ráji na úrovni EU i v rámci mezinárodních dohod, jejichž smluvní stranou je EU.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Rád bych položil ne příliš vážnou otázku: Měli bychom uvažovat o změně názvu na Evropskou a jihoamerickou unii? Kromě toho, vzhledem k možnému přistoupení Turecka, měli bychom začlenit i Asii? Nyní vážněji, občané EU vědí o těchto zámořských územích velmi málo. Bylo by možné, aby informační kampaň poskytla více informací o těchto otázkách, aby došlo k důvěrnějšímu seznámení s těmito zeměmi, zejména v případě mladých občanů EU? Následně bych jim poskytl důkladnější znalost těchto území. Pak by nebyly pokládány takovéto otázky.

Avril Doyle (PPE-DE). - Děkuji Radě. Možná jsem ji nezachytila, ale neslyšela jsem odpověď pana ministra na druhou část otázky pana Evanse související s atmosférou v Radě po irském referendu. Mohl by nejdříve ozřejmit atmosféru v Radě po irském referendu a to, zda má vliv na zpracování žádostí ze strany Chorvatska, Turecka a dalších jmenovaných evropských států? Jinými slovy, jaká je v současnosti, po irském referendu, situace v Radě v souvislosti s těmito žádostmi?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Především, jsem přesvědčený, že pan Paleckis uvažuje celkem správně. Je pravda, že se snažíme evropské občany více vzdělávat a informovat o těchto vzdálených, nicméně evropských regionech. Jsou zobrazované na eurobankovkách, což je alespoň určitý pokrok. Musíme však pokročit dále, pokud jde o poskytování informací a komunikaci. Paní Doylová položila otázku, která má velmi široké souvislosti. Musíme se proto soustředit na probíhající jednání. Pokud jde o Radu, tato jednání vycházejí z návrhů předložených Komisí na základě screeningových zpráv, které tvoří naprosto běžný základ.

Zřetelně jsme též vyjádřili svoji připravenost prohloubit vztahy s několika dalšími zeměmi, zejména s balkánskými státy, a to, že vzhledem k vynaloženému úsilí bychom rádi měli bližší vztahy nejen s Chorvatskem, ale i se Srbskem a ostatními zeměmi, jako jsou Bosna a Hercegovina a Černá hora.

Dále vyvstává otázka partnerství. Dne 9. září se uskuteční důležitý summit mezi Evropskou unií a Ukrajinou. V současné fázi konfliktu Ruska a Gruzie se též pokusíme rozvinout partnerství s Ukrajinou a, jak víte, včera jsme zdůraznili potřebu posílit vztahy s Gruzii. To je aktualizace současných vztahů z mé strany.

Dále je tu problém související s Lisabonskou smlouvou. Pokud nebudeme mít Lisabonskou smlouvu, některé z členských států včetně toho, který zastupuji, když si z hlavy sejmu předsednický klobouk, se vyjádřily, že současná smlouva je smlouvou 27 států a v případě rozšíření budeme Lisabonskou smlouvu skutečně potřebovat. Upřímně vám říkám, paní Doylová, že taková je současná situace v Radě.

Předsedající. - Otázka č. 4, kterou pokládá **Avril Doylová** (H-0534/08)

Věc: Adaptační opatření na hranicích v souvislosti s dovozy s menšími emisemi uhlíku.

Mohla by Rada nastínit svá stanoviska v souvislosti s hraničními regulačními opatřeními (BAMs) pro dovozy s nižšími emisemi uhlíku z třetích zemí v rámci systému obchodování s emisemi EU v období obchodování po roce 2012?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Evropská rada zvažila vaši velmi závažnou otázku na svém zasedání v březnu letošního roku, kdy upozornila na to, že v rámci vysoce konkurenčního globálního kontextu existuje riziko přesunu emisí oxidu uhličitého v některých odvětvích, jako jsou například energeticky velmi náročná odvětví, v nichž je mezinárodní hospodářská soutěž mimořádně intenzivní. Tato otázka představuje skutečný problém, který je potřeba analyzovat a vyřešit v rámci nové směrnice, kterou se zavede systém výměny kvót ve Společenství.

Paní Doylová, nejlepší způsob, jak řešit otázku přesunu emisí a jak zabezpečit, aby systém výměny emisních kvót Společenství byl i nadále účinný, je uzavření mezinárodní dohody. Je však zřejmé, že musíme být připraveni konat, pokud k mezinárodní dohodě nedospějeme, a v současnosti jednáme o nejvhodnějších opatřeních s cílem udržet konkurenceschopnost našeho průmyslu a zároveň zabezpečit, aby EU sloužila jako příklad v boji proti skleníkovým plynům.

Jsme přesvědčeni, že je třeba to učinit způsobem, kterým se zabezpečí, aby všechna průmyslová odvětví přiměřeně předvíдалa návratnost svých investic, především v období zhoršujícího se hospodářství a v období, ve kterém čelíme zpomalování mezinárodního hospodářského růstu s veškerými známkami toho, že v následujícím roce nedojde ke zlepšení situace.

V návrhu směrnice se Komise vzhledem k výsledku mezinárodních jednání zavázala předložit analytickou zprávu spolu s vhodnými návrhy řešení problémů, které mohou vyplynout z rizik přesunu emisí oxidu uhličitého.

Existují dvě možnosti: Přizpůsobit poměr volných kvót, nebo začlenit dovozce produktů vyrobených energeticky náročnými průmyslovými odvětvími do systému Společenství a zároveň zabezpečit, aby byl tento systém slučitelný s pravidly organizace WTO. Předsednictví Rady samozřejmě doufá, že Rada a tento Parlament budou schopni vysvětlit tyto záležitosti s cílem zabezpečit, aby Evropa měla svou vlastní konkurenceschopnou průmyslovou základnu a abychom co nejdříve rozpoznali mechanismy, které budou použitelné před rokem 2011.

Avril Doyle (PPE-DE). - Připouštím, že pohraniční regulační opatření musí být součástí našich nástrojů, ale bez účinnosti, použité jako cukr, nikoli jako bič při mezinárodních jednáních, v jejichž rámci jsme v dobré víře usilovali o dosažení mezinárodní dohody v boji proti klimatickým změnám. Mohl by se pan ministr vyjádřit k článku 20 dohody s WTO, který stanovuje možnost zákazu v případě ohrožení vyčerpatelných přírodních zdrojů? Budou cíle týkající se snížení emisí oxidu uhličitého vymezeny v rámci této definice stejně jako to dosud bylo v případě čistého vzduchu? Byla bych ráda, kdyby se pan ministr k této otázce vyjádřil podrobněji.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Vážená paní předsedající, paní Doylová, především bych rád řekl, a jak jste vy správně vyjádřila, že musíme využívat různých možných opatření jako cukru spíše než biče, abychom zabezpečili, že nebude docházet k výjimkám ze závazků snižovat emise skleníkových plynů. Za druhé, musíme dosáhnout správné rovnováhy v souvislosti s požadavky průmyslových odvětví, které stále nejsou spravedlivé. Pokud jde o článek 20 dohody s WTO, jsme přesvědčeni, že toto opatření je skutečně reakcí na legitimní cíl ochrany vyčerpatelných přírodních zdrojů. Podle zprávy odborníků, kterou jsme obdrželi, je to v souladu s pravidly mezinárodního obchodního práva.

Syed Kamall (PPE-DE). - Rád bych přivítal pana ministra na tomto parlamentním zasedání zde v Bruselu, nikoli ve Štrasburku, a vyjádřil, jak velmi se těším na setkání s francouzským předsednictvím na dalších parlamentních schůzích zde v Bruselu a ne ve Štrasburku.

Pojďme však otázce, souhlasil by s tvrzením, že jedním z nejlepších způsobů řešení celosvětové chudoby je podpora podnikatelů v chudých zemích, aby začali podnikat a obchodováním vytvářeli bohatství? Vzhledem k jeho očividnému zájmu o pohraniční regulační opatření, které jsou ve skutečnosti dovozním clem, jak reaguje na kritiku v souvislosti s tím, že hraniční regulační opatření jsou opatření zaměřená proti rozvoji, jsou ve skutečnosti evropským imperialistickým protekcionistickým opatřením s cílem zabránit dovozům z rozvojových zemí a udržet chudé lidi v chudobě?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Vážená paní předsedající, vzhledem ke své funkci předsedy zachovám klid v souvislosti s těmito naprosto neopodstatněnými a bezdůvodnými útoky, protože určitě nejsme jediní, kteří obchodují v chudých zemích!

Jsem přesvědčený, že mechanismy, o nichž tu uvažujeme, nejsou bičem na rozvojové země, přičemž znovu reagují na vyjádření paní Doylové pronesená před chvílí. Když o této otázce uvažuji objektivně, v souvislosti s dosažením rovnováhy mezi konkurenceschopností a bojem proti skleníkovým plynům, musíme skutečně vytvořit stabilní rovnováhu ve vztahu k našim hlavním partnerům. Jedním z těchto hlavních partnerů jsou Spojené státy americké, které, pokud vím, v této oblasti nepřijaly stejné závazky jako my. Dalším hlavním partnerem je Japonsko, které má též menší závazky a vynakládá menší úsilí. Potom následuje Rusko, o němž se dovídám, že neuznává stejné hodnoty a že musíme též vědět, jak s touto zemí realisticky komunikovat, a že je to rozvíjející se mocnost. Dalšími zeměmi jsou Brazílie, Indie a samozřejmě Čína, které jsou členy Světové obchodní organizace. Takže skutečně nerozumím, proč bychom se měli chovat naivně a ne realisticky.

Musíme vést příkladný boj proti globálnímu oteplování. Evropa má v této oblasti vedoucí pozici, musí v tomto úsilí pokračovat a udržet si svoji výhodu v rámci mezinárodních jednání, například příští rok v Kodani. V této souvislosti však nemá žádný důvod se stydět za ochranu svých zájmů před mocnostmi, které jsou přinejmenším stejně bohaté jako my. Jak už zdůraznili jiní řečníci v rámci předcházejících otázek, i v Evropě máme chudobu.

Předsedající. - Otázka č. 5, kterou pokládá **Colm Burke** (H-0536/08)

Věc: Fórum na vysoké úrovni o účinnosti pomoci, které se bude konat v září v Akkře (Ghana).

Fórum na vysoké úrovni o účinnosti pomoci ve městě Akkra, které se má uskutečnit v září, představuje skutečnou příležitost pro dárce a partnerské vlády s cílem prohloubit závazky, které je možné realizovat na základě časového harmonogramu a monitorovat, aby pomoc chudým probíhala plynulejším způsobem.

Jakým způsobem může Rada a členské státy prohloubit své závazky vůči plnění cílů Pařížského prohlášení z roku 2005? Může Rada a členské státy zabezpečit to, aby se vlády nesnažily jen o zvyšování účinnosti poskytování pomoci prostřednictvím této deklarace, ale aby se zabývaly i účinností pomoci v tom smyslu, jak tato pomoc skutečně zlepšuje životy chudých? Může Rada poskytnout aktuální reakci na usnesení Parlamentu (P6_TA(2008)0237) o následných opatřeních vyplývajících z Pařížského prohlášení o účinnosti pomoci z roku 2005? Nyní, když jsme v půli cesty, jakým způsobem navrhuje Rada připsat vládám odpovědnost za plnění jejich závazků v souvislosti s rozvojovými cíli tisíciletí vzhledem k poklesu číselných údajů týkajících se pomoci EU z úrovně 0,41 % HDP v roce 2006 na úroveň 0,38 v roce 2007, což je pokles přibližně o 1,5 miliardy EUR?

Jean-Pierre Jouyet, *úřadující předseda Rady.* - (FR) Vážený pane Burku, vaše otázka se týká tří aspektů, které úzce souvisí se spoluprací a rozvojem: účinnosti pomoci, rozvojových cílů tisíciletí a objemu pomoci.

Je to velmi aktuální otázka vzhledem k setkání třetího fóra na vysoké úrovni o účinnosti pomoci v Akkře, které začíná dnes a k setkání na vysoké úrovni o rozvojových cílech tisíciletí, které se uskuteční za necelý měsíc, 25. září v New Yorku. Další důležitou událostí bude navazující mezinárodní konference o financování rozvoje, která se uskuteční mezi 29. listopadem a 2. prosincem v Dohá. Na této konferenci bude přezkoumáno plnění Monterreyského konsensu.

Rada vyvíjí mimořádné úsilí v souvislosti se všemi uvedenými konferencemi a od června letošního roku přijala řadu závěrů. V případě účinnosti pomoci Rada uznává, že přes určitý pokrok stále zůstává spousta práce. Musíme stanovit odvětví nebo projekty, v jejichž rámci může Unie dosáhnout změny a vytvořit přidanou hodnotu ve vztahu s ostatními dárci. Nepochybně musíme též využívat národních systémů a lépe seznámit příjemce pomoci s jejich zodpovědností. Toto je cíl, který jsme si stanovili v případě konference v Akkře, a doufáme, že budeme svědky cílevědomého strategického prohlášení v souvislosti s akčním plánem této konference, který stanoví pevné, přesné a měřitelné cíle s časovým harmonogramem pro jejich plnění, aby naši partneři lépe pochopili důležitost zvýšení účinnosti pomoci.

Druhý bod se týká rozvojových cílů tisíciletí. Všichni partneři, dárcovské země i cílové země, nesou společnou zodpovědnost za dosažení těchto cílů na základě trvale udržitelného rozvoje a musí dodržovat svoje závazky. Rada přijala agendu EU pro akci v oblasti rozvojových cílů tisíciletí v červnu letošního roku a stanovila řadu dílčích cílů, aby se nám jich podařilo dosáhnout.

Pokud jde o objem pomoci, je pravda, že nás pokles celkového objemu oficiální rozvojové pomoci znepokojuje. Celková pomoc klesla z hodnoty 47,7 miliard EUR v roce 2006 na 46 miliard EUR v roce 2007. Přes tento pokles zůstává Evropa stále největším dárce, zejména v Africe, a my doufáme, že pokles bude mít pouze dočasný charakter. Pokud jsou statistické údaje poskytnuté jednotlivými členskými státy správné, v roce 2008 bychom měli dosáhnout velmi vysokého objemu rozvojové pomoci a měli bychom být schopni dosáhnout našich cílů tisíciletí stanovených pro roky 2010 a 2015. Z tohoto důvodu Rada požádala členské státy, aby zavedly předběžné indikativní časové rozvrhy, aby bylo jasné, jakým způsobem hodlají dosáhnout cílů ORP.

Colm Burke (PPE-DE). - Pokud jde o spolupráci v rámci rozvojových zemí, setkal jsem se s jedním případem, kdy EU poskytla sumu ve výši 1,2 miliónu EUR na projekt v Etiopii a zjistila, že etiopská vláda uplatnila na tuto pomoc DPH ve výši 17%. Proto mne zajímá, zda jsme dosáhli nějakého pokroku v souvislosti s rozvojovými zeměmi, které dostávají rozvojovou pomoc.

Také mne zajímá, zda jsme v této fázi měli nějaké informace od členských států v souvislosti s typy ustanovení, které přijímají v rámci svých rozpočtů pro rok 2009 na příspěvky na pomoc v roce 2009. Budou tyto

příspěvky z důvodu hospodářského poklesu v řadě zemí sníženy a podniká předsednictví aktivní kroky, aby se vyhnulo tomuto kroku ze strany členských států?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Budu se muset vrátit k otázce pana Burka později, abych mu poskytnul důkladnější odpověď, protože v tuto chvíli nemám informace o návrzích členských států v souvislosti s rozpočtem pro rok 2009. Už jsem řekl, že jsme žádali o předběžné rozpočty. Proto navrhuji, abych se k otázkám pana Burka vrátil později a útvary Rady mu poskytnou přesné informace o rozpočtu pro rok 2009 hned, jak je budou mít k dispozici. V současnosti máme jen neúplné informace. Pokud pan Burke dovolí, stejným způsobem budu postupovat i v případě Etiopie, abych si ověřil, zda v souvislosti s uplatněním DPH byla dodržena pravidla pomoci.

Předsedající. - Otázka č. 6, kterou pokládá **Jim Higgins** (H-0538/08)

Věc: Mise EU v Čadu

Mohla by nám Rada poskytnout aktuální informace o rozmístění mise EUFOR v Čadu? Nastaly nějaké neočekávané problémy a pokud ano, jaké poučení vyplynulo z této zkušenosti?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Vážený pane Higgins, tři mnohonárodnostní prapory, které tvoří jednotky EUFOR ve východním Čadu a Středoafrické republice jsou v současnosti plně funkční. Síly, které se sestávají přibližně z 3 200 vojáků, mohou v současnosti vykonávat všechny mise, které jim Rada stanoví. Dovolte mi připomenout, že Albánie, Chorvatsko a Rusko, které v nejbližší době v této oblasti rozmístí čtyři vrtulníky, jsou také součástí těchto sil. Ukrajina zahájila jednání, ale do této chvíle nepřijala žádná další opatření.

Jak víte, váš krajan, generál Patrick Nash, je velitelem operace a předsednictvo Rady by chtělo zvlášť ocenit jeho profesionalitu.

V návaznosti na společnou hodnotící misi EU a OSN uskutečňovanou v Čadu a Středoafrické republice ve dnech 18.–24. června Javier Solana předložil zprávu a doporučení o následných opatřeních OSN souvisejících s touto operací. Rada schválila zprávu pana Solany 25. června letošního roku a generální tajemník OSN na schválení naváže zprávou, která se v blízké budoucnosti stane předmětem jednání Bezpečnostní rady.

Chci zdůraznit, že od svého rozmístění jednotky EUFOR postupovaly nestranně, nezávisle a neutrálně. Pomohly zvýšit bezpečnost ve východním Čadu a na severovýchodě Středoafrické republiky tím, že v průběhu několika měsíců rozmístily daleko od evropských základů a ve velmi nepřátelském prostředí značné síly, jejichž přítomnost má odrazující účinek. Dohlížejí na celou oblast a pomáhají zvyšovat její bezpečnost, na požádání poskytují doprovod humanitárním organizacím, pomáhají vytvářet způsoby dodávek a na požádání chrání různá zařízení nebo navrhuji alternativní řešení, která by jim pomohla plnit jejich úkoly. Mise EUFOR navíc pomohla zabezpečit aktivnější úlohu místní policie a rozšířit oblast její obvyklé působnosti.

Mise EUFOR plní úkoly vyplývající z jejího mandátu a její činnost byla sledována během útoků povstalců na město Goz Beida a Biltine v polovině června tohoto roku, kdy jednotky evakuovaly, poskytly přístřeší a ochranu přibližně 300 členům humanitárních organizací, kteří o to požádali, a též zabránily plenění trhu v oblasti města Goz Beida. Irské jednotky, které chránily budovu pro vysídlené osoby, velmi účinně reagovaly na přímou střelbu.

V červenci, během konfrontací mezi kmeny Dadjo a Mouro v Kerfu, mise EUFOR rozmístila posílené jednotky s cílem chránit tuto oblast a evakuovat přibližně 30 pracovníků humanitárních misí.

Rád bych zdůraznil, že mise EUFOR velmi úzce spolupracuje s misí OSN MINURCAT, která operuje ve Středoafrické republice a v Čadu a, jak jsem už řekl, velmi těsně spolupracuje i s humanitárními organizacemi.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Nevypukne po skončení období dešťů válka mezi vládními jednotkami a jednotkami povstalců? Mohla by nám Rada sdělit, která další města jsou ochotná účastnit se mise prostřednictvím jednotek, vybavení a finančních prostředků?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Mise EUFOR se neúčastnila bojů mezi vládou a povstalcí, takže úzkostlivě plní své poslání naprosto nestranným způsobem a zcela se vyhýbá konfrontacím, které jsou důsledkem domácích problémů mezi vládou a povstalcí. Vykonává svůj mandát neutrálně, nezasahuje do vnitřních záležitostí Čadu a Středoafrické republiky a zásadně se soustředí na zvyšování bezpečnosti ve východním Čadu a na severovýchodě Středoafrické republiky. Každý zásah do konfrontací a konfliktů, který jsem tu zmiňoval, byl důsledkem ohrožení humanitárních misí. Zasáhla, aby tyto mise chránila.

Colm Burke (PPE-DE). - V Čadu jsem byl v březnu letošního roku, tři týdny po útoku povstalců. Strávil jsem šest dní na setkáních s různými skupinami a zaznamenal jsem potřebu přivést představitele povstaleckých skupin za jednací stůl. Rád bych věděl, zda v tomto úsilí dosáhla OSN nebo Evropská unie nějakého pokroku v tom smyslu, že v současnosti se v těchto oblastech nalézá 7 000 až 10 000 lidí mladších 18 let, kteří mají zbraně. Pokud má být dosaženo nějakého pokroku, potom musí někdo přivést povstalecké skupiny k jednacímu stolu. Jenom bych rád věděl, zda bylo v tomto směru dosaženo nějakého pokroku.

Marian Harkin (ALDE). - Ráda bych se pana ministra jenom zeptala na jeho názor na budoucnost této mise. Domnívám se, že její mandát má skončit koncem března příštího roku. Očekává, že bude mise pokračovat pod vlajkou UFOR dalších přibližně šest měsíců po ukončení tohoto období, nebo bude možno pokračovat pod vlajkou OSN? Je možné, že dojde k ukončení mise v březnu příštího roku? Jak jsem uvedla, zajímal by mne jen jeho názor na budoucnost této mise.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) V reakci na pana Burka a paní Harkinovou, jsem přesvědčený, že máme všechny důvody, abychom byli na tuto misi hrdí. Dovolte mi připomenout, že se jedná o nejrozsáhlejší misi, která kdy byla rozmístěna.

Pokud jde o odpověď na otázku paní Harkinové, naléháme na OSN v souvislosti s rychlým přechodem, abychom zabezpečili, že v konečném důsledku mise MINURCAT naváže na misi EUFOR. Zvláštní představitel EU přímo na místě, velvyslanec Torben Brylle, je ve spojení s povstaleckými skupinami. Lhal bych, kdybych prohlásil, že je všechno v pořádku.

Jsem přesvědčený, že tato mise je nevyhnutelná, že pro vysídlené a trpící činí vše, co může. Čelíme skutečné humanitární katastrofě. Je však pravda, že mise stále nemá dostatek zdrojů, na což neustále upozorňujeme a na což si stěžujeme. Rada má mimořádný zájem, aby došlo k posílení těchto zdrojů před převzetím uvedené mise ze strany OSN. V každém případě to bude dlouhodobý proces. V reakci na otázku paní Harkinové mi dovoluji říct, že bychom proto upřednostnili převzetí mise před jejím prodloužením.

Předsedající. - Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

Tím skončila doba vyhrazená pro otázky.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:05 a pokračovalo ve 21:00)

Předsedající MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

12. Následný postup na základě žádosti o ochranu imunity: viz zápis

13. Zvláštní zpráva evropského veřejného ochránce práv Evropského parlamentu následující po návrhu doporučení Evropské komisi ke stížnosti č. 3453/2005/GG (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je zpráva (A6-0289/2008) pana Proinsiasa De Rossy jménem Petičního výboru o zvláštní zprávě evropského veřejného ochránce práv Evropského parlamentu následující po návrhu doporučení Evropské komisi ke stížnosti 3453/2005/GG (2007/2264(INI)).

Proinsias De Rossa, zpravodaj. - Vážení pane předsedající, jsem rád, že tu mohu dnes večer být, i když bych byl radši, kdyby to bylo o něco dříve. Je však stejně důležité, že se o této zprávě bude v Parlamentu hovořit.

Tato zpráva se týká stížnosti na nesprávný úřední postup Komise. Případ byl předložený Evropskému parlamentu formou zvláštní zprávy evropského veřejného ochránce práv. Předložení zvláštní zprávy Evropskému parlamentu je posledním podstatným krokem, který může veřejný ochránce práv učinit při hledání uspokojivých odpovědí jménem občanů. Přesto se zprávy tohoto druhu dostávají až sem pouze výjimečně.

Moje zpráva jménem Petičního výboru podporuje závěr veřejného ochránce práv, podle něhož se Komise dopustila neefektivního úředního postupu tím, že se nezabývala stížností žadatele, což objektivně přineslo několikaleté neodůvodněné průtahy.

Na tomto místě bych chtěl zdůraznit, že tato zpráva se nezabývá obsahem evropského práva, ale tím, jak Komise nevyřešila stížnost, a proto chci uvést, že nepřijímám jednoduchý pozměňovací návrh, který k této zprávě předložila skupina GUE/NGL, který se snaží zavést prvky týkající se práva samotného.

V původní stížnosti předložené Komisi roku 2001 požádal stěžovatel, lékař pracující v Německu, Komisi o zahájení řízení o porušení právních předpisů proti Německu, přičemž tvrdil, že tato země porušila směrnici Rady 93/104/ES, která je obecně známá jako směrnice o některých aspektech úpravy pracovní doby. Šlo o to, že provedení této směrnice Německem v oblasti činnosti lékařů v nemocnicích, zejména v souvislosti s povinností lékařů být v pohotovosti, byla v rozporu s touto směrnicí. Podle názoru stěžovatele to vyústilo v ohrožení zaměstnanců i pacientů.

Ochránce veřejných práv ve věci této stížnosti zjistil, že 15 měsíců, které uplynuly, než se Komise začala touto stížností zabývat, bylo případem nesprávného úředního postupu.

Mezitím Německo zavedlo nový právní předpis s cílem správně provést tuto směrnici a Komise stěžovatele informovala, že potřebuje čas na přezkoumání tohoto nového právního předpisu, aby posoudila jeho shodu s právem Společenství, a zda předpis účinně řeší podanou stížnost.

Poté v roce 2004 Komise informovala stěžovatele, že přijala návrh na změnu a doplnění původní směrnice a přezkoumá stížnost v souvislosti s tímto návrhem. O rok později, v roce 2005 se stěžovatel musel znovu obrátit na veřejného ochránce práv v tom smyslu, že Komise nedbá předchozích zjištění veřejného ochránce práv.

Neexistuje žádný důkaz, že od té doby, kdy byl v roce 2004 připraven návrh, Komise podnikla jakékoli další kroky ve vyšetřování stížnosti lékaře. Namísto přijetí jednoho ze dvou možných rozhodnutí, tj. zahájení formálního řízení o porušení právních předpisů nebo uzavření případu, Komise upustila od přijetí dalších kroků v souvislosti s vyšetřováním. Skutečnost, že se plánovala změna a doplnění směrnice (ke které mimochodem stále ještě nedošlo, a to je nyní rok 2008), pro stížnost opravdu není v žádném případě relevantní. Právo Společenství nepředpokládá možnost nerespektování existujících právních předpisů a rozsudků na základě uvažování o nových předpisech a jejich možném zavedení.

Ve zprávě dále žádám Komisi, aby poskytla seznam členských států, jejichž právní předpisy nejsou v souladu se všemi ustanoveními směrnice o některých aspektech úpravy pracovní doby, a aby konkretizovala opatření, které v tomto směru přijme. Zpráva naléhavě vyzývá Komisi, aby přijala urychlená opatření v souladu se svými pravomocemi ve všech případech a ve všech členských státech, ve kterých transpozice nebo uplatňování existujících směrnic neodpovídá právním předpisům stanoveným legislativními složkami a samozřejmě Evropským soudním dvorem. Doporučuji tuto zprávu Parlamentu.

Vladimír Špidla, člen Komise. - (CS) Dámy a pánové, děkuji za možnost zaujmout stanovisko k vystoupení pana poslance a zaujmout stanovisko obecně k případu, který je projednáván. Stížnost týkající se směrnice o pracovní době souvisí s rozsudky Soudního dvora ve věci SIMAP a Jaeger o době pracovní pohotovosti, jak již bylo řečeno. Což je otázka, kterou se směrnice výslovně nezabývala. Navíc vyvolával výklad Soudního dvora podle mnoha členských zemí zásadní problémy a měl dalekosáhlý dopad na financování a organizaci veřejného zdravotnictví a péče a záchranných služeb.

Ve snaze čelit obtížím vyvolaným těmito rozsudky pořádala Komise v roce 2004 rozsáhlé konzultace. Dospěla k závěru, že vhodným řešením je navrhnout pozměňovací právní předpis, který by ujasnil použití směrnice v oblasti pracovní pohotovosti a náhradní doby odpočinku. Tento pozměňovací právní předpis předložila Komise v roce 2004. Vzhledem k výjimečné důležitosti těchto otázek pro služby veřejného zdraví a péče Komise rozhodla v roce 2004, že nebude zahajovat řízení pro porušení práva v těch případech, kdy se právo změní pozměňovacím návrhem. Komise uznává, že v tomto případě je lhůta mimořádně dlouhá, ale důvody jsem uvedl.

Vzhledem k tomu, že stávající *acquis* zůstává v platnosti do okamžiku, kdy pozměňovací legislativní návrh vstoupí v platnost, ponechala Komise otevřenou jak tuto konkrétní stížnost, tak i jiné stížnosti týkající se této otázky. Nadále pak zahajovala v oprávněných případech řízení pro porušení práva v souvislosti se stížnostmi, které se týkaly směrnice o pracovní době, avšak nespádaly do působnosti pozměňovacího návrhu.

Komise rovněž nadále pečlivě monitoruje a analyzuje následné změny platných vnitrostátních předpisů ve všech členských státech, reakci zákonodárců, vnitrostátních soudů a sociálních partnerů na rozhodnutí Soudního dvora. To je velmi důležité, protože otázky vznesené v konkrétní stížnosti, na kterou se zpráva zaměřuje, jsou ve skutečnosti aktuální pro více než jeden členský stát.

Komise v brzké době předloží Parlamentu, tak v průběhu asi dvou měsíců, podrobnou zprávu o uplatňování směrnice o pracovní době, ve které poskytne komplexní a aktuální informaci o souladu s *acquis* včetně rozsudků SIMAP-Jaeger ve všech 27 členských státech. Zpráva obsahuje už i reakci na některé návrhy ve stávající zprávě.

Pokud jde o závěry týkající se správy řízení pro porušení práva obecně, je Komise názoru, že vzhledem ke specifickému kontextu stížností v rámci směrnice o pracovní době, které se týkají úpravy doby pracovní pohotovosti, není vhodné z nich vyvozovat obecné závěry o správě řízení pro porušení práva, kterou Komise běžně provádí. Lhůta jednoho roku pro rozhodnutí o stížnostech obdržených Komisí je většinou přiměřená, je to však stanoveno výslovně jako obecná zásada, kterou nelze uplatňovat ve všech případech.

Alejandro Cercas, *navrhovatel stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. - (ES) Vážený pane předsedající, pane komisaři, mluvím jménem svým, ale i jménem 34 členů Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, kteří v květnu hlasovali pro iniciativní zprávu, kterou jsme navrhli pro tuto rozpravu. Se zprávou všichni souhlasíme a vážíme si a oceňujeme to, co pan De Rossa, který má naši plnou podporu, vykonal.

V průběhu několika málo krátkých okamžiků chceme uvést, že máme obavy nejen v souvislosti s časem, který lékaři stráví v pracovní pohotovosti a směrnicí o pracovní době, ale i protože čelíme situaci, která nás znepokojuje: když evropští občané hledají informace, nedostávají od Komise odpověď.

Za druhé, jsme znepokojeni, protože se zdá, že Komise si uvědomuje, že tu existuje legislativní mezera, když iniciuje kroky ke změně a doplnění směrnic.

I když čas, který mám k dispozici je velmi krátký, musím panu komisaři sdělit, že bez ohledu na to, co si my nebo Komise myslíme o platné judikatuře nebo platném právu, je její povinností vykonávat smlouvy a postupovat kupředu, a že nemá právo zdržovat jakýkoli předpis nebo cokoli jiného, co by mohlo mít vliv na nerozhodnutý *acquis* Společenství.

Mairead McGuinness, *jménem skupiny PPE-DE*. - Vážený pane předsedající, chtěla bych poděkovat panu De Rossovi za jeho zprávu.

Velmi pozorně jsem poslouchala odpověď Komise a chci znovu říci, že tato zpráva je o tom, jak Komise řešila stížnost. I když byl její předmět zřejmě velmi kontroverzní a místní, dnes večer se v této rozpravě zabýváme tím, jak Komise řešila stížnost. Podporujeme závěry veřejného ochránce práv v souvislosti s nepřiměřenými průtahy, které Komise dnes večer v tomto Parlamentu přiznala.

Ve věci stížností mi dovoluji říci jen to, že lidé navazují kontakt s Komisí, protože mají problém a očekávají určitý druh odpovědi, možná ne okamžité, ale rozhodně ne odpověď, která trvá měsíce a roky.

Chci vás upozornit na problém související se společností Equitable Life, v jejímž případě jsme měli mírnou regulaci a nepříliš jasno o skutečném dodržování práva Společenství a viděli jsme katastrofální následky tohoto konkrétního případu.

Nakonec je tu aktuální stížnost, předložená Komisí, o uplatňování irského zákona o územním plánování. Přestože byla Komise zpočátku velmi aktivní a chápatel, obávám se, že nyní mlčí. Chtěla bych v této otázce vidět určitý pokrok.

Maria Matsouka, *jménem skupiny PSE*. - (EL) Vážený pane předsedající, přestože tato zpráva nemá legislativní obsah, má zvláštní význam pro výklad a rozvoj evropského práva. Z tohoto důvodu blahopřeji veřejnému ochránci práv k iniciativnímu návrhu zvláštní zprávy a též svému kolegovi panu De Rossovi za podporu stanoviska, že pravomoc Komise konat podle vlastního uvážení při vyřizování stížností neumožňuje, zejména ve vztahu k občanům, subjektivní výklad.

Důvěra evropských občanů k Unii, již bychom chtěli dosáhnout, se zakládá na zavádění právních předpisů na ochranu jejich práv a především na jejich správném uplatňování.

Komise by měla plnit úlohu ochránkyně smluv a nedovolit, aby při přezkoumávání evropského práva docházelo k maření rozhodnutí Rady a následkem toho k bránění uplatňování existujících zákonů. Kromě toho, kdykoli to postupy EU umožňují, mají mít okamžité účinek.

Komise má povinnost dokazovat neochotu nebo neschopnost států uplatňovat evropské právní předpisy. Tedy na jedné straně se občané naučí kontrolovat, do jaké míry jejich vnitrostátní orgány plní evropské povinnosti, a na druhé straně budou za tyto závazky zodpovědné vlády.

Marian Harkin, jménem skupiny ALDE. - Vážený pane předsedající, chtěla bych blahopřát zpravodajovi panu De Rossovi k jeho vynikající zprávě. Jako členka Petičního výboru si vždy velmi dobře uvědomuji skutečnost, že pro mnohé občany EU jsme tváří Evropské unie. Když říkám my, myslím tím samotný Petiční výbor a Komisi, která petice též hodnotí. V tomto případě byl stěžovatel skutečně ignorován a verdikt veřejného ochránce práv zněl, že to představovalo nesprávný úřední postup.

Těší mne, že zpravodaj a Petiční výbor s jeho stanoviskem souhlasí. Evropané mají právo očekávat, že Komise jako ochránkyně smluv zabezpečí, že se evropské právní předpisy budou uplatňovat včas a efektivně. Mají právo očekávat včasnou a efektivní odpověď, a i když má Komise pravomoc rozhodnout o postupu v konkrétním případě, tj. zda zahájí řízení o porušení právních předpisů, nemá pravomoc nezaujmout stanovisko v rozumné době, jako v případě této stížnosti.

Záležitost ve věci pozměňovacího návrhu č. 1 je třeba řešit, avšak nezávisle na této zprávě.

A nakonec jedna osobní poznámka o práci Petičního výboru: posílání petic je pro mnohé občany jejich jediným kontaktem s evropskými institucemi. Je důležité, aby tento systém pracoval efektivně a transparentně. Komise je součástí tohoto procesu, stejně jako Parlament. Musíme zabezpečit, aby měl výbor k dispozici dostatečné zdroje, aby svoji práci vykonával efektivně a včas.

Abychom tuto otázku v plné míře pochopili, musíme se vžít do situace žadatele a vidět vše z jeho perspektivy. Tohoto systému se chytá jednotlivec nebo malá skupina lidí. Pokud systém nereaguje účinným způsobem, hledí na něj jako na byrokratickou noční múru, a to znechucuje žadatele a pravděpodobně každého, kdo o této záležitosti hovoří. To nesmíme v zájmu veřejnosti a EU dopustit.

Marcin Libicki, jménem skupiny UEN. - (PL) Vážený pane předsedající, dnes hovořím jménem Unie za Evropu národů, ale též jako předseda Petičního výboru. Těší mne, že všichni, kteří tu doposud o této otázce hovořili, jsou členy tohoto výboru, jehož členem je vlastně i pan předsedající, který předsedá dnešnímu jednání. S těmito záležitostmi jsme proto velmi dobře obeznámeni.

Vážené dámy a pánové, důvodem dnešní zprávy pana Proinsiasa De Rossy, kterému blahopřeji k vynikajícímu dokumentu, je zpráva evropského veřejného ochránce práv, se kterým jako Petiční výbor Evropského parlamentu trvale spolupracujeme. Naše spolupráce s evropským veřejným ochráncem práv je velmi uspokojivá. Protože Petiční výbor je orgán, který Parlament pověřil odpovědností za vztahy s veřejným ochráncem práv, všichni přicházíme s jeho prací každodenně do styku.

Všichni, kteří hovoříme o tomto bodu, si uvědomujeme, že délka konání je pro evropské instituce noční můrou, a proto je zřejmě noční můrou i pro evropské občany. Musíme proto vyzvat Evropskou komisi, aby vynaložila veškeré úsilí na rychlejší vykonávání veškerých povinností.

Chtěl bych zdůraznit klíčový bod ve zprávě pana Proinsiasa De Rossy, konkrétně první odstavec, ve kterém se uvádí, že „Evropský parlament podporuje doporučení evropského veřejného ochránce práv Komisi.“ Jako obvykle Parlament podporuje doporučení veřejného ochránce práv, protože, jako obvykle, považujeme jeho požadavky a argumenty za opodstatněné.

Elisabeth Schroedter, jménem skupiny Verts/ALE. - (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se nejdříve obrátila na pana komisaře. Pane komisaři, dnes ráno jste se nám pokoušel sdělit, jaký kvalitní program Komise připravila pro evropské občany, program, který jim zabezpečí dobré zaměstnání a ukáže sociální tvář EU. Když však jde o přijetí konkrétních opatření, Komise se vykrucuje.

Tento případ se týká stížnosti podané německým lékařem a opatření, která byla přijata v reakci na tuto stížnost. Šlo jednoduše o to přezkoumat alespoň shodu s platnými minimálními normami o pracovní době v Evropské unii. Komise nedokázala zvládnout ani to. Vaše reakce byla velmi vzdálená tomu, co by se dalo očekávat od ochránkyně smluv. Po celé roky mlčíte, a potom dokonce uvolníte normy. Veřejnost to vnímá jako zradu svých práv. Tímto mlčením a změnami směrnice o pracovní době jste projektu Evropské unie způsobili obrovskou škodu. To musí být jasně řečeno.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Vážený pane předsedající, stížnosti podávané občany jsou důležitým zdrojem informací o porušování právních předpisů Společenství. Tento případ, který se vleče sedm let, se týká neschopnosti německé vlády správně vykonávat směrnici o určitých aspektech úpravy pracovní doby (tj. směrnici 2003/88, kterou byla zrušena a nahrazena směrnice 93/104). Podle názoru veřejného ochránce práv chybějící účinná reakce ze strany Evropské komise představovala nesprávný úřední postup.

Neodůvodněná časová období, dosahující někdy několika let, jež Komisi zabírá příprava odpovědí v případech nedbalosti ze strany členských států, způsobuje obavy, stejně jako početné případy porušení povinnosti členských států vyhovět rozsudkům Soudního dvora. Takovéto praktiky ohrožují důvěru v důsledné uplatňování práva Společenství, zpochybňují cíle Evropské unie a snižují důvěru obyvatel v instituce EU. Způsob přezkoumání stížností občanů musí být v souladu se zásadami správného úředního postupu. Stížnosti musí být přezkoumány efektivně a v nejkratší možné době.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, stížnosti týkající se úpravy pracovní doby jsou naléhavé. Představme si, co se může stát, pokud se budou v případě lékařů porušovat předpisy o pracovní době: může dojít k tomu, že chirurg bude muset po tříadvacetihodinové službě provést složitou operaci. Existuje celá řada profesí, v nichž může nesprávná úprava pracovní doby ohrozit životy. Je proto velmi důležité, aby se stížnosti řešily v rozumné lhůtě.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, chci se vyjádřit ke dvěma bodům. Za prvé bych chtěla podpořit to, co tu paní Harkinová pronesla v souvislosti se zdroji. Možná má Komise z hlediska zdrojů problémy: pokud takový problém má, měli bychom o něm slyšet.

Za druhé, trvání na stížnosti, které nikdo nevěnuje pozornost, vyžaduje velmi rozhodného občana a obávám se, že mnozí nemají čas, zdroje a možná ani schopnosti vydržet a pokračovat v tlaku na systém. Kolik z nich bylo kvůli tomu odsunuto na vedlejší kolej – uchovávají se vůbec nějaké záznamy?

Vladimír Špidla, člen Komise. - (CS) Dámy a pánové, dovoluji, abych zdůraznil jenom několik základních věcí, které podle mého názoru ještě stojí za to, aby byly řečeny.

V tomto případě se zabýváme jednou žalobou. Tato žaloba neznamenaá obecné pravidlo, protože reagovat včas na podněty občanů je základní záležitost a jedna z nejdůležitějších povinností a myslím si, že při podrobném prozkoumání rozsahu agendy vyjde zřetelně najevo, že Komise v těchto případech postupuje důsledně

Tento případ byl mimořádný právě tím, že jeho důsledky mohly zasáhnout některé jednotlivé členské státy jako celek. Proto Komise v roce 2004 využila diskrečního práva a postupovala jak postupovala. V daném okamžiku si myslím, že čas zřetelně ukázal, že to nebylo zcela optimální rozhodnutí, avšak je to rozhodnutí, které bylo v diskreční možnosti Komise.

Chci konstatovat, že případy infarkce, které jsou založeny na nedodržování práva ve věci směrnice o pracovní době, probíhají již běžným tempem, protože, jak už jsem řekl, jakkoliv rozhodnutí po mém soudu mělo velmi vážné důvody, čas ukázal, že nebylo optimální.

Proinsias De Rossa, zpravodaj. - Vážený pane předsedající, chtěl bych poděkovat všem, kteří tu dnes večer zůstali a zúčastnili se rozpravy a také komisaři za jeho reakci na tuto rozpravu. Vítám jeho uznání, že skutečně došlo k výjimečným průtahům a že to, že k těmto průtahům došlo, skutečně nebylo přiměřené.

Přesto tu existuje rozdílné stanovisko Petičního výboru a veřejného ochránce práv na to, jak Komise interpretuje právo neřešit stížnost, když se domnívá, že by ji neměla řešit. Podle našeho názoru tato pravomoc nezahrnuje osmileté průtahy, o nichž tu dnes hovoříme.

Vítám skutečnost, že komisař oznámil, že v průběhu dvou měsíců bude zveřejněna zpráva, ve které bude uveden přehled dodržování předpisů všemi členskými státy i vzhledem k této konkrétní stížnosti, kterou se tu dnes večer zabýváme.

Domnívám se, že Komise mohla časnějším opatřením podpořit, aby se směrnice o pracovní době změnila dříve a mohla možná už dříve zabránit ohrožení, kterému byli po dobu těchto let vystaveni pacienti a samozřejmě lékaři a ošetřovatelé ve zdravotnictví, kde pracovali a měli pohotovost až 100 hodin týdně.

Domnívám se, že diskuse o této otázce upozorňuje na slabost současných řízení o porušení předpisů a způsob, kterým mohou do hry o citlivých otázkách vstupovat politické úvahy a úvahy o zdrojích, které by měly být řešeny v souladu se zákony a nikoli podle politické citlivosti.

Nakonec je třeba říci, že většinou se podobné stížnosti řeší mezi veřejným ochráncem práv a agenturou, Komisí nebo Radou, proti kterým byla stížnost vznesena. Jen ve velmi řídkých případech se takovou záležitostí musíme zabývat v tomto Parlamentu. Jen ve výjimečných případech je tento Parlament požádán, aby podpořil rozhodnutí veřejného ochránce práv proti Komisi. Je mi velmi líto, že tak musíme učinit, ale bohužel je to tak.

Proto bych chtěl, aby pan komisař v určitém bodě naznačil, připustil a uznal, že přiznává, že tyto průtahy byly nepřipustné, a rád bych od něho též slyšel závazek, že dojde k zavedení určitých postupů, které zabezpečí, že se takovéto stížnosti už nikdy nebudou řešit tak dlouho.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. - (FI) Vážený pane předsedající, když jsem četla zprávu pana De Rossy o stížnosti proti Německu o úpravě pracovní doby lékařů, zhrozila jsem se.

Když Evropská komise nedokáže vyřešit stížnost žadatele bez naprosto neospravedlnitelných sedmiletých průtahů, tak se jedná o absolutně neefektivní administrativu. Tento případ představuje očividné zneužití rozhodovací pravomoci Komise při interpretaci její povinností. Zda se, že Komise místo aby uplatňovala diskreční právo, konala naprosto svévolně.

Je čas, aby se Komise přihlásila a sdělila nám, jak chce v budoucnu řešit stížnosti co nejrychlejším a nejefektivnějším způsobem.

Děkuji vám.

14. Rovnost žen a mužů – 2008 (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je zpráva (A6-0325/2008) paní Iratxe Garcíi Pérezové jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví o rovnosti žen a mužů – 2008 (2008/2047(INI)).

Iratxe García Pérez, zpravodajka. - (ES) Vážený pane předsedající, pane komisaři, úvodem bych chtěla poděkovat Komisi za zprávu z roku 2008 o rovnosti mužů a žen, která komplexně přistupuje k politikám v oblasti rovnosti pohlaví a ke specifickým opatřením pozitivní diskriminace. Přestože bychom nesporně mohli poukázat na to, že se zpráva Komise zabývá podstatou věci, zpráva nebere do úvahy řadu dalších otázek a problematických situací, se kterými se ženy setkávají, a proto jsme se je pokusili začlenit do této parlamentní zprávy.

Chci také poděkovat za snahu všem kolegům, kteří přispěli k vylepšení původně předložené zprávy. Společně jsme se shodli na tom, že přes dosažený pokrok je třeba stále ještě vykonat hodně práce.

Naším nejhorším nepřítelem v tomto směru je pravděpodobně sebeuspokojení. Pokud si neuvědomíme výzvy a práci, kterou je ještě třeba vykonat, těžko dosáhneme pokroku v otázce rovnosti mužů a žen.

Tato zpráva vychází ze zásady rovnosti pohlaví a upozorňuje na různé záležitosti, které s touto zásadou souvisí. Všechny tyto záležitosti jsou důležité a žádnou z nich nemůžeme zanedbat: začlenění žen do trhu práce, domácí násilí, ženy ve vzdělávání, sladění rodinného života a práce a zranitelné skupiny, jako jsou přistěhovalkyně a zdravotně postižené ženy. Je třeba mít na paměti všechna tato hlediska, všechny si zasluhují podrobné studium a analýzu, ale v čase, který mám k dispozici, bych se chtěla zaměřit na ta hlediska, která považuji za nejdůležitější.

Nejen v Evropě, ale po celém světě je největším společenským morem našich dob domácí násilí. Sociální nespravedlnost, kdy se ženy stávají oběťmi násilí ze strany mužů prostě proto, že jsou ženy, protože v naší společnosti jsou stále ještě hluboko zakořeněny šovinistické hodnoty.

Proto je třeba podpořit v členských státech zákony pro boj s tímto společenským morem. Velmi dobrým příkladem je Španělsko, kde byl před několika lety do vnitrostátního právního řádu začleněn zákon proti domácímu násilí, který uznává práva týraných žen a zavádí komplexní politiku sahající od prevence po léčbu a reintegraci postižených žen.

Co se týká žen a trhu práce, měli bychom si uvědomit, že jsme ještě daleko od dosažení cílů lisabonské strategie. Zaměstnanost žen se zvýšila, ale ukazatele nezaměstnanosti žen jsou stále mnohem vyšší než v případě mužů, a proto musíme prostřednictvím Evropské komise i členských států přijmout politická opatření, která podpoří ženy, aby měly při vstupu na trh práce stejné podmínky jako muži.

Další známou skutečností, kterou nemohu ponechat bez povšimnutí, jsou rozdíly ve mzdách, které se od roku 2003 zastavily na úrovni 15 %. Je zapotřebí větších opatření ve formě dohody mezi průmyslem a odbory.

V této zprávě též navrhuji, aby instituce Společenství a členské státy vyhlásily 22. únor za Mezinárodní den mzdové rovnosti. Aby žena měla stejnou mzdu jako muž, musela by během roku pracovat o 52 dní déle.

Při hledání rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem musíme změnit skutečnost, že ženy v současnosti tvoří 85 % neformálních opatrovatelů. Potřebujeme více veřejných služeb, jejichž úlohou je poskytovat péči o děti a osoby odkázané na pomoc druhých.

Podobně, co se týká účasti žen na veřejném životě, měli bychom podporovat iniciativy na zvýšení účasti prostřednictvím společenských organizací, sdružení a politických stran. Volební kvóty byly rozhodujícím krokem, ve kterém musíme v rámci úsilí o rovnost v demokracii pokračovat.

Jsou tu i další klíčová hlediska, která nemůžeme ignorovat, jako je přístup ke vzdělání, změna sociálních stereotypů, problémy a obtíže, jimž ženy čelí ve venkovských společenstvích. Musíme spojit síly k jejich vyřešení. Musíme úzce spolupracovat s různými organizacemi a zajistit, aby se základní zásada Evropské unie, jakou je rovnost mužů a žen, stala skutečností, protože tak se přiblížíme zákonnější a sociálně spravedlivější Evropě.

Vladimír Špidla, člen Komise. - (CS) Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, Komise vítá zprávu a návrh usnesení o rovnosti žen a mužů v Evropské unii. Přijetí zprávy je zdůrazněním závazku Parlamentu s ohledem na rovnost žen a mužů a potvrzuje podporu Parlamentu pro přístup Komise. Chci poděkovat především zpravodajce, paní Garcii Pérezové, za podporu, kterou vyjádřila vůči krokům prováděným Evropskou komisí v této oblasti.

Rovnost mužů a žen je jedna ze základních hodnot Evropské unie. Zároveň představuje oblast, ve které Evropa často předcházela sociálnímu vývoji. A také v posledních letech tu zahájila důležité a ambiciózní iniciativy. Přijetí Plánu pro dosažení rovného postavení žen a mužů zdůraznilo vůli Komise použít všechny prostředky k tomu, aby se Evropa více přiblížila skutečné rovnosti žen a mužů ve všech oblastech.

Komise kromě toho poznamenává, že návrh usnesení Parlamentu zdůrazňuje určitá témata, která jsou zahrnuta v prioritách plánu. Jde zejména o postavení žen na trhu práce, o sladění pracovního a soukromého života, o vyvážené zastoupení na vedoucích postech a také o boj proti násilí na ženách. Tento přístup je v souladu s politikou Komise v této oblasti a obsahuje témata, která byla zdůrazněna ve zprávě pro rok 2008.

Ačkoliv je pokrok dosažený v oblasti rovnosti žen a mužů zřetelný, stále jsou před námi důležité úkoly. Musíme pokračovat ve svém úsilí a posílit právní základnu.

Komise sdílí názor zpravodajky, že v dosažení skutečné rovnosti mužů a žen hraje centrální roli sladění pracovního a osobního života. Dobře víme, že jsou to většinou ženy, které přebírají povinnosti v rodině a domácnosti. Proto jsou ženy také častěji než muži nuceny přerušit studium a profesionální kariéru a velmi často se k nim už nikdy nevrátí. Pro zvýšení zaměstnanosti žen je tudíž klíčová dostupnost kvalitních a cenově přijatelných služeb péče o děti. Komise v následujících týdnech předloží zprávu o vývoji v této oblasti.

Kromě toho provedla Komise v roce 2006 a 2007 konzultaci se sociálními partnery na téma sladění pracovního a soukromého života. Ti dali v červenci 2008 najevo svůj záměr jednat o rodičovské dovolené. Komise tedy v tuto chvíli nepředloží návrh týkající se tohoto tématu.

Komise hodlá v blízké budoucnosti předložit balíček iniciativ týkajících se sladění pracovního a soukromého života, zejména zprávu o péči o děti, návrh směrnice, kterou se mění směrnice o mateřské dovolené, a návrh směrnice, kterou se mění směrnice z roku 1986 o tzv. pomáhajících manželkách/manželích. Současná situace pomáhajících manželů a manželek je v zemědělství, ale i dalších odvětvích, kde existují rodinné podniky, nepřijatelná. Není akceptovatelné, aby osoby, které pravidelně pracují pro rodinný podnik, neměly v některých zemích žádné právo na sociální zabezpečení a ocitaly se v případě rozvodu, úmrtí samostatně vydělečné osoby nebo hospodářských potíží ve stavu největší nouze.

Politika rovnosti má zásadní význam pro předcházení a boji proti násilí páchaného na druhém pohlaví, protože jeho základy leží právě v nerovnováze moci mezi muži a ženami. Účinná opatření proti násilí na základě pohlaví naopak přispívají ke skutečné ochraně práv žen ve společnosti a k podpoře rovnosti.

Násilí páchané na ženách je nepřijatelné. Zásilňování, pohlavní zneužívání dívek, obchod s ženami za účelem sexuálního či pracovního vykořisťování, domácí násilí, obtěžování na pracovišti stejně jako tradiční

nebo ubližující praktiky – jako například mrzačení pohlavních orgánů – narušují zdraví, svobodu, důstojnost a fyzickou a emocionální nedotknutelnost žen. Naše intervence musí být důrazná a mimořádně účinná zejména v případech, kdy násilí na ženách organizovaně páchají mezinárodní zločinné skupiny, jak je tomu v případě obchodování s lidmi.

Z toho důvodu Komise zvažuje, že v rámci svého pracovního programu na rok 2009 přepracuje a zpřísní právní předpisy týkající se obchodu s lidmi, vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí, což je hrozný zločin páchaný především na dívkách.

Závěrem chci uvést, že politika rovnosti hraje zásadní roli pro změnu uvažování a jednání. Proto je klíčová pro zajištění nejen právní rovnosti, ale také rovnosti žen a mužů faktické. Komise tak vítá podporu, kterou jí Evropský parlament tímto návrhem usnesení vyjadřuje.

Marian Harkin, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. - Vážený pane předsedající, především bych chtěla říci, že tato zpráva je velmi komplexní a poukazuje na mnohé problémy, které je třeba vyřešit, aby byla zajištěna rovnost žen a mužů.

Zvláště mne těší, že se zpráva zabývá násilím páchaným na ženách, protože velmi mnoho lidí na násilí páchané na ženách pohlíží jako na problém žen, zatímco ve skutečnosti je to společenský problém, a pokud se jako společenský problém nebude řešit, nemůžeme doufat v jeho odstranění.

Dále souhlasím se zpravodajkou a jejím prohlášením o feminizaci chudoby a obzvláště o ohrožených skupinách, jakož i o ústředním problému zajištění rovného přístupu k důchodům a dávkám sociálního zabezpečení.

V této souvislosti bych byla ráda, kdyby došlo k zohlednění odstavce 14 mého stanoviska, ve kterém jsem uvedla všechny argumenty specificky se vztahující k opatrovníkům. Vzhledem k tomu, že v roce 2030 bude poměr ekonomicky aktivního a neaktivního obyvatelstva 2:1, bude úloha rodinných opatrovníků ještě významnější a jelikož v EU je už nyní 100 milionů opatrovníků, mužů i žen, ale převážně žen, bez náležitého přístupu k dávkám sociálního zabezpečení a důchodům, musíme zajistit, že se tato generace opatrovníků nestane další generací chudých starých lidí přispívajících k feminizaci chudoby.

A nakonec osobní poznámka k odstavci č. 9, která nevyjadřuje názory Výboru pro zaměstnanost: Domnívám se, že text by měl být zpřesněn uvedením, že v případě, kdy se uvažuje o otázce potratů, je třeba respektovat vnitrostátní legislativní postupy. Existuje protokol Maastrichtské smlouvy, který zajišťuje, že právo EU nemá vliv na uplatňování článku 40.3.3 irské ústavy o ochraně nenarozených.

Během lisabonské debaty v Irsku mi mnozí občané říkali, že záměrem EU je prosadit, aby byly v Irsku umožněny potraty. I když jsem říkala, že tomu tak není, mnozí stále argumentují, že Parlament tuto agendu prosazuje, a proto se domnívám, že náš záměr musí být jasný. Problémem není názor jednotlivce na potraty. Domnívám se, že můj názor se může lišit od názoru zpravodajky, ale to není problém. Problém spočívá v subsidiaritě a je zapotřebí, aby se občané bez ohledu na svůj postoj k potratům mohli na toto spolehnout. Myslím si, že bychom to měli respektovat i my všichni v tomto Parlamentu.

Maria Badia i Cutchet, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. - (ES) Vážený pane předsedající, především bych chtěla blahopřát zpravodajce k účinnému přístupu k návrhu této zprávy o rovnosti mužů a žen.

Jako zpravodajka výboru pro kulturu bych chtěla poukázat na hlavní příspěvky našeho výboru, které se samozřejmě týkaly oblastí v rámci našich kompetencí, jako jsou vzdělávání, kultura, sport a komunikace.

Za prvé, navrhli jsme podporu rovného chování ve školách a odstranění stereotypů založených na pohlaví, které jsou stále velmi rozšířené v některých hromadných sdělovacích prostředcích, přijetí opatření na změnu pracovní segregace na různých stupních vzdělávacího systému tak, aby na každém stupni byli stejně zapojeni učitelé obou pohlaví, odstranění jakékoli diskriminace na základě pohlaví z hlediska mezd ve vzdělávací oblasti, kultuře, sportu a médiích a podpora větší účasti žen na řízení orgánů v těch odvětvích, v nichž jsou ženy v menšině.

Jak už prohlásila zpravodajka, máme před sebou ještě dlouhou cestu. Vzpomněla jsem si na slova spisovatele Machada, který napsal: „Cestující, před námi není žádná cesta, cestu si vytvoříte tím, že po ní kráčíte“, protože, přátelé, rovnosti dosáhneme jen tehdy, pokud za ni budeme bojovat.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, jménem skupiny PPE-DE. - (EL) Vážený pane předsedající, jménem své skupiny blahopřeji výboru k jeho zprávě. Blahopřání patří i mé kolegyni za to, že ve zprávě vyjádřila názor Parlamentu, i když v některých bodech jsme navrhovali pozměňovací návrhy k jejímu vylepšení a abychom prostřednictvím parlamentní zprávy ukázali, že uznáváme to, co se učinilo na základě plánu uplatňování rovnosti a na základě paktu pro rovnost mužů a žen.

Dosáhli jsme významného kvantitativního úspěchu. Ještě musíme zlepšit realizaci opatření. Jmenováním kompetentního orgánu pro řešení stížností v každém členském státu musíme zajistit efektivní realizaci a rozšíření právní ochrany stanovením sankcí na základě zásady proporcionality.

Chceme též, aby byla zachována zásada subsidiarity a zásada svobodné volby. Pokud jde o sladění práce v rodině s profesionálním životem, nechceme, aby se to týkalo jenom pracujících žen. Mělo by se to rozšířit na nezaměstnané ženy, ty ženy, které se rozhodnou věnovat pouze svým domácnostem, ženy ve svobodných povoláních a samostatně výdělečně činné ženy v rodinných podnicích.

Chceme posílit mateřskou a rodinnou dovolenou. Věříme, že oznámení, které očekáváme od Komise, nám v tomto bodě zabezpečí dobrý návrh.

Ženy si vzhledem k tomu, že více studují a pracují, zaslouží, aby byly placeny za všechny druhy poskytovaných služeb.

Zita Gurmai, jménem skupiny PSE. - (HU) Děkuji. Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na cestě k vytvoření rovnosti pohlaví jsou mimořádně důležitá pravidelná hodnocení Komise, která nám poskytují jasný obraz o skutečné situaci. Angažovanost pana komisaře Špidly v této záležitosti je dobře známa. První zpráva o rovnosti pohlaví byla vypracována před pěti lety a nyní máme právo očekávat výsledky. Podle zprávy z roku 2008 o rovnosti žen a mužů došlo k určitému pokroku, ale, bohužel, tato zpráva zmiňuje také některé stagnující oblasti, v nichž nedošlo k žádnému zřetelnému posunu.

Rozdíl ve mzdách mezi muži a ženami zůstal v posledních pěti letech na stejné úrovni 15 % a moje kolegyně uvedla, že to představuje 54 dní či časové období do 22. února. Poměr žen a mužů při rozhodování je stále nepříznivý a sdělovací prostředky podávají obraz žen, který je znevýhodňuje. Největší problém je, že právě v oblasti zaměstnanosti a v příbuzných oblastech nedošlo k žádnému významnému pokroku, přestože se jedná o oblasti skutečně rozhodující, částečně z důvodu demografických výzev v EU a částečně z důvodu hospodářského růstu zabezpečení rovnosti. Tyto hlavní priority rozhodně vyžadují rostoucí účast žen na trhu práce.

Kvantitativním úspěchem lisabonské strategie je vytvoření 12 miliónů nových pracovních míst, z nichž 7,5 miliónů obsadily ženy, to však neznamená zlepšení kvality. Práce na částečný úvazek z „donucení“, 65hodinový pracovní týden, horizontálně a vertikálně členěné pracovní trhy a segregace bohužel povedou k tomu, že sladění pracovního a soukromého života zůstane neřešitelnou otázkou, která se bude nadále zhoršovat v důsledku nedostatku institucí pečujících o děti. Považuji za nutné, aby členské státy připravily další koordinované strategie a metody a účinně je zaváděly do praxe a aby také poskytly skutečnou politickou podporu. Chtěla bych blahopřát své kolegyni k její práci, předložila vynikající zprávu.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. - (ES) Vážený pane předsedající, nejdříve bych chtěl samozřejmě poděkovat své přítelkyni a kolegyni Iratxe Garcíové za práci, kterou odvedla na této zprávě, kterou považuji za důležitou a úplnou. Rád bych též zdůraznil alespoň čtyři body důležité i pro moji skupinu, na které poukazuje zpráva a o nichž hovořila zpravodajka ve svém projevu.

Za prvé, je zapotřebí, aby evropské instituce pokročily v souvislosti se současnou vlnou šovinistického násilí a aby tak učinily z hlediska právních předpisů a vytvořily též jasný právní základ umožňující boj proti všem formám násilí páchaného na ženách, což by mělo zahrnovat například uznání práva na azyl při pronásledování z důvodu příslušnosti k určitému pohlaví.

Za druhé, z hlediska zajištění větší účasti žen ne rozhodování je zapotřebí, aby se touto otázkou zabývaly všechny instituce a politické strany a přijaly v této oblasti konkrétní opatření a v tomto případě nevylučujeme volební kvóty.

Za třetí, je důležité jednou pro vždy uznat, že pro zajištění plné emancipace žen zapotřebí, aby ženy rozhodovaly o svých sexuálních a reprodukčních právech.

Za čtvrté, vyjadřuji politování nad nedostatečným pokrokem v oblasti rozdílného odměňování žen a mužů; je velmi důležité, aby Komise a členské státy vyhodnotily strategie a opatření, které by jí spolu se zúčastněnými stranami pomohly situaci napravit.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. - (SV) Vážený pane předsedající, také bych ráda poblahopřála zpravodajce k této zprávě, kterou plně podporuji. Podpořím také pozměňovací návrhy o trhu práce, které předložila paní Figueiredová. Můžu hovořit pouze jednu minutu, takže nenastolím žádnou zvláštní politickou otázku. Chci říct pouze jednu záležitost, která podle mne stojí za zmínku.

Zpravodajka uvádí různá opatření, která je zapotřebí přijmout k dosažení rovnosti žen a mužů. Výsledkem je seznam 45 bodů. Opakuji: 45 bodů! Tato zpráva ukazuje na 45 oblastí, které je třeba změnit v EU a v členských státech, které dlouho prohlašovaly, že prosazují rovná práva mužů a žen. Není třeba říct nic víc než to, že říkám ano zprávě a především ano konkrétním opatřením!

Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM. - (PL) Vážený pane předsedající, podle mého názoru je důležitým prvkem zprávy výzva k usnadnění návratu do zaměstnání zaměstnancům po přerušení pracovní kariéry z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené a odstranění nerovností v odměňování a vzdělávání.

Přesto je těžké uznat přímou příčinnou souvislost mezi životními potížemi, které se dotýkají velkého počtu lidí, a skutečností, že se jedná o ženu. Prezentování společenského života jako boje pohlaví, vytvoření nového nepřítele podle předcházejícího modelu třídního boje nahrává těm, kteří si nárokují právo na neomezené zasahování do všech oblastí lidské existence včetně fungování rodiny.

Problémem Evropy není boj mužů a žen. Problémem je nerespektování práv a morálních zásad, které se projevuje zejména bezuzdnou chamtivostí a sobectvím. Jako žena bych upřednostnila, aby stejná práva nevyústila v rovnost s muži ve všech směrech, ale spíše aby vedla k opatřením, jež budou ženy chránit a ulehčí jejich břemeno. Pokud se se ženami nebude zacházet jako s neosobní pracovní silou, mohou tvořivě přispět v mnohých oblastech hospodářství.

Zita Pleštinová (PPE-DE). - (SK) Tato zpráva o rovnosti žen a mužů – 2008 sumarizuje již schválené zprávy Evropského parlamentu, které přinesly řadu zajímavých podnětů, jež je třeba uplatnit v praxi. Chápu ji jako zrcadlo práce Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, přesto bych úvodem chtěla poděkovat kolegyni Garcii Pérezové za její vypracování.

Ke splnění lisabonských cílů je nevyhnutelné v maximální možné míře využít značného potenciálu žen na pracovním trhu. Stejně tak je důležité zajistit ženám lepší možnost přístupu k postgraduálnímu studiu a celoživotnímu vzdělávání jakož i přístup k novým technologiím a informatizované společnosti, aby dokázaly obstát v pracovní konkurenci.

Znám mnoho úspěšných žen, které řídí velké podniky, ale i malé rodinné firmy, a vytvářejí nové pracovní příležitosti. Žena – podnikatelka na sebe bere vedle své každodenní úlohy ženy, matky, i úlohy manažerky ve svém podniku a stará se nejen o úspěch své rodiny, ale i o úspěch svého podniku. Společnost si ne vždy dostatečně uvědomuje, jak je pro ni tato úloha ženy důležitá. Ženy jsou na vedoucích pozicích nuceny čelit mnohým dodatečným překážkám, které souvisejí zejména s jejich povinnostmi v rodině.

Sladění rodinného a pracovního života je jedním z hlavních předpokladů zvyšování zaměstnanosti žen. Proto je třeba navrhnout opatření, která budou motivovat otce nastoupit na rodičovskou dovolenou, čímž by se čas mateřské dovolené rozdělil mezi oba rodiče.

Dnes je mnohým ženám jasné, že se na významná místa nedostávají na základě nějakého podpůrného sociálního programu, ale pouze na základě svých vlastních schopností. Kanclérka Angela Merkelová je jasným příkladem, že my ženy máme své pevné místo i ve světové politice.

Pokud se řádně začteme do učebnic historie, dovíme se mnoho o hrdinských činech mužů. Ženy se vyskytují jen v pozadí. Jsem přesvědčená, že je naší povinností zviditelnit bezejmenné zástupy angažovaných žen, bez nichž by se svět neposouval vpřed.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Vážené kolegyně a kolegové, existují problémy, o nichž se hodně mluví, ale málo dělá. V rozpravě o sociálním balíku jsme hovořili o nedostatku nástrojů potřebných pro uplatňování zásady stejné odměny za stejnou práci a zmenšené rozdílu mezi odměňováním mužů a žen. Bez nich jsou naše závazky jen slova právní předpisy jsou zbytečné.

Existují též problémy, v jejichž ohledu se učinilo málo anebo nic, ale o kterých jsme nehovořili. Skutečně, lidé kromě tohoto místa dnes pozdě večer nehovoří o 100 000 ženách, které jsou každoročně obětí obchodování s lidmi, pravděpodobně proto, že tyto ženy jsou zbožím, nikoli občany. Obchodování s většinou těchto žen se zaměřuje na prostituci. Požadujeme přísnější jednotná opatření proti sítím nezákonného obchodu a také společná opatření, která by vedla k oslabení poptávky po prostituci. Bez poptávky neexistuje žádný důvod pro obchod se ženami.

Lidé nehovoří ani o situaci žen pracujících jako hospodyně v domácnostech, tyto ženy jsou neviditelné. Tyto ženy bez jakýchkoli sociálních práv nebo s právy minimálními čelí stejnému riziku zneužívání jako ženy ve svých vlastních rodinách, včetně rizika vykořisťování. Ke křehkosti sociální a hospodářské situace žen pracujících v zahraničí přispívá neuplatňování jejich politických práv. Správná právní úprava jejich situace není jen současnou otázkou spravedlnosti ale v budoucnu může též zabránit pokračování vysoké míry chudoby starších žen.

Další věci, o které nemůžeme hovořit, jsou ženy ve vládě v mé zemi, protože tam prostě žádné nejsou. Vážený pane komisaři, vážené kolegyně a kolegové, myslíme si, že je čas přejít od prohlašování toho, co bychom měli dělat, k děláni toho, co bychom měli dělat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Vážený pane předsedající, důkazy ukazují na to, že diskriminace žen přetrvává a že navíc postihuje pracující ženy, jejichž mzdy jsou průměrně o více než 15 % nižší než mzdy mužů.

Proto vyzýváme ke zlepšení zaměstnanosti, vyrovnání mezd, dodržování sociálních, zdravotních a bezpečnostních norem a ke zkrácení pracovního dne bez snížení mzdy. To by mohlo napomoci vytvořit více pracovních míst, na kterých budou dodržována práva žen a zajištěno lepší sladění pracovního a rodinného života.

Musí dojít k podpoření přijatých opatření k boji s pracovní nejistotou, která postihuje zejména ženy, a k podpoře kolektivního vyjednávání při ochraně pracovníků a pracovnínic. Musí dojít i k přijetí veřejných opatření a kroků pro zlepšení přístupu žen ke službám sexuálního a reprodukčního zdraví a ke zvýšení informovanosti o jejich právech a dostupných veřejných službách při respektování jejich důstojnosti.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Vážený pane předsedající, ve Spojeném království je bohužel velmi vysoká diskriminace. Víím, že můj výbor, Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví, má srdce na správném místě. K diskriminaci však dochází většinou proto, že pracovně-právní nařízení pro malé podniky přijímající mladé ženy jsou tak složitá, že je prostě skrytým způsobem diskriminují.

Myslím, že jde o klasickou ukázkou zákona, který měl neplánované důsledky. Vytvoříte zákon tady, vytvoříte zákon támhle, a nakonec se stane to, že se nestane vůbec nic, co by pozici žen skutečně posílilo.

Nechtěl bych, aby to znělo nezdvořile, ale když se podívám na svůj výbor, Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví, vidím, že jeho způsob myšlení je hluboce zakořeněný v sedmdesátých letech, od té doby se nepohnul vpřed. Obávám se, že život už je jiný, a když slyším lidi hovořit o emancipaci žen, lituji, ale jako Angličan musím říct, že to se už dávno stalo. Nevím, jaké problémy mají jiné země, ale neobviňujte z toho všeho Spojené království, kde tento problém nemáme, protože i když znovu říkám, že máte srdce na pravém místě (zákon s neplánovanými důsledky), děláte z toho skutečný zmatek.

Mary Honeyball (PSE). - Vážený pane předsedající, to, že hovořím po panu Godfrey Bloomovi, který, jak se zdá, zůstal kdesi hluboko v 19. století, může být užitečná shoda okolností. Je to ve skutečnosti muž známý tím, že ne tak dávno prohlásil, že ženy by měly uklízet za ledničkou a že to je jedna z jejich hlavních životních úloh. Pokud jsem to já, kdo se nepohnul kupředu, pak jsem na to hrdá, protože si nepřejí, abych byla, zejména coby Angličanka, jakýmkoli způsobem spojována s takovými poznámkami.

Chci říci, že tato výborná zpráva nastolila velké množství důležitých otázek a zpravodajce za to děkuji. Děkuji též za poznámky, které přednesl pan komisař. Konkrétní bod, k němuž bych se chtěla vyjádřit, je celá otázka obchodování se ženami. Jako poslankyně z Londýna a skutečná zastupitelka žen z Londýna jsem měla o toto téma zvláštní zájem, protože Londýn je jedním z měst, která jsem obchodováním s ženami vážně postižená.

V současnosti se od členských států požaduje, aby podepsaly dohodu Rady Evropy o boji proti obchodování s lidmi. Přestože některé členské státy tuto dohodu podepsaly, je tu prakticky 15 dalších států, které ji ještě nepodepsaly, a dva, které se skutečně nezdají být připraveny tak učinit. Proto bych chtěla požádat, aby tuto dohodu zaměřenou proti obchodování s lidmi ratifikovaly všechny členské státy EU a aby se všichni, kteří

tu jsou, včetně členů Výboru pro práva žen, ujali úkolu vrátit se ke svým vládám a donutit je, aby v souvislosti s podlým a zhoubným obchodováním s ženami vykonaly více práce než doposud.

Věra Flasarová (GUE/NGL). - (CS) Dámy a pánové, pane komisaři, oceňuji zprávu předloženou kolegyní Pérezovou i Evropskou komisí. Statistiky, které říkají, že se v posledních letech zvýšila zaměstnanost žen až na úroveň 57,2 %, vyznívají příznivě, nicméně, jak zpráva dokládá, přetrvává celá řada problémů. Ženy mají stále jen třetinový podíl na vedoucích pozicích v soukromých firmách i v ostatních oblastech včetně politiky. Velká část nově vznikajících pracovních míst není kryta pracovními smlouvami na dobu neurčitou, a je tedy z hlediska perspektiv nejistá. A právě tato místa dostávají velmi často ženy. Je na ně přímo stále nahlíženo jako na osoby, jejichž hlavní povinností zůstává péče o rodinu, zatímco výdělek v práci představuje pouze doplněk k rodinnému rozpočtu. Proto jsou ženy stále ve srovnání s muži za stejnou práci i při stejné kvalifikaci placeny hůře. Tyto stereotypy stále představují jeden z nástrojů diskriminace žen na pracovních trzích. Za velmi nedostatečnou považuji rovněž ochotu zaměstnavatelů poskytovat ženám úlevy, které by jim pomohly v péči o rodinu a zároveň jim usnadňovaly další profesní a kariérní růst.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Hovoříme o potřebě boje proti násilí páchanému na ženách, podpoření účasti žen na občanských aktivitách a hledisku, které patří do působnosti výboru pro kulturu, o nerovnováze ve vzdělání žen a mužů.

Přestože ženy dosahují v oblasti vzdělávání lepších výsledků než muži, na trhu práce stále existuje mzdová nerovnost mezi muži a ženami. Jako členka Výboru pro kulturu a vzdělávání jsem osobně předložila pozměňující návrh, který v souvislosti s touto zprávou navrhl výbor CULT. Vzhledem k vlivu, který mají hromadné sdělovací prostředky na vnímání a postoje veřejnosti, považuji za důležité odstranit z masových médií obrazy představující ženy v ponižujících situacích.

Zajištění rovnosti žen a mužů ve všech oblastech politiky Evropské unie je stále ještě aktuálním problémem západní společnosti.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Zpráva začíná odstavcem, že rovnost mezi muži a ženami je základní zásadou Evropské unie. Zásadou, která platí už více než padesát let. V druhé části však zpráva pokračuje čtyřiceti šesti odstavci, v nichž jsou doporučení, výzvy nebo žádosti, aby byla tato zásada dodržována. A jsou to také základní doporučení jako rovný přístup k finančním prostředkům, ke vzdělání, k zdravotní péči nebo odměňování. Je to žádost o boj proti násilí vůči ženám, žádost o boj proti obchodování se ženami a mnohé další.

Takovéto zprávy jsou zajisté důležité a já gratuluji paní zpravodajce. Na druhé straně však vypovídají o nedostatečném uplatňování už přijatých dokumentů. Svědčí o nedostatečné kontrole a sankcích. Svědčí však i o neupřímnosti politiků, kteří navenek deklarují rovnost mezi muži a ženami, ale v praxi ji nerespektují, a proto ona očekávání nejsou taková, jaká bychom chtěli.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, když analyzujeme usnesení o rovnosti žen a mužů, je těžké ho nepodpořit. Mluvím zejména o bodech týkajících se násilí páchaného na ženách a o potřebě vzdělávání od nejútlejšího věku o jejich diskriminaci. Dobře si uvědomujeme, že nejlepším způsobem, jak vykořenit diskriminaci a násilí páchané na ženách, je správná výchova a vzdělání.

Občané EU jsou značně neinformovaní o obchodování se ženami a většinou si neuvědomují, že dnes existuje tento hrozný, krutý obchod, který je v civilizovaném světě nepřijatelný. Proto si myslím, že by měly být přiděleny významné zdroje na informační kampaň.

Je však třeba zdůraznit, že přes veškeré závažné problémy, o nichž hovoříme, došlo v posledních letech k významnému pokroku v oblasti rovnosti žen a mužů, a ten je pozorovatelný zejména ve venkovských oblastech.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Vážený pane předsedající, rovnost mužů a žen by měla být základní zásadou evropské společnosti.

Poslední průzkum Eurobarometru svědčí o skutečnosti, že ženy na venkově se neúčastní rozhodování ve společenstvích, jichž jsou součástí, nemají stálé zaměstnání a většina z nich se věnuje pouze domácím povinnostem, tento podíl v některých oblastech dosahuje 98 %. Přesto více než 50 % žen chce mít přístup na evropský trh práce a získat kvalifikaci, která by jim usnadnila nalézt zaměstnání ve veřejné správě, zemědělství, sociální péči nebo vzdělávání. Významné procento žen chce také pro zahájení podnikání využít služeb, které jsou dostupné na evropské úrovni.

Proto se domnívám, že by měly být podporovány iniciativy venkovských žen na aktivní zapojení do společnosti a účast na hospodářském rozvoji regionu, z něhož pocházejí. Odstranění diskriminace vyžaduje společné evropské úsilí. Evropský sociální fond a program Progress by měly ve spolupráci s místními správami a orgány vyčlenit na podporu venkovských žen větší finanční prostředky.

Vladimír Špidla, člen Komise. - (CS) Dámy a pánové, děkuji za diskusi. Obecně, když posuzujeme vývoj, dá se konstatovat, že je zaznamenatelný pokrok, ale dámy a pánové, je naprosto zřejmé, že ještě zdaleka nejsme u cíle. To je také důvod, proč se Komise snaží jednat komplexně využívající veškeré nástroje, které jsou k dispozici. Zmínil jsem se např. o legislativních návrzích, které jsou již připraveny, nebo o záměru zpřísnit sankce za obchod s lidmi.

Chci také konstatovat, že úsilí o rovnost má samozřejmě své hluboké etické důvody a i kdybychom nenalezali žádné důvody z hlediska rovnováhy společnosti, z hlediska stability sociálních systémů, z hlediska ekonomiky, přesto by bylo nutné a správné být konsekventní. Ale chci konstatovat, skutečná rovnost příležitostí je předností, je výhodou pro Evropskou unii a žádná společnost, která nedokáže dosáhnout rovnosti příležitostí, nemá v globální konkurenci dlouhodobě jakoukoli budoucnost. Čili je to nejenom spravedlivé a eticky nepochybné, ale je to současně i výhodné. Myslím si, že i z tohoto důvodu je velmi podstatné, abychom pokročili a nespokojili se s vývojem, který jistě v některých aspektech můžeme interpretovat jako pokrok, ale na druhé straně nalézáme velmi mnoho věcí, kde naše výsledky jsou ještě skromné.

Iratxe García Pérez, zpravodajka. - (ES) Vážený pane předsedající, oceňuji slova všech svých kolegů, kteří o této otázce hovořili, protože se domnívám, že nám to umožňuje konstatovat, že přes odlišné důrazy a některé rozdíly sledujeme všichni stejný cíl.

Chci též říct panu komisaři, že mne velmi potěšil jeho projev a příspěvek během této rozpravy. Každý z nás by se pod jeho projev plně podepsal. Proto chci říct, že jsem velmi ráda, ale dodala bych, že nyní je zapotřebí skutečné politické vůle realizovat všechny iniciativy, které jsou v současnosti na stole. Proto, pokud bude dále zdůrazňovat důležitost této otázky a vytrvá v úsilí realizovat všechny iniciativy, bude mít tento Parlament na své straně.

Chci upozornit jen na jeden aspekt: Důležitost úlohy mužů v boji za rovnost mužů a žen.

Zapojení mužů do tohoto úkolu je velmi důležité. Domnívám se, že skutečnost, že se dnes této rozpravě účastnili muži, by mohla by být vyjádřením faktu, že v boji za rovnost musí po boku žen stát i muži.

Na závěr zmíním jednu z otázek nastolených v této rozpravě kolegou, který prohlásil, že ženy už od 19. století říkají pořád totéž. Chtěla bych ho upozornit, že ženy v mé zemi v 19. století žádaly volební právo: ženy nemohly ani volit. Je tu tedy jasný rozdíl.

Bylo dosaženo velkého pokroku, tak velkého, že ho není možné popřít. Musíme poděkovat všem těmto ženám, všem organizacím, které se účastnily boje za rovnost. To však nemůže znamenat, abychom popírali to, co je očividné: je před námi ještě dlouhá cesta, musíme vykonat ještě hodně práce. Když všichni vytrváme, muži i ženy, měli bychom dosáhnout skutečné rovnosti mužů a žen.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 142)

Sylwester Chruszcz (NI), písemně. - (PL) Vážené dámy a pánové, v této rozpravě jsme se zmínili o řadě témat. Chci poukázat na otázku mateřské a rodičovské dovolené. Evropa je konfrontována demografickým problémem, který vyplynul nejen z hospodářských problémů, které postihly náš kontinent, ale též z toho, že mladým matkám není poskytována náležitá podpora. Je nesmírně důležité, aby ženě, které se narodí dítě, byla poskytnuta podpora, která jí a jejímu dítěti poskytne nezbytné bezpečí a zajistí, aby jí nebylo bráněno v návratu do profesního a společenského života.

Matky musí být chráněny tak, aby se v přiměřené lhůtě mohly vrátit na své pracovní místo a řádně se starat o své rodiny a musíme klást velký důraz na to, abychom zajistili náležitě respektování těchto opatření po celé Evropě.

Corina Crețu (PSE), písemně. - (RO) Přestože Rumunsko, pokud jde o legislativní rámec a počet vládních iniciativ a programů na snížení nerovnosti mužů a žen, je jedním z dobrých žáků Evropské unie, má nedostatky týkající se důležitých aspektů, které zvyrazňují a udržují nerovnosti mezi muži a ženami.

Pokud jde o přístup žen k řídicím pozicím, patří Rumunsko mezi poslední státy Evropy. Z 331 poslanců je jen 37 žen, jen něco přes 11 % z celkového počtu. Procentuální podíl žen v rumunské místní správě je však ještě nižší. Švédsko má téměř stejný počet poslankyň a poslanců. V Rumunsku také pracuje téměř třetina žen na částečný úvazek, v porovnání s pouhými 7,7 % mužů, za odměnu průměrně o 15 procent nižší, než je odměna mužů.

Tato situace úzce souvisí s přetrváváním stereotypů, v jejichž důsledku mají většinu domácích povinností na starost ženy. Nerovnost mezi ženami a muži a s ní související předsudky jsou bohužel přítomny nejen v rodinném, ale i ve vzdělávacím prostředí Rumunů. Studie ukazují, že školní aktivity v Rumunsku mají tendenci vytvářet pohlavně diferencované způsoby myšlení, podobně jako činnosti společensko-hospodářského zaměření organizované učitelským sborem.

Proto zdůrazňuji význam zařazení otázek týkajících se důležitosti vzdělávání při snižování nerovnosti mužů a žen do zprávy.

Véronique Mathieu (PPE-DE) *písemně. - (FR)* Rovnost mužů a žen je základní zásadou Evropské unie. Čísla ve zprávě z roku 2008 ukazují, že nerovnost stále existuje. Skutečně, rozdíl v odměňování žen a mužů je od roku 2003 na stejné úrovni 15 %.

Vzhledem k této situaci se domnívám, že musíme posílit evropské právní předpisy s cílem snížit rozdíl v odměňování, například přinucením zaměstnavatelů, aby vykonávali mzdové a platové audity.

Důležité je také věnovat se specifické situaci žen žijících na venkově, které se na oficiálním trhu práce nikdy neoznačují za pracující. Tyto ženy, které vzhledem k tomu, že pomáhají svým manželům na rodinných farmách, rozhodně pracují, se setkávají v souvislosti s přístupem k důchodu nebo sociálnímu zabezpečení s mnohými finančními a právními problémy, neboť nemají jednoznačné pracovní postavení. Podpořím jakékoli opatření, které zlepší situaci těchto žen.

A konečně, vítám navrhovaná opatření na zlepšení přístupu žen ke službám sexuálního a reprodukčního zdraví. Takovýto přístup je skutečně důležitou podmínkou pro uplatňování jejich svobody.

Dumitru Oprea (PPE-DE), *písemně. - (RO)* Myslím si, že diskriminace na základě pohlaví přetrvává zejména v důsledku starých způsobů myšlení, které stále existují v moderních společnostech: muž finančně podporuje rodinu a žena má sociální zodpovědnost. Tyto způsoby myšlení je možné pozorovat ve všech zemích, zejména však ve znevýhodněných regionech. Tento jev by bylo možno odstranit náležitým vzděláním.

V této souvislosti se domnívám, že bychom měli vzít do úvahy i skutečnost, že vývoj současné světové společnosti vedl k rostoucí účasti žen na aktivním životě a jejich postavení ve společnosti se viditelně zlepšilo. Přesto mohou vznikat problémy na úrovni rodiny, zejména v souvislosti s péčí rodičů o děti a účastí na jejich výchově a vzdělávání. Nedostatek času, nabitý pracovní program, vidina zahraničí vedly ke snížené kontrole dětí rodiči během prázdnin a také ve školních dnech v době od 14:00 do 18:00.

Z tohoto důvodu je třeba najít řešení, aby byly odstraněny obavy, co dítě dělá, když je rodič v práci, rozvinutím aktivit v rámci škol nebo mimo ně, které by řešily chybějící dozor rodičů.

Metoda mimoškolních aktivit by se měla skutečně rozšířit a stát se projektem užitečným pro rodinu, společnost a Evropu.

Rovana Plumb (PSE), *písemně. - (RO)* Chtěla bych poblahopřát zpravodajce a zdůraznit důležitost obsahu této zprávy pro dosažení cílů hospodářského růstu v kontextu lisabonské strategie.

Evropská unie i členské státy by měly společnosti dát lepší vzor. Nerovnost mužů a žen přes dosažený pokrok přetrvává, musíme proto jednat.

Chtěla bych upozornit na problém, se kterým se mnohé ženy denně setkávají a v souvislosti s nímž je jen velmi málo odsouzených, totiž sexuální obtěžování.

Podle národní studie provedené v Rumunsku byli oběťmi sexuálního obtěžování v 90 % případů ženy a v městském prostředí řešila situaci sexuálního obtěžování 1 osoba z 9. Ve více než 55 % případů byl pachatelem nadřízený pracovník oběti.

Myslím, že v této oblasti je třeba přehodnotit strategie a postupy, aby se zvýšil životní a profesionální standard žen, a členské státy by měly urychlit posilování právních předpisů Společenství o rovnosti žen a mužů se zřetelem na trh práce, včetně právních předpisů o sexuálním obtěžování.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), písemně. - (RO) Nastal čas opustit stereotypy a jednat rozhodně, aby se ženám a mužům zajistily skutečně stejné příležitosti. Pokrok v zastoupení žen v evropské politice v posledních deseti letech je nepopíratelný, ale stále nedostatečný. Na druhé straně rozdíly v odměňování zůstaly v posledních letech relativně na stejné úrovni. Evropské společnosti stále přispívají k tomuto základnímu vyloučení, a proto je zapotřebí rozhodných, odvážnějších rozhodnutí a mnohem účinnější mediální kampaně.

Všeobecná účast žen v rozhodovacím procesu je v Rumunsku vystavena zjevným deformacím a Rumunsko je prakticky jedinou zemí, která nemá na postu ministra jedinou ženu a ženy v parlamentu představují pouze 9 %. Povinností rumunské společnosti je bojovat proti pokřiveným způsobům myšlení a pohlavní diskriminaci ve všech jejích každodenních podobách

Důvěřuji pozitivním účinkům využívání volebních kvót pro zastoupení žen. Vzory osvědčených postupů můžeme nalézt ve skandinávských zemích a nejen tam. Bez ohledu na to, zda se rozhodneme pro volební systém založený na poměrném zastoupení, který bude zaručovat pohlavní paritu kandidátů i stejnou viditelnost v médiích (Belgie), nebo pro distribuční kvóty stanovené zákonem (Finsko, Švédsko, Španělsko, Francie), domnívám sen, že situace žen v Rumunsku, které požadují tento typ účasti na politickém, hospodářském a společenském životě by se mohla zlepšit.

15. Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem jednání je rozprava o ústní otázce, kterou Komisi položili pan Giles Chichester a paní Angelika Nieblerová jménem skupiny Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a Evropských demokratů o Evropské agentuře pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) (O-0060/2008 - B6-0159/2008).

Angelika Niebler, zpravodajka. - (DE) Vážený pane předsedající, vážená paní komisařko, dámy a pánové, v roce 2004 byla založena Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací známá pod zkratkou ENISA. Její úlohou je především zlepšit bezpečnost sítí a informací v Evropské unii a podpořit užší spolupráci členských států.

Mandát agentury ENISA je bezpochyby komplexní. Počítačové viry, nevyžádaná elektronická pošta (spam), pokusy o podvodné získání citlivých informací (phishing) a trójští koně jsou ve světě virtuálních údajů reálnou hrozbou. Soukromé a veřejné sítě ohrožuje neoprávněný přístup (hacking). Škody způsobované naší moderní komunikační společností jsou obrovské. Bezpečnost je Achillovou patou našich počítačových systémů. Toto je místo, kde jsme zranitelní, a když to takto říkám, pochopíte, jak je pro nás tato agentura důležitá.

Na druhou stranu tato agentura nemá mnoho pracovníků, přestože musí plnit tento gigantický úkol. Vzniká proto oprávněná otázka, zda agentura ENISA v té formě, v jaké v současnosti funguje, dokáže skutečně plnit své úkoly. V Parlamentě i v ostatních orgánech jsme velmi často diskutovali o tom, jak by se pravděpodobně mohla agentura ENISA dále rozvíjet. Podle posledního návrhu Komise by se agentura ENISA měla sloučit s plánovaným Evropským úřadem pro trh elektronických komunikací. Parlament ani Rada tento návrh nepřijaly. Namísto toho se Parlament a Rada před letními prázdninami rozhodly, že mandát agentury ENISA by měl být prodloužen o tři roky.

Konečným cílem naší otázky, kterou jsme Komisi položili, je zajistit, aby předmětem této rozpravy byly nejbližší tři roky. Položením této otázky chceme též rychle vyřešit nepříjemný problém a vyzvat Komisi, aby zaujala stanovisko k bodům, které považujeme za kritické. Dokáže agentura ENISA ve své současné formě plnit úkoly, které se od ní očekávají? Uvažuje Komise o nahrazení agentury ENISA jinou organizací? Je absolutně nevyhnutelné, aby tyto úlohy plnila agentura EU? O jakých všeobecných strukturálních změnách agentury ENISA by se mělo podle názoru Komise uvažovat?

Těším se na odpověď paní komisařky. Jsem zvědavá, jak daleko pokročila jednání v Komisi. Poté budeme samozřejmě na nás v Parlamentě, abychom si na budoucí podobu agentury ENISA vytvořili vlastní názor.

Viviane Reding, členka Komise. - Vážený pane předsedající, vážení poslanci jistě vědí, že v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady o založení agentury ENISA mandát této agentury automaticky vyprší 13. března 2009.

Komise se však domnívá, že je třeba zajistit kontinuitu činností souvisejících s bezpečností sítí a informací. Byl to společný názor Parlamentu a Rady v diskusích o návrhu na změnu a doplnění nařízení na prodloužení mandátu agentury ENISA. Opatření na prodloužení mandátu této agentury o další tři roky je tedy oprávněné.

Je pravda, že v hodnocení agentury ENISA, které Komise zahájila v roce 2006, se uvádí řada problémů, ale i pozitivní výsledky, kterých agentura dosáhla s přihlédnutím k omezeným prostředkům, jež má k dispozici. Komise reagovala na zjištěné problémy předložením návrhu nařízení, kterým se zakládá úřad pro telekomunikace.

Dnes sledujeme, že Rada a Parlament se shodují, aby vedle nového orgánu byla zachována i agentura ENISA jako alternativa úřadu pro telekomunikace a Komise stále pozoruje potřebu efektivního orgánu, který by dokázal monitorovat otázky bezpečnosti a integrity. Proto je důležité, aby práce agentury ENISA pokračovala.

Jsem však též pevně přesvědčená, že pro řešení problémů bezpečnosti sítí bude zapotřebí silné koordinované evropské reakce. Nedávné kybernetické útoky v Estonsku a také v Gruzii, tyto závažné útoky během léta, které jak se zdá, zůstaly nepovšimnuty, ukázaly, že jedna země může být skutečně velmi zranitelná.

Vyzývám proto Evropský parlament a Radu, aby počátkem roku 2009 zahájily intenzivní diskusi o evropském přístupu k bezpečnosti sítí a řešení kybernetických útoků a aby se budoucnost agentury ENISA řešila v rámci těchto úvah.

Během rozprav o prodloužení platnosti nařízení o agentuře ENISA byly v Parlamentu a v Radě vzneseny výzvy k diskusi o možných cílech modernizované síťové a informační politiky a o nejvhodnějších prostředcích k jejich dosažení. Jak bylo výslovně uvedeno, výsledek tohoto jednání nebude mít vliv na prodloužení platnosti nařízení o agentuře ENISA. Aby došlo k usnadnění této rozpravy, vypracují útvary Komise v druhé polovině roku 2008 dotazník o možných cílech modernizované politiky v oblasti bezpečnosti sítí a informací na evropské úrovni a o prostředcích k dosažení těchto cílů. Který bude předložen k veřejné online diskusi. Samozřejmě, že to bude učiněno na základě konzultací s agenturou ENISA a členy její správní rady.

Nikolaos Vakalis, jménem skupiny PPE-DE. - (EL) Vážený pane předsedající, paní komisařko, Evropský parlament a Rada schválily prodloužení mandátu agentury ENISA do konce roku 2012. Toto tříleté prodloužení umožní další diskusi o budoucnosti agentury ENISA a o širší otázce zvýšení bezpečnosti sítí a informací v Evropě.

Podle mého názoru by postup revize měl začít okamžitě. Tato agentura by se měla transformovat z dočasné nadace na trvalou a to současně musí být doprovázeno zejména zvýšením počtu zaměstnanců a aktualizací velmi důležitých článků 2 a 3 jednacího řádu. Toto řešení umožní, aby tento orgán začal co nejdříve pracovat podle aktualizovaného a lepšího mandátu.

Dovolte mi na tomto místě připomenout, a je to též názor Komise, že bezpečnost sítí a informací může zajistit pouze evropská agentura. Chci též zdůraznit, že dnes velká většina partnerů souhlasí, že nejschopnějším a nejkvalifikovanějším orgánem pro vypracování nové dynamické evropské politiky v oblasti bezpečnosti sítí a informací je agentura ENISA.

V minulosti byla agentura ENISA nelítostně kritizována. Musím vám však připomenout, že hodnotící zpráva z roku 2007 mohla hodnotit pouze první rok činnosti agentury ENISA, a proto toto hodnocení už není spolehlivé anebo, samozřejmě, aktuální. Pravdivý obraz poskytují poslední hodnotící studie, které provedly nezávislé orgány. Aby tento orgán mohl pracovat efektivněji, je nezbytné mu poskytnout příslušné prostředky.

A na závěr mi dovolu říci, že řecká vláda chce podpořit životaschopné řešení: vláda se zavázala, že orgánu ulehčí práci a činnost uhrazením nákladů na údržbu kanceláře agentury ENISA v Athénách.

Anni Podimata, jménem skupiny PSE. - (EL) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, fakta v pozadí dnešní rozpravy o ústní otázce, kterou položila skupina Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a Evropských demokratů o agentuře ENISA, se určitě liší od faktů v době, kdy byla tato otázka položena. Na počátku se Rada a Evropský parlament dohodly na prodloužení nařízení o provozování orgánu do roku 2012.

Ve stejné době se Rada a Evropský parlament opatrně zabývaly návrhem Evropské komise na vytvoření Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací. Rada a Evropský parlament místo toho navrhly Úřad evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (BERT), jehož základní zodpovědností je lepší uplatňování regulačního rámce pro telekomunikační služby bez zapojení se do otázek bezpečnosti a integrity sítí.

Jak jste však, paní komisařko, před chvílí zdůraznila ve svém dnešním prohlášení, tyto otázky jsou skutečně mimořádně závažné. Zdůraznila jste, že nedávné útoky na estonský kyberprostor a kyberprostor dalších zemí ukazují, jak důležité je okamžitě přijít s přesvědčivou, koordinovanou evropskou odpovědí.

To je přesně ta úloha, kterou může a musí sehrávat agentura ENISA, když bude fungovat podle aktualizovaného a vylepšeného mandátu s jasně definovanými povinnostmi a cíli, samozřejmě když bude mít k dispozici potřebné prostředky a lidské zdroje.

Tentokrát doufám, že Komise tu významně a skutečně přispěje a bude agentuře ENISA pomáhat při práci na posílení bezpečnosti a integrity sítí. Zvýšení důvěry společností a samozřejmě evropských občanů k evropským sítím je životně důležité.

Předsedající LUIGI COCILOVO

Místopředseda

Jorgo Chatzimarkakis, jménem skupiny ALDE. - (DE) Vážený pane předsedající, paní komisařko, slova bezpečnost sítí znějí jako odborný termín z nějakého zvláštního vědního oboru, bezpečnost sítí však ovlivňuje stále více oblastí našeho každodenního života: Mobilní komunikace, internet, které téměř jako chobotnice pronikají do stále většího množství oblastí každodenní činnosti, všudypřítomná počítačová inteligence, která už je součástí našeho prostředí, ať už při pomoci starším lidem nebo při řízení složitých výrobních procesů. To vše nám ukazuje, že jsme stále více závislí na těchto moderních formách technologie. Tyto technologie ovlivňují naše životy a růst našeho hospodářství.

Naši závislost nám před nedávnem ukázal příklad Estonska. Paní komisařko, zmínila jste, že postižena byla i Gruzie. O tomto případě mají lidé méně informací, pokud bychom však potřebovali působivější příklad než Estonsko, tak ho tu máme. Viděli jsme, jak se moderní hospodářství s podporou sítí náhle stalo závislým na tomto faktoru, na této technologii, jak bylo napadeno a jak byla skutečně vážně ohrožena jeho bezpečnost. To je též důvod, proč Komise, ve které tehdy zastával úřad pan komisař Liikaanen, správně rozpoznala potřebu agentury pro bezpečnost sítí. Proto jsme byli překvapeni, když se pouze po roce, ještě před tím, než byla agentura plně a řádně vybavená prostředky, uskutečnilo hodnocení agentury ENISA a zpochybňovala se samotná existence této agentury. To nás tehdy rozhodně šokovalo, a proto nás těší, že se tato rozprava koná.

Proč jsme už po roce zpochybňovali tuto agenturu? Jak chcete, jak chceme upravit mandát agentury ENISA tak, aby mohla pracovat ve stejných podmínkách jako agentury, které existují ve Spojených státech, Japonsku a Číně?

Chtěl bych vám poděkovat za uznání úspěchů agentury ENISA po druhém hodnocení. Jako poslanci tu přece každý den diskutujeme o kulturních změnách, o změnách klimatu, které mají vliv na naše hospodářství, které nás nutí zbavit se hospodářské závislosti na fosilních palivech a přejít na jiné zdroje energie. Každý den tu do tohoto úsilí vkládáme celé srdce. Všichni víme, že jedinou možností je změna našich systémů. Potřebujeme pro to inteligentní řešení a potřebujeme bezpečnost sítí, protože bezpečnost je prvořadá. Proto jsem vděčný za tuto diskusi, která je jedním ze stavebních kamenů při budování lépe vybavené agentury ENISA a lépe zabezpečených sítí.

Viviane Reding, členka Komise. - Vážený pane předsedající, chtěla bych říci, že prodloužení mandátu agentury ENISA o tři roky má jednomyslnou podporu v Radě a širokou podporu v Evropském parlamentu. Obě větve zákonodárné moci se dohodly, že v co nejkratší době, před automatickým vypršením platnosti současného nařízení dosáhnou dohody v prvním čtení.

Pokud tomu dobře rozumím, Rada plánuje na příštím zasedání jako bod A přijmout nařízení, kterým se mění toto nařízení. Tím by se problém vyřešil a pokud Komise předloží dokument o základních problémech kybernetických útoků, potom ho může Parlament přijmout a zahájit skutečnou diskusi o budoucnosti našich reakcí v této oblasti.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

16. Vliv marketingu a reklamy na rovnost mužů a žen (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem programu je zpráva (2008/2038 (INI)) paní Evy-Britt Svenssonové jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví o vlivu marketingu a reklamy na rovnost mužů a žen.

Eva-Britt Svensson, zpravodajka. - (SV) Vážený pane předsedající, ráda bych poděkovala svým kolegům ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, a zejména stínové zpravodajce, za vynikající a konstruktivní příspěvky ke zprávě.

Předsednictvo Rady zdůraznilo význam boje proti stereotypům v otázce pohlaví. Je to jedna ze šesti prioritních oblastí předsednictva. Proto považuji za důležité, abychom i zde v Parlamentu vyjádřili své názory na problém stereotypů v oblasti pohlaví a na jejich vliv na rovnost mužů a žen.

Abychom se vyhnuli jakýmkoliv nedorozuměním, ráda bych zvláště uvedla a zdůraznila, že v této oblasti nedoporučuji žádné nové právní předpisy na evropské ani na vnitrostátní úrovni. Opatření, která navrhuji, se týkají vnitrostátních, autoregulačních orgánů, které již existují a které zastupují výrobce, inzerenty reklamy a spotřebitele. Tyto orgány by měly pracovat na zvýšení osvěty zaměřené na vytváření stereotypů v oblasti pohlaví, které se projevují v reklamě. Členské státy by měly také zajistit, aby existovaly orgány, na něž se může široká veřejnost obracet se svými stížnostmi. Myslím si také, že Evropský institut pro rovnost žen a mužů, který je právě zřizován, by měl provádět výzkum zaměřený na vliv tohoto druhu reklamy na rovnost. Potřebujeme vědět více.

Proč je to tedy důležité? Je to důležité proto, že reklama je všude – v našich domovech, na veřejných prostranstvích, v tisku, ve sdělovacích prostředcích atd. Samozřejmě nás ovlivňuje, ať již si to uvědomujeme nebo ne. Společnosti by do reklamy neinvestovaly miliardy, kdyby neměla žádný účinek.

Reklama a marketing se dnes pokoušejí prodávat nejen zboží nebo výrobky, ale prodávat určitý životní styl, určitou podobu kultury. Musíme se chovat určitým způsobem a jednat určitým způsobem, abychom naplnili očekávání různých standardů. Proti tomuto jevu je nutno bojovat zejména tam, kde ovlivňuje mladé lidi, kteří hledají dospělou identitu, cesty budoucího vzdělání atd. Chci, aby byli všichni lidé schopni volby, aniž by byli vědomě či podvědomě ovlivňováni různými standardy, které vytvářejí stereotypy v oblasti pohlaví.

Dnes není možné, aby dělal inzerent reklamu na výrobek, který zvětšuje problémy v oblasti životního prostředí nebo urychluje změnu klimatu. Mám představu, že v budoucnosti bude stejným způsobem zakázáno prodávat výrobky vytvářející diskriminaci na základě pohlaví a genderových stereotypů.

Jsem rovněž přesvědčena, že spolu s rostoucí osvětou významu reklamy začnou spotřebitelé, a to muži i ženy, odmítat kupovat takové výrobky, které tohoto druhu reklamy využívají. Také se domnívám, že spotřebitelé budou dávat přednost společnostem, výrobcům, kteří mají uvědomělou reklamní politiku a kteří nepřipustí reklamu založenou na stereotypy v oblasti pohlaví. Pro společnosti a inzerenty to bude významné měřítko úspěchu, neboť tím, že budou ovlivňovat větší rovnost a přispívat k ní, budou prokazovat svou zodpovědnost. Všichni přece říkáme, že toto je náš společný cíl. Je to jeden z velkého množství faktorů, avšak je důležitý.

Viviane Reding, členka Komise. – Vážený pane předsedající, ráda bych poděkovala Evropskému parlamentu a zpravodajce, paní Svenssonové, za to, že poukázaly na velmi citlivou otázku týkající se vlivu marketingu a reklamy na rovnost mužů a žen.

Reklama hraje významnou úlohu při financování sdělovacích prostředků. Snižuje režijní cenu časopisů a tisku a zabezpečuje, že spotřebitelé dostávají většinu audiovizuálního obsahu zdarma. To je důležité pro svobodu projevu a rozmanitost, o nichž se v tomto Parlamentu často diskutuje.

V průběhu let jsme byli svědky nárůstu zákazů a kontrol reklamy na cigarety, alkohol a tučná jídla a brzy budeme mít nové předpisy pro výrobce automobilů, týkající se způsobu informování o emisích CO₂. Reklama je snadným terčem, neboť je mnohem snazší ji regulovat než řešit základní problémy, které jsou často složitější, přestože zpráva, o níž dnes v noci jednáme, podporuje další kontroly reklamy, tentokrát ze subjektivní oblasti politiky rovnosti pohlaví.

Jakožto komisařka pro sdělovací prostředky uznávám základní politické zájmy, ale zajímá mne také to, jaký vliv budou tyto zájmy mít, pokud budou naplněny v celém průmyslu a široké veřejnosti. Vzhledem ke komplikované situaci v reklamě, která vyplývá z nedostatku peněz a ze všech těchto zákazů, snížili inzerenti úlohu reklamy ve svých marketingových výdajích. Kromě reklamy ve sdělovacích prostředcích existují i jiné způsoby marketingu výrobků: například podpora výrobků. To je velmi nepříznivé pro pluralitu sdělovacích prostředků, protože příjem většiny tištěných sdělovacích prostředků, novin a časopisů nepostačuje k jejich dalšímu vydávání.

Některá pozitivní hlediska podporující cíl zprávy, kterým je ochrana občanů, zpráva opomenula. Dovolte mi, abych uvedla několik příkladů. Článek 3 směrnice o audiovizuálních mediálních službách obsahuje v souvislosti s audiovizuální reklamou důrazný odkaz na lidskou důstojnost a nediskriminaci. Mohu vás ujistit, že Komise zajistí, aby provádění této směrnice členskými státy vyjadřovalo záměr zákonodárce.

Zpráva nezdůrazňuje ani významnou úlohu, kterou sehrála autoregulace. Dovolte mi i zde uvést jeden příklad. Měli byste si uvědomit, že autoregulace dobře reagovala v případech, cituji „nežádoucích stereotypů“, a uvedu vám velice konkrétní příklad. Módní průmysl zastavil módní „pornokampaně“, které stigmatizovaly ženy jako čistě sexuální objekty. K řešení těchto problémů tedy existují legislativní opatření.

V tomto ohledu je namísto velmi realistický přístup. Reklama je krátký mediální útvar, který letmo zahlédneme na stránce nebo v 30sekundovém videospotu. To, co zpráva nazývá vytvářením stereotypů, může být jen rychlým způsobem propojení výrobku s určitou skupinou spotřebitelů. Může to rovněž svědčit o nedostatečně tvůrčí práci. Na druhé straně existuje dobrá reklama a špatná reklama a jako komisařka pro sdělovací prostředky musím akceptovat, že i když se nám to nemusí líbit, součástí svobody projevu je i právo na neúspěch, dokonce i na závažný neúspěch. Pokud bych požádala toto plénum, aby o tom rozhodlo, myslím si, že právo na selhání bychom neomezili.

Jak uznává zpráva, přesvědčivý výzkum, který by spojoval vytváření stereotypů s nerovností pohlaví, neexistuje. Tvorba politik vyžaduje nejen pevně podložené názory, ale i silnou základnu pro důkazy. Na tom stojí i naše politické návrhy, a proto Komise podporuje pozitivní doporučení uvedená v této zprávě Evropského parlamentu. Vždy jsme například podporovali výměnu osvědčených postupů mezi regulačními orgány. Určitě by měly pokračovat rozhovory o vzdělávání a výzkumu a další rozhovory.

Ráda bych zdůraznila, že je tomu nyní již devět let, co jako komisařka pro sdělovací prostředky naléhavě žádám, aby byly ve školách zavedeny kurzy mediální gramotnosti. Jsem přesvědčena, že by bylo velmi důležité, kdybychom dokázali podnítit kritické hodnocení mladých lidí tak, aby reklamě rozuměli a aby odmítali špatné reklamy, které pro naši společnost skutečně nejsou aktuální. Chtěla bych se zaměřit na osvědčené postupy, líbí se mi například španělský model cen za reklamu, která správně řeší otázky rovnosti pohlaví. To je správná cesta, jak postupovat, a proto bychom měli klást důraz na to, co je pozitivní, a zjistit, zda dokážeme dosáhnout dalšího pokroku, protože stojí za to za něj bojovat.

Esther Herranz García, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Vážený pane předsedající, skutečná svoboda končí tam, kde začíná svoboda ostatních. Čím svobodnější jsou sdělovací prostředky, tím svobodnější je i společnost, neboť ztráta svobody začíná právě cenzurou reklamy a pokračuje zasahováním do obsahové naplně.

Evropská lidová strana předložila proto k této zprávě pozměňovací návrhy, aby došlo k nápravě mnoha totalitních úchylek, které jsou v rozporu se zásadou svobodné společnosti.

Evropský marketing a reklama již uplatňují autoregulaci a v členských státech jsou dostatečné právní předpisy. Marketing a reklama se používají nejen v mediální oblasti – jsou součástí našich každodenních životů a našeho štěstí existují vynikající odborníci pracující v těchto oblastech, kteří si jejich značný vliv na sociální rovnováhu většinou uvědomují. Evropská lidová strana bude tedy hlasovat proti pozměňovacím návrhům a odstavcům, které předložili komunisté, neboť obviňují pracovníky v tomto sektoru z masivního šovinismu a sexismu, což je mylná představa.

V Evropské lidové straně věříme v rovnost mužů a žen, ale jsme přesvědčeni, že je nutno hájit ji bez očerňování ostatních. Myslíme si, že je nutno chránit děti a mládež a že děti a mladé lidi musí vychovávat jejich rodiny a společnost jako celek. Vychovávat na základě hodnot, které jim pomohou stát se lepšími lidmi.

Domnívám se, že sektářské uplatňování rovnosti, které si klade tato zpráva za cíl, je vážnou chybou a skupina PPE to samozřejmě nepřipustí. Velmi doufáme, že naše pozměňovací návrhy budou přijaty, abychom tuto zprávu mohli podpořit. V opačném případě se z úcty k subsidiaritě členských států a z úcty k odborníkům v marketingu a reklamě zdržím konečného hlasování.

Nevěřím, že bude pro nás dobré, pokud budeme kritizovat vnitrostátní zákony a překračovat pravomoci tohoto Parlamentu, protože to sníží naši důvěryhodnost v budoucnosti.

Bernadette Vergnaud, jménem skupiny PSE. – (FR) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, tato zpráva není bezvýznamná, jak by mohla naznačovat pozdní hodina této rozpravy. Chci poděkovat paní Svenssonové za práci, kterou odvedla, a za spolupráci.

Marketing a reklama jsou v naší společnosti všeobecně zastoupeny a přispívají k tvorbě sociálních vzorů, které mají někdy nepříznivé vlivy ve formě diskriminace nebo návratu k zjednodušujícím stereotypům v oblasti pohlaví. Reklama je určitě i zdrojem kreativity a takováto znázornění se někdy používají úmyslně, s cílem pobavit. Inzerenti však nesmějí zapomínat na to, že reklama musí hrát významnou výchovnou úlohu, že musíme rozvinout kritickou schopnost mladých lidí s cílem odstranit všechny formy diskriminace, které

v některých případech vznikají z ponižujících obrazů na základě pohlaví, které mohou ohrožovat důstojnost jednotlivce.

Účelem této zprávy není otázka vydavatelské či tvůrčí svobody. Účelem je podnítit subjekty v tomto odvětví, aby zlepšily současné autoregulační systémy, spolupracovaly s příslušnými orgány na zlepšení kodexů osvědčených postupů a uvědomily si svou odpovědnost nejen ve vztahu k rovnosti pohlaví, ale i ve vztahu k fyzickému a duševnímu zdraví, které je někdy ohroženo tlaky vznikajícími z měřítek krásy, stanovených jako žádoucí norma.

Žádám tedy poslance, aby zamítli pozměňovací návrhy, které směřují k odstranění těchto částí textu, který by bez nich ztratil veškerý svůj smysl.

Sophia in 't Veld, jménem skupiny ALDE. – (NL) Vážený pane předsedající, skutečně chápu problém, o němž hovořila paní zpravodajka. Představuji si průzkumnou výpravu přilétající z planety Mars. Směřují k Zemi a aby získali představu o jejích obyvatelích, v rámci přípravy se podívají pouze na reklamu. Poté k nám přiletí a jsou překvapeni tím, že ženy se nezajímají jen o čistící prostředky a nesedí jen doma a nečekají, než se jejich manželé vrátí z práce domů. Ženy jsou nezávislé a inteligentní, vydělávají si své vlastní peníze a jsou tedy i spotřebitelkami. Kromě toho jsou na Zemi i další druhy rodin, které v reklamách nikdy nevidíte – rodiny s jedním rodičem, homosexuální páry s dětmi a rodiny přistěhovalců, nebo lidé na vozíčkách či s vadami řeči. V reklamách je však nikdy nespatříte. Pokud jde o to, souhlasím se zpravodajkou.

Přesto, jak jsem již uvedla, souhlasím s poznámkami paní komisařky Redingové i kolegyně ze skupiny Evropské lidové strany. Je tady ještě něco, čemu říkáme svoboda projevu. Proto si nemyslím, že bychom měli jakkoliv zasahovat do obsahu reklam. Lepším nápadem jsou osvědčené postupy. Nemohu zde samozřejmě jmenovat žádné značky, ale mám na mysli jednu italskou módní značku a jiné výrobky, které před dvaceti lety toto tabu prolomily.

Zpráva je navíc příliš široká, protože její název odkazuje na marketing a reklamu a zpráva se přitom zabývá i učebnicemi, televizí, internetem, videohrami a mnohými dalšími otázkami. Mám-li být upřímná, myslím si, že do toho by se EU vměšovat neměla.

Je tam také zmíněna reklama na sexuální služby. To sem vůbec nepatří. Vkus a morálka se mohou změnit a nemyslím si, že je můžeme jednotně diktovat z EU.

A konečně, podíváte-li se na to, jakou představu o ženách vykreslila reklama během posledních 50 let, s uspokojením konstatuji, že ženy jsou mnohem moudřejší, než si myslíme. Nedovolí prostě reklamě, aby jim zabránila stát se nezávislými.

Chceme-li tedy skutečně něco udělat, mám nakonec dva konkrétní návrhy. Zaprvé, pokud my, spotřebitelé, nemáme rádi reklamu, začneme stávkovat. A zadruhé navrhuji, aby aspoň na jeden ze čtyř nejvyšších postů Evropské unie byla jmenována žena.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedající, ráda bych upozornila na to, že se v televizi, dokonce i v té veřejnoprávní, a na billboardech objevují některé reklamy, jejichž obsah nebo forma ponižuje znázorněné osoby. Těmito osobami jsou zpravidla, ne však vždy, ženy. Skutečnost, že jsou zbaveny důstojnosti, pojmány jako objekty, znázorněny jako osoby na nižší intelektuální úrovni nebo takové, které jsou schopny vzbudit zájem výlučně v sexuální oblasti, může u některých nepřipravených osob, jež jsou těmto materiálům vystaveny, způsobit ztrátu sebedůvěry. Snižuje to jejich úsilí o dosažení životních plánů a omezuje jejich ambice. Takováto reklama má vliv především na mladé lidi, což může její nepříznivý vliv ještě posílit. To je jeden z mnohých výsledků všudypřítomného konzumního způsobu života. Pro mnohé lidi je zisk, i v případě, že je získán nečestným způsobem, důležitější než zacházení s lidskými bytostmi jako se subjekty s vlastní hodnotou, kterou je třeba chránit. Proto je důležité, aby byl tento druh reklamy omezen právními předpisy.

Hiltrud Breyer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pane předsedající, rovnost mužů a žen je jednou z hodnot a cílů Evropské unie. EU má v úmyslu nastolit tuto rovnost ve všech oblastech činnosti. Je nemyslitelné, aby z toho byla vyloučena oblast reklamy. Proto vítám zprávu paní Svenssonové, která se zaměřila na tento důležitý problém a předložila vyrovnanou zprávu. Upřímně vám děkuji.

Reklama nás ovlivňuje podvědomě. Jeden z hlavních účinků je způsob, jakým vytváří stereotypy v oblasti pohlaví. Diskriminace v reklamě je v rozporu s cílem týkajícím se rovnosti. EU nedělá dost pro odstranění sexismu a diskriminace ve sdělovacích prostředcích. Proto musíme dát jasně najevo, že Evropa je také Evropou

hodnot. Nechceme žádnou reklamu, která vyjadřuje nenávist k ženám, reklamu, která degraduje ženy na objekty nebo se vyžívá v hrubých kliše o ženách. Totéž se samozřejmě vztahuje i na reklamy o mužích.

Naopak by mne potěšilo, kdyby reklama pomáhala měnit naše zažité vnímání úloh, naše představy o mužích a ženách. Reklamní průmysl však, bohužel, vytvořil bojové linie proti tomu, co by mělo být ve skutečnosti považováno za samozřejmost, totiž proti účtě, a to zvláště proti účtě k ženám. Nedokáží pochopit, proč reklamní průmysl tuto bouři ve sklenici vody rozpoutává. Nazývám to bouří právě proto, že se zdá, že se to bohužel dostalo k uším mnohých poslankyň tohoto Parlamentu.

Přes to všechno se můžeme jistě shodnout na těchto základních zásadách: musíme si více uvědomovat diskriminaci ve sdělovacích prostředcích a potřebujeme také vnitrostátní monitorovací orgány, jimž by mohly být předkládány stížnosti. Mimochodem, v mnohých členských státech něco takového existuje. Proto nemohu pochopit, k čemu je tento poplach. Dokonce jsem si přála, abychom v této zprávě zašli ještě dále. Proto doufám, že na tom, co máme nyní na stole, se můžeme skutečně shodnout, protože tuto zprávu potřebujeme jako základ a neměli bychom ji již dále oslabovat.

Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Vážený pane předsedající, navzdory mnohým pozitivním aspektům zprávy, která upozorňuje na negativní vliv sdělovacích prostředků, marketingu a reklamy, které karikují a objektivizují lidské bytosti, diskriminují je a zbavují je jejich důstojnosti, přece jen musím protestovat proti některým argumentům, které jsou manipulativní a zaměřené na vytvoření moderní rovnostářské společnosti bez etických vzorů. Je pravda, že různé hormonální a psychologické terapie umožňují experimenty na lidech, ale toto experimentování způsobuje vážná traumata a mělo by být zakázáno stejně, jako jsou omezovány pokusy na zvířatech.

Mužskost i ženskost, dvojí forma lidské tělesné konstituce, jsou prvky, které formují osobnost. Změnit tyto úlohy je nemožné, protože jsou zapsány v lidské povaze. Upozorňovat na vliv reklamy je určitě dobré a správné, ale lepší by bylo vyžadovat eticko-právní kontrolu založenou na přijetí systému univerzálních hodnot, postavenou nejlépe na božím zákoně.

Edit Bauer (PPE-DE). – (SK) Někdy si ani neuvědomujeme, že důsledky reklamní politiky mají dalekosáhlé následky pro zachovávání stereotypů, které často znamenají téměř nepřekonatelnou překážku pro změny, které jsou žádoucí pro dosažení vytyčených cílů, včetně těch lisabonských.

Přitom si však uvědomuji, že reklama jako taková má samozřejmě i mnoho kladných stránek. Je třeba si uvědomit, že reklamní politika, zejména ve vztahu mužů a žen, brzdí postup sladění pracovního a rodinného života, neboť velmi často sugeruje obraz ženy, která hravě a s úsměvem zvládá všechny své, někdy i konfliktní úlohy, vyplývající z jejich různých sociálních rolí a vykonávané nejčastěji v časovém tlaku.

Problémem není jen samotné uchovávání přežitých stereotypů mužských a ženských rolí, ale jejich další posilování. Odborníci totiž upozorňují na to, že reklama nejen posiluje, ale i formuje očekávání. Jedním z nejvíce zarážejících důkazů je množství děvčat trpících anorexií.

Pokud na jedné straně marketing a reklama využívají nebo dokonce zneužívají stávajících stereotypů, na druhé straně bude Evropská rada zbytečně přijímat usnesení o boji proti stereotypům, která ztratí jakoukoliv účinnost.

Řešením však určitě nebude nějaký ucelený evropský kodex chování. Problém marketingu a reklamy nelze však připsat k odpovědnosti sdělovacích prostředků jako takových. Škoda, že zpráva ve snaze tento problém řešit volí cesty, které jsou buď neschůdné nebo nevedou k cíli.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Vážený pane předsedající, paní komisařko, vážení kolegové, tuto zprávu považuji za velmi důležitou a velmi potřebnou. Prostředí, které nás stále obklopuje, je mimořádně důležité pro vytváření postojů, chování a postoj k problémům, včetně problému rovnosti. Marketing, reklama, sdělovací prostředky, internet a televize mohou být významným zdrojem jak kladných, tak i velmi záporných postojů k myšlence rovnosti pohlaví.

Aniž bychom omezovali svobodu činnosti sdělovacích prostředků, organizací a institucí zabývajících se marketingem a reklamou, aniž bychom zaváděli cenzuru, měli bychom zvážit záporné dopady, odsoudit znázorňování žen v nepříznivém světle, jako subjekty vybízející k násilí či sexismu, nebo zobrazování žen jako kombinace dráždivých ženských podnětů s ještě dráždivějším pokušením v podobě alkoholických nápojů. Není to ponižující?

Protože uvažujeme o rovnosti jako o partnerství, myslíme si, že tolerance marketingu a reklamy platí u těchto problémů i pro muže. Reklama a marketing by měly vytvářet způsob chápání rovnosti, měly by odrážet etické vzory rovnosti mužů a žen a nikoliv deformovat myšlenku rovnosti s cílem zisku. Proto by marketing a reklama měly vytvářet prostředí pro sociální pochopení, pro sociální perspektivu.

Zpráva vyzdvihuje potřebu šíření zásad rovnosti ve sdělovacích prostředcích pomocí programů a materiálů určených různým věkovým skupinám, popularizaci osvědčených postupů respektování, pochopení rozdílů mezi pohlavími, nediskriminaci. To bude utvářet kulturu rovnosti a vytvoří stav rovnosti.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Reklama je neoddelitelnou součástí našeho života a má nepopiratelný vliv na chování veřejnosti a na utváření veřejného mínění.

Ve zprávě zpravodajky Svenssonové se nacházejí body, s nimiž souhlasím. Jsou to hlavně body, které poukazují na nutnost chránit děti a nezletilé osoby před negativní reklamou. Reklama propagující prodej sexuálních služeb a prostituci deformuje dítě již od jeho útlého věku.

Na rozdíl od zpravodajky mám jiný názor na způsob, jakým lze vytyčeného cíle dosáhnout. Na evropské úrovni stěží dokážeme zasahovat do svobody sdělovacích prostředků, aniž bychom dodržovali zásadu subsidiarity. Nemyslím, že se nám podaří přijmout evropský etický kodex v oblasti marketingu a reklamy.

Naše obavy o mladou generaci musíme adresovat zejména rodičům a pedagogům. Jsem přesvědčena, že hlavní odpovědnost rodičů a pedagogů spočívá v tom, zda dokážou naučit děti rozumně a zodpovědně používat televizi a nové technologie.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Toto usnesení příliš zdůrazňuje otázku nerovnosti mužů a žen a stereotypy v oblasti pohlaví. Je potřeba zmínit se o vytváření záporných stereotypů a nerovnost pohlaví je hlavním prvkem špatné reklamy, nikoliv však jediným.

Zprvu, mnohé psychologické pokusy ukazují, jak se zejména děti, ale i dospělí, učí z televize a ostatních sdělovacích prostředků agresivně, negativním postojům a nevhodnému chování. Navážu-li na to, co uvedla paní komisařka Redingová o vzdělávání ve školách, jako psycholog považuji za důležité, že podle výsledků výzkumu jsou lidé přesvědčeni, že televize a zejména reklama je neovlivňují do takové míry, do jaké na ně ve skutečnosti působí. Marketing a reklama ve sdělovacích prostředcích manévrují mezi informacemi, propagací a manipulací. Problém spočívá v rozlišování mezi nimi. Pokud volná reklama nedodrží morální, společenské a psychologické zásady, je škodlivá. Tento bod je pravděpodobně nejdůležitější.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Chtěla bych navrhnout několik praktických způsobů, jak přistupovat k problému negativního vlivu reklamy na rovnost pohlaví v Evropě.

Z hlediska příslušných evropských právních předpisů je klíčovou otázkou zásada země původu. To se vztahuje i na reklamu, takže vysílání pořadu, který schválila vnitrostátní rada pro vysílání v některém členském státě, musí být schváleno ve všech ostatních členských státech.

Nedávno jsme řešili jasné příklady diskriminace na základě pohlaví, podporované reklamními pořady, jejichž vysílání v zemích Evropské unie nebylo možno pozastavit. Proto si myslím, že by měla být zavedena opatření pro případy, kdy urážlivé mediální pořady, umožňující výjimku ze zásady země původu, porušují Evropský pakt pro rovnost žen a mužů. Protože diskutujeme o oblasti, která spadá do pravomoci Společenství, konkrétně o obchodování v oblasti audiovizuálních služeb, domnívám se, že by měla Evropská komise zavést vymáhání pokut od producentů, kteří podporují diskriminační vyjadřování v reklamě.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Vážený pane předsedající, podporujeme tržní hospodářství i hospodářskou soutěž. Chceme, aby byla na základě zdravé hospodářské soutěže sdělována pravda, aby výrobky soutěžily na základě pravdivých skutečností.

Svoboda neznamená nezodpovědnost. Ani reklama není trikem, který umožňuje, aby kdokoli vychvaloval své výrobky. Dnešního dopoledne jsme hovořili o řešení diskriminace a je velice zvláštní, že ti, kdo podporují odstranění diskriminace, nechtějí chránit lidskou důstojnost uplatňováním autoregulace v reklamě.

Blahopřeji paní komisařce, neboť svými návrhy často dokazovala, že činí kroky k ochraně menšin a hodnot pomocí sdělovacích prostředků a zejména moderních technologií.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, podporuji názor, že rodiče a zákonní zástupci nesou velkou odpovědnost za způsob, jaký zacházejí s dětmi. Dnes považuje svět podnikání děti za významné spotřebitele a podle toho se k nim také chová. Proto je potřeba již od velmi raného věku

informovat děti o moci reklamy a jejích možných nepříznivých vlivech. Nemyslím si však, že bychom měli reklamu jednotně regulovat v celé Evropě.

Jak již uvedla paní komisařka, v rámci vzdělávacího systému se musíme pokoušet dětem již od velmi útlého věku ukazovat cestu a informovat je o příležitostech i rizicích, které s sebou reklama přináší.

Eva-Britt Svensson, zpravodajka. – (SV) Děkuji vám za diskusi. Chtěla bych jen vysvětlit jednu věc – zpráva pochází od Evropské sjednocené levice. Pokud jde o pozměňovací návrhy, chtěla bych vám připomenout, že výbor přijal 53 pozměňovacích návrhů včetně čtyř, které předložila paní Herranz Garcíová.

Hovořilo se zde o svobodě projevu. Je nepochybné, že svoboda projevu je nedotknutelná. Ve zprávě není nic o přijímání nových právních předpisů na evropské úrovni ani na úrovni členských států. To je záležitost jednotlivých zemí. Ve zprávě se zaměřujeme na orgány, které již existují, autoregulační a společné orgány, v nichž výrobci, inzerenti reklam a spotřebitelé společně nacházejí osvědčené metody.

Komise tvrdí, že ke zjištění vlivu na rovnost je potřebný přesvědčivější výzkum. S tím souhlasím a proto je to také ve zprávě zdůrazněno. Potřebujeme další výzkum. Musíme povzbuzovat kritické myšlení! Přesně o tom tato zpráva je! O zvyšování informovanosti a tedy i kritického myšlení!

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu dne 3. září v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 142)

Zita Gurmai (PSE), písemně. – (HU) Boj proti stereotypům je jednou ze šesti prioritních oblastí plánu uplatňování rovnosti na období 2006-2010.

Je to zásadní věc, jejíž praktický vliv je velmi dalekosáhlý a obecný, protože stereotypy vytvářejí ženám velmi nepříznivou situaci a představují významnou překážku jejich úspěchu při hledání zaměstnání, na pracovišti, při postupu v kariéře, účasti na rozhodování nebo při sladění pracovního a soukromého života. Stereotypy vytvářejí a udržují nerovnost ve všech oblastech života, proto způsobují nevýslovné škody celé společnosti a významně snižují účinnost úsilí o vytvoření rovnosti.

Myslím si, že je potřebná dobře naplánovaná, koordinovaná činnost a kampaně proti stereotypům, přičemž mezi významné prvky patří sociální povědomí, které začíná v dětství, dále vzdělání a uplatňování správných postupů.

Marketing a reklama, které se objevují ve sdělovacích prostředcích, mají důležitou úlohu při vytváření obrazu o ženách. Znevýhodňující obraz významně přispívá k udržování velmi nepříznivé situace a naopak, tento trend lze zvrátit realistickým znázorněním skutečnosti, příležitostí a zručností. Proto musíme pracovat na přípravě těchto možných nástrojů a opatření, jimiž lze podpořit pozitivní změnu. Navíc je velice důležité, aby byly správně uplatňovány platné právní předpisy.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), písemně. – (PL) Vážený pane předsedající, zpráva paní Ewy-Britt Svenssonové o vlivu marketingu a reklamy na rovnost mužů a žen je jedním z těch dokumentů, které se zaměřují na řešení otázek, které v porovnání s problémy, jimž Evropská unie v současnosti čelí, nemají nejvyšší význam. V některých ohledech zpráva prostě není seriózní.

Pro zpravodajku představují stereotypy v oblasti pohlaví větší problém než brutalizace mediálního obsahu, týkající se zejména dětí. Vzhledem k reklamnímu kodexu, který je v současnosti platný ve sdělovacích prostředcích, je tvrzení, že reklamy vzbuzují nenávisť na základě pohlaví, přemrštěné. Ve zprávě se neuvádí rostoucí problém diskriminace na základě pohlaví, uplatňované vůči občanům EU, vyznávajícím muslimské náboženství. Obávám se, že muslimský tisk není monitorován, pokud jde o rovnost mužů a žen.

Toto je velmi vážný problém, který musí členské státy EU vyřešit. K dosažení správných vztahů v oblasti rovného zacházení s muži a ženami v tradiční, historické evropské společnosti není v současnosti potřebný žádný zásah. Proti jednotlivým případům nevhodného chování v této oblasti se dá bojovat pomocí platných právních předpisů.

17. Klonování zvířat za účelem výroby potravin (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je rozprava o otázce (O-0069/2008 - B6-0545/2008) k ústnímu zodpovězení, kterou položil Radě pan Neil Parish jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, týkající se klonování zvířat za účelem výroby potravin.

Neil Parish, autor. – Vážený pane předsedající, rád bych zde dnešního večera srdečně přivítal paní komisařku Vassiliovou, která si navzdory této pozdní noční hodině přišla vyslechnout naši otázku k ústnímu zodpovězení.

V Evropě jsme přesvědčeni o tom, že klonování není jen záležitostí bezpečnosti potravin, ale v rámci společné zemědělské politiky vyrábíme potraviny na velmi vysoké úrovni a při velmi vysoké úrovni životních podmínek zvířat. Problémy s klonováním se týkají nejen dobrých životních podmínek zvířat, ale i toho, zda mohou spotřebitelé důvěřovat potravinám, které mohou pocházet z klonovaných zvířat.

Chcete-li vidět, jak lze zabránit tomu, aby se klonovaná zvířata dostala do potravinového řetězce, stačí, podíváte-li se na druhou stranu Atlantického oceánu, do Spojených států amerických. Pokud se má například klonovaný býk, který má hodnotu 1 000 EUR, dostat na konci života do potravinového řetězce, pak lidé, kteří jej chovali, musí složit záruku, která může mít hodnotu 3 000 EUR. Když pak toto zvíře zlikvidují a zabezpečí, aby se nedostalo do potravinového řetězce, dostanou tuto záruku nazpět. Je to zcela jednoduchý způsob, jak lze zabránit tomu, aby se klonovaná zvířata dostala do potravinového řetězce.

Myslím, že tuto záležitost musíme brát velmi vážně, a naléhavě žádám paní komisařku, aby ji znovu přezkoumala.

Uvedu několik problémů souvisejících s klonováním, zejména z hlediska dobrých životních podmínek. Klonování s sebou nese vážné problémy související se zdravotním stavem a dobrými životními podmínkami klonů a jejich náhradních matek. Problémy související se zdravotním stavem zvířat vyplývají z použití invazivních technik, které jsou potřebné k vytvoření klonu. Tyto techniky způsobují utrpení náhradních matek, které nosí klonovaná embrya, a vysoký výskyt případů špatného zdravotního stavu a úmrtnosti klonovaných zvířat v raném věku.

Vědecké a technické výzkumy Světové organizace pro zdraví zvířat (OIE) určily, že zdravé, dlouhodobě přežívající klony vznikly jen ze 6 % klonovaných embryí.

Zpráva Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) rovněž poukazuje na zvýšený podíl ztrát a poruch březosti náhradních matek klonovaných embryí. Tyto poruchy spolu s nadměrnou velikostí klonů způsobují častější potřebu provedení císařských řezů u dobytka, který vynosí klony, než je tomu u běžné březosti. Může dojít i k nepříznivému ovlivnění životních podmínek náhradní matky i klonu. Úmrtnost a nemocnost klonů je vyšší než v případě pohlavně rozmnožovaných zvířat.

Evropská skupina pro etiku má pochybnosti o tom, zda je klonování zvířat za účelem výroby potravin oprávněné z etického hlediska. Není si vědoma ani žádných přesvědčivých argumentů, které by zdůvodnily výrobu potravin z klonů a jejich potomstva.

Podíváte-li se na číselné údaje týkající se klonování zvířat, zjistíte, že klonovaná telata jsou často o 25 % těžší než běžná, což vede k bolestivému porodu, a u 25 % krav, které nosí klony, dochází 120. den březosti k abnormálnímu vývoji placenty (hydroalantois). Zprávy z roku 2003 ukazují, že pouze z 13 % embryí implantovaných do náhradních matek se narodila telata v běžném termínu a že přežilo jen 5 % všech klonovaných embryí přenesených do náhradních matek. Ve stanovisku Evropského úřadu pro bezpečnost potravin se cituje studie, podle níž ze 2 170 kusů dobytka, který přijal embrya, bylo pouze 106 živě narozených telat, tj. 4,9 %, a pouze 82 telat přežilo více než dva dny.

Z chovatelského hlediska musíme vzít v úvahu také problémy, které vznikají nejen v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, ale i v genofondu zvířat. Vezměte si holštýnsko-fríské plemeno; předpokládáme, že existuje přibližně 50 kmenů tohoto plemene. Pokud začneme klonovat býky a jalovice z klonovaného býka se potom použije znovu na potomstvo, takže se využije tentýž otec, pak vytvoříme ještě užší genofond. Pak vznikají problémy spojené s chorobami a genetikou, které se přenášejí na toto potomstvo. Musíme tedy zajistit heterózu.

Pouze na základě této práce nelze vysvětlit, proč má klonované zvíře buňku rodiče, starší buňku. Proto je zde dnes riziko, že vznikne zvíře, které není silné ani zdravé.

Vyzývám tedy Komisi, aby předložila návrhy, které by zakázaly klonovat zvířata za účelem výroby potravin a uvádět na trh výrobky z masa a mléka z klonovaných zvířat.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Vážený pane předsedající, chci poděkovat panu Parishovi za nastolení této otázky, které Komise věnuje velikou pozornost a kterou považuje za důležitou. Tato otázka skutečně vzbuzuje náš zájem. Jak uvedl pan Parish, Evropská komise požádala EFSA o stanovisko k otázce dopadů klonování zvířat na bezpečnost potravin, životní podmínky zvířat a životní prostředí.

Konečné stanovisko bylo přijato dne 15. července letošního roku a Komise nyní vyhodnocuje, jaké kroky je nutno vykonat. Toto stanovisko se týká nejistot spojených s hodnocením rizik, které vyplývají z omezeného počtu dostupných studií. Vztahuje se také ke skutečnosti, že zdravotní stav a dobré životní podmínky významné části klonů jsou negativně ovlivněny, často jsou vážné a se smrtelnými následky.

Komise si uvědomuje, že i když se v posledních letech zlepšila účinnost klonování zvířat, dosud se vyskytují negativní účinky na zdravotní stav a dobré životní podmínky zvířat. Podle existujících údajů je míra úmrtnosti a nemocnosti klonů po narození vyšší než u pohlavně rozmnožovaných zvířat. Podle výsledků psychologických měření a behaviorálních a klinických zkoušek je však většina přežívajících klonů normální a zdravá.

Komise pozorně sleduje vědecký výzkum v této oblasti. V roce 2004 Komise také financovala celoevropský výzkumný projekt s názvem O klonování veřejně, který řeší etické, právní a jiné společenské aspekty klonování hospodářských zvířat. Projekt koordinovalo dánské Centrum pro bioetiku a hodnocení rizik a zaměřil se na podporu veřejné diskuse o otázce biotechnologie.

Pokud jde o zapojení veřejnosti, na podzim roku 2007 zahájila Komise veřejné konzultace o etice klonování zvířat za účelem výroby potravin a v září 2007 zorganizovala otevřený kulatý stůl na totéž téma se zástupci akademie, průmyslu, nevládních organizací, občanské společnosti, mezinárodních organizací, průmyslu atd. Aby se zvýšila účast veřejnosti, kulatý stůl byl vysílán rovněž prostřednictvím internetu a jeho průběh byl zveřejněn.

V neposlední řadě Komise nedávno uskutečnila průzkum Eurobarometru o postojích spotřebitelů ke klonování za účelem výroby potravin. Jeho účelem je zjistit stanovisko veřejnosti a její informovanost týkající se klonování a potravin získaných z potomků klonovaných zvířat. Výsledky budou brzy k dispozici.

Při řešení tak citlivých otázek, jako je klonování, bere Komise plně v úvahu etická hlediska. Etice klonování zvířat věnuje Komise pozornost od roku 1997, kdy skupina poradců Evropské komise, zaměřená na etické důsledky biotechnologie, vydala stanovisko k etice klonování. Toto stanovisko neřešilo s ohledem na soudobý stav technologie otázky spojené s využíváním klonování pro účely výroby potravin. Z tohoto důvodu požádala Komise Evropskou skupinu pro etiku ve vědě a nových technologiích, která je nezávislým poradním orgánem Komise v této oblasti, aby zaujala stanovisko k etickým aspektům klonování zvířat pro účely výroby potravin. Její stanovisko bylo zveřejněno v lednu letošního roku. Evropská skupina pro etiku vyjádřila s ohledem na současnou úroveň utrpení a zdravotních problémů náhradních matek a zvířecích klonů pochybnosti týkající se toho, zda je klonování zvířat pro účely výroby potravin z etického hlediska oprávněné. Skupina zaujala stanovisko, že v současnosti neexistují přesvědčivé argumenty pro zdůvodnění výroby potravin z klonů a jejich potomstva. Obavy, které skupina vyjádřila, nyní zkoumá Komise.

Podle mezinárodních předpisů musí být omezení dovozu výrobků založeno na oprávněných obavách, nesmí být diskriminační a musí být přiměřená sledovanému cíli. Podle pravidel celosvětového obchodu mohou být dovozy potravinářských výrobků ze třetích zemí pozastaveny, pokud představují vážné ohrožení zdraví zvířat nebo veřejnosti. Komise zváží na základě uskutečněných studií a stanoviska EFSA, zda je potřeba taková omezení uložit. Jsem si jist tím, že tak brzy učiní.

Agnes Schierhuber, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Vážený pane předsedající, dnešní rozprava je zcela nevyhnutelná, neboť představuje způsob, jak upozornit na nebezpečí spojená s klonováním. Jsem velmi vděčná panu Neilu Parishovi, že Komisi položil tuto otázku k ústnímu zodpovězení. Jedna věc je naprosto jasná, a sice to, že zdravotní stav zvířat odpovídá bezpečnosti potravin.

Jak víme, existují různé druhy postupů klonování: terapeutické klonování, reprodukční klonování a klonování DNA. Dnes diskutujeme o reprodukčním klonování. Reprodukční klonování znamená vytvoření geneticky identické kopie něčeho: rostliny, zvířete, a jednou, pokud pocítíme potřebu překročit všechny hranice, možná dokonce i lidské bytosti.

Když se však klonování používá při rozmnožování zvířat za účelem výroby potravin, vznikají problémy. Prvním z nich, na který bych ráda upozornila, je vysoká míra ztrát. Od Američanů víme, že přežívá jen velmi malé množství klonů. Klonování za účelem výroby potravin proto není výnosné. Klon má od samého počátku genetický věk originálu. Pokud je tedy originálem šestiletá kráva, pak klonem bude tele, jehož geny mají šest let. Klonovaný genom se při klonování nevyhnutelně poškodí. To způsobuje náchylnost klonu k chorobám a parazitům.

Paní komisařko, pokud se klonování skutečně během několika generací, dojde ke kumulativnímu snížení genetické rozmanitosti, na níž závisí přežití druhů, protože jim umožňuje přizpůsobovat se změnám v jejich přirozeném prostředí.

Přestože na počátku jsou ty nejlepší úmysly, vzniká otázka, zda si lidstvo může vůbec dovolit zasahovat do nejpřirozenějších biologických procesů. Zdá se mi, že něco, co fungovalo miliony let, není potřeba měnit. Lidský život je v každém případě příliš krátký na to, aby lidé získali zkušenost s dlouhodobými účinky svých činností. Doufám, že nebudeme stát před stejnou volbou jako Goethův Čarodějův učeň, který se nemohl zbavit duchů, jež vyvolal.

Csaba Sándor Tabajdi, jménem skupiny PSE. – (HU) Vážený pane předsedající, zcela souhlasím s návrhem pana Parishe: potřebné jsou zde dva druhy nulové tolerance. Zaprvé, všichni souhlasíme s tím, že klonovaná zvířata by neměla žádným způsobem vstupovat do potravinového řetězce. Zcela souhlasíme také s tím, že klonovaná zvířata z Argentiny, Brazílie ani z žádných dalších zemí mimo Unii by se neměla žádným způsobem dostávat do Evropské unie. Chtěli bychom požádat Komisi, aby to zaručila. Domnívám se, že tato dvojnásobná nulová tolerance je podstatou návrhu pana Parishe. Paní Schierhuberová i pan Parish uvedli, že zde je ještě obrovské riziko, že neexistují žádné skutečné a přiměřené kontroly ani monitorování, že kontrolní vzorky a zkoušky nejsou vyhovující a že neexistují žádné zkoušky určené pouze pro prasata či skot. Proto zde existuje obrovské riziko. V podstatě by se to dalo shrnout slovy, že klonovaná zvířata by se neměla dostat do potravinového řetězce a že by bylo samozřejmě absurdní a hloupé bránit genetickému inženýrství a bioinženýrskému výzkumu. Výzkum je jedna věc, potravinový řetězec je však druhá věc. Zatřetí, potřebujeme dlouhodobé, spolehlivé kontroly nezávislé na organizacích v tomto odvětví, stejně jako nezávislé monitorování během většího množství delších období. Děkuji vám za pozornost.

Mojca Drčar Murko, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedající, ze zkušenosti s jinými otázkami, které se zabývají bezpečností potravin a nastolením vhodných otázek souvisejících se vztahy mezi lidmi jako dominantním druhem a zvířaty, víme, že vnímání veřejnosti velmi závisí na konkrétních poznatcích o této záležitosti. Spotřebitelé jsou v souvislosti s utrpením a poraněními hospodářských zvířat stále citlivější. Proto musí být řádně informováni o rizicích, která jsou s klonováním zvířat spojena. Potřebná je vzdělávací kampaň i vysvětlování toho, jak velmi nevhodný proces zatím klonování představuje.

EFSA konstatovala, že obavy o bezpečnost v souvislosti s potravinářskými výrobky z klonů hospodářských zvířat v porovnání s tradičně rozmnožovanými zvířaty jsou neopodstatněné. EFSA však ve své nedávné zprávě zdůraznila také to, že tento postup má závažné dopady na zdravotní stav a životní podmínky zvířat.

Tato otázka poukazuje na sociální problémy, které nás důrazně vedou k zákazu klonování zvířat za účelem výroby potravin i k zákazu dovozu klonovaných zvířat a jejich potomstva.

Janusz Wojciechowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedající, naše civilizace žije z využívání zvířat a určité v tom bude dále pokračovat. Zabýváme zvířata, abychom uspokojili své potřeby, ale stanovíme rovněž určité normy. Alespoň my, Evropané, ukládáme omezení související s možným utrpením zvířat a podporujeme jejich dobré životní podmínky. Naše právní předpisy stanoví, že zvíře není věc.

Klonování zvířat je rozporuplný vědecký úspěch. Na druhé straně, klonování zvířat k hospodářským účelům představuje etické zneužívání. Není to chov, ale výroba zvířat. Vychází z principu výrobní linky, ale i z principu kopírovacího zařízení. Měli bychom jej odmítnout z morálních důvodů, ve jménu respektování zvířat, ale i ve jménu naší vlastní lidskosti. Od zacházení se zvířaty jako s věcmi je už jen krok k tomu, abychom zacházeli i s lidskými bytostmi jako s věcmi. Od klonování zvířat je již jen malý krok ke klonování lidí. Toto usnesení podporuji ve jménu Unie pro Evropu národů.

David Hammerstein, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Vážený pane předsedající, zajímalo by mne, čeho chceme dosáhnout zákazem klonování zvířat za účelem výroby potravin? Co si slibujeme od uplatňování zásady prevence a od zákazu dovozu klonovaných zvířat? Čeho chceme dosáhnout tím, že přestaneme zacházet se zvířaty jako s pouhými věcmi a vystavovat je zbytečnému utrpení?

Ovce Dolly zemřela nemocná a znetvořená. Pokus s ovci Dolly byl chybou. Zdá se však, že jsme se z toho nepoučili.

Klonování zmenšuje genetickou rozmanitost, může způsobovat větší náchylnost zvířat k chorobám. Může tak nastat situace, kdy vnímavé bytosti, naši zvířecí příbuzní, kteří cítí a zakoušejí bolest, budou podstupovat větší utrpení.

Kartika Tamara Liotard, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Vážený pane předsedající, chci co nejupřímněji poděkovat panu Parishovi a v plném rozsahu podpořit jeho připomínky. Bylo prokázáno, že klonování způsobuje zvířatům utrpení. K témuž závěru dospěl i Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA). Připustíme-li klonování zvířat za účelem výroby potravin, budeme čelit nejen utrpení zvířat a etickým námitkám, ale i následujícím problémům: je velmi sporné, zda spotřebitelé vůbec chtějí jíst klonované maso; není jisté, zda to bude bezpečné, a kromě toho, veřejná diskuse o klonovaných potravinách ve skutečnosti ještě vůbec nezačala.

Proto vážně protestuji proti skutečnosti, že Komise se vůbec odvažuje navrhnout, aby bylo klonování začleněno do nového nařízení o potravinách. Komise tím nepřímo naznačuje, že by mohla klonování zvířat za účelem výroby potravin podpořit. Proto i v této zprávě Komisi naléhavě žádám, aby své stanovisko přehodnotila. Vyzývám ji rovněž k tomu, aby s ohledem na všechny námitky neprodleně předložila návrhy na úplný zákaz klonování zvířat.

Jim Allister (NI). - Vážený pane předsedající, pokoušet se zlepšit kvalitu dobytka šlechtěním našich nejlepších zvířat je správné a přirozené. Je to zajištěno umělým oplodněním a přenosem embryí. Klonování je však něčím zcela jiným: jak prokázala Agentura Spojeného království pro potravinové normy, je to velký skok daleko za hranice podání pomocné ruky matce přírodě.

Kromě etických otázek a nebezpečí klonování v humánní oblasti vzbuzují skutečné obavy i životní podmínky zvířat. Mezi tyto problémy patří předčasné stárnutí a zdravotní problémy, pozorované v případech klonování, které se dostaly na první stránky novin a byly sledovány veřejností, jako například ovce Dolly. Více než experimenty s přírodou by nám prospělo, kdybychom věnovali více peněz na řešení chorob zvířat.

Z hlediska spotřebitele je zde rovněž otázka kvality potravin, neboť klonovaná stáda by měla všechna stejnou náchylnost k týmž kmenům určité choroby, zatímco genetická rozmanitost je jedním z nejlepších způsobů ochrany proti nekontrolovatelným vypuknutím chorob. Ať se na tento problém dívám jakkoliv, skutečně nenacházím nic, co by mne přesvědčilo, že klonování zvířat je správné, nevyhnutelné nebo že je ve veřejném zájmu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, pokud je ochrana biologické rozmanitosti prioritou Evropské komise, pak by se zde nemělo hovořit o klonování. Rád bych si vyslechl argumenty ve prospěch klonování zvířat za účelem výroby potravin. Máme se řídit jen hospodářskými úvahami? A co etické a společenské otázky? A co otázky zdraví?

Než se rozhodneme povolit prodej takovýchto potravin na trhu EU, musíme k tomu mít svolení našich občanů. Já osobně si nejsem jist tím, zda bych dokázal sníst řízek z klonovaného vepře nebo vypít mléko z klonované krávy.

Místo geneticky modifikovaných potravin a potravin z klonovaných zvířat by nás měla zajímat spíše opatření na podporu návratu k přírodním potravinám, které jsou ekologické, zdravé a neobsahují žádné chemické látky. Ponechme klonování v oblasti výzkumu. Podle mého názoru je cesta z laboratoře k noži a vidličce evropského spotřebitele ještě dlouhá a visí nad ní dosud velké množství otazníků. A protože je zde dosud tolik nezodpovězených otázek, jsem přesvědčen o tom, že bychom v této záležitosti neměli jednat unáhleně.

Komise by neměla jednat ani proti názoru evropských občanů. Jsem si jist tím, že i kdyby bylo povoleno uvádět na trh EU potravinářské výrobky získané z klonovaných zvířat a i kdyby byly tyto výrobky jasně označeny tak, aby se lidé museli k jejich koupi vědomě rozhodnout, příliš velké množství odběratelů by mezi spotřebiteli v EU nenašly.

Pokud zavedeme výrobky získané z klonovaných ovcí, drůbeže, koz či dobytka, zničíme obraz evropského zemědělského modelu, který přikládá tak veliký význam ochraně životního prostředí a dobrým životním podmínkám zvířat.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, i já plně podporuji návrh pana Neila Parisha, týkající se zákazu používání klonovaných zvířat k výrobě potravin. Již poměrně dlouho však sleduji

snahu Komise zavést v členských státech právní podmínky, které povedou k hromadné distribuci geneticky modifikovaných potravin a v budoucnosti možná i masa z klonovaných zvířat.

V mnohých zemích včetně Polska schválily místní orgány usnesení, která požadují, aby byly vytvořeny celé oblasti (nebo dokonce celá země) bez GMO. Komise pod tlakem průmyslových lobby tato usnesení ignoruje a prosazuje uvedení geneticky modifikovaných potravin na trh. Členské státy EU dluží veřejnosti jasnou odpověď: podporují zdravé, přírodní potraviny nebo geneticky modifikované a klonované potraviny? V tomto nesmíme být pokrytečtí.

Paní komisařky bych se rád také zeptal, jak chce v budoucnosti chránit veřejnost před nevědomým nákupem potravin, které by mohly pocházet z klonovaných zvířat? Tyto potraviny nebudou zvláštním způsobem označovány, protože dovozci se budou pokoušet propašovat je na evropský trh.

John Purvis (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, můj hlas v této diskusi bude jiný, protože člověk, aby uspokojil své potřeby, manipuluje s rozmnožováním zvířat a zvyšuje jejich produktivitu už celá století. Existuje zde jasná kontinuita: od přirozeného oplodnění po umělé, přenos embrya, rozdělení embrya, oplodnění in vitro, přenos buněčných jader blastomer, přenos buněčných jader zárodků a nyní přenos jádra somatické buňky.

O každém novém vývoji se říkálo, že zachází příliš daleko, a vždy, když byla zlepšena a zdokonalena technika, dostavily se úspěchy a předpokládané problémy zmizely.

Zemědělské svazy začínají nyní předvídat, jaký užitek by využívání klonování mohlo přinést v souvislosti se zdravotním stavem a dobrými životními podmínkami zvířat. Úřad pro bezpečnost potravin říká: „Neexistují žádné údaje, které by svědčily o rozdílech mezi potravinářskými výrobky ze zdravého klonovaného dobytka a prasat a jejich potomků v porovnání s potravinářskými výrobky ze zdravých, tradičně rozmnožovaných zvířat.“ Úřad neshledává ani žádná rizika týkající se životního prostředí, vidí naopak přínosy: ochrana vysoce hodnotných zvířat a jejich genetiky, zachování a dokonce opětovné zavedení ohrožených plemen, odstranění nebezpečných patogenů a jejich mezinárodního přenosu, zvýšení produktivity a konkurenceschopnosti a podpora výzkumu a vývoje v Evropě.

Proč tedy my, Evropané, znovu a znovu padáme do bezmyšlenkovité pasti nedůvěry vůči každému novému vývoji a spěcháme se zákazem nových věcí? Podívejme se na to, co se stalo s GMO. Diskutujme tedy, debatujme a své argumenty zakládejme na vědě a na faktech. Naléhavě žádám Komisi, aby pečlivě sledovala vývoj, podporovala výzkum, objasňovala vědu, bránila fakta, ale nezakazovala. Opusťme toto nepřesné, nelogické a mylné usnesení.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, aby si pan Purvis nemyslel, že je sám, pokusím se jít střední cestou. Tato diskuse je velmi důležitá a je ostuda, že se koná v tak pozdní hodinu. První část rozpravy Evropského parlamentu jsem poslouchala ve své kanceláři, což může být neobvyklé, ale je to praktické.

Ráda bych uvedla několik bodů: v rozpravě mne nyní znepokojuje spojování geneticky modifikovaných potravin a klonování zvířat. Nepatřím mezi ty, kdo požadují zákaz GMO, neboť v Irsku používáme velké množství geneticky modifikovaných přísad do krmiv pro zvířata a musíme je používat i nadále. Obavy z klonování, o nichž dobře hovořil předseda Výboru pro zemědělství, pan Parish, se týkají životních podmínek. Je zde zřejmá obava z utrpení zvířat. Na tento problém je potřeba se podívat blíže.

Výzvou k zákazu využívání klonovaných zvířat k výrobě potravin nemusí být tento problém vyřešen ve výzkumné etapě tohoto procesu. Přestože tedy mou bezprostřední reakcí, jako členky Výboru pro zemědělství, bylo toto usnesení podpořit, jsem ráda, že jsme tuto otázku nastolili, a blahopřeji výboru a jeho předsedovi za to, že tak učinili. Můj správný instinkt mi nyní říká, že pan Purvis je možná na správné cestě a že úplný zákaz by mohl být příliš radikálním krokem. Očekávám velmi uvážlivé stanovisko Komise.

James Nicholson (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, především mi dovolu, abych ocenil, že máme příležitost k této rozpravě. Myslím, že je velmi aktuální.

Tento předmět vzbuzuje veliké obavy. Nelíbí se mi, že v Evropě nemáme dostatečnou kontrolu, která by zabezpečila, aby klonovaná zvířata nevstupovala do potravinového řetězce ani se do něj nedostávala. Chápu potřebu umožnit chov a rozvoj zvířat a plně chápu to, co říká pan Purvis. Nechci bránit rozvoji vědy, ale jsem pevně přesvědčen, že musíme stanovit jasná kritéria a kontroly. V souvislosti se životními podmínkami zvířat mám tytéž obavy jako pan Parish. Mám skutečně veliké obavy o dobré životní podmínky zvířat, neboť velmi vysoké procento klonovaných zvířat ve velmi raném věku trpí.

Dovolte mi to zopakovat: nejsem proti, ani si nepřeji stát v cestě futuristickému vývoji. V minulosti jsme udělali mnoho chyb. Neudělejme je i v případě této choulostivé otázky. Ochraňme potravinový řetězec před klonovanými zvířaty. Nesouhlasím s používáním těchto zvířat v potravinovém řetězci.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Vážený pane předsedající, stanovisko Evropského parlamentu k této nové technologii a jejím důsledkům je pro mne samozřejmě velmi důležité a názory vážených pánů poslanců vítám. Chci především říci, že stanovisko EFSA nám poskytuje nové podněty k zamyšlení. Musíme brát v úvahu velké množství faktorů. Souhlasím s tím, že nová směrnice o potravinách není tím správným nástrojem k řešení otázky potravin z klonovaných zvířat. Můžeme o tom diskutovat během jednání o návrhu této nové směrnice.

Protože jsem však slyšela mnohé řečníky hovořit o klonování a genetické modifikaci, jako by to bylo totéž, chci to jasně vysvětlit. Není tomu tak: genetická modifikace a klonování jsou dvě rozdílné techniky. Odborné stanovisko uvádí, že klonování nemění genetický materiál a klony jsou jen genetickými kopiemi zvířat.

Na závěr svých poznámek vás chci ujistit, že Komise ve všech svých dalších krocích pečlivě prozkoumá všechny rozhodující faktory.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Dostal jsem návrh usnesení⁽¹⁾ B6-0373/2008, který předložil Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu dne 3. září v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 142)

Magor Imre Csibi (ALDE), písemně. – Pro mnohé lidi je klonování zvířat za účelem výroby potravin riskantním a morálně nepřijatelným postupem, přestože při něm budou dodržovány přísné podmínky a přestože EFSA dospěje k názoru, že klonované maso a běžné maso jsou rovnocenné. Tento názor posiluje současný stupeň utrpení a zdravotních problémů klonovaných zvířat. Proč bychom měli podporovat techniku, která působí utrpení a smrt tolika zvířatům, když fungují tradiční metody? Tato technika nezlepšuje chov zvířat a bezpečnost potravin ani bezpečnost poskytování. Spotřebitelům nepřináší žádný viditelný užitek.

Evropští spotřebitelé kromě toho vyjádřili při mnoha příležitostech přání, aby na svých stolech neměli potravinářské výrobky z klonů ani z jejich potomstva. Je tu legitimní výzva a vysílá jasný signál, tak proč vůbec uvažujeme o klonování za účelem výroby potravin? Lidé chtějí mít kontrolu nad tím, co jedí, a obávají se, že jim bude klonování nakonec vnuceno. Jsem přesvědčen, že nechceme-li dále ztrácet podporu veřejnosti pro evropský projekt, musíme lépe naslouchat hlasům veřejnosti a prosazovat je. Proto žádám, aby nedocházelo ke klonování zvířat za účelem výroby potravin.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – Při čtení textu tohoto usnesení jsem byla překvapena. Chci říci především to, že jej při hlasování podpořím, ale mám několik poznámek:

bod B. vzhledem k tomu, že postupy klonování vykazují nízkou míru přežití přenesených embryí a klonovaných zvířat,...mnoho klonovaných zvířat zahyne v raných stádiích života....

Jaká by byla budoucnost lidstva, kdyby se i lidé těšili tak obdivuhodné pozornosti a kdybychom přestali zmrazovat lidská embrya?

bod C. ....míra úmrtnosti a nemocnosti klonovaných zvířat je vyšší než u pohlavně rozmnožovaných zvířat...ztráty a poruchy ve vysokém stadiu březosti zřejmě ovlivní životní podmínky náhradních matek,...

Jaká by byla budoucnost lidstva, kdyby celá společnost vzala podporu matek rodin stejně vážně, jak vážně chráníme náhradní matky u zvířat?

bod D. ...vzhledem k současné míře utrpení a zdravotních problémů náhradních matek a živočišných klonů vyjádřila Evropská skupina pro etiku pochybnosti o tom, zda je klonování zvířat...oprávněné z etického hlediska...

(1) Viz zápis.

Jaká by byla budoucnost lidstva, kdyby vzala tato skupina v úvahu utrpení žen, které se stanou náhradními matkami, aby zlepšily svou finanční situaci, stres žen po opakovaně neúspěšném umělém oplodnění, nebo kdyby důsledně zakázala používání lidských embryí k výzkumným účelům, neboť je to morálně nepřípustné?

Jak šťastná jsou zvířata! Jak ukázalo toto usnesení, v určitých případech jsou chráněna lépe než lidé.

18. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

19. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:50)